

ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭಗವತ್ಪ್ರಬಂಧಮಾಲಾ

ಶ್ರೀ ಕವಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ

ಎಂಬ

ಸಹಸ್ರಗಾಥಾತ್ಮಕ - ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧ

—ೞ—

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹಭಗವದ್ವಿರಚಿತವಾದ—(೧) ಕನ್ನಡಪ್ರತಿವಿದಾರ್ಥ

(೨) ಸಂಸ್ಕೃತಪದ್ಯಾತ್ಮಕ—ಸಹಸ್ರಗಾಥಾರತ್ನಾವಳಿ

(೩) ಕನ್ನಡತಾತ್ಪರ್ಯ—ಸಮೀಕ

(ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ಪಂಗತಿ-ದ್ರಾವಿಡೋಪನಿಷತ್ತಾತ್ಪರ್ಯರತ್ನಾವಳಿ-ಸಹಿತ)

—ೞ—

ಶ್ರೀಯ ಸಂಚಿಕೆ

ಶ್ರೀ ತಿರುಯ ಶತಕ

(ಸವ್ಯಾಖ್ಯಾನ)

—ೞ—

ಬಿಂಗಳೂರು

ವೆ. ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಯವರ
ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

1930

೧೦ ಸಂಚಿಕೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮಗ್ರ-ಪ್ರಬಂಧದ ಕ್ರಯ
ರೂ. 6-0-0

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ ಬೆಲೆ
12 ಅ.ಪ.

ಶ್ರೀ
ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀಮತೇ ಶತಶೋಕಾಯ ನಮಃ
ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿ ವಿರಚಿತವಾದ

ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ (ತೃತೀಯ ಶತಕ)

ಶ್ರೀ ಕಲ್ಕಿಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿತ-ವಾಯ್ಮೊಳಿ-ಸಂಪುಟ.

ಶ್ರೀಮತ್ ಜಯತಿ ಕಲ್ಕೀನೋ ಮಾರಸಿಂಹಃ ಪರಾತ್ಪರಃ |
ಪರಿಪೂರ್ಣಾಯ ಸಾಧನಾರಾಂ ಕೃತಾವತರಣೋ ಹರಿಃ ||

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪ್ರಥಮದಶಕ.

(ಮುಡಿಚೆಡ್ಡೀದಿಯಾಯ್—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಭಗವಂತನ ಸರ್ವಶೇಷಿತ್ವವನ್ನೂ
ಜೀತನರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಶೇಷತ್ವವನ್ನೂ—ಶ್ರೀವನಗಿರಿಯ ಶುನ್ದರ
ಬಾಹುಮೂರ್ತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿ ವರ್ಣನವಾರಾ—ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಮುಡಿಚೆಡ್ಡೀದಿಯಾಯ್ನಡು ಮುಕಚೆಡ್ಡೀದಿ

ಮಲರ್‌ನ್ದದುಮೋ,

ಅಡಿಚೆಡ್ಡೀದಿ ನೀ ನಿನ್ನ ತಾಮರೈಯಾಯ್‌ಲರ್‌ನ್ದದುಮೋ,

ಪಡಿಚೆಡ್ಡೀದಿ ಯಾಡೈಯೊಡುಮ್ ಪಲಕಲನಾಯ್.

ನಿನ್ ಮೈವೊಕ್ಕ

ಕಡಿಚೆಡ್ಡೀದಿ ಕಲನ್ದದುಮೋ ತಿರ ಮಾಲೇ ಕಟ್ಟುರೈಯೋ.

ಶ್ರೀ ಕಾರುಣ್ಯನೇಗಾಧಾಪಯಸ್ರೇ ಪರಮಾತ್ಮನಃ |
 ಏಕಾನುಭವ ನಿವಾಸ್ತಿ ಶೃತಿಯೇ ಕತಕೇ ಸ್ವಪ್ನಾಃ || ೧ ||
 ಶ್ರೀಮದ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಸಿಂಹಾತ್ಮಕಃ ಪ್ರಕಾಶಾದಿಭಯದ್ವಾರಃ |
 ಶೃತಿಯುತಕತಕವ್ಯಾಖ್ಯಾಂ ಕುರ್ವೇ ಕಣಕಪಿಠಾಪಯಾ || ೨ ||

ಪ್ರ|| ಉಪದು - ನಿನ್ನ, ಮುಕಚ್ಚೋದಿ - ಮುಖದ ತೇಜಸ್ಸು, ಮುಡಿ-
 ಕೀರಟದ, ಕೋದಿಯಾಯ್ - ತೇಜಸ್ಸಾಗಿ, ಮಲರ್‌ನೈದುವೋ - ಮೇಲಕ್ಕೆ
 ಎದ್ದಿತೋ?, ಅಡಿಚ್ಚೋದಿ-ಪಾದಗಳ ತೇಜಸ್ಸು, ನೀವಿನ್ದ - ನೀನು ನಿಂತಿರುವ
 ತಾಮರೈಯಾಯ್-ಪದ್ಮಾಸನವಾಗಿ, ಕಲರ್‌ನೈದುವೋ-(ಕೆಳಗೆ), ವಿಸ್ತರಿಸಿತೋ?,
 ಪೈವೋದಿ-ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವುಳ್ಳ, ನೀ-ನಿನ್ನ, ಕಡಿಚ್ಚೋದಿ-ಕಟಪ್ರದೇ
 ಕದ ತೇಜಸ್ಸು, ಪಡಿಚ್ಚೋದಿ-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ತೇಜಸ್ಸುಳ್ಳ, ಅಡ್ಡಿಯೊತುಮ್-
 ವಕ್ರಗೊಂಡನೆ, ಕಲ್‌ಕಲನಾಯ್ - ಅನೇಕ ದಿವ್ಯಾಭರಣಗಳಿಂದ ಆಗ, ಕಲವ್ವದು
 ಮೋ-ಕೆಳಗೂ ಮೇಲೂ ಸುಂದರಿಯೋ? ಅರುಮಾಲೇ-ಪ್ರಿಯವತಿಯೇ!, ಕಟ್ಟುರೈ
 -(ತದನ್ನು) ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದಂತೆ (ಕೈಮೊಡನೆ) ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||) -

ಜ್ಯೋತಿಶ್ರೇ ಮುಖನುಗ್ಗುಲಸ್ಯ ಕಿಮಿದಂ ಮೂಲೇನ್ದ್ರತೇಜೋಮಯಂ ?

ಪಾದಾಬ್ಜಸ್ಯ ರುಚಿಃ ಕಿಮೇತದಭವತ್ಪದ್ಮಾಸನಂ ತೇ ಹರೇ ? |

ರಮ್ಯಾ ತೇ ಕಟಕಾವಿರೇವ ಕಿಮಿದಂ ವಸ್ತ್ರಾದಿಭೂಷಾತ್ತಿಕಾ ?

ಶ್ರೀಕ ! ತ್ವಂ ಮಮ ಸಂಶಯಾ ಪರಿಹರ ! ತ್ವಂ ವಾಚ್ಯವಾಣೀಪತಿಃ ||

ಪ|| (ಸುಸ್ಥರಬಾಹುಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಾವಯವಕಾನ್ತಿಗೂ ದಿವ್ಯಾಭರಣ
 ಕಾನ್ತಿಗೂ ಅನುರೂಪ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.) ನಿನ್ನ ಮುಖದ ಕಾನ್ತಿಯು ನಿನ್ನ
 ಕೀರಟದ ಕಾನ್ತಿಯಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎದ್ದಿದೆಯೋ? ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳ ಕಾನ್ತಿಯು
 ನಿನ್ನ ಪದ್ಮಾಸನವಾಗಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆಯೋ? ನಿನ್ನ ಕಟಪ್ರದೇಕದ ಕಾನ್ತಿಯು
 ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆಯೋ? ಎಲೈ ಶ್ರೀಧರನೇ! ನಮ್ಮ ಈ ಸಂಶಯ
 ಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ನೀನೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳು-(ಎಂದು ತಮ್ಮ ವಿಸ್ಮಯ
 ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ಕಟ್ಟುರೈಕ್ಕಲ್ ತಾಮರೈ ನಿನ್ ಕಣ್ ಪಾದಮ್ ಕೈಯೊವ್ವಾ,
 ತುಟ್ಟುರೈತ್ತ ನನ್ ಪೊನ್ನುಕ್ಕಿತ್ತಿರುಮೇನಿಯೊಳಿ ಯೊವ್ವಾದು,
 ಒಟ್ಟುರೈತ್ತಿವ್ವಿಲಕುನ್ನೈ ಪುಕ್ಕಡ್ವಲ್ಲಾಮ್ ಪೆರುವ್ವಾಲುಮ್,
 ಪಟ್ಟುರೈಯಾಯ್ ಪುಟ್ಟುಜ್ಜಿ ಕಾಟ್ಟುಮಾಲ್ ಪರಂಶೋದಿ.

ಪ್ರ|| ಪರಂತೋದಿ-ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೇ, ಕಟ್ಟು ಉರೈಕ್ಕಿಲಾ-ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ, ತಾಮರೈ-ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳು, ನಿಃ-ಸಿನ್ನ, ಕಣ್ಣಾಪಾದಮಾಕೈ-ನೇತ್ರ ಪಾದ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ, ಒವ್ವಾ-ಸದೃಶವಾಗಲಾರವು. ಶುಟ್ಟು ಉರೈತ್ತ-ಬಿಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕರಗಿಸಿ ಶುದ್ಧಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಸಲಾಳೋ-ಉತ್ತಮ ವಾದ ಬಂಗಾರವು, ಉತ್ತಿರುಮೇನಿ-ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹದ (ಕರೀರದ), ಒಳ-ಕಾನ್ರಿಗೆ, ಒವ್ವಾದು-ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು. ಇವುಲಕು-ಈ ಲೋಕವು, ಒಟ್ಟು ಉರೈತ್ತು-ಉಪಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಉನ್ನೈಪುಕ್ಕುಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ನಿನ್ನ ನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದೆಲ್ಲಾ, ವೆರುಮ್ಪಾಲುಮ್ - ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ (ಪ್ರಾಯೇಣ), ಪಟ್ಟು ಉರೈಯಾಯ್-ಮನಸ್ಸುಬಂದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದುದಾಗಿ, ಪುತ್ಯೈನೇ - ವಸ್ತುವಿಗೆ (ಉಪಮೇಯಕ್ಕೆ) ನ್ಯೂನತೆಯಿನ್ನೇ (ನಿಕರ್ಷವನ್ನೇ), ಕಾಟ್ಟುಮಾಲಾ-ತೋರಿಸುವುದೆನ್ನೇ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ತತ್ತ್ವಂ ಚೇತ್ಪರಿಶೀಲ್ಯತೇ ತವ ಪರಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯಸ್ಯಾಮ್ಬುಜಂ
ಚಕ್ಷುಃಪಾದಕೈಸ್ಸಮಂ ನ ! ಕನಕಂ ಶುದ್ಧಂ ನ ತೇ ವರ್ಷಾಣಾ |
ಔಪಮ್ಯಂ ಜಗತ್ಕಾಂತ್ರ ಕಲ್ಪಿತಮಿದಂ ಸರ್ವಂ ಚ ಹೀನೋಪಮಾ
ಬಾಧಾತ್ಯೇವ ತವ ಸ್ತವೇಷು ಬಹುಶಸ್ಸತ್ಯಂ ನಿರರ್ಣಾವಹಾ ||

ತಾ || ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರೆ—ಎಲೈ ದಿವ್ಯತೇಜೋ ಮೂರ್ತಿಯೇ ! ತಾವರೆಪುಷ್ಪಗಳು ನಿನ್ನ ನೇತ್ರ ಪಾದ ಹಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸದೃಶವಾಗ ಲಾರವು ; ಶುದ್ಧಿಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾದ ಬಂಗಾರವು ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಕರೀರದ ಕಾನ್ರಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಲಾರದು; ಆದುದರಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಉಪಮಾನ ವನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಯೇಣ ಹೀನೋ ಪಮೆಯಾಗಿ ಉಪಮೇಯಕ್ಕೆ ನಿಕರ್ಷವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುವುದು. (ಇದರಿಂದ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಯವ ಸೌಂದರ್ಯಾತಿಶಯವು ವರ್ಣಿಸಲಶಕ್ಯವಾದುದೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ.)

(೩) ಪರಂತೋದಿ ನೀ ಪರಮಾಯ್, ನಿನ್ನಿ ಕ್ಷೆನ್ದು ಪಿಳ್,
ಮುಹ್ ಶೋರಾ

ಪರಂತೋದಿ ಯಿನ್ಮೈಯಿಲ, ಪಡಿಯೋವಿ ನಿಕ್ಕುಕ್ಕಿತ್ತಿ,
ಪರಂತೋದಿ ನಿನ್ನುಕ್ಕೇ, ಪಡರುಲಕಮ್ ಪಡೈತ್ತಂ, ಎಮ್
ಪರಂತೋದಿ ಗೋವಿನ್ದಾ ಪಣ್ಣುರೈಕ್ಕಮಾಟ್ಟೇನೇ.

ಪ್ರ|| ಪರಮಾಯಾ-ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತಾಗ್ನಿ, ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ
ಎಂಬ, ನೀ-ನೀನು, ನಿಃ ಇಕ್ರಂಸ್ತು-ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಹಿ ಮುಕ್ತು ಓರಾ-ಬೇರೆ
ಮತ್ತೊಂದು, ಪರಂತೋದಿ - ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯು, ಇನ್ದ್ರಿಯೀ-ಇಲ್ಲದೆ
ಇರುವುದರಿಂದ, ಪಡಿ ಓವಿ ನಿಕ್ರಂಕಿತ-ಉಪಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ, ಪರಂಜ್ಯೋದಿ-
ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ ಎಂಬ, ನಿನ್ನನ್ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪದೊಳಗೆ, ಪಡರ್-ನಿಸ್ತೀರ್ಣ
ನಾದ, ಉಲಕಮ್-ಲೋಕವನ್ನು, ಪಡೈತ್ತ-ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಎಮ್ ಪರಂಜ್ಯೋದಿ-
ನಮ್ಮ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ ಎಂಬ, ಗೋವಿಂದಾ-ಪಶುಪಾಲನಾದಿ ಮಹಾಗುಣಸಮ್ಮನ್ನ
ನೇ, ಪಣ್ಣು-ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹಾದಿ ಮಹೋಚ್ಚಲಸ್ವಭಾವವನ್ನು, ಉರೈಕ್ಕ
ಮಾಟ್ಟೀ-ನಾನು) ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)-

ಸರ್ವಸ್ಯಾತ್ಪರಮೋ ಭವಾತ್ ಹಿ ಭಗವಾತ್ ! ಜ್ಯೋತಿಃ ಪರಂ ತ್ವಂ ಹರೇ!
ನಾಸ್ತೈವೋಚ್ಚಲಮಸ್ಯದುತ್ತಮಗುಣಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ವಿನಾ ತ್ವಾಂ ಕ್ವಚಿತ್ |
ಸಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮವ ಸರ್ವಲೋಕಸರಣಂ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ಭ್ರಾಜಸೇ |
ಗೋವಿಂದಾಧ್ಯ ಪರಂ ಮಹಸ್ತವ ಗಿರಾ ವಕ್ತುಂ ನ ಶಕ್ತಿರ್ಮಮ ||

ತಾ|| ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತಾಗ್ನಿವ ನೀನು “ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ” ಎಂಬ ನಾನು
ಛೇದದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಯಾವ ದಿವ್ಯ
ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯೂ ನಿನಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಉಪಮಾನ
ರಹಿತನಾಗಿ “ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ” ಎಂದು ಸರ್ವೋತ್ತಮನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ
ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದಲೇ ಸರ್ವಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ನೀನು ನಿರವಳಿಕ ತೇಜೋ
ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಸೌತೀಲ್ಯಾದಿ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪಶುಪಾಲನಾದಿ
ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ನಿನ್ನ ಮಹೋಚ್ಚಲಸ್ವಭಾವವನ್ನು
ನಾನು (ವಾಚಾ) ವರ್ಣಿಸಲಾರೆನು.

(೪) ಮಾಟ್ಮಾರೇ ಯಾಕಿಲುಮಿಸ್ತೈಲರ್ ತಪೈಮಾಚಾಲಮ್, ನಿಃ
ಮಾಟ್ಮಾಯ ಮಲರ್ಫುರೈಯುಮ್, ತಿರುಪುರುವಮ್

ಮನಮ್ ಪೈಕ್ಕ,

ಮಾಟ್ಮಾದ ಪಲಶಮಯಮದಿಕೊಡುತ್ತಾಯ್ ಮಲರ್ಫುರೈಯ್,
ಮಾಟ್ಟೀ ನೀ ಮನಮ್ ಪೈತ್ತಾಯ್ ಮಾಚಾಲಮ್ ವರುನ್ದಾದೇ.

ಪ್ರ|| ಮಲರ್-ನಾಭಿಪದ್ಮವನ್ನು, ಕಲ್ಮ-ಶಿರಸ್ಸನ್ನೊಡಲಿ ಉಳ್ಳ, ಇ ಮಾಳ್ವಾ
ಲಮ್-ಈ ಮಹಾಪ್ರಪಂಚವು, ನೀ ಮಾಟ್ಟು ಆಯ-ನಿನ್ನ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ
ರುವ, ಮಲರ್‌ಪುರೈಯುಮ್-ಪುಷ್ಪದಂತ ಸುಕುಮಾರವಾದ, ತಿರುವುರುವಮ್-
ದಿವ್ಯಶರೀರವನ್ನು, ಮನಮ್-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ವೈಕ್ಯ-ಇಡುವುದಕ್ಕೆ, ಮಾಟ್ಟಾದೇ
ಯಾಕೆಲಿಮ್ - (ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ) ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ (ಸಮ್ಪತ್ತಿಸದೆ) ಇದ್ದರೂ,
ಮಾಟ್ಟಾದ-ಅಯೋಗ್ಯವಾದ, ಪಲಶಮಯಮ್ ಮದಿ-ನಾನಾನುತಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿ
ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ಕೊಡುತ್ತಾಯ್-ನೀನು ಉಂಟುಮಾಡಿರುತ್ತೀಯೆ; ನೀ-ನೀನೇ,
ಮಲರ್‌ತುರಾಯ್ ಮಾಟ್ಟಿ - ವಿಕಸಿತವಾದ ಕುಳಸಿದಳಗಳಲ್ಲಿ, ಮನಮ್ ವೈ
ತ್ತಾಯ್ (ಪಾ|| ವೈತ್ತಲ್)-ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇಟ್ಟು ಭೋಗಪ್ರಸಕ್ತನಾದೆ (ಪ್ರಸಕ್ತ
ನಾದರೆ), ಮಾಳ್ವಾಲಮ್-ಈ ಮಹಾಲೋಕವು, ವರುನ್ದಾದೇ - ಕ್ಷೇರವಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ?
(ಮನಮ್ ವೈತ್ತಲ್-ಎಂದೂ ಪಾಠಾನ್ತರ.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||):-

ವಿಶ್ವಂ ನಾಭಿರೋಜಮಸ್ತು ಕಮಿದು ಸತ್ಯಂ ವಿಕಾಲಂ ಶನ
ಶ್ರೀಶಸ್ಯಾಮ್ಬುಜರೋಮಲೇ ವಪುಷಿ ಯಚ್ಚಿತ್ತಂ ನ ಬಧ್ನಾತ್ಯಹೋ ! |
ನಾನಾದುರ್ಮತಸಮ್ಮು-ವಿಷ್ಣುವಪಿ ಯದ್ವಿಶ್ವಂ ತನೋಷಿ ಸ್ವಯಂ
ತಸ್ಮಾತ್ತಾಂ ತುಲಸೀಪ್ರಿಯಂ ಕಥಮಿದಂ ವಿಶ್ವಂ ಸಮಾಂಧಯೇತ್ ||

ಶಾ|| ನಿನ್ನ ನಾಭಿಪದ್ಮದಿಂದ ಉದ್ಭೂತವಾದ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಅತಿ
ರೋಮಲವಾದ ದಿವ್ಯಶರೀರವನ್ನು ಸ್ಪೃಶಲಾರದೆ ಇದ್ದರೂ, ನಾನಾ ದುರ್ಮತ
ಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂತೆ ನೀನೇ ಮಾಡಿರುತ್ತೀಯೆ. ತುಳಸೀಪ್ರಿಯ
ನಾದ ನೀನು ಭೋಗಪ್ರಸಕ್ತನಾದರೆ ಈ ಲೋಕವು ಕ್ಷೇರವಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ?
(ನಿನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯಾಕರ್ಷಣೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅಚ್ಚವಾದ
ಲೋಕವು ನಿನ್ನನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲಾರದೆ ಕ್ಷೇರವಡುವದೆಂದು ಅನುತಪಿಸುತ್ತಾರೆ.)

(೫) ವರುನ್ದಾದ ವರುನ್ತ ವತ್ಸ ಮಲರ್‌ಕದೀ ತುಡರುಡವಪ್ಪಾಯ್,
ವರುನ್ದಾದ ಘನವಾಯ್, ವರುನ್ವಿಪ್ಪಿ ಮುಂದಿಮುಂದಿಯ್,
ವರುಬ್ಬಿಲಮ್ ನೀಡ್ ಕಾಲದ್ವೈರಾಲಮಾಯುಲಕ್ಕೆ,
ಬರುಬ್ಬಿಲಕ ವಳಿಪ್ಪಾಯ್, ಕೇರಬ್ಬಿಲಕ್ಕೆ ಖೋದುವನೇ.

ಪ್ರ|| ವರುನ್ದಾದ-ಪ್ರಯಾಸ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದೆ (ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ), ಅರು-
ಅತ್ಯಂತ ಮರ್ಲಭವಾದ, ತವತ್ತ-ತಪಃಫಲವೆಂಬಂತೆ, ಮಲರ್‌ಕದೀ-ವಿಸ್ತೃತ

ವಾದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ಶುದ್ಧ-ತೇಜೋನಿಧಿರೂಪವನ್ನೇ, ಉಪಮೃತಾಯ-
ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಕ್ಕುವನಾಗಿ, ವರುಣಾದಿ-ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ, ಧಾನಮಾಯಾ-
ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ವರಮೃತಾನ್ತಿ-ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ),
ಮುಗ್ಧಾದು - ಪಕಲವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಇಯನಾಯ್ - ವಾಸಮಾಡುವವನಾಗಿ
ವರುಮ್ ಕಾಲಮ್-ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವೂ, ನಿಕ್ರಮಕಾಲಮ್-ವರ್ತಮಾನಕಾಲವೂ,
ಕೃತಿಕಾಲಮ್-ಭೂತಕಾಲವೂ, ಆಯ್-ಆಗಿ, ಉಲಕ್ಯೆ-ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ,
ಒರುಜ್ಜು ಆಕ - ಏಕಪ್ರಕಾರವಾಗಿರುವಂತೆ, ಅನಿಶ್ವಾಯ್-ಸಂರಕ್ಷಿಸುವವನೇ !,
ತೀರ್-ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಎಜ್ಜು-ಎಲ್ಲಿ (ಹೇಗೆ), ಉಲಕ್ಯೆ-ಪೂರ್ಣ
ವಾಗಿ, ಓದುವ-ಹೇಳುವನು ? (ಹೇಳಲಾರನು).

(ಸ-ಗಾ-ಶ ||)—

ನೈಸರ್ಗಂ ಹಿ ತಪಃಫಲಂ ತ್ವಿತಿ ಮಹಜ್ಞೋತಿಃ ಪರಂ ತೇ ತನು-
ಚ್ಛಾರಣಂ ಚಾಪಿ ನಿಸರ್ಗಸಿದ್ಧಮಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಂ ವಿಭು ಶ್ರೀಹರೇ ! |
ಲೋಕಾಕ್ ಪಾಲಯುಃ ಸ್ವಯಂ ಹಿ ಸತತಂ ಕಾಲತ್ರಯಸ್ಯೋಪಚ್ಛುತಃ
ಕಲ್ಯಾಣಾನಿಹ ತೇ ಗುಣಾಃ ಕಥಮಹಂ ಕಾತ್ಸ್ಯೇಣ ಸಂಪ್ರೀತಯೇ ? ||

ತಾ|| ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾದ ತಪಃಫಲವೆಂಬಂತೆ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಯೂ, ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಕಲವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ
ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವವನಾಗಿಯೂ, ತ್ರಿಕಾಲಗಳಲ್ಲೂ ಸರ್ವಲೋಕ ಸಂರಕ್ಷಕನಾಗಿಯೂ
ಇರುವ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಬಲ್ಲೆನು ?
(ನಿರವಧಿಕಮಹಿಮನಾದ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಯಾರುತಾನೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ-
ಸಬಲ್ಲರು? ದೇವತೆಗಳೂ ನಿತ್ಯಸುಖಿಗಳೂ ಕೂಡ ವರ್ಣಿಸಲಾರದೆಂಬುದಾವತ್ತು.)

(೬) ಓದುವಾರೋತ್ತಮಾ ಮೈವೈಲಕತ್ತವೈವೈಯುಮ್,
ಶಾದುವಾಯ್ ನಿಫ ಪುಕಠೈಕ್, ತಕ್ಯೆಯಲ್ಲಾಲ್ ಪಿತಿದಿಲ್ಯೈ,
ಪೋದುಮಾಳ್ ಪುನನ್ತುಜಾಯ್ ಮುಡಿಯಿನಾಯ್, ಪೂವಿನ್ಮೇಲ್
ಮಾದುವಾಳ್ ಮಾರ್ಬಿನಾಯ್ಕೈ ತೊಲ್ಲಿ ಯಾಕ್ ವಾಳ್ತು ವನೇ.

ಪ್ರ|| ಓದುವಾರ್-ವೇದಾಧ್ಯಯನಮಾಡುವವರ, ಓತ್ತೆಲ್ಲಾಮ್ - ವೇದ
ಗಳೆಲ್ಲಾ, ಎವೈಲಕತ್ತು-ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಉಂಟಾದ, ಎವೈವೈಯುಮ್-
ಎಲ್ಲಾ ಶಾಪಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು, ಶಾದುವಾಯ್-ಸತ್ಯಪ್ರಕಾರರೂಪವಾದ ಸದ್ಧರ್ಮ

ವುಳ್ಳು, ನೀ ಪುಕ್ಕರ್ತಿ - ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳ, ಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಾಲ್ - ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು
ಯಾರಕು, ಓಡಿದು ಇಲ್ಲಿ-ಬೇರೆ ಯಾವುದರ ನಿಷಯದಲ್ಲೂ ಪ್ರವರ್ತಿಸಲಾರವು.
ದೋರು-ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ, ಪುನಮ್ ವಾಘ - ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ, ಪೂಯಾ-
ಕುಳಸಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ, ಮುಡಿಯಿನಾಯಾ-ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ!, ಪೂರ್ವ
ಮೇಲ್ಮಾಡು-ಪದ್ಮದಮೇಲೆ ವಾಸಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು, ವಾಘ-ನಿತ್ಯ
ವಾಸಮಾಡುವ, ಮಾರ್ಜನಾಯಾ-ವಕ್ಷಸ್ಥಲವುಳ್ಳವನೇ!, ಯಾ-ನಾನು, ಎ
ಕೊಲ್ಲಿ - (ನಿನ್ನ)ಯಾವಯಾವ ಗುಣವನ್ನು ಹೇಳಿ, ವಾಘಪುರ್ವ - ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡುವೆನು?

(ಸ-ಗಾ-೪ ||)—

ವೇದಾ ವೇದವಿದಾಂ ಸಮಸ್ತಜಗತಾಂ ಸರ್ವೇ ವದನ್ತ್ಯುರತತಃ
ಪೂರ್ಣಾಪ್ಯಾಪಿ ಗುಣಾಂಸ್ತವೈವ ಶುಲಸೀಮಾಲಾಕಿರೀಟೋಚ್ಚಲ |
ಪದ್ಮಾಚ ಸ್ವಯಮುಕ್ತಿ ನಿತ್ಯವಸಕಿರ್ವಕ್ಷಸ್ಥಲೇ ತೇ ಹರೇ !
ತದ್ವೈಃ ಕೈಃ ಕಥಯಾಮ್ಯಹಂ ಕಥಮಹೋ ! ತಾದ್ಯಕ್ಷ ತೇ ವೈಭವಮ್ ||

ಶಾ|| ವೈದಿಕರ ವೇದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣಮಹಿಮನಾದ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನೇ
ಅಂತತಃ ಹೇಳುತ್ತಿರುವವರು. ದಿವ್ಯಶುಲಸೀಮಾಲಾಲಂಕೃತ ಕಿರೀಟೋಚ್ಚಲ
ನಾದ ನಿನ್ನ ಪದ್ಮಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಪ್ರಕ್ಷೀದೇವಿಯು ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ.
ಇಂತಹ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮಹಿಮನಾದ ನಿನ್ನ ವೈಭವವನ್ನು ನಾನು ಯಾವ ಶಬ್ದ
ಗಳಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬಲ್ಲೆನು? (ಇದು ಸರ್ವರಿಗೂ ವಾಗತೀತವೆಂದು ಛಾಪವು.)

(೭) ವಾಘ್ತುವಾರ್ ಪುರಾಕ, ನಿನ್ನುಳ್ಳೇ ನಾನ್ಮುಕನೈ,
ಮೂಘ್ತು ನೀರುಲಕಿಲ್ಲಾ ಮ್, ಪಡೈಯೈಪ್ಪ ಮುದಲಪಡೈತ್ತಾಯ್,
ಕೇಘ್ತು ಕೀರಗಿನ್ನ ದಲಾ ಕಿಳರದಯ್ಯವಾಯ್ ಕಿಳರಾನ್ದು,
ತೂಘ್ತುಮರೇರ್ ತುದಿತತ್ತಲ್ಪುಕ್ ತೂಲಪುಕಳ್ ಮಾತೂನಾದೇ.

ಪ್ರ|| ವಾಘಪುರ್ವಾ-(ನಿನ್ನನ್ನು) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವವರು, ಪುರ್ವ ಆಕ-
ಅನೇಕರು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ, ನಿನ್ನುಳ್ಳೇ-ನಿನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ, ನಾನ್ಮು
ಕನೈ - ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು, ಮೂಘ್ತು ನೀರ್ - (ಲೋಕಗಳನ್ನು) ಮುಳುಗಿಸಿದ
(ಪೂರ್ಣಪಾದ) ಪ್ರಳಯಾರ್ಣವದಲ್ಲಿ, ಉಲಕು ಎಲ್ಲಾ ಮ್-ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ,
ಪಡೈ ಎನ್ನು-ಸೃಷ್ಟಿಸು ಎಂದು, ಮುದಲ-ಮೊದಲನೆಯನನಾಗಿ, ಪಡೈತ್ತಾಯ್-
ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನೇ!, ಕೇಘ್ತು-ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ (ನಿಬಿಡವಾದ), ಕೀರ್-(ಜ್ಞಾನಾದಿ)

ಗುಣಗಳುಳ್ಳ, ಅರಣ್ಯಮಂದಲಾ-ಕುದ್ರನೇ ಮೊದಲಾಗಿ, ಕಿಳರ್-ಉದ್ಯುತ ದಿವ್ಯ
ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಅನುರರ್-ಮರಣರಹಿತರಾದ, ದೈವ್ಯಮ್ ಆಯ್-ದೇವತೆ
ಗಳಾಗಿ, ಕಿಳರ್-ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ, ಶೂನ್ಯ- (ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲ) ಅವ್ಯತಿ
ಮಾಡಿ, ತುದಿತಾಲ್-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದನೆ, ಉ-ನಿನ್ನ, ನೋಲ್ - ಸ್ವಭಾವಿಕ
ವಾದ, ಪುಕ್ಕ-ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವು, ಮಾತು ಉಣಾದೋ - ಕಳಂಕಿತನಾಗುವು
ದಿಲ್ಲವೋ ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ತೋತಾರೋ ಬಹವೋ ಭವನ್ತ್ಯತಿ ಭವಾನಾದೌ ಸ್ವಯಂ ಸೃಷ್ಟವಾನ್
ಬ್ರಹ್ಮಾಣಂ ಚತುರಾಸನಂ ಸೃಜ ಜಗನ್ಮೂಲೋದಕಾದಿತ್ಯಹೋ ! |
ರುದ್ರಾದ್ಯಾ ಅನುಶತ್ ದಿವ್ಯಮತಯ ಸ್ತಂಭೀಭವನ್ತ್ ಸ್ವಯಂ
ಕಿಂ ಸ್ತೋತುಂ ಪ್ರಭವನ್ತಿ ಸದ್ಗುಣಗಣಾನ್ನಿತ್ಯೋಜ್ಜ್ವಲಾಂಸ್ತೇ ಹರೇ ! ||

ತಾ|| ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವವರು ಅನೇಕರು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಸಕಲ
ಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಚತುರ್ಮುಖನನ್ನು ನೀನೇ (ಪ್ರಳಯಾರ್ಣ
ವದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಮು—ಎಂದು) ಮೊದಲು ಸೃಷ್ಟಿ
ಸಿದೆ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ರುದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನಿನ್ನ ಗುಣಗಳನ್ನು
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಯತ್ನಿ ಓದಲೆ ನಿನ್ನ ಗುಣೋತ್ಕರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವೇ ಉಂಟಾಗು
ವುದಲ್ಲವೇ ? (ನಿನ್ನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಯಾರೂ ಅರ್ಹರಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೮) ಮಾತೂಣಾ ಚ್ಚುಡಗುಡಮ್ಬಾಯ್, ಮಲರಾದು ಕುವಿಯಾದು,
ಮಾತೂಣಾ ಜಾನಮಾಯ್, ಮುಖದುಮಾಯ್ ಮುಖದಿಯ್ತಾಯ್,
ಮಾತೂಣಾ ವಾಣಕೋಲತ್ತಮುರರ್ಕೋಣ್ ವೆಚ್ಚಿಪ್ಪುಲ್ಪಲ್,
ಮಾತೂಣಾ ವನವಾದ್ ಮಲರ್ ಚ್ಚೋದಿ ಮುಖಬ್ಬಾದೇ.

ಪ್ರ|| ಮಾತು ಉಣಾ-ಕಳಂಕವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ಇರುವ, ಶುಡರ್-ಪ್ರಕಾಶ
ವುಳ್ಳ, ಉಡಮ್ಮು ಆಯ್-ಶರೀರವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಮಲರಾದು-ವಿಕಾಸರಹಿತವಾಗಿ,
ಕುವಿಯಾದು - ಸಂಕೋಚರಹಿತವಾಗಿ, ಮಾತು ಉಣಾ - ಕಳಂಕರಹಿತವಾದ,
ಜಾನಮಾಯ್-ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ಮುಖದುಮಾಯ್-
ಸಮಸ್ತ ಗುಣವಿಭೂತಿವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ, ಮುಖದು-ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಇಯ್ತಾಯ್-
ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಸರ್ವಾತ್ರಯಭೂತನಾದವನೇ !, ಮಾತೂಣಾ-ಮಾಳಿನ

ರಹಿತವಾದ, ವಾಣೀಶೋಲತು-ವಿಲಕ್ಷಣಜ್ಞಾನಾದಿ ಭೂಷಣಯುಕ್ತನಾದ, ಅಮರರೋಗ-ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಧೀನಕಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು, ವ್ಯಭಿಚ್ಯುತವಾಲ್-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದರೆ, ನೂತನಾ - ನಿರ್ಮಲತಮವಾದ, ಉನ್ನತವಾದ ಮೂರ್ತಿ-ನಿನ್ನ ಪಾಡಾರವಿನ್ನಗಳ, ದೋದಿ-ತೇಜಸ್ಸು, ಮೃದ್ವಾದೋ-ಮಲಿನವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ? (ಕ್ಷೀಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ನಿವವದ್ಯನಿರ್ಮಲಮಹಾತೇಜೋನಿಧಿಂ ತ್ವಾಂ ಹರಿ

ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ವಿಕಾರರಹಿತಂ ಸರ್ವಾತ್ರಯಂ ಸರ್ವತಃ |

ದೇವೇಶೋಽಸಿ ಚತುರ್ಮುಖ ಶ್ರುಭಮುತಿಸ್ತೋತ್ರತುಂ ಚ ಸಜ್ಜೋ ಯದಿ
ತ್ವತ್ಪಾದಾಢ್ಢುಜಯ ಏಗ್ರಕಾರ್ತಿರತುಲಾ ಕಿಂ ನಾವ್ಯಯಾನ್ಯಾನ್ತತಾಮ್ ? ||

ತಾ|| ನಿವ್ಯಂಕವಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಂಕೋಚವಿಕಾಸರಹಿತವಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಮಸ್ತ ಗುಣವಿಭೂತಿಸ್ಥಿತಿ ಸಾಗಿ ಸರ್ವಾತ್ರಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ! ನಿರ್ಮಲಜ್ಞಾನಾದಿ ಭೂಷಿತನಾದ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತನಾದರೂ, ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲವಾದ ನಿನ್ನ ಪಾಡಾರವಿನ್ನಗಳ ದಿವ್ಯತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ಮಾಲಿನ್ಯವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? (ಈ ಬ್ರಹ್ಮನೂಕೂಡ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಸುತಂಠಂ ಅನರ್ಹನೆಂದು ಭಾವವು.)

(೯) ಮುಖಬಿನ್ನದ ವೈನುದಿಯ, ಶಕ್ತರೆ ನೆಲ್ವಲತ್ತೆಯಾಯ್.

ತೋಖಬಿನ್ನದಲ್ ಕಳಿಂಚಿಬ್ಬಾಕ್, ಪುಳಕ್ಕಾರ್‌ನ್ನು ತೋಪ್ಪಿನೈಯೇ,

ಮುಖಬಿನ್ನದ ಪಾಸವೈ ಪಡೈಯಾಕ ಮೆಲದುಂಕಿಲ್,

ತೋಖವೆ ಣ್ಣಯಾರ್‌ಕ್ಕೆ ಛಿತ್ತಾಲ್ವುಕ್ ಶುಡರ ಚೋದಿ ಮತ್ತೆಯಾದೇ.

ಪ್ರ|| ಮುಖಬಿನ್ನದ - ಮೊಂಡಾಗದ, ವೈ-ತಿಕ್ಕುಗ್ರವುಳ್ಳ, ನುನಿಯ-ಮುಖವೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಶಕ್ತರೆಮ್-ಚಕ್ರವನ್ನು, ನಲ್-ರಮ್ಯವಾದ, ವಲತ್ತೈಯಾಯ್-ಬಲಪಾಶ್ವರವುಳ್ಳ ಭೂಷಿತನಾಗ, ತೋಮ್-ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಕಾದಲ್-ಅಶೆಯುಳ್ಳ, ಕೋ - ಅನೆಯನ್ನು (ಗದೇಂದ್ರನನ್ನು), ಅಳವ್ವಾರ-ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಪುಳ್ - ಗರುಡನನ್ನು, ಊರ್‌ನ್ನು-ತ್ವರೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿ, ತೋಪ್ಪಿನೈಯೇ-ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತೆಯಲ್ಲವೇ ? (ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ) ಮುಖಬಿನ್ನದ-

ಅಮೋಘವಾದ, ಅಾನಮೇ ಜ್ಞಾನವೇ ಸಂಕಲ್ಪವೇ ಪದ್ಧೆಯಾಕ ಸಾಧನವಾಗಿ, ಮಲರ್ ವಿಶ್ವತವಾದ, ಉಲಕಿಲ್ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ತೋರುವು ಆಯಾ ರಕ್ಕು, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಾದವರಿಗೆ, ಅಂತಾಲ್ ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ, ಉ ನಿನ್ನ, ಶುಡರೋದಿ-ಅಕ್ಕುಜ್ಜಲವಾದ ತೇಜಸ್ಸು, ಮುಷ್ಕಯಾದಿ ತಿರಸ್ಕೃತವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ? (ಆತ ರಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಮಡುವಿನಬಳಿಗೆ ಇಳಿದುಬಂದರೆ ನಿನ್ನ ಕೀಚಸ್ಸು ಪ್ರೀಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ) -

ನಿತ್ಯಾಮೋಘಸುಕೀಕ್ಷ್ಣ ಚಕ್ರಧರ ! ತೇ ಕೈಜ್ವರೈನಿಕ್ಕಂ ಗಜಂ
ಶ್ವಾತುಂ ತ್ವಂ ಗಯಿಡಂ ತ್ವರಾಕಿತಯತೀ ರೂಢಸ್ವಯಂ ಚಾಗತಃ
ಸಜ್ಜಲ್ಪಿಸ್ತುಫರೈಸ್ತವಾತ್ರ ಜಲಂ ರಕ್ಷಾಸು ದೀಕ್ಷಾ ಒತ್ತು ಚೇತ್
ಕಿಂ ಜ್ಯೋತಿರ್ನ ತಿರಸ್ಕೃತಾ ಭವತಿ ತೇ ವಾತ್ಸಲ್ಯಸೀಮಾಮ್ಬುಧೇಃ ? ||

ಈ ಸಂತೀಕ್ಷ್ಣಗ್ರಂಥ ಚಕ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಧರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಷರನಾದ ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅತಿ ತ್ವರೆಯೊಡನೆ ಗಯಿಡನನ್ನು ನಡೆಸಿ ಆ ಮಡುವಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ನೀನು ಭಕ್ತರಿಗೋಸ್ಕರ (ನಿನ್ನ ಅಪಾರವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಮರೆತು, ಈ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಶ್ರತ್ಯಕ್ಷವ್ಯಕ್ತನಾದರೆ ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕುಜ್ಜಲವಾದ ತೇಜಸ್ಸಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ? (ಪರಾತ್ಪರನಾದ ನೀನಿಗೆ ಇಂತಹ ಸಾಲಭವ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೧೦) ಮುಷ್ಕಯಾಯ ನಾಲ್ಪೇದತ್ತುಳ್ ನಿಜ್ಜಮಲರ್ ಚ್ಚಡರೇ,
ಮುಷ್ಕಯಾಲ್ಪಿಷ್ಟಲಕೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಡೈತಿ ಡನ್ದುಮ್ಪಿನ್
ನೈಲನ್ದಾಯ್,
ಪಿಳ್ಳೆಯೇಣು ಶಡೈಯಾನುವ್ ನಾನ್ಮುಕನುಮಿನ್ನಿರನುವ್,
ಇಷ್ಟಯಾದಲಕೆನ್ನೇತ್ತ ಪಿಳ್ಳುಹಿಗುತ್ತಲಿನ್ದು ವಿಯಪ್ಪೇ.

ಹ್ರ! ಮುಷ್ಕಯಾಯ-ರಾಜಸ ತಾನುಸೇಗೆ ತಮ್ಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಮರೆಸುವ, ನಾಲ್ಪೇದತ್ತು ಉಳ್ ನಿಜ್ಜ - ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಅನ್ತರಂಗತಾತ್ಪರ್ಯಭೂತವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ, ಮಲರ್ ಶುಡರೇ-ವಿಕಾಸವುಳ್ಳ ಜ್ಯೋತೀರೂಪನೇ! ಮುಷ್ಕಯಾಲ್-ಪರಾಯವಿಂದ, ಇವುಲಕು ಎಲ್ಲಮ್ ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಪಡೈತ್ತು

ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಇಡನ್ನು-(ಪ್ರಳಯದಲ್ಲ ಮುಳುಗಿದ್ದ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು) ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ,
ಉಣ್ಣು (ಮಹಾಪ್ರಳಯದಲ್ಲ) ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಉಮ್ಮಿನ್ನು-(ಶ್ವನಃ ಈಚೆಗೆ) ಉಗಿದು
(ಉದ್ಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ), ಅಳಿನ್ದಾಯ್ ಅಳಿದವನೇ!, ಇತ್ಯಾದಿ-
ಸರ್ವತೇಷುಯೇಂದು, ಅಣಿನ್ನು (ನಿನ್ನನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹಿಣ್ಣಿಯೇನು ಚಿನ್ನ, ಕಬಾ
ಧಾರಿಯಾದ, ತಣ್ಣಿಯನುಮ್ ಬಹಾಧರನಾದ ರುದ್ರನೂ, ನಾನ್ಮುಕನುಮ್-
ಚತುರ್ಮುಖನೂ, ಇಂದ್ರನುಮ್ ಇಂದ್ರನೂ, ಎತ್ತು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಅಶ್ವಯುಸು
ವಂತೆ ನೀಡುತುತ್ತು ಈ ಇದು ಪ್ರಥಮಾಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳ ನಿನ್ನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು,
ವಿಯವ್ವೇ ಅಶ್ವರೈವೋ ?

(ಸ-ಗಾ ರ) -

ಗೂಢಾ ವೇದಚತುಷ್ಟಯೇತಿಗೆಹನೇ ಜೋತೀ ಪರಂ ತ್ವಂ ಹರೇ !
ಪರ್ಯಾಯೇಣ ಜಗತ್ಸಮೇನ ಸಕಲಂ ಸೃಷ್ಟ್ವಾ ಸ್ವಯಂ ಭವ್ಯಯಾ |
ಉದ್ಗಿರ್ಯಾಪಿ ಪುನಃ ಪದಕ್ರಮತ ಪುನೋನ್ಮಾತುಮಾಸೀ ಪ, ಭುಃ !
ಕಿಂ ಚತ್ರಂ ಯದಿ ಸೇವ್ಯಸೇ ತ್ವಮವಿಹಂ ರುದ್ರೇನ್ಯಧಾತಾದಿಭಃ ? ||

ಶಾ! ವೇದಚತುಷ್ಟಯದಲ್ಲಯೂ ಅನ್ತರಂಗತಾತ್ಪರ್ಯೂತನಾಗಿ ಗುವು
ನಾಗಿರುವ ದಿವ್ಯತೇಜೋರೂಪನೇ ಈ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನೇ ಪರ್ಯಾಯ
ಕ್ರಮದಿಂದ (ಅಯಾ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲ, ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಿ, ಭಕ್ಷಿಸಿ, ಪುನಃ
ಉಗಿದು (ಉದ್ಭವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ), ಅಳಿದು ರಕ್ಷಿಸಿದೆ ದಲ್ಲವೇ! ಇಂತಹ ನಿನ್ನನು
ಚಿತ್ತ್ರದೋಷವಾದ ರುದ್ರನೂ, ಚತುರ್ಮುಖನೂ ಕೂಡ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ
ನೀನು ವೈಭವಾಸ್ಥಿತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ (ಸರ್ವ ದೇವಾಧಿದೇವನಾಗಿ) ಪರಾತ್ಪರನಾಗಿ
ಗುಣಾಣವು ಒಂದ, ಅಶ್ವರೈವೋ ? ಇದು ಅಶ್ವರೈವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು,

(೧೧) ವಿಯಪ್ಪಾಯ ವಿಯಸ್ಥಿಲ್ಲಾ ವೇಯ ಘನ ವೇವಿಯನ್ಯೇ,
ಚ್ಚಯಿಭ್ವಕಠಾರ್ ಪಲರ್ ವಾಱುಮ್ ತಡಬ್ಬಿರುಕೂರ್
ಚ್ಚಡಕೋಪ್,
ತುಯಕ್ಕಿ ತೋಱುದುರೈತ್ತ ವಾಯಿಗತ್ತುಳಿಪ್ಪತ್ತಮ್,
ಉಯಕ್ಕಿಣ್ಣು ಮಿಪ್ಪು ಕ್ಕು ಮೊಲಿಮುನ್ನಿರ್ ಘಾಲತ್ತೇ.

ಪ|| ವಿಯಪ್ಪು ಅಯ-(ಇತರರು) ಅಶ್ವರೈಕರವಾದ ಗುಣದೇವತೆಗಳು,
ವಿಯಸ್ಥಿಲ್ಲಾ-(ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಅಶ್ವರೈಕರವಾದ ಅವಳೂ ತನ್ನದೇ

ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಇರುವ, ಮೆಯ್ಯಾಳವನವನು ಈ ಗುಣಾಂಶಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ನನನ್ನು ಪ್ರತಿ
ಪಾದಿಸುವ, ನಂದಿಯನ್ನೇ ವೇದಗಳಿಗೆ ನಂದ್ಯನಾದವನನ್ನು, ಶಿವಂ. ಶ್ವ ಸೂರ
ವನ್ನು ಜಯಿಸುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ. ಪುಣ್ಯ. ೧೦ - ಚಿತ್ತ ಸಮ್ಯಕ್ ಭಾವಿತ
ರಾದವರು, ಪಲರ್-ಅನೇಕರು, ಮ್ಯಾಮ್ ಬಾಳುವ, ತಡವಂ - ನಿಶಾಲಿ ವಾದ,
ಕುರುಕೂರ್ ಶರಣೋಪದೇಶ ಕುರ ಕಾಪುರಿಗೆ, ನಿವಂ ಹೇರಾದ ಶಿಂ ಶತಾರಿ ೨.,
ತುಮಾಕ್ಕು ಇನ್ನಿ ಸಂಶಯವಿಪರೈಯಾದಿ ಮನೋವೈಕಲ್ಯವು ಇಂದ್ರಿಯಕ್ಕೆ ತೆರೆ - ಎ.
ಭಜಿಸಿ, ಉದ್ಯಕ್ತ ಬೋದ, ಅದ್ವಿತೀಯ ಸಹಸ್ರ ಶುದ್ಧವಾಚಿವೋ, ಇತ್ತ
ಕ್ತುವಂ - ಈ ದಶಕವು, ಒರವಂಪಿ ೧೦ ಉದ್ಯೋಪಿಸುವ ಸಮುದ್ರದಾದಿ ವ ವ ತ
ವಾದ, ಇಂದ್ರತು - ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉದ್ಯೋಪಿಸುವ - ಉದ್ದೇಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ,
ಪಿಂಪು ಕುಣುಕ್ಕುಮ್ ಚಿತ್ತಸಮ್ಯಕ್ ನವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದು.

(ಸ್-ಗಾ-೮೫)—

ಚಿತ್ತಾಣಾಮಪಿ ಚಿತ್ತಮೇವ ವಿಕಡಜ್ಞಾನೈಕವೇದ್ಯಂ ಹರಿಂ
ನತ್ಯ ಶ್ರೀಕುರುಕಾಪುರೇ ಶರರಿಪುಷ್ಪಪ್ಪಾವ ಜನ್ಮಾತ್ಮಯೇ ,
ಸಾಹಸ್ರೇ ದಶಕಂ ತದೇತದಪಿ ಚೋದ್ಯುಷ್ಯಂ ಸಮುದ್ರಾವೃತೇ
ಚಾಪ್ತಾ ಧೂಮಿತಲೇ ಸಮುದ್ಯುತಿಕರಂ ಬಾಹಾತಿ ಜನ್ಮಾಪಹಮ್ ||

ತಾ ಸರ್ವವಧವಾದ ಚಿತ್ತದ್ಯುಗುಗು ಚಿತ್ತದ್ಯುಗುಗು ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನೈಕ
ವೇದ್ಯನಾದ ಸರ್ವವೇದ್ಯನನ್ನು, ಜನ್ಮಾತ್ಮಯೇವಾಪಾದಿ ಭೂಮಿರಾದಿ ಮದಾತ್ಮಕವಾದ
ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿಂದ ಹೇರಾದ ೨೦ ಶತಾರಿಮುವಾದಿ
ಸಂಶಯವಿಪರೈಯಾದಿ ಮನೋವೈಕಲ್ಯವಿದ್ದಂತೆ ಭಜಿಸಿ, ಇಂದ್ರತುಮಾದಿ
ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರ ಶುದ್ಧವಾಚಿವೋ ಈ ದಶಕವು ಪರವನಂತೆ ವ ವಕಲ ಚೇತನ
ರನ್ನೂ ಉದ್ದೇಶವಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅವರ ಜನ್ಮಪಾಶವನ್ನು ಭೇದಿಸುವುದು
ಶಾಪ್ತಕ

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ .)—

ಆದ್ಯೇ ತೃತೀಯಶತಕಸ್ಯ ವನಾದ್ರಿಭರ್ತುಃ
ಶರಪಾದಮೌಲ್ಯವಯವ್ಯಭರಣಾಭಿರೂಪ್ಯಮ್ ,
ಒಹ್ಯಾರ್ ವಾಗವಿಷಯಂ ಚ ಮಹಾಪ್ರಭಾವಂ
ಸೌಂದರ್ಯಮಗ್ನಹೃದಯಶ್ಚಲಜಿಜ್ಞಾಸಂ ||

(ದ್ರ. ಉ-ತಾ-ರ)-

ಸುಶ್ವಿಷ್ಣುಕಲ್ಪನುಜ್ಞೋರನುಪವ ಸುಪುನುಂ ವಕ್ತಿ ವಿಸ್ವೀಮದೀಶ್ವಂ
ಸುಸ್ವಾನ್ಮಸ್ಯದುಸ್ವದೇಹಂ ಸುಖಭಜನಪದಂ ವ ಷ್ವಿತಾಜ್ಞಂ ಮಹಿಷಾತ್ಮಾ |
ಸೋತ್ತಾತಿಕಾನ್ಮರೇತೀಂ ಮೂನಿಮಗತಿ ಕೌಚ್ಚಲ್ಯಮಿಷ್ವಾಪವಾತ್ಮಾಂ
ವೀತಾತ್ಮರೈಶೀಶ್ವರಭೃತಿಸುರನುಕಂ ಚಿತ್ರಸೌನ್ಯಗ್ಯವಿಡ್ಧಮ್ ||

(ಈ ಪ್ರಥಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)

ಈ ಮೊದಲನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರರು ವನಗಿರೀಶ್ವರನಾದ
ಸುನ್ವರಬಾಹು (ಅಶ್ವಕರ್) ಮೂರ್ತಿಯ ದಿವ್ಯಸೌಂದರ್ಯ ದಿವ್ಯಾಭರಣಕಾನ್ಯಾದಿ
ಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿ, ಸರ್ವಲೋಕ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ
ಕಾರಣಮೂಲಕಾಗಿ ಸರ್ವದೇವಾಧಿದೇವನಾದ ಈ ಭಗವತ್ಸನ ಅಪಾರವಾದ
ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಒಹ್ತರುದೇಶವಾಗಿ ವಿಗಳೂ ಕೂಡ ವರ್ಣಿಸಲು ಅನರ್ಹರೆಂದು
ಹೇಳಿ (ಸೌಂದರ್ಯಾತಿಶಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಹೃದಯರಾಗಿ) ವಾಚಾ ವರ್ಣಿಸಲು ನಾನು
ಹೀಗೆ ಶಕ್ತನೆಂದು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀಃಂ ಸ್ತು-

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯದಶಕದಲ್ಲಿ—ದ್ವಿತೀಯದಶಕ.

(ಮುನ್ನೀರಂ ಜಾಲಂ ಪಶ್ಯೇತ್ -)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರರು ತಮ್ಮ ಕರಣಸಂಕೋಚದಿಂದ
ಜಗವದನುಭವಯೋಗ ತೆಯು ಇಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಮೋಹವಶ್ಯರಾಗಿರಲು
ಶ್ರೀ ಕೇವಲಿಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಸರ್ವವಿಧವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದನ್ನು
ಜಗವಸ್ತನು ತಿಳಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ)

(೧) ಮುನ್ನೀರಂ ಜಾಲಂ ಪಶ್ಯೇತ್ ದೇವ್ಯುಕಲ ವಣ್ಣೋ
ಅನಿಲ್ ನೇ ತನ್ನವ್ಯಕ್ತಿಯೇಕ ವಚಯೋವ್ಯೇಕ,
ಮೊನ್ನೆ ನೋಯ್ ವೀಯ್ ಮಿಸ್ತಿಕಳ್ಳ ವೇರಾಪ್ಪಾಯ್ ನ್ನು,
ಎನನ್ನೆ ಯಾನುನ್ನೆ ಯನಿವನ್ದು ಕೂಡುವನೇ.

ಪ್ರ ಮುನ್ನೀರ್ ಮೂರುನಿಧವಾದ ನೀರುಳ್ಳವರಾಲಮ್ ಲೋಕವನ್ನು
 ಪಡೆತ್ತ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ, ಎಮ್ ಮುಕಿಲ್ ವಣ್ಣನೇ ನಮ್ಮ (ನೀಲ) ಮೇಘವರ್ಣನೇ!
 ಅನ್ನಾಳ್ ಅ ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನೀ ತನ್ನ ನೀನು ನಮಗೆ (ನಿನ್ನನ್ನ ಹೊಂದಲಿ)
 ಕೊಟ್ಟ, ಅಕ್ಕೈಯಿ-ಶರೀರದ, ವೃತ್ತಿ ಒನ್ನ ಕಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಉ ಲ್ಲೇ
 ಗರ್ಭನರಕಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕ, ಕೇಶಿ ಸನ್ನಪ್ತನಾದ ನಾನು, ವೇಮನಾ (ಜ್ಞಾನವು
 ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ) ಪರಿತಾಪಜನಕವಾಗ್ತಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಯ್ (ಅಹಂಕಾರಾರ್ಥ
 ಕಾಮಾದಿರೂಪವಾದ) ವ್ಯಾಧಿಗಳು, ವೀಡು - ನಾಶಹೊಂದವಂತೆ, ವಿಘ್ನಕೃತ್ಯ-
 (ಅವ್ಯಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾದ) ಕರ್ಮಗಳನ್ನು, ವೇಂ ಅಂ ಮೂಲನಾಶವಾಗುವಂತೆ,
 ವಾಯ್ ನ್ದು ಕೆತ್ತುಹಾಕಿ, ಧೂ-ನಾನು, ಉನ್ನೈ ನಿನ್ನನ್ನು, ಇನಿ-ಇನ್ನು ಮೇಲಿ
 ವಣ್ಣು-ಬಣ್ಣ ಎನ್ನಾಳ್-ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕೂಡುವೆ ಸೇರುವೆನು "

(ಸ-ಗಾ ರ ೧)

ಲೋಕಂ ಚ ತ್ರಿವಿಧಾಂ ಸಂಶ್ರಯಮಿಮಂ ಸೃಷ್ಟೋಪಕರ್ತೃಽಪಿ ನಃ
 ಕಾರುಣ್ಯಾತ್ ಪಯೋದವರ್ಣ ! ಯದಹಂ ತ್ವದ್ವತ್ಕರಾಯಾನುಗಃ
 ಸನ್ನಪ್ತೋಽಸ್ಮಿ ಮಹಾರ್ಕಪಾಪನರಣಂ ಹತ್ವಾ ಸಮೂಲಾವಿಮೂಂ
 ತ್ವಾಂ ಸಂಪ್ರಾಪ್ಯ ಕಥಾ ಭವಾಮಿ ಭಗವತ್ | ಧನ್ಯೋ ನ ವೇದ್ಮಿ
 ಸ್ವಯಮ್ |

ಶಾ ಸಕಲ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿಯು ಮಾಡಿದ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮನೇ ನಿನ್ನನ್ನೇ
 ಹೊಂದುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೀನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶರೀರದ ಒನ್ನ ಕಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
 ಸನ್ನಪ್ತನಾದ ನಾನು ಸಕಲ ಸ್ನಾತಕಮೂಲವಾದ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮೂಲವಾಗಿ
 ನಾಶಪಡಿಸಿ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಸೇರುವಕಾಲಕ್ಕೆ ಎಂದಿಗೆ ಒರುವುದೋ " ಎಂದು ಭಗವ
 ತ್ಪ್ರಾಪ್ತಿಕಾಲವು ನೀನಿವಿಸುತ್ತಾರೆ.

(೨) ವೆನ್ಮಾ ವೈಯಮಳನ್ನ ವೆಮ್ ವಾಮನಾ ನಿಕ್
 ಪನ್ಮಾ ಮೂರ್ಕ್ಕಪ್ಪಲ ಪಿಳಿಪಿಯಿಲ್ ಪಡಿಕೆಪ್ಪ ರುಕ್,
 ತೊನ್ನೊ ವಲವಿನೈ ತೊಡ್ವೆಕೆಳ್ಳೆ ಮುದಲರನ್ನೊ,
 ನಿನ್ನಕ್ಕ ತಾಳ್ ಶೇರನ್ನೊ ನಿಟ್ಟದೆಘ್ಘಾಪ್ಪಕೋಲೆ ನೀ.

ಪ್ರ ವಲ್ ಕಾಶನ್ಯದಿಂದ ಒಲಿಕ್ಕವಾದ, ಮೂ-ವಿಶಾಲವಾದ, ವೈಯಮ್-
 ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅಳನ್ನ-ಅಳಿದ, ಎಮ್ ವಾಮನಾ-ನಮ್ಮ ವಾಮನನೇ, ನೀ-

ನಿನ್ನ, ಪಲ್-ಅನೇಕವಿಧವಾದ, ಮಾ ಮಾಯಮಾ . ವಾಹಾ ಮಾಯಾರೂಪ
ವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಲ್ ಪೊವಿಯಲ್ ಜೆವಾದಿ ಅನೇಕ ಚಿನ್ಮ
ಗಳ್ಳು, ಪತ್ತಿನ್ ಕೊಂದಿ ಸೇರಿರುವ, ಯಾಲ್ ಸಾನ, ತೊಲ್-ಅಸಾದಿಮಾದ,
ಮಾ ಅದಿಚ್ಚೆನ್ಮನಾದ, ವಲ್-ಪ್ರಬಲವಾದ, ವಿನೈ ಪಾಪಗಳ, ತೊಡರ್
ಕಳ್ಳೆ ಅನುಬಂಧಗಳನ್ನು ಪರಂಪರೆಗಳನ್ನು, ಮುದಲ್ ಸಮೂಲವಾಗಿ, ಅರಿನ್ನು -
ಛೇದಿಸಿ, ನಿಲ್ ನಿನ್ನ, ಮಾ ಶ್ಲಘ್ಯವಾದ, ತಾಲ್ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಶೇಗನು -ಸೇರಿ,
ನೊಂದಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲೋಡು ಎತ್ತಾಸ್ತುಕೊಲ್ ಯಾವ ಕಾಲದರೋ ?.

(೨-ಗಾ ರ ||) -

ಮಾತುಂ ತ್ತಂ ಸ್ಪಥಿವೀಂ ವಿಕಾಲಕಶಿನಾಂ ತಾದಾಬ್ಜತೋ ನಾಮನು
ಕ್ರೀಡಾಭೂಃ ಕಿಲ! ಮಾಯಯಾ ತವ ಹರೇ! ಸಂಸಾರಧಾಜ್ಞಸ್ತತಃ ,
ಕ್ಲಿನ್ನೋಽಹಂ ಬತ! ದುರ್ವಿವಾರದುರಿತಕ್ಲೇಶಾನುಬಂಧವಶೇ-
ಮೂಲಜ್ಞೇದಕರಃ ಕದಾ ತವ ಮಹತ್ವವಿಮುಚ್ಛಿದಂ ಸಂಶ್ರಯೇ ? ||

ತಾ (ವಾಮನಾವತಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಜಗ
ತ್ಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದ ಆ ಪಾಮಾರವಿನ್ಮವನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರ ವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ)
ವಿಕಾಲವಾಗಿ ದೂ ಕರಿಸವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದ ವಾಮನವೇ!
ನಿನ್ನ ಮಾಯಾರೂಪವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ವಶ್ಯನಾಗಿ ಅನೇಕ ಚಿನ್ಮಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ
ನನ್ನ ಸ್ವನಾಗಿರುವ ನಾನು ಪ್ರಬಲವಾದ ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಸಮೂಲವಾಗಿ ಛೇದಿಸಿ
ನಿನ್ನ ಶ್ಲಘ್ಯವಾದ ಪಾದಾಂಜಲಗಳನ್ನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಎಂದಿಗೆ ಸೇರುವೆನೋ!
ಎಂದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ

(೩) ಕೊಲ್ಲಾ ವೊಕ್ಕೊಲ್ಲಾ ಕೊಲ್ಚೆಶೆಯು ಹಾರತಪ್ಪೋರ್,
ಎಲ್ಲಾ ಚ್ಚೆನ್ನೆಯುವಿರೊನಿಲತ್ತವಿತ್ತ ವೆನ್ನಾಯ್,
ವೊಲ್ಲಾ ವಾಕ್ಕೈಯಿರ್ ಪುಣಿವಿಗೈ ಯುಕ್ಕಲಣಾ,
ತೊಲ್ಲಾ ಯಾನುನ್ನೈ ಸ್ವಾರ್ವದೋರ್ ಶಾಶ್ವಿಯೋ.

ಪ್ರ|| ಕೊಲ್ಲಾ - ಕೊಲ್ಲುವಕ್ಕೆ ಆರಂಭವಲ್ಲದ ಮಾ ಕುದುರೆಯನ್ನು
ನಡೆಸಲು ಸಾಧನವಾದ, ಕೋಲ್ ಚಾವುತಿ ಕೊಲಿಸವೂಲಕ, ಕೊಲ್ಚೆಶೆಯು -
ಶತ್ರುವಧವೆಂಬುದು, ಹಾರತಪ್ಪೋರ್ ಭಾರತಯಾದದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಾ ಚ್ಚೆನ್ನೈ
ಯಮ್ (ಭೂಭಾರವಾಗಿದ್ದ) ಉಭಯಪಕ್ಷಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ, ಇರುನಿಲತ್ತು

(ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವಾದ) ಮಹಾಬೋವಿದಲ್ಲಿ ಅನಿತ್ಯ ಸಾರವಡಿಸಿದ ಎನ್ನಾಮಾ-
ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ?' ಪೊಲ್ಲಾ ಅನರ್ಥ ಹೇತುವಾದ, ಅಕ್ಷೇಪಿಣಿ-ಶರೀರವ,
ಶೃಣವಿನ್ಯೈ ಸಂಪದವನ್ನು ಅನಿತ್ಯವೆಂದಿಹುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಅನಿತ್ಯ
(ನನ್ನಿಂದ) ಅದ ರಕ್ಷೆಯಲ್ಲ, ಸಾರವಿಲ್ಲವು, ಅನಿತ್ಯ ರಕ್ಷಕನಾದ) ನಿನ್ನನ್ನು
ಕಾಪಾಡು - ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ, ಒರಗೊಳ್ಳಿಸಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯವನ್ನು
ಪೊಲ್ಲಾಮಾ (ಅರ್ಥವನ್ನಿಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ) ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು

(ಸ. ಗಾ-ರ.)—

ನೇತುಂ ವಾಜಗಣಾ ಹಿ ವೇಶ್ಯಾಭ್ಯದಭೂಸ್ತ್ವಂ ಕಸ್ತುಹಿ(ನೋ ಒಪಧೀ-
ರ್ಮಪ್ಪಾ ಭಾರತಸ್ತೋರೇ ' ಮಮ ವಿಭೋ ! ತ್ವಂ ಪರ್ವಸೋನಾನ್ಮಹಃ |
ಭೂಮ್ಯಾಮತ್ರ ನ ಸತ್ಯಕಿ ಸ್ಯ ಭುಮಯುಂ ದುದೇಶಬನೋ ಮಮ
ಸ್ವಾಮಿಹ ! ಮೇ ವದ ಸಾಧನಾ ತವ ಮಹಾರಜ್ಞಾ ಯು ರಂರಕ್ಷಿತುಃ ||

ತಾ' (ಕೃಷ್ಣಾವತಾರ ಚರಿತವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ, ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿನಾ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು
ಅತ್ತಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಿನ್ನರಾ ಓತ್ತಾರಿ) ಕನ್ನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ, ಸಾರವ್ಯ
ವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಭಾರತವನ್ನು ಪಲ್ಲಿ
(ಭೂಭಾಗವಾಗಿತ್ತು) ಉಪಯುಕ್ತಗಳ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನೂ ದೈವಮಾಡಿದ ನನ್ನ
ಸ್ವಾಮಿಯೇ ?' ಅನರ್ಥ ಹೇತುವಾದ ಈ ಶರೀರದ ಸುಖವನ್ನು ಭವಿಷ್ಯ
ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪರ್ವ-ರಕ್ಷಕನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು ಸೇರು
ವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಉಪಾಯವನ್ನು ನೀನೇ ಹೇಳಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ
ವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸು - ಎಂದು ಪಾಠಿ ಸುತಾರೇ

(೪) ಶೂರ್ಯಾ ಕಾಸಚ್ಚ ಕರೋಳಿರಣಕಿ ಯೇಷ್ಟಮಾ

ವಶ್ಚೈಕ್ಯೇಡ್ವೈ ಯೇರ್ಜೀರವಾ ನಿಶ್ಚೈವ ವೇಶ್ಯದಮ್,

ತಾಂ ಮುಗ್ಧೇಜ್ಜಮಾ ಅಪಿರನ್ತ, ನಿತ್ ಸಂಶೈಕ್ಯೇಕ್ಯೇಡ್,

ವಾಶ್ಚೈಕ್ಯಾಕಾ ಸೋಗವಾ ವಕ್ಯೇನ್ಯೇರೂಳಿಯಾ ವನ್ದ.

ಪರಿ ಶೂರ್ಯಾ ಕಾಸಚ್ಚವನ್ನು ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವ, ಕಾಸಚ್ಚುಡರ್ಶನ
ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ, ೨. ಅತಿ ಸ್ವಯಂವ್ಯಾಪಕಸ್ವರೂಪವಾಗಿ, ಎಷ್ಟಮಾ ಮೂಲಾಂತರಾ,
ವಿಶ್ವವಿಶಾಲ, ಕೇಡು ಸಂಕೋಚವೂ, ಇನ್ನಿ ಇಲ್ಲವಂತೆ, ಯೇಷ್ಟಮಾ-
ಪರ್ವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ, ನಿಶ್ಚೈವ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಎನ್ನಾಮಾ-ನನ್ನ

ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಮೂಢಾ-(ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊರತು) ಇತರನಾದ, ಎಜ್ಜಮ್-ಸಮಸ್ತ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ, ತಾಳ್ಮೆ ಪೂರ್ವಕವನ್ನು ತವಿರಾಪ್ತ ಬಿಟ್ಟು, ನೀ ನಿನ್ನ, ತಾಳ್ಮೆ ಪೂರ್ವಕ, ಇಷ್ಟೆ ಯುಗವದ, ಕ್ರೋ-ಕೇಳಿಗೆ, ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ಬಾಳೋಣವನ್ನು. ಯಾ ನಾನು, ಶೀಘ್ರವೆ-ಹೊಂದುವ. ಪಶ್ಚಿ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ವೆನ್ನು-(ನನ್ನ ಮುಂದೆ) ಬಂದು ನಿಂತು, ಅದಿಳಾಯ್-ಕೃಪೆಯಿಂದ ಹೇಳು

(ಸಂಗಾ-ರ)—

ಜ್ಞಾನೋಜ್ಞಾಲ್ಯಮಹಾವಿಧೇ! ಮಮ ವಿಧೇ! ಸರ್ವತ್ರ ಚ ವ್ಯಾಪ್ತಿತ-
ಸ್ತುಮೂರ್ತೋಽಸಿ ಸಮಾಪ್ತ ಚಾದ್ಯ ದಯಾಸಾ ಸ್ಥಿತಾ ಮದಗ್ರೇ ವದ
ಧನ್ಯೋಽಹಂ ಕಥಂ ಭವೇದು ಉನಘಪ್ಪನ್ಯಕ್ತಭಾವಾನ್ತರ.
ಸ್ತುತಾ ದಾಮ್ಭಾಜಯಾಗ್ತಮಾಕ್ತಶರಣತ್ಯೇನುಃ! ಮೂರೇ! ಹರೇ? ||

ತಾ! (ನಿನ್ನ ಅಸ್ತತ್ಯಾನ್ವಿತವು ನನಗೆ ಉತ್ತರಕವಾಗಬಿಡುವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವತರವನಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ) ಸವ ತ್ವ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರುವ ಜ್ಞಾನಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಸ್ವರೂಪ ನಾದ ನೀನು ಸಂಕೋಚವಿಕಾಪಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವತ್ರ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ಇತರ ವಿಷಯವ್ಯಾನ್ವಿತನಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವವಿನ್ಯಯಗಳವನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಚ್ಛ್ವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ನನಗೆ ನೀನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯೇ (ಅವತರಿಸಿ ಬಂದು) ನಿಂತು ಕಾಣಬೇಕೆನು

(೫) ವಂದ್ಯಾಯ ಪೂರ್ಣೇ ವಸ್ತುನೈವೈವತ್ತಿನೈ ನೀ,
ತಿಷ್ಠಾಮಿತ್ ತದ್ಯಾಯೋದುವೇ ಯಿದುಷಾಕಿಲ್,
ಕೇನಾರ್ ಕಾಮಾವಿಲ್, ಕೊಠಮಲರ್ ತಿರುನಿಲತ್ತ
ವೆನ್ನಾಯ್, ಯಾನನ್ಮೈ ಯೊಜ್ಜ ವೆನ್ನಣುಕ್ಕುನೇ.

ಪ|| ವಂದ್ಯಾ ಪೂರ್ಣೇ (ಪ್ರಶ್ನಾಕೇಗಬೇಂದ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ಕೂರಿತು) ಬಂದ ಹಾಗೆ ವಸ್ತುಮ್-(ರಕ್ಷಿತವಾದಕ್ಕೆ) ಒಂದಾದರೂ, ಎ-ನನ್ನ, ಮನತ್ತಿನೈ-ಮನ ಸ್ತನ್ನು, ನೀ ನೀನು, ತಿಷ್ಠಾಮಿತ್-ತಿಥಿಲವಾಗದಂತೆ, ತದ್ಯಾಯ್-ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಇದುವೇ-ಹೀಗೆ ಕೈಬಿಡೋಣವೇ, ಇದು ಲಕಿಲ್-ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವೆಂಬುದು ಅದರೆ, ಕೊಠ್ಠು ಅರ್-ಗೊಂಜಲುಗಳಿಂದ ಕುಂಬಿದ, ಕಾಮಾವಿಲ್ - ಅತೀ ಜಾತಿಯ ವ್ಯಕ್ತದ, ಕೊಠುವಲರ್ - ರವ್ಯವಾದ ಹೂವಿನ, ತಿರುನಿಲತ್ತ - ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಎನ್ನಾಯ್ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ, ಯಾ-ನಾನು ಉನ್ನೈ-(ಇಷ್ಟು ವಸ್ತುವನಾಗಿ

ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿದೆ) ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪುನಃ-ಬಂದು,
ಅಡುಕಿಟ್ಟು ಆಶ್ರಯ ಸುಲಭವು ?

(೫ ಗಾ ರ , -

ಪ್ರಾಮಾಢ್ಯವನಾತ್ಮವಾಚತಮಮೂ ಬೇಡೋ ನಮೇ ಇಂದ್ರಂ ಭಜೇತ್ |
ತ್ವತ್ಪಾಪ್ತಿಯಾದಿ ದುರ್ಲಭಾಽಸ್ಮಿ ಸಕತಂ ಚೈವಂ ನುಮ ಪ್ರೀಪತೇ |
ಕುಪ್ರಾಪ್ತು ಕದಾಽಽಶ್ರಯೇಯಮತಸೀಗುಚ್ಛಾಢಿಸಚ್ಛಾಯಮ್ -
ಮೈನಂ ತಾರ್ಯ ಮಮ ನಾಥಕುಚ್ಛಾಪಮುಖೋ ! ಭಾಷ್ಯಂ ಕಿವಿದ್ಯುಕ್ತಮ್ ||

ತಾ. (ಹಾಗೆ ನನ್ನೊಡ್ಡದ ಚರಕಾಲ ಇಲ್ಲಿ ವಾಚಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ,
ಪ್ರಕಾಶ-ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ನಿನಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಂತೆಮಾಡರೂ ಸಕತಂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗ
ಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.) ಒಂದುವಲ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿಯಾದರೂ ನನ್ನ
ವ ನಸ್ಥಿತಿವಿವರವನ್ನು ನೀನು ನಿವಾರಣಮಾಡುವುವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಕೈಬಿಡೋಣವೇ
ನಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿದ್ದರೆ, ಕವಣಿಯಾದ ನಿನ್ನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೆತ್ತವನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸಲು ನೀನು ಎಲ್ಲಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯ ಸುಲಭವು ? ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ

(೬) ಕ್ಷಿಪ್ರ ಕಲ್ಪೇನೈವೈವ ಮುನಿನಾಂಲಾ,

ಅಪ್ಪಶಾರ್ಙ್ಗವೈ ಶುನೈತ್ತಕಸ್ತೇನೈವೈ,

ಪ್ವಲ್ಲಾ ಯಿರಮೈಯಿರಾಶಿವು ಪರಮಾ, ನಿ

ನಾಸ್ತು ಸ್ವಾಧಿಪತ್ಯಾ ನಾ ಕುವದೇ ಗ್ಲಾಙ್ಗಾ.

ಪ್ರ. ಮುನಿನಾಂಲಾ ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದ, ಕ್ಷಿಪ್ರ ಎಸ್ತಿರ್ಲ (ನಾನು
ಒಳ್ಳೆಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ಶಕ್ತವೆಂಬ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಕಿರೀಡ
ಎಸ್ತಿರ್ಲ (ದುಷ್ಟಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು) ಮಾಡಲಾರದೆಂದು ಒಂಜು ಕುಲಿಲ್ಲ. (ಈಶ್ವರನ
ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯ ವಿವೇಕವಿಲ್ಲದೆ) ಅಪ್ಪಶಾರ್ಙ್ಗ - ಅತ್ಯಲ್ಪವಿರವು (ಆರಾಧನಾ)
ಅನ್ನೇ ಆ ದುರಿತವಾಗನ್ನು, ಶುನೈತ್ತ ಅನುಭವಿಸಿ, ಅಕಸ್ತು ಒಳ್ಳೆನೈವ
(ನಿನಗೆ) ದೂರಸ್ಥನಾಗಿಬಿಟ್ಟನು. ಪ್ವಲ್ಲಾ ಆಯಿರಮಾ ಉಯಿರಾ - ಅನೇಕ
ಸಹಸ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಸಮ ಸೃಷ್ಟಿಪಡಿಸುವನು, ಪರಮಾ ಸಮೋತ್ಕೃಷ್ಟ
ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳನೆ, ನಿ ನಿನ್ನ, ನೆಲ್ ಅಪ್ರಾಕೃತವಾದ, ಪೂ ಅತಿರಮಣೀಯವಾದ,
ಕೂಲಿ ತೇಜೋಮಯವಾದ, ತಾಂ ವಾದಗಳನ್ನು, ನಡೆಸುವವ, ಆಶ್ರಯ
ಸೋಗುವು, ಎಚ್ಚನೆ ಯಾವಾಗಲೋ !

(ಸ. ೧೦-೮ ||)—

ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯವಿವೇಕಶೂನ್ಯಹೃದಯಾತ್ಮಾಸಂ ಪುನಃ ಸರ್ವದಾ
ನಾನಾದುವಿಷಯಪ್ರವರ್ತತಮನಾ ದೂರಂ ಗತೋಽಹಂ ತವ |
ಸಂಖ್ಯಾತೀತಮನೇಕಜನ್ಮನಿನಹಂ ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರಾದ್ಯಮಾ-
ನುತ್ಪಾದ್ಯಾಸ್ತಿ ಪರಃ ! ಕದಾ ಒತ ! ಭಜೇ ದಿವ್ಯಂ ತ್ವದಂಘ್ರಿದ್ವಯಮ್ ?

ತಾ|| (ಇತರ ವಿಷಯವೇನಾದ ನಾನು ನಿರಂಕುಷಭೋಗ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ
ಪಾದಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಇದುವರೆಗೆ ಕರ್ತವ್ಯವಾದ
ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರವರ್ತಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ, ಅಕೃತ ವೈಯದಿ ದುಷ್ಟಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ
ನಿನ್ನತ್ತನಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ದುಷ್ಕರ್ಮವೃತ್ತನಾಗಿ ನಾನು ನಿನಗೆ ದೂರ
ಸ್ಥನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆ, ಸಕಲ ಬೋಧಕಸ್ಪಷ್ಟಿಯುಂಮಾಡಿದ ಸರ್ವಕರ್ಮನಿಂದ ನಿನ್ನ
ದಿವ್ಯತೋಜೋಮಯವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರುವೆನೋ ! ಎಂದು
ಹಂಬಲಿರುತ್ತಾರೆ.

(೭) ಎಞ್ಞಾಸು ನಾವಿರುನ್ದಿರುನ್ದಿರ್ದಿರ್ದಿ ಸೆಘ್ಘೆ,
ಮೆಯಾಞ್ಞಾನಮಿಸ್ತಿವಿನೈಯಿಯಾಞ್ಞಾನಮಿಸ್ತಿ,
ಎಞ್ಞಾಸುಮೆದ್ವಿರ್ದಿರ್ದಿರ್ದಿ ನಿತ್ಯನ್ದಿ ನಿತ್ಯ,
ಮೆಯಾಞ್ಞಾನಮೆದ್ವಿರ್ದಿರ್ದಿ ಕಣ್ಣಿನೈ ಮೇವುದುಮೇ.

ಪ್ರ. ನೆಞ್ಞಾ-ಮನಸ್ಸೇ, ಎಞ್ಞಾಸುಮ್ ಯಾವಾಗಲೂ, ಇರ್ದಿರ್ದಿರ್ದಿ
(ಈ ಸಂಸಾರಬಂಧದಲ್ಲಿ, ಇದ್ದು ಇದ್ದು, ಇರ್ದಿರ್ದಿ ದುಃಖವಟ್ಟು, ಮೆಯಾಞ್ಞಾನಮ್
ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವು, ಇನಿ ಇಲ್ಲಿದೆ, ವಿನೈ ಇಯಿಲ್ - ಪಾನದಿಂದ ಪ್ರವೃತ್ತವಾದ,
ಪಿಞ್ಞಾನ-ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ, ಅಞ್ಞಾನಿ - ಮುಳುಗಿ, ನಾವಾ - (ಇದೇ ಮಾತೆಯಾಗಿ
ಮುಳ್ಳು ನಾವು, ಎಞ್ಞಾನಮ್ ಸರ್ವಕಾಲವಲ್ಲೂ, ಎಞ್ಞಾನಮ್ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತು
ಗಳಲ್ಲಿ, ಒಳ್ಳೆವು ಅಞ್ಞಾನದಿಂದಿಲ್ಲದಂತೆ, ನಿತ್ಯನ್ದಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತಿ
ನಿನ ನಿಂತಿರುವೆ, ಮೆಯಾಞ್ಞಾನಮ್ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಕೋಡಿ-
ಜ್ಞೋತಿಯುನಾದ, ಕಣ್ಣಿನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಮೇವುದುಮೇ - ಯಾವಾಗ
ಸೇರುವೆವು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ |)—

ಜೇ ಚಿತ್ತ ! ಕೃದಧೀನ ಏವ ಸಕತಂ ಮೋಹಾಬ್ಧಿಮಗ್ನೋ ಒಸ್ಯೈಹಂ
ದುಃಖೀ ಪಾಪರತೋ ಭವಾಮ್ಬುಧಿಗತಃ ! ಕಿಂ ಮನ್ಮಥಾಗ್ಯಸ್ಯ ಮೇ |
ಕಿಂ ಚತ್ಸಾಧನಮಸ್ತಿ ತಸ್ಯ ಪರಮಜ್ಯೋತಿವ ಽಯಸ್ಯಾತ್ರಯೇ
ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ಸಮಸ್ತವಸ್ತುನಿವಸವ್ಯಾಪ್ತಿಪ್ರತಿಷ್ಠಾಭೃತಃ !

ಹಾ ! (ಮನ್ಮಥಾಗ್ಯವಾದ ನನಗೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಪಾಧನವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೊರತೆ
ವರುತ್ತಾರೆ) ಎಲೈ ಮನಸ್ಸೇ ! ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಸಂಸಾರಪಾಶದಲ್ಲಿಯೇ
ಸಿಕ್ಕಿ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪಪ್ರವೃತ್ತಿವ ದ ಅನೇಕ ಏನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿರು
ವುದರಿಂದ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಮೂಗಿ ಸತ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯೂಪಿಮಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮಯ
ನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಯಾವಾಗ ಸೇರುವೆನು ? (ಅವನನ್ನು ಹೊಂದಲು ನನಗೆ
ಪಾಧನವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಷಣ್ಣರಾಗಿದಾರೆ)

(೮) ಮೇವು ತುನ್ಮವಿನ್ಮೈಕೈ ವಿಡುತ್ತುಮಿಲೇಕ್.

ಒಪ್ಪಸಲ್ಪಿ ಯುಕ್ತೋಲಾ ವಣಿಯಿತ್ತಮಿಲೇಕ್.

ಪಾವುತೋಲಾ ತೀರಾ ಕಣ್ಣಾ ಮೇವದಂತುಡರೇ.

ಕೂವುಕಣ್ಣೇ ಕಾಣ್ತಾನೆಬ್ಬೆಯಾದ ಕೂವುವನೇ.

ಏ, ಮೇವು ತುನ್ಮಮ್ ಸಂತತದುಃಖವಿನಕವಾದ, ವಿನೈಕೈ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ,
ವಿಡುತ್ತುಮಿಲೇಕ್ (ನಾನು) ನಾಶಪಡಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ; ಓಪ್ಪದಲ್ ಇಷ್ಟ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ
ವಾಗಿ, ಉಗ ನಿನ್ನ ಕೃಪಾ ಪಾದಗಳನ್ನು, ಮಣಿ ಲಿಪಿ ತೇ-ನಿಮಜ್ಜನಿಸಲೂ
ಇಲ್ಲ ಪಾವು ಸರ್ವಾತ್ಮವಿತ್ತ್ವವಾಗಿ, ತೋಲಾ-ಅನಾವಯಾಗಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾ
ಗಿರುವ, ತೀರಾ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ, ಮೇ-ನನ್ನ ಪರಂ
ಕುಡರೇ-ನಿರಪಧಿಕತೇಜೋರೂಪನೇ, ಕಾಣ್ತಾನೆ (ನಿನ್ನನ್ನು) ಕಾಣದೇಕೆಂದು
ಕೂವುಕಣ್ಣೇ ಕೂಗುತ್ತಿದೆನೆ ಎಬ್ಬುವೆಯಾದ ಎಲ್ಲಿ ಅಶ್ರಯಿಸಲು ಕೂವುವ
ಕೂಗುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾನಾದುಃಖಕರಾಭರಾಶಿಸರಸಿಧ್ವಂಸಾಯ ಯತೋ ಪ ಮೇ
ತ್ವತ್ಪಾದಾಮ್ಬುಜಸನ್ನತಿಶ್ಚ ಸಕತಂ ನೈವಾಸ್ತಿ ಮೇ ಶ್ರೀರತೇ |
ಸೌಖ್ಯಲ್ಯಾದಿನಿಧೇ ! ಮಮಾಪಿ ಚ ವಿಧೀತೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ! ತೇಜೋನಿಧೇ !
ಖಶ್ಯೇಯಂ ತವ ದಿವ್ಯರೂಪಮಿತಿ ಚ ಕ್ರನ್ದಾಮಿ ಕುತಪ್ರಾತ್ರಯೇ ? |

ತಾ|| (ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ನಾನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಲು ಕೂಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸನ್ನತದುಃಖವನಕವಾದ ನನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು, ನಾನು ಸಾಧನಾನುಷ್ಠಾನದಿಂದ ನಾಶಪಡಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ, ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಿನ್ನ ಪಾಪಗಳನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಲೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೂ, ನಿರವಧಿಕ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ! ಪರಮೋಪದ್ರವ್ಯರೂಪನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ವೃಥಾ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಇಂತಹ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯಿಸಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಭಾವವು.

(೯) ಕೂವಿಕೂವಿ ಕೂಡುವಿನೈ ತೊಡುವಿನೈ ನಿಷ್ಟು,
ಪಾವಿಯೇಕ ಪಲಕಾಲಮ್, ವ್ಯತಿಕ್ರಿಯೈತ್ತಮೈಯೈ
ಮೇವಿ ಯಾವಿರೈ ಕಾತ್ತವನ್ನಲಕಮೆಲ್ಲಮ್
ತಾವಿಯ ವಮೈಯೈ ಎಂಬಿನಿ ತಲ್ಲೈವೈಯವನೇ.

ಹ, ಕೂಡುವಿನೈ ಕೂಡುವಾದ ಪಾಪಗಳುಳ್ಳ, ತೊಡುವಿನೈ ಸಂಸಾರವಾಶದಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿ ನಿಷ್ಟು ನಿಂತು, ಪಲಕಾಲಮ್-ಅನೇಕ ಕಾಲದವರೆಗೆ, ವ್ಯತಿಕ್ರಿಯೈತ್ತಮೈಯೈ ಹೊರಗೆಹೊರಡಲು ದಾರಿತೀಯದೆ ಭ್ರಮಿಸಿ, ಅಲಮರುಕಿಷ್ಟೇ-ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ, ಪಾವಿಯೇಕ - ಪಾಪವನ್ನಾದ ನಾನು, ಅಷ್ಟು ಆ (ಗೋಪಾಲನಾಗಿ ನಿಂತ) ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಮೇವಿ ಆತ್ಮಾದರದಿಂದ, ಅನಿರೈ-ಪಶುಗಳನ್ನು ಕಾತ್ತವ ರಕ್ಷಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ, ಉಲಕಮೆಲ್ಲಮ್ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ತಾವಿಯ (ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ಧರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ಅವಮೈಯೈ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ನಾನು) ಇನಿ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕೂವಿಕೂವಿ-ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ, ಎಂಬಿನಿ ಎಲ್ಲಿ, ತಲ್ಲೈವೈಯವ (ನಿನ್ನನ್ನು) ಸೇರುವೆನು ?

(೭-ಗಾರ 1)—

ಘೋರಾಘಾಬ್ಧಿನಿಮಗ್ನ ನವ ಸುಚರಂ ಪ್ರಭ್ರಷ್ಟಮಾರ್ಗಸ್ಥಯಾ
ಭ್ರಾನ್ತೋಽಪಿ ಕಿಲ ಮನ್ವಭಾಗ್ಯ ಇಹ ಹಿ' ತ್ವಾಂ ನಾಶ್ರಿತೋಽಪಿ ತದಾ,
ಗೋಪಾಲಂ ಜಗತಾಂ ಚ ಮಾನವಿಧಯೇ ತ್ರ್ಯವಿಕ್ರಮಪ್ರಕ್ರಮಃ !
ಕ್ರಸ್ತನ್ನೇವಮನಾಥವದ್ಯುಪಿ ಕದಾ ತ್ವತ್ಸನ್ನಿಧಿಂ ಪ್ರಾಪ್ನುಯಾಮ್ ? ||

ಶಾ|| (ನಿಃಸು ಸದಸಪ್ತಿನೇಚಃಸಮಾಡವಿ ಸರ್ವ ಲೋಕರಕ್ಷಣಂ ಮೂಡಯಾ
ಗಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸಾಸು ಆಶ್ರಯಿಸಬೇಕೋದಿನು, ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೊಂದುವ
ಸಂಧವವುಂಟೋ - ಎಂದು ನಿರಾಶರಾದಂತೆ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ) ಮಹಾನಾಪಥಿಕ
ವಾದ ಸಂಸಾರಸಾಕಷ್ಣ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊರಗೊಳಲು ದಾಂತಿಯದೆ ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ಅಲೆ
ಯುತ್ತಿರುವ ಸಾಸು ನಿನ್ನ ಕೃಷ್ಣವತಾವದಲ್ಲೂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾವತಾರದಲ್ಲೂ ಕೂಡ
ನಿನ್ನನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸದೆ ಈಗ ವ್ಯಥೆ ಕೂಗಿಕೂಗಿ ಶ್ವಾಂತನಾಗುತ್ತಿದೆಯೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ಎಲ್ಲಿ ನೋಡುವೆನು? (ಆ ಅಶೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ)

(೧೦) ತಲೈರ್ಪ್ಪಯ್ ಕಾಲಮ್ ನಮಸ್ತಮ್ ವಾತನರ್ ಮಿಬ್ಬಾಲ್,
ಆಲೈಫ್ಫುಣ್ಣುಂವೈವೈಲೆಲ್ಲಮಕಲ,
ಕಲೈಪ್ಪಲಾ ಘನತ್ತ್ಯೈ ಕಣ್ಣನೈ ಕ್ಕಣ್ಣುಕೊಣ್ಣು,
ನಿಲೈಪ್ಪೈ ಸ್ತೈವೈವೈ ಪೊಂದಮ್ ನೀಡುಯಿರೇ

ವ್ರ|| ನಮ ನ ಮಠ - ಯಮದೂತರು, ತಲೈಪ್ಪೈಯ್ ಕಾಲಮ್ ಸಮಾಪಿಸುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾಶಮ್‌ವಿಟ್ಟಾಲ್ ಒಲೆಯನ್ನು ಬಿಸಿದರೆ, ಅಲೈಫ್ಫುಣ್ - (ಸಿಕ್ಕಿ)
ಆಲೆಯುವದನ್ನು, ಉಣ್ಣುಮ್ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಬರುವ, ಆ ಅಲ್ಲದೆಲ್ಲಮ್
ಆ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ, ಅಕಲ ಬಿಟ್ಟುಮೋಗುವಂತೆ, ಪಚ್ಚಲೈ ನಾನಾವಿಧ ನೋಡ
ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ, ಘನತ್ತು ಜ್ಞಾನದಿಂದ ವೇದ್ಯನಾಗಿ, ಎ ನನಗೆ ಸುಲಭವಾದ,
ಕಣ್ಣನೈ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಕಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು - ಕಣ್ಣು, ಎನೆಯ್ತಮ್ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು,
ನಿಲೈ ಸ್ಥೈರ್ಯವನ್ನು ಪೊಂದಿ, ಉಯಿರ್ - ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವೂ, ನೀಡು
ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು, ಪೊಂದಿ, ಹೊಂದಿತು

(ಸ. ಗಾ-೦,)--

ಈಗೇ ಚಾಂತಕದೂತಪಾಶವಿ ತೇಸ್ತದ್ವೈಃಪಾಶೈಶ್ಚ ಸ್ವಯಂ
ವೇದೈರ್ವೇದ್ಯಮುದಾರಮತ್ ಸುಲಭಂ ತ್ವಾಂ ಕೃಷ್ಣಮಸ್ಯಾಕ್ರಿತಃ
ಮಚ್ಚತ್ತಂ ಸಮುಭೂತ್ಸಿರಂ ಶಿಲ ತದಾ ತ್ವಾತ್ಮಾ ಹ ಮೇ ನಿಸ್ಯತಾಂ
ಸಮ್ಪಾಶ್ಚೈವ ಕೃತಿತ್ವಮುತ್ಸಮನುಗಾದಿಕ್ಷೇವ ಮೇ ನಿರ್ಣಯಃ||

ತಾ|| (ಹೀಗೆ ವಿಷ್ಣುರಾವ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ನಾನು ಕೌಷಾದ್ರಿಯಲ್ಲ ಬಂದು ನಿಂತದೇನೆಂದು ಭಗವತ್ಪುನು ಪೇಳಲು ಇವರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಪನ್ನುಷ್ಪರಾಗುತ್ತಾರೆ) ಯನುದೂತರ ಬಲೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅನುಭವಿಸುವ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವಂತೆ, ನೇವನೆ ಹೃದಯದ ತ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು (ಕೌಷಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ) ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವೈರೈವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ನನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವರೂಪವೂ ನಿತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿತು—ಎಂದು ಪನ್ನುಷ್ಪರಾಗಿದಾರೆ.

(೧೧) ಉಯಿರಕಳೆಲ್ಲಾ ವುಲಕಮುವೈದೈಯವನೈ.

ಕೃಯಿಲಕೋಳ ಶೋಲ್ಕೈ ತ್ತೆ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪ
ಶೆಯಿಲಲ್ ಶೋಲ್ಕೈಯೊಲೈ ಯಾಯಿರತ್ತೂಳಿವ್ವತ್ತುವೆರ್,
ಉಯಿರಿನೈಲಾಕ್ಕೆ ಯೂನಿಡೈ ಯೊಲೈವಿಕ್ಕಮೇ.

ಪು|| ಎಲ್ಲಾ ಉಯಿರಕಳ ಸಕಲಾತ್ಮಮಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಉಲಕಮುಮ್-ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಉದೈಯವನೈ ವಡೆದಿರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುಂತು, ಕುಯಿಲಕೋಳ ಕೊಂಕಿರಿಗಳುಳ್ಳ, ಶೋಲ್ಕೈ-ವನಗಳಿಂದಹೂಡಿದ, ಕೊರವ್ಯುವಾದ, ಕುರುಕೂರ್ - ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ನಿವಾಹಕರಾದ, ತಡಕೋಪ್ಪನಮೂರ್ತಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ, ಶೆಯಿಲಲ್ ಕೆಬ್ಬದೊಪ್ಪವಲ್ಲದ, ಕೊಲ್ ಸೂಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ ಇಶೈಯೊಲೈ ಗಾನಮಾಲೆ ಮಾಡ, ಕುಯಿರತ್ತೂಳಿ ಷಹಸ್ತ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು. ಇವ್ವತ್ತಮೇ ಈ ದಶಕವು, ಉಯಿರಿವೇಲ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಉಪಪದ ಬಂಧರೂಪವಾದ, ಉರ್ ಆಕ್ಕೆ ಇಡೈ ಮಾಂಸಾದಿಮಾಯುವಾದ ಶರೀರದ ದೇಶೆಯಿಂದ, ಎರ್ ಎತ್ತುಮ್ (ಜನ್ಮ) ನಿವತ್ತಿಯನ್ನಂಟುಮಾಡುವುದು

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಲೋಕಾನಾಮುಪಿ ಪಾತ್ಮನಾಮಧೀನತಿಂ ಶ್ರೀಶಂ ಹರಿಂ ಕೋಕಿಲೈ
ರಾತ್ರಾನ್ನೇ ಕುರುಕಾಪುರೇ ತರುಗನ್ನೈ ಶ್ವೇತೋಹರೇ ಸಂವಸಹ |
ಸೋತ್ರಂ ಚಾಕ ಸಹಸ್ರಸೂಕ್ತಿಸರಣಿಂ ಗೇಯಾಂ ತಲಾರಿಮುನಿ
ಸ್ತುತೋದರಿ ದಶಕಂ ತನೋತಿ ಜಗತಾಂ ಮುಕ್ತಿಂ ವಪುಃಪಾತತಃ ||

ತಾ (ಈ ವಶಕದ ಪಠನಫಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ.) ಸಕಲಾತ್ಮನರ್ಗ
ಗಳನ್ನೂ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿದ ಸರ್ವೋತ್ಕರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವುದ
ಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪ್ತುರೀಶ್ವರರಾದ ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿನಯ್ಯರಿಂದ ವಿರಚಿತವಾದ
ದಿವ್ಯಗಾಢರೂಪವಾದ ಸಪ್ತಪದ್ಯವಾಲಿಯೊಳ. ಈ ವಶಕವು ಜನಾತ್ಮನಿಗೆ
ಶರೀರಸಮೃದ್ಧಿಂದ ಉಂಟಾದ ಒಳ್ಳವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡುವುದ - ಎಂದು
ಫಲಶ್ರುತಿ

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||) -

ಸಜ್ಜಿವೋಚಿತಸ್ತಕರಣಸ್ವ ಹರಿಂ ಯಥೇಷ್ಟಂ
ಭುಜ್ಜೀ ನ ಚಾಪವಿತಿ ಭಿನ್ನಮತಿ ತ್ವಂ.ರಿಃ
ಅಶ್ವಸಿತತ್ವ ಹರಿಣಾ ಸ್ವಮುಕತ್ತಯೈವ
ಭೋಗೇಷ್ಟಾಕಿರಿತಿ ತತ್ಕಥಿತಂ ದ್ವಿತೀಯೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||) -

ಸ್ರಷ್ಟಾ ಕ್ರಾಂತಾ ಚ ಲೋಕಾಃ ಹೃತಧರಾತಿಭರೋ ಒಳಸ್ಯ
ಭೋಗ್ಯಂಭ್ರಿಯುಗ್ಧ
ಶ್ಚಿನ್ನೋದ್ಯನ್ನೀಲರೂಪೇ ನಿರವಧಿರಸದಸ್ಯಾಂಭ್ರರಘ್ನಮೂರ್ತಿಃ |
ವಿಶ್ವೋಪಾಸ್ಯತ್ಯಸಾದೋ ನಿಖಿಲವಸುಮತೀಗೋಪನಸ್ಯಾಂಭ್ರವೃತ್ತಿ-
ಮುಷ್ಯನದ್ವಿರ್ತಿಪ್ರತಿತ್ಯಾ ಯನುಪರವತತಾಂ ಪ್ರೈಕ್ಷಿ ಲೋಕೈಕನಾಥಃ ||

(ಈ ದ್ವಿತೀಯಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ.)—

ಈ ಎರಡನೆಯದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿನಯ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕವಣಶೈಲಿಯ
ದಿಂದ ಭಗವದನುಭವಯೋಗ್ಯತೆಯು ಇಲ್ಲಿವೆಂದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಯಾವ
ಕವಿತಾವರ್ಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ತಾವು ಅಶ್ವಯಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿನ್ನರಾಗಿ ನಿರಾಶರಾದ
ದನ್ನು ನೋಡಿ, ಶೇಷಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಾಂ ಲೇವ್ಯನೆಂದು ಭಗವಂತನು ತಿಳಿ
ಸಲು, ಇವರು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಸನ್ಮುಷ್ಪರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯವು
ಸೂಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

22

శ్రుతియంతకవల్లి—శ్రుతియవలక.

(ಬೃಹದ್ವಿಲಾಸಿ ಕಾವ್ಯವರ್ಗ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ - ತ್ರಿ, ಪಿಂಕಪುಷ್ಪಿ, ತೇಜ ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಕಲವಿಧ
ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ)

೧ (೧) ಒಟ್ಟವಿಲ' ಸಾಲನೆಲ್ಲಾ ಮುಡುಕುತ' ವೆನ್ನಿ,
ಮುಮಿ'ವಡಿಮೈ ಪೆರುಪೊಣ್ಣು ನಿಲವೆ,
ತೆಕ್ಕುರಲರವಿ ತಿರುಸೆಬ್ಬಿಡತ್ತು,
ಒಟ್ಟಲ'ಕೊಳ'ತೊಂದಿ ಯೆನ್ನೆತ್ತಿತ್ತನ್ನೆ ಕನ್ನೆತ್ತಿಕ್ಕೇ.

ಪ್ರೌ. ಕ್ಷೇತ್ರಿಕುಲಂ ವ. ಹಂಧ್ಯನಿಯಾಗುಂಸಂತೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ, ಅರುವ-ಪ್ರವಾಹ
ಗುಳ್ಳ, ತಿರುವೇಜ್ಜಡತ್ತು ನೀ ವೇಂಕಟಾದಿ, ಇಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ,
ಎಲ್ಲಿಲ ಕೊಳ್ಳ - ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ, ಶೋಧಿ ತೇಜೋವಂಶವಿಗ್ಗ, ಹೆಜ್ಜೆಡನೆ
ಕೂಡಿರುವ, ಎನ್ನಿ, ಕನ್ನೈತನ್ನೈ ಕ್ಕು ನವ ತಂವೆ ತಂವೆ ತಂವೆ ತಂವೆ ನನ್ನ
ಕುಲಪರಂಪರಾ ಸಾಧವಿಗೆ) ವಾಮ (ವಾಸಭೂತರಾದ, ಸಾವು, ಒಬ್ಬರಿಬಿಳಿ ಕಾಲ
ಮೆಲ್ಲಾ ಮಾ ಅನಿಚ್ಚೆನ್ನವಾಗಿ ಸರ್ವ ಕಾಲದ್ದೂ, ಉಡಸೂಮಾ (ಸರ್ವ ದೇಶ
ದಕ್ಷಿಣ) ಕೂಡಿ, ಮನ್ನಿ (ಸರ್ವಾ ವಸ್ತು ಮನ್ನಿಮೂ ಎತ್ತರಿಸಲ್ಪಡೆ ನಿಂತು, ಮೂ
ಇಲಾ ಪ್ಪನ್ನಿವು ನ್ಯೂನತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಅದಿವೈ - ಮೂವಿಧಕ್ಕೆಂ ಕಡ್ಡಗಳನ್ನೂ,
ತೆಯುವೇಣುಮ ಮೂವಲೆ ಕು

(२-१५-४)—

ಸರ್ವತ್ರ ಚಿಂತಿಸಿದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನವಿಲ್ಲ

ಸೌಸ್ಥಾತ, ಕಿಷ್ಕಿಂಧಕಂ ನಮನಾಶ, ಪನಾಯಃ |

ಗವಿನ್ಯಾರನುಧಗಿರಿನಿರು = ರವೇಜ್ ಕುಂದಿ

జ్యోతిః సర్వ మమ పితృత్వ పితృనామభ్యుత్తరే ॥

(೪) ಈಶಕ್ ವಾನವರ ಕ್ಷೇತ್ರೇನೈವಾ, ಅದು
 ತೇಶವೋ ಶಿರುವೇಶ್ವರತತ್ತ್ವಾನುಕ್ತು,
 ನೀಶನೇಕ ನಿತ್ಯಪೂಜ್ಯವಿಲೇಖ, ಎಕಕಣ
 ಪಾಶಮಪೈತ್ತ ಪರಂಶುಡರ್ ಚೋದ್ಯದಿಕ್ಕ.

ಪ್ರ ವಾನವರಕ್ಕ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ಈಶ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನು, ಎನ್ನೇ
 ಒಂದು ಹೊಂದಿತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ, ಒಂದಾದರೆ ಎಂದೂ ಹೇರದರೆ, ಸಾರಸೇ (ನಾಳೆ ಸೇತೆ
 ನಾಗುರುವುದರಿಂದ, ಸೂಕ್ಷ್ಮವು ^{೫೨} ಗುಣವುಂಟು, ಒಂದುಮೇಲೆ ಮೂರುದೂ ಇಲ್ಲದೆ
 ಇರುವುದರಿಂದ ಎಕಕಣ ನನ್ನ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪಾಶಮಪೈತ್ತ ಅತ್ಯಂತಪ್ರೀತಿ
 ಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ, ಪರಂಶುಡರ್ ನೀತಿಮಾನ್ಯವುಳ್ಳವ ಶೋರಿಕ್ಕ ತಿರುವೇ
 ಶ್ವರತತ್ತ್ವಾನುಕ್ತು ಒದ್ದೊಂಪು ಒಗ್ಗೂಡು ಶ್ರೀಮಂಕಟಾಚಾರ್ಯನಿಗೆ, ಇದು
 (೪) ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಈಶ್ವರನಾಗಿರೋಣವೆಂಬ, ಅದು ತೇಶವೋ ತೇಶವೋ ?
 (ಯಶಸ್ಕರವೋ ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ)

ದೇವಾಧಿಪೇವ ಇತಿ ಚೇದಹಮದ್ಯ ವಚ್ಚಿ
 ಶ್ರೀಶಕ್ಯ ಕಂ ತದ್ವಚಿತಂ ವಹಿಮೂತಿಸ್ತಮ್ನಃ ,
 ತೇಜೋನಿಭೇಮಯಿ ಚ ನೇಜ್ಯಹಿನಯಕಸ್ಯ
 ಪ್ರೇಮ್ನಾತಿಮೋಹಿತನುತೇರತಿನೀಚವ್ಯತ್ತೇ

ತಃ ನಾನು ಅತ್ಯಂತನೀಚನಾಗಿಯೂ ಗುಣಗುಣವವನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದ
 ರಿಂದ ಇಂತಹ ನನ್ನಲ್ಲಿಕೂಡ ಇಷ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವ “ಪರಂಜ್ಯೋತಿಃ” -
 ಎಂಬ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರೀಶ್ವರನಿಗೆ “ಇವನು ನಿತ್ಯ
 ಸೂರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪತಿ-ಸವ ದೇವಾಧಿಪೇವನು ಎಂದು ಕೋತೃಮಾಡಿದೇ-
 ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಅತಿವಯವ್ಯಂಜೋ ? ನೀಚನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿದುದ
 ರಿಂದಲೇ ಇವನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವು ಸರ್ವಾತಿಶಯಿಯೆಂದು ಭಾವವು

(೫) ಕೂದ್ರಿಯಾಕಿ ಯೇಶ್ವರವೈಕಮ್ ತೇಜೋಮ್,
 ಅಹಿಮೂರ್ತಿ ಯೈಶ್ವರೈವಾಕುಮೋ,
 ವೇದಿಯರ್ ಮೇಜ್ಯವೇದತ್ತಮುವತ್ತೈ,
 ತ್ವೀದಿಲತೇರ ತ್ತೀರುವೇಶ್ವರತತ್ತ್ವನೈಯೇ.

ಪ್ರ ವೇದಿಯರ್-ವೈದಿಕರ, ಮು, ನಂದತ್ತು-ಸಕಲವೆಂಬಗಳಲ್ಲೂ ವಿವ
ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಮುದತ್ತೈ-ಭೋಗ್ಯತಾತಿಶಯವಲ್ಲ, ತೀದಿಲ್ ಸಿದೋ-ಪವಾದ
ಶೀರ್ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೆ ತರವೇಡುತ್ತಾನೆ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯನ್ನ
ಸೂದಿಯದಾಕಿ-ಅಚ್ಚವಾಗಿ ವಿಗ್ರಹವಿಶಿಷ್ಟನಾದ, ಎಲ್ಲಾ ಉಲಕುವಾ ತೋಮ
ಸಕಲಲೋಕಸಂಸೇವ್ಯನಾದ, ಅದಿಮೂರ್ತಿ ಮೂಲಕಾರಣಭೂತನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವ
ರನು, ಎನಾಲ್ ಎಂದು ಕರೆದರೆ, ಅಳವಾಕುಮೋ - ಅವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಾಕಾಗು
ವುದೋ ? (ಅದೂ ಅವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಾಲದು ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-೨) :-

ಜ್ಯೋತಿರ್ನಯಂ ಸಕಲೋದೀಶಮಾತ್ರಿತಂ ಚಾ

ಪ್ಯಾದಿಂ ಚ ಸವಾಪುತಂ ಯದಿ ನಚ್ಚಿ ಮೂರ್ತಿಮ್

ವೇದಾನ್ಮಸಂಮುಪುತಂ ಕಿಮುತಂ ಸ್ತುತೀಮಿ

ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶಮನುಭಂ ಶುಭಸದ್ಗುಣಾಭಿವಾ

ಶಾಲಿ ವೇದವೇದ್ಯನಾಯನೂ ಅಮೃತಪ್ರಾನ್ತನಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯಸಿದ್ಧೋಷ
ನಾಗಿಯೂ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಕಾರಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿನಾಥ
ನನ್ನು—“ವಿದ್ಯಶೇಖೋವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಸಕಲಲೋಕಸಂಸೇವ್ಯನಾದ ಅದಿಮೂರ್ತಿ”
—ಎಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ ಅವನ ಮಹಿಮೆಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದೋ ? (ಅದಾರ
ಮಹಿಮನಾದ ಅವನಿಗೆ ಇದು ಅಕ್ಕ ಸ್ತೋತ್ರವೇ ಅಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೭) ವೇದೈರ್ದೃಷ್ಟಿಃ ಮೇಯಮೈಶ್ವರ್ಯೈಃ ಮುಖೈಃ ಪುಷ್ಪೈಃ,

ತಾಬ್ಜೈಃ ತಬ್ಜೈಃ, ನಲ್ಲನವೇ ಶಯಿವಾರ್,

ವೇದೈರ್ದತ್ತು ಪ್ರವಾರಕ್ಕು ಸಮೋಪೇಕ್ಷಾಲ್

ಆಜ್ಞಡಮೈ ಅದು ಶುಮನ್ದಾರ್ಕಳ್ಳೇ.

ಪ್ರತಿ ವೇದೈರ್ದತ್ತು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಿ
ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ನಿಯೋವಿಷ್ಟಲಾಪಾ ಸಮೋವಾಚಕವಾದ,
ಅದುಕಡಮೈ - ಆ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು, ಶುಮನ್ದಾರ್ಕಳ್ಳೇ-ಶಮ್ಯ
ವಿರಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನಿಗೆ, ಕಡ್ಗೈ - ಮೂಡೂಪವಾದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ ತ ಪಾಪ
ಗಳೂ, ಮೇಲ್ವಿನೈ ಉತ್ತರಾರ್ಧಗಳೂ ಕೂಡ, ಮುಕ್ತಪುಷ್ಪಮ್ ವೇಮ್ ಸಮ

గ్రవాగి దగ్ధవగువువు, మేడూ ఇదు శత్రు తాపి లో (అశ్రితరాద) తావుగలు, తన్నుళ్ళ తమ్మ స్వరూపకే, సన్నివే-భోగ్రవాద భగవదను భవవన్నే, శియవారాళా సూడవరు

(స-గా ర 1)—

శ్రీవేద్యరూద్రశతయే నమః ఇత్యుపనిషత్
మన్తం తే జన్మమిత చిహ్నతీయే మూడన్తః
తే షణ్మూణాని శకలాని హతాని హి స్యుః
పాపాని జేతీ శిల తేఽత్త పితృద్యృత్యాః ।

తా|| శ్రీ వేంకటేశ్వరనాథునిగే నమస్కారవేంబ శ్రీ వేంకటాద్రిపత
యేనవ సంపా ట్రిక్తియన్న (మన్తం అన్న తమ్మ కిరస్తి న్న భరిమవశత
మకసీయరిగే శకలనిధవంద (మూడూవంద) పూర్వనానగళా,
ఁత్తరాభగళా దగ్ధనా నష్టవాగవు, ఇయ రుధాభగవు, అశ్రితరాద
అన్తక భక్తురు తమ్మ స్వరూపకే అనుగుణవంద భగవదనుభవవన్నే
మాది శుద్ధవత్తరాగువరు.

(2) తుమన్దు మోమోలరో నిరః త-శరా దూరవరో

కొలొండు,

అమోరోన్దు వానవరో వానవరోకొలొనోడుమో,

నమస్తేయమో తిరువేద్యదమో నన్నళ్ళ

జ్మమోకొళో విడెతరేమో తకజ్మస్తేమో

ప్ర|| మా-తల్లాభ్యవంద, మలలో పుష్పగళన్న, మా తుద్ధూద,
నిలో టుదేశవన్న మో పరిక్షణింద, తుదరా దిలవనన్న, మా దువి
పమో అగరధావనన్న, తుమన్దుకొలొ ఆదరదొడనే ఎరుసికొండ
అవరాన్న-అనన్యప్రయోగి నరాగి ఒందుగేరి, వానవరో నిత్యమో గళా,
వానవరో కొలొనోడుమో నీనాఫివయోడనే, నమస్తే నమస్కారమాది,
ఎమో - కృకాభ రంగనంతే, తిరువో . దమో శ్రీ వేంకటాద్రియోవి
నామభేయపుళ్ళ, తదమో కృష్ణమో విస్తీర్ణ-వాంటిట్టపు, తన్నళ్ళ-

ವಮಗೆ, ರಮೆ! ಕೆಳಗೆ ನೆರವುಸಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಒಳನಾಡುವ. ವೀಡು-ವೋಡ್ಡು
ಸುಖವನ್ನು, ತರುಮಾ-ತರುಮಾಡು

(ಸ-ಗಾ-ರ ,)—

ಸನ್ನಾಹ್ಯ ದಿವ್ಯಕುಸುಮವಾಸಿ ಜಲಂ ಚ ದೀಪಂ

ಧೂಪಂ ಚ ಭಕ್ತಿಭರಿತಾಸು ಭಜನ್ತಿ ದೇವಾಃ

ಸೂರ್ಯೋನ್ಮುಖಃ ಸಹಿತಾ ಇಹ ವೇದ್ಯಾಟಂದಿ,-

ಸೋಮೇಶ್ವರಂ ದದಂತಿ ಕಿಲ ನಃ ಪರಮಂ ಚ ಸಾಮ್ಯಮ್ ||

ತಾ ರ್ಹಿಷ್ಯಂತದ ಸ್ತುತೆ ಇನ್ನೂ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಉದಕವನ್ನೂ ವಿಲಕ್ಷಣ
ವಾದ ಧೂಪವಿಂಶದಿಗನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಕೊಂಡು ನಿತ್ಯಸೂರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದ
ಸೋಮೇಶ್ವರ ಸಮಂತರಾಗಿ ಅತ್ಯದರದೊಡನೆ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದಿಶ್ವರನನ್ನು
ಆರಾಧಿಸಿ ಪವ ಪುರಿಗೆ ಕೃತಾರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ, ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಈ ಪರ್ವತವೇ
ನಮಗೆ ಪರಮಸಾಷ್ಟ್ಯವನ್ನಂಜಿಮಾಡುವ ಸೋಮೇಶ್ವರನನ್ನು ತರುಮಾಡು ಈ ಪರ್ವ
ತವೇ ಪ್ರಾಪ್ತಿಫಲವಾದ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನಂಜಿಮಾಡುವುದು ;

೨ (೮) ಕುಸ್ತವೇಂದ್ರಿ ಕುಳಿರವೇಂದ್ರಿ ಕಾತ್ತವೇ,

ಅಸ್ತು ಕಾಲವೇಂದ್ರ ಪಿರಾಣ್, ಪರಣ್

ಶ್ರುತ ಶ್ರೇರ್ ತಿರುವೇಂದ್ರದಮಾಮಲೈ,

ಒಸ್ತುಮೇ ತೋ ನಮೇ ವಿಕೈ ಯೋಯುಮೇ.

ಪ್ರ ಕುಳಿ-ಮೇ, ಪ ಹಂತಿತಳವಾದ ವಸವನ್ನು (ನಿವಾರಣಮಾಡಲು)
ಕುನಮ್ ಗೋವಧಾ-ನಗಿರುವುದನ್ನು, ಒಂದೆ ಭರಿಸಿ, ಕಾತ್ತವೇ - (ಗೋಗೋಷೀ
ಜನೇಂದ್ರ) ರಕ್ಷಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ, ಅಸ್ತು (ಪ್ರಹಾಬಲಿಯಿಂದ ಅಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಾಗ),
ಕಾಲವೇ ಭೂಮಿಮೇ, ಅಳವೆ ಅಳವೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ, ಪಿರಾ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ
ಯೂ, ಪರಾ ಪರಮೇಶ್ವರನಾದ ವೇಂದ್ರವನ್ನೂ, ಶಿವ (ವಾಸಮಾಡಲು) ಹೋಗಿ,
ಕಿರಾ ಸೇರಿದ, ತಿರುಮೇ-ಡಮ್ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದಿ ಮಂಜು ಮಾಮಲೈ ಒಸ್ತುಮೇ
ಮಹಾಪರ್ವತ ಒಂದನ್ನೇ, ತೋ -ಅನ ಭವಿಸಲು, ನಮೇ ವಿಕೈ-ನಮ್ಮ ಪಾಪ
ಗಳು, ಒಯುಮೇ-ನಪ್ಪವಾಗುವುದಕ್ಕೆ !

(ಸಂಗಾ-ರ-1) -

ಉದ್ಭೃತ್ಯ ಚಾವ್ರಿವ. ಪಿಂಶ್ವತಿ ಶೀತವರ್ಷಾ-
ದ್ವಿಕಾನ್ತಸರ್ವಭುವನಸ್ತತ್ರ ಪರಾತ್ಪರೋ ಒಸೌ
ಸ್ತಾವಿರಾ ವಿಚಿತ್ಯ ತಮಿಮಂ ಕಿಲ ವೇಜ್ಯಟಾದ್ರಿಂ
ಪ್ರಾಚ್ಛೋಽಯವೇವ ಗಿರಿಸ್ತದಭವ, ಹಸ್ಯಾಂ.

ತಾ|| (ಈ ಪದಪದವನ್ನು ಛೇದಿಸಿದರೆ ಪ್ರಾಪ್ತಿಹವನ್ನ ಕವಾವ ನಮ್ಮ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ಸ್ವಮುಮೇವ ನಷ್ಟವಾಗುವುವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಮಹಾ ಶೀತಲವರ್ಷವನ್ನು ನಿವಾರಣಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗೋಷರ್ಘನ ನಿಯಮವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಗೋಷೋಪಕುಲವನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಿರುವನೂ, ಕೂಡ, ತಿವಿಕ್ರವನೂ, ಮೂವಿವು ನ್ನಿಬ್ಬರೂ ಅಭಿಷೇಕಮಾಡಿದರೂ ಇವೆವು ಪರಿ ತರನಾದ ಸ್ವಾರೂಪವು ನಿತ್ಯವಾಸ ಮಾಡುವ ಈ ಶ್ರೀವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯೊಂದಿ ಮಹಾ ಕವಿ ಅವನನ್ನು ಛೇದಿಸಿದರೆ ಗಮ್ಯ ಸಕಲಪಾಪಗಳೂ ನಷ್ಟವಾಗುವುವು - ಎಂದು ಉದ್ಭವಸ್ತೆ.

(೯) ಒಯು ವೆಮೊಪ್ಪೊಪ್ಪಿಪ್ಪಿಪ್ಪಿಪ್ಪಿಪ್ಪಿ
ವೀಯುಮೂಲಶೆಯ್ ನಾಕ್ ತಿರುವೇಣ್ಣಡ-
ತ್ತಾಯ್, ನಾಣ್ಕುಲರಾವೆ. ಡಿತ್ತಿಮಾರೈ,
ಎಯುಳ್ಳಮ್ ವನತ್ತಳ್ಳಮ್ ವೆಪ್ಪಾರಾಕ್ಕೇ.

ಪ್ರ|| ನಾಕ್ ಮಲರಾಮ್ ಸುಕುಮಾರವಾದ. ಅಡಿತ್ತಾನರೆ, ಪಾರಾರ ವಿನ್ದಗಳನ್ನು, ನ-ಯುಳ್ಳಮ್ ನಾಕ್ಕೇಕ್ಕೂ, ವೆಪ್ಪತ್ತುಳ್ಳಮ್-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ವೈಪ್ಪಾರಾಕ್ಕು ಇಡುವನರಿಗೆ. ಯುಮ್ ಒಯಿಮುನ್ಮುಟುಮೂಡುವೆ. ಮೂಳ್ಳು ಒರದೊ, ಹೊಳ್ಳು ಗುರೈ, ಅಪ್ಪಳ್ಳು ಮರಣಿ ಪೂ ಪಿಣಿ ವ್ಯಾಧಿ ಗಳೂ, (ಇವುಗಳಿಲ್ಲವದ್ದು) ವಿಮುಮಾತ್ಮಾ ಸಾತನೇಡುಮವಂತಿ, ಕಿಮ್ಮಾರ ಮಾಡುವವನು, ತಿರುವೆಂ. ಡತ್ತು - ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಆದಿಗ ಕೃಷ್ಣನು.

(ಸಂಗಾ-ರ-2)

ನತ್ಯನ್ನಿವಾರ್ಧ ಕಜರಾದಿ ಜನಿರ್ವು ತಿತ್ತ
ಶೀತಸ್ಯ ವೇಜ್ಯಟವತೇಶ್ವರಾರವಿನ್ದಮ್
ಸಂಸಾರತಾಪಹರಣಸ್ಯ ವಹನಿ ವಾಚಾ
ಚಿತ್ತೇನ ಚಾಪಿ ಕಿಲ ಯೇ ಜಗತೀಹ ತೇನಾಮ್ ||

ತಾ|| ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿನಾಥನ ಚರಣಾರವಿನ್ದಯುಗಳವೇ ಸಂಗಾರತಾಪ
ಹರಣವಾದುದರಿಂದ, ಪಾಶ್ಚಿನ್ನಿಂದಲೂ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ಈ ಪಾದಾರವಿನ್ದಯುಗಳ
ವನ್ನು ಭಜಿಸಿದವರಿಗೆ ವಾರ್ಧಕ ಜರಾ ಜನ್ಮ ಮುಣಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಷ್ಟವಾಗುವುವು.
ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟೇಶ್ವರನಾದ (ಕೃಷ್ಣ ರೂಪಿಯಾದ) ಭಗವಂತನು ಹೀಗೆ ಅನುಗ್ರಹ
ಮಾಡುವನೆಂದು ಭಾವವು (ಈ ಪರ್ಮತವನ್ನು ಭಜಿಸಿದವರಿಗೂ ಇಂತಹ ಫಲ
ಸಿದ್ಧಿಯೆಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೧೦) ವೈತ್ತನಾಳ್ವರೈ ಯೆಲ್ಲೈಕುಱುಕಿ ಚೆಟ್ಟಿ,
ಎಯು ತ್ತಿಳ್ಳೈಪ್ಪದನ್ನುನ್ನ ವೈಡೈಮಿನೋ,
ವೈತ್ತಪಾವೈಪ್ಪೈಯಾಕ್ ತಿರುವೇಜ್ಜಿಡಮ್,
ಮೊಯ್ ತ್ತ ತೋಲ್ಕೈ ಮೊಯ್ ಪೊನ್ನದನುಳ್ಳವರೇ.

ಪ್ರ|| ವೈತ್ತ - ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಭಜೆಗಳುಳ್ಳ, ಪಾವೈ - ಆದಿಶೇಷನನ್ನು,
ಆತ್ಮೀಯಾ-ಶಯನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು, ತಿರುವೇಜ್ಜಿಡಮ್ - ತಿರುಪತಿ
ಯಲ್ಲಿ. ಮೊಯ್ ತ್ತ-ಸೇವಿಸುವ, ತೋಲ್ಕೈ ವೈತ್ತಗಳ, ಮೊಯ್ -ರಮ್ಯವಾದ, ಪೊ-
ಪುಷ್ಪಗಳುಳ್ಳ, ತಡಮ್-ವಿಕಾಲವಾದ, ತಾಯ್-ಸಾನುಪ್ರದೇಶವನ್ನು, ವೈತ್ತ-
ನಿಮಗೋಷ್ಠರ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಇಟ್ಟ, ನಾಳ್ ದಿವಸದ, ವರೈ ಅವಧಿಯಾದ, ಎಲ್ಲೈ-
ಮೊದಲು ಎಲ್ಲೆಯು, ಕುರುಕಿ-(ನಿಮ್ಮನ್ನು) ಸಮೀಪಿಸಿ, ಎಯ್ ತ್ತು (ಕರಣಗಳಿಗೆ)
ಬಲಪಾನಿಯುಂಟಾಗಿ, ಇಳ್ಳೈಪ್ಪದನ್ನುನ್ನ ಮ್ - ಮನಸ್ಸು ಶಿಥಿಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ
ಮುಂಚೆ, ಶೆಟ್ಟಿ-ಹೋಗಿ, ಅಡೈಮಿ-ಅಶ್ರಯಿಸಿರಿ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಪ್ಪೇಷು ಹನ್ತ ! ದಿವಸೇಷ್ವವಸಾನಕಾಲೇ
ಸರ್ವೇನ್ನಿಯಪ್ರಳಯತತ್ತ್ವ ಪುರಾ ಭಜಧ್ವಮ್ |
ಶ್ರೀಶೇಷಕಾಯಿವರವೇಜ್ಜಿಟಸಾನುದೇಶಂ
ರಮೈವಿವಿಕಾಲಮಹ ವೈತ್ತಗಣೈ ಪ್ರಸೂನೈಃ ||

ತಾ|| (ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯವಾದ ಈ ಪರ್ಮತವನ್ನೇ ಎಲ್ಲರೂ ಈಗಲೇ
ಭಜಿಸಿರಿ—ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ) ಶ್ರೀ ಶೇಷಕಾಯಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನು
ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯ ದಿವ್ಯಕುಸುಮಭರಿತವಾದ
ಸಾನುಪ್ರದೇಶವನ್ನು ನೀವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಯಪರಿಮಿತಿಯ ಅನ್ತೈಕಾಲವು

ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ (ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯ ಶೃಂಗಾರವುಂಟಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ) ಹೋಗಿ ಭಜಿಸಿರಿ (ಇದೇ ಸಕಲರಿಗೂ ಉಚ್ಛೇದನ ಸಾಧನವೆಂದು ಭಾವನು)

(೧೧) ತಾಳೆಪರಪ್ಪಿ ಮಣತಾವಿಯ ವೀಶನೈ,

ನೀಳ್‌ಪೊತ್ತಿಲ್ ಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪ ಶೋಲ್,

ಕೇಶಿಲಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪತ್ತಮ್ ಎಲ್ಲವರ್,

ವಾಱ್ಪಾರ್ ವಾಱ್ಪಾಯ್‌ದಿ ಇಾಲಮ್ ಪುಕ್ಕಳವೇ

ಪ|| ತಾಳೆ-ಪಾಡಗಳನ್ನು, ಪರಪ್ಪಿ-ವಿಸ್ತರಿಸಿ, ಮಣ - ಭೂಮಿಯನ್ನು, ತಾವಿಯ ಅಳಿದುಕೊಂಡ, ಈಶನೈ - ಸರ್ವೋತ್ಕರನನ್ನು, ನೀಳ್ ಉನ್ನತವಾದ, ಪೊತ್ತಿಲ್ ವೃಕ್ಷಪಂಚಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್ - ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಚಡಕೋಪ್ಪ-ಪ್ರಮಾಂವ್ರರು, ಶೋಲ್-ಹೇಳಿದ (ರಚಿಸಿದ) ಕೇಶಿಲಾ ಅಸದೃಶವಾದ, ಆಯಿರತ್ತು ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇಪ್ಪತ್ತುಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು ಒಲ್ಲವರ್ ತಿಳಿದವರು, ವಾಱ್ಪ - ಕೈಂಕರ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು, ಎಯ್‌ದಿ-ಕೊಂಡಿ, ಇಾಲಮ್ - ಬೋಕವೆಲ್ಲಾ, ಪುಕ್ಕಳ - ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ, ವಾಱ್ಪಾರ್-ಬಾಳುವರು

(ಸು. ೧೦ ರ ||) -

ವಿಸ್ತೀರ್ಯ ಸಾದತಲಮುಪ್ಪನವೀಂ ಪ್ರಮಾತು-

ಶ್ರೀನೇಚ್ಚುಟಾಚಲವಪೇ ತ್ಯುಕೋಪನಾಮ್ನಾ ।

ಸೋತ್ತಾ ಕೃತೇ ವಿದುರಿವಂ ದಶಕಂ ಸಹಸ್ರೇ

ಯೇ ಶೇ ಕು ಯಾನ್ತಿ ಪದವೀಂ ಭುವನಪ್ರಶಸ್ತಾಮ್ ||

ತಾ|| (ಈ ದಶಕದ ಪದನಫಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾರೆ) ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ ಉಚ್ಛೇದಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿದು ಸರ್ವೋತ್ಕರನಾದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲಪತಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಶಶಾನುಮುನಿಸಿದ್ಯರು ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ಒಲ್ಲವರು ಭುವನಪ್ರಶಸ್ತಮವ ಕೈಂಕರ್ಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಂ ಪಡೆದು ಬಾಳುವರು.

(ದ್ವ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವಸಮಯೇ ಸಕಲಾಸ್ವನಸ್ಥ-
ಶ್ವಭೃತ್ಯರ್ಥಯಾ ವಿಖಿಲದಾಸ್ಯರಸಾನ್ಮನೀಸ್ತ-
ಶ್ರೀವೇದ್ಯತಾದ್ರಿನಿಲಯ್ಯ ಪರಸ್ಯ ಪುಂಸೋ
ವಿಸ್ವೀಮತೀಲಗುಣಮುಪ್ಯವದತ್ತೃತೀಯೇ ||

(ದ್ವ-ಉ-ತಾ-ರ ||).

ಸ್ಥಾನೋತ್ಕರ್ಷಾತ್ಪುದ್ವಿವ್ರಂ ಶ ಮಹರವಪುಷಂ ಸ್ವಾಜ್ಞ ಪರಾಪ್ತಭೂಷಂ
ತೇಜಹ್ನಿಜಯೋಗಾತ್ ಪ್ರಮಿತಭುವನಂ ಪಾವನಂ ಸನ್ನತಾನಾಮ್ |
ಪಾಶ್ಚತ್ಯರ್ಥಸ್ಥಾನಮುಕಶತಮನವಿಷಯಂ ಬಸ್ಯವಿಚ್ಛೇದಿಸಾದಂ
ಭೇಜೇ ಶೇಘ್ರಭಿಯಾನಕ್ಷಮಶುಭವಸತಿಂ ಲಮ್ಬಿತಾರ್ಜಾಭಿಮುಖ್ಯಮ್ ||

(ಈ ತೃತೀಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಮೂರನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಾರಿಮುನಿವರೈರು ಸರ್ವದೇಶ ಸರ್ವ
ಕಾಲ ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಕಲವಿಧ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾಚಲ
ವತಿಯ ಚರಣಾರವಿಷ್ಟಯುಗಳದಲ್ಲೇ ಮಾಚಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ, ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ
ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ನೇವಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಸರ್ವತದ ಸಾಧು
ಬ್ರದೇಶವನ್ನೇ ಭಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗರಿ ಎಂದು ಈಶದೇವಿತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

೨೦:೨೦

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ಚತುರ್ಥದಶಕ.

(ಪ್ರಕಟನೆಯೊಳಗಿರುವೆಂ—

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ - ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಪೂರ್ವೋಕ್ತವಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು
ಮಾಡಲು ಅಶಕ್ತರಾಗಿ ನಾಚಿಕೆಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಪ್ರಕಟನೆಯೊಳಗಿರುವನೆನ್ನೋ ಪೊರುಮಿಲ್ ತೀರ
 ಧ್ವನಿಯೊನ್ನೋ,
 ತಿಕ್ಕಮ್ ತಣ್ ಪರವೈಯೊನ್ನೋ ತೀಯೊನ್ನೋ
 ಪಾಯುವೊನ್ನೋ,
 ನಿಕಟಮಾಕಾಶಮೊನ್ನೋ ನೀಳ್ ಶುಡರಿರಣ್ಣಮೊನ್ನೋ,
 ಇಕ್ಕಪ್ಪಿಲಿಪ್ಪನೈತ್ತಮೊನ್ನೋ ಕಣ್ಣನೈ ಕಣ್ಣವುಮಾತೇ.

ಪ್ರ. ಕಣ್ಣನೈ-ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಕೂವುಮಾಲು-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವವರಾದರು.
 ಪುಕ್ಕಮ್ (ವೇದಗಳಿಂದಲೂ ವೈದಿಕರಿಂದಲೂ) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ನಲ್
 ಎಲಕ್ಷಣಗುಣವಿಗ್ರಹವಿಭೂತಿಯುಕ್ತನಾದ ಒರುವ ಅದ್ವಿತೀಯನು, ಎನ್ನೋ-
 ಎಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಪೊರುವು ಇಲ್ ಸಮಾಸವಿಲ್ಲದ, ಶೀರ್ ಗುಣಪೂರ್ಣ
 ಯುಳ್ಳ, ಪೂಮಿಯೊನ್ನೋ ಭೂಮಿಯೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ತಿಕ್ಕಮ್-ಪ್ರಕಾಶ
 ಸುವ, ತಣ್ ಶೀತಳವಾದ, ಪರವೈಯೊನ್ನೋ-ನಿರು ಎಂದು ಹೇಳುವೆನೋ?
 ತೀಯೊನ್ನೋ-ಅಗ್ನಿಯೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಪಾಯುವೊನ್ನೋ-ವಾಯುವೆಂದು
 ಹೇಳುವೆನೋ? ನಿಕಟಮ್-ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ, ಆಕಾಶಮೊನ್ನೋ-ಆಕಾಶವೆಂದು
 ಹೇಳುವೆನೋ? ನೀಳ್ (ಕಿರಣಗಳಿಂದ) ಸರ್ವತ್ರಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಶುಡರ್ ಇರಣ್ಣ
 ಮೊನ್ನೋ-ಚಿತ್ತ, ವಿತ್ಯರೆಂಬ ಎರಡು ತೇಜೋದ್ರವ್ಯಗಳೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ?
 ಇಕ್ಕಪ್ಪಿಲಿ ಒಂದನ್ನೊ ಬಿಡದೆ, ಇವ್ವನೈತ್ತುಮೊನ್ನೋ-ಇವು ಎಲ್ಲವೂ ಎಂದು
 ಹೇಳುವೆನೋ?

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಸ್ತುಷ್ಟೋತಿಯಂ ಪರಮೋಽದ್ವಿತೀಯಂ ಇತಿ ಕಿಂ ವಚ್ಚಿ ? ಸ್ತುತಂ ಧಾರಿಣೀ
ಸೇಯಂ ವಿಸ್ತಮವೈಭವೇತಿ ಕಿಮುಕ್ತೋ ? ವಾರಾನ್ವಿಧಿಕ್ಕೀತಲಃ |
ಕಿಂ ವಾಽಯಂ ದಹನೋಽನಿಲಃ ? ಕಿಮು ಸಭಸ್ಸರ್ವತ್ರಾಂ ? ಕಿಂ ದಿವಿ
ಜ್ಯೋತಿರ್ವ್ಯಸ್ತ್ಯಮುಕಾಮಿಲಂ ಚ ಪದಿದಂ ಕಿಂ ವೇತಿ ಕೃತ್ವಂ ಬ್ರುವೇ? ||

ಕಾ|| (ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವವನ್ನು ಮಾಡಲುಸಕ್ರಮಿಸಿ ಅವನ ಶರೀರಾ
ವಯವರೂಪವಾದ ಪಂಚಭೂತಗೊಡನೆಯೂ ಭೌತಿಕವಸ್ತುಗೊಡನೆಯೂ
ಸೇರಿಸಿ ಅಭೇದಾನುಸನ್ನಾನವಂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾ
ಡುವಪ್ರಕಾರವು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದುದು ಸಕಲ ವೇದವೇದ್ಯನಾದ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವಿ
ತಿಷ್ಠನಾದ ಅದ್ವಿತೀಯನು ಎಂದು ಹೇಳಲೇ? ಅಥವಾ ಅಸದ್ಭಗವದ್ಭೂತವಾದ
ಪೃಥಿವ್ಯಪ್ರೇಮೋವಾಯುಕಾಶಗಂಧಿ ಒಂದೊಂದು ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ?
ಜನ್ಮಾದಿತ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಲೇ ? ಇವೆಷ್ಟೂ ಎಂದು ಹೇಳಲೇ ? ಏನೆಂದು ವರ್ಣ
ಿಸಲಿ ? (ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅನ್ತರಾತ್ಮನು ಇವನೇ— ಎಂದು ತಾತ್ಪರ್ಯ)

(೨) ಕೂವ್ರಮಾಣಿಯಮಾಪ್ತೀರ್ ಕುಸ್ತ್ವಜ್ಜನೈತ್ತಮೆನ್ನೋರಿ,
ಮೇವು ತೀರಾ ಮಾರಿಯೆನ್ನೋರಿ ವಿಳಬ್ಬ ತಾರಕೈಕಳೆನ್ನೋರಿ,
ನಾವಿಯಲ್ ಕಲೈಕಳೆನ್ನೋರಿ ಪಾನನಲ್ಲಾವಿಯೆನ್ನೋರಿ,
ಪಾವುತೀರ್ ಕೃಣ್ಣ ನೆಮ್ಮಾಳ್ ಪದ್ವಿಯಕ್ಕಣ್ಣ ನೈಯೇ

ಪ್ರ|| ಕುಸ್ತ್ವಜ್ಜನೈತ್ತಮೆನ್ನೋರಿ—(ಭೂಮಿಕಾರ್ಯವಾದ) ಪರ್ವತ
ಗಳೆಲ್ಲಾ ಎಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಮೇವು ತೀರ್—ಸಕಲವೇದಪಠಗುಣೋತ್ಕರ್ಷವುಳ್ಳ
ಮಾರಿಯೆನ್ನೋರಿ—(ಜಲಕಾರ್ಯವಾದ) ಮಲೆಯೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ವಿಳಬ್ಬ—
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ತಾರಕೈಕಳೆನ್ನೋರಿ—(ಕೇಜುಕಾರ್ಯವಾದ) ನವತಾದಿಗಳೆಂದು ಹೇಳು
ವೆನೋ? ನಾವಿಯಲ್ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವ, ಕಲೈಕಳೆನ್ನೋರಿ—(ವಾಯುಕಾರ್ಯ
ವಾದ) ವಿಡ್ಯಾಸ್ಥಾನಗಳೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಪಾನಮ್—ಅರ್ಥಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ
ನಲ್ಲಾವಿಯೆನ್ನೋರಿ—ಪರಾರವಾದ (ಅಕಾಶಕಾರ್ಯವಾದ) ಶಬ್ದವಿಶೇಷಗಳೆಂದ ಹೇಳು
ವೆನೋ? ಪಾವು-ವಿಶ್ವತವಾದ, ತೀರ್-ಗುಣವಿಭೂತಿಗಳುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣಿ—(ನನಗೆ
ಸುಲಭವಾಗಿ) ಕೃತ್ವರೂಪಿಯಾದ, ಪದ್ವಿಯಕ್ಕಣ್ಣ ನೈ ಕಾವಿರತವಿವಂತಿ ಕಡ್ಡು
ಗಳುಳ್ಳ, ಎವಣ್ಣಿ—ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿದುನ್ನು, ಕೂವ್ರಮಾಣು-ವರ್ಣಿಸುವಪ್ರಕಾರ
ವನ್ನು, ಅಣಿಯಮಾಪ್ತೀರ್—ತೀಯಲಾರಿಸು.

(ಪ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ತೋತುಂ ಸೈವ ಹಿ ತಕ್ಕುಯಾಂ ಮನು ವಿಭುಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಸರೋಜಾಮೃತಂ!
ಕಿಂ ವಾಽಮಿಾ ಗಿರಯಃ ? ಕಿಮೇತದಬಿಲಂ ವರ್ಷಂ ತ ಸ್ಫೋವನಮ್ ? |
ಭಾಸ್ವತ್ತಾರಕಮಾಲಿಕಾ ಕಿಮಥವಾ ವೇದ್ಯಾಃ ಕಲಾಕ್ವಾಪಿಲಾಃ ?
ಕಿಂ ಜ್ಞಾನಾಕ್ರಮಶಬ್ದರಾಶಿರಥವಾ ನೈವಾಸ್ತೀ ವಕ್ತುಂ ಪ್ರಭುಃ ||

ತಾ|| (ಮಹಾಭೂತಗಳ ಕಾರ್ಯವಿಶೇಷವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಕಾಶಿನ್ಯದಿಂದ
ಧೂಮಿಕಾರ್ಯವಾದ ಪರ್ವತಗಳು—ಎಂದು ಹೇಳಲೇ, ಸಕಲಾತ್ಮನೀವನ ಗುಣೋ
ತ್ಕರ್ಷಣುಳ್ಳ ಜಲಕಾರ್ಯವಾದ ಮಳೆಯನ್ನೇಲೇ, ತೇಜಃಕಾರ್ಯವಾದ ಸ್ವಕ್ಷುಗಗಳು
ಎನ್ನಲೇ, ಬಿಶ್ವಾಸ್ಥಾನವರ್ತಿಯಾಗಿ ವಾಯುಕಾರ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾವಿಭಾಗಗಳನ್ನೆಲೆ,
ಅರ್ಥಜ್ಞಾನೋಪಕಾರಕವಾದ ಅಕಾಶಕಾರ್ಯವಾದ ಶಬ್ದವಿಶೇಷಗಳು—ಎನ್ನಲೇ,
ಅಪಾರ ಗುಣವಿಭೂತಿವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿ ಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು
ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿದುಲಾರಿಣು (ಪರ್ವತ-ವರ್ಷ-ಸಕ್ಷು-
ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನ-ಶಬ್ದ-ತದರ್ಥಾದಿ ಸಕಲಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಇವನೇ ಅತ್ಯಧೂತನೊಂದು
ಥಾವವು)

(೩) ಪದ್ಮಯುಕ್ತಾಣ್ಣನೇನೋ ಪವಳಚ್ಛಿವ್ವಾಯನೇನೋ,
ಅದ್ವಿದಿರಡಿಯನೇನೋ ಅಜ್ಞಾನವಣ್ಣನೇನೋ,
ಶಿಶುಬಿರ್ಮುಡಿಯನೇನೋ ತಿರುಮೋಮಾರ್ಬನೇನೋ
ಶಯ್ನಶಕ್ತರತ್ತನೇನೋ ಶಾದಿಮೋಣಿಕ್ಕತ್ತೈಯೋ.

ಸ್ರ|| ಶಾದಿಮಾಣಿಕ್ಕತ್ತೈ ಆಕರಜವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಕದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನ
ವಾತ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಪದ್ಮಯುಕ್ತಾಣ್ಣನೇನೋ - ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆಂದು ಹೇಳು
ವೆನೋ? ಪವಳಚ್ಛಿವ್ವಾಯನೇನೋ ಹವಳದಂತೆ ಕೆಂಪಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳವ
ನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಅದ್ವಿದಿರ್ಮುಡಿಯನೇನೋ-ರಮ್ಯವಾದ ಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ
ವಾದಗಳುಳ್ಳವನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಅಜ್ಞಾನವಣ್ಣನೇನೋ - ಅಜ್ಞಾನವಂತೆ
(ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ) ಬಣ್ಣವುಳ್ಳವನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ತಿರುಮೋಮಾರ್ಬನೇನೋ-
ಕೆಂಪಾದ ಪ್ರಭೆಯುಳ್ಳ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ?
ತಿರು-ಶ್ರೀವತ್ಸವೆಂಬ ರಕ್ಷಿಸ್ತಾಪವಾಡು, ಮುತ್ತು-ಚಿಹ್ನೆವುಳ್ಳ, ಮಾರ್ಬನೇನೋ-
ವಕ್ಷಸ್ಥುಲವುಳ್ಳವನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಶಯ್ನಶಕ್ತರತ್ತನೇನೋ - ಶಂಖಚಕ್ರ
ಧಾರಿಯೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ವಾಽಯಂ ಪರಪುಣ್ಯರೀಕನಸುನಃ? ಕಿಂ ವಾ ಪ್ರವಾಕಾಧರಃ?

ಕಿಂ ವಾ ರಮ್ಯಲಸಕ್ತದಾನ್ವುಜಯುಗಃ? ಕಿಂ ವೀಲವರ್ಣೋಽಽಚ್ಯುತಃ? |

ಕಿಂ ವಾ ಽಚ್ಯುತ್ಪಲದಿವ್ಯಮೌಲಿರುರಸಿ ಶ್ರೀವತ್ಸಚಿದ್ವಾಜ್ಞಾತಃ ? |

ಕಿಂ ವಾಣೀಕೃಮಿದಂ ವದಾಮಿ ವಿನುಲಂ ಶ್ರೀಚಕ್ರಚಕ್ರೋಚ್ಚಲಮ್ ||

ತಾ|| (ಜಗಜ್ಜೀವೀರಕನಾದ ಇವನ ಅಸಾಧಾರಣ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹದ ವರ್ಣನೆಯೆಂದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ವಾಣೀಕೃವರ್ಣನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಾನು ಪದ್ಮಾಕ್ಷನೆನ್ನಲೋ, ಪ್ರವಾಳವಕ್ತ್ರನೆನ್ನಲೋ, ವಿಲಸತ್ಪಾದಯುಗ್ಮನೆನ್ನಲೋ, ಅಜ್ಞಾನವರ್ಣನೆನ್ನಲೋ, ವಿಲಸತ್ಪೀಠಧಾರಿಯೆನ್ನಲೋ, ಶ್ರೀವತ್ಸವಕ್ಷಸ್ಥಲನೆನ್ನಲೋ, ಶಂಖಚಕ್ರಧಾರಿಯೆನ್ನಲೋ (ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ)

(೪) ಶಾದಿಮಾಣೀಕೃಮೆನ್ನೋ ತವಿಕೋಳ ಪೂಮುತ್ತಮೆನ್ನೋ,
ಶಾದಿನಲ್ವಯಿರಮೆನ್ನೋ ತವಿವಿಜ ಶೀವಿಳಕೃಮೆನ್ನೋ,
ಆದಿಯಂತೋದಿಯೆನ್ನೋ ಆದಿಯಮಪುರುಷನೆನ್ನೋ,
ಆದುಮಿಲ ಕಾಲತ್ತಂದ್ರ ಯಚ್ಚ ದಶವಲನೈಯೋ.

ಪ್ರ|| ಆದುಮ ಇತ್ - ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದ, ಕಾಲತ್ತು - ಸಂಹಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎನ್ನೋ-ಅವಿಧಕ್ತನಾಮರೂಪನಾಗಿದ್ದು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ಅಚ್ಚದ-ಸ್ವರೂಪಾದಿ ಪ್ರಚ್ಯುತಿಯಿಲ್ಲದವನಾಗಿಯೂ, ಅವರ್ಣ-ನಿತ್ಯಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿಯೂ ಇರುವವನನ್ನು, ಶಾದಿಮಾಣೀಕೃಮೆನ್ನೋ ಆಕರಜವಾದ ಜಾತಿಮಾಣೀಕೃವೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ತವಿಕೋಳ-ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ಪೂಮುತ್ತಮೆನ್ನೋ - ಕೊನ್ನೂ ಮುತ್ತುಗಳೂ ಎಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಶಾದಿನಲ್ವಯಿರಮೆನ್ನೋ-ಆಕರಜವಾಗಿ ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ವಜ್ರವೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ತವಿವಿಜ ಶೀವಿ-ವಿಚ್ಛೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ವಿಳಕೃಮೆನ್ನೋ ದೀಪವೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಆದಿ ಅಮೃತೋದಿಯೆನ್ನೋ - ಪ್ರಥಮಾಭಾವದಾದ ಸುನ್ದರಜ್ಯೋತೀರೂಪನೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ? ಆದಿ ಅಮೃತಪುರುಷನೆನ್ನೋ ಆದಿಯಾಗಿ (ಆನಂದದಿ)ಕಲ್ಯಾಣಗುಣವಿಶಿಷ್ಟನಾದ ಪರಮಪುರುಷನೆಂದು ಹೇಳಲೇ? (ಎನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ)

(ಸ-ಗಾ-ರ-ಕ)—

ಕಿಂ ಮಾಣಿಕ್ಯಮುಯೋ? ವದಾಮಿ? ಓಮಹೋ! ಧಾಸ್ತತ್ಪುನರ್ಗಾಂ ಚ ಕಂ?
ಮುಕ್ತಾರಾಶಿಮುಕ ಬ್ರವಿಮಿ? ವಿಮಲಂ ವಜ್ರಂ? ಪ್ರದೀಪಾ ಶುಭಮ್? |
ಅದ್ಯಂ ಜ್ಯೋತಿರುದಾಹರಾಮಿ ಪುರುಷಂ ಕಿಂ ವಾ ಪುಂಸಾಂ ಪಂ?
ಮನ್ಮಥಂ ಹರಿಮಚ್ಯುತಂ ತಮಮಲಂ ಸಂಹಾರಕಾಲಸ್ಯ ಕಮ್? |

ಕಾ! (ಉಚ್ಚ್ವಲವಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಾದಿ ಶಬ್ದಾರ್ಥಗಳು ಅವನ ವಿಭೂತಿಯಲ್ಲಿ
ಅತ್ತಗಾತನೆಂದು ಅವಳೊಡನೆ ಅಭಿಧವಂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸಂಹಾರಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಸ್ವಾವಾಚಾರವೂ ಅಚ್ಯುತನಾಗಿರುವ ನಿತ್ಯವಿರುದ್ಧ
ಧಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಜಗವಂತನನ್ನು ದಾಹಮಾಣಿಕ್ಯವನ್ನೋ, ಉಚ್ಚ್ವಲ ಶುಭವ್ವ
ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳನ್ನೋ, ಉತ್ಪ್ರಸ್ತವಾದ ವಜ್ರವನ್ನೋ, ಅಮೃತವಾಗಿ
ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದೀಪವನ್ನೋ, ಅದಿಹು ಶುನ್ದರ ಜ್ಯೋತಿಸ್ಸನ್ನೋ, ಅದಿ-
ಹೀಮತ್-ಪರಮಪುರುಷನನ್ನೋ? ಎನೆಂದು ವರ್ತಿಸಲಿ? (ಪರಮಪದದಲ್ಲಿರುವ
ಪದಂಜ್ಯೋತಿಃ ಎಂಬ ಪದಾತ್ಪರವಸ್ತುವು ಈಪ್ರಕಾರ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವಾ-
ದುದೊಂದು ಛಾವವು.)

(೫) ಅಚ್ಯುತನವ ಲನೇನ್ನೋ ವದಿಯವರಾ ವಿನೈ ಕತಾಕ್ಯಮ್,
ನಚ್ಚಮಾವರುನ್ದಮೇನ್ನೋ ನಲಂಕಡಲಮುದಮೇನ್ನೋ,
ಅಚ್ಯವೈಕೈದ್ವಿಯೇನ್ನೋ ಅಋತುಮೈ ದುಡಿಶಿಲೇನ್ನೋ
ನಯಾಚ್ಯವೈತ್ತೇನೇನ್ನೋ ಕನಿಯೇನ್ನೋ ಪಾಲೇನ್ನೋಮ್

ಶ್ರೀ ಅಚ್ಯುತ-ಅತಿಶಯವನ್ನು ಕೈವಿಡದವನಾದ, ಅಮಲನೇನ್ನೋ-ನಿರ್ಮಲ
ಸ್ವಭಾವನು ಎಂದ ಹೇಳಲೋ, ಅದಿಹವರಾ ಧತ್ತರ, ವಿಸ್ತೆ-ಧೋಗಾಲಾಭ
ಕ್ಷೇತಿವನ್ನು, ಕೆಡುಕ್ಯಮ್-ನಾಶನಡಿಸುವ, ನಚ್ಚಮ್-ನಿರಯಾದ, ಮಾಮ್
ರನ್ದಮೇನ್ನೋ-ವಿಜ್ಞಾನಧವೆಂದು ಹೇಳುವೆನೋ ನಲ-ಎಲಕ್ಷಣವಾದ, ಅಮ್-
ರಮ್ಯವಾದ, ಕಡಲ-ಪಮಾದ್ರವ್ಯ, ಅಮದಮೇನ್ನೋ - (ಅವನಿಂದ ಉದ್ಭವ
ವಾದ) ಅಮೃತವೆಂದಾ ಹೇಳಲೋ, ಅಚ್ಯವೈ - ಆ ಅಮೃತರಸವುಳ್ಳ, ಕಟ್ಟಿ-
ಯೆನ್ನೋ-ದೊಡ ಗಟ್ಟಿಯೆಂದು ಹೇಳಲೋ, ಅಋತುಮೈ ಸತ್ಪೂಜಾರ್ಥವಾದ,
ಅಡಿಶಿಲೇನ್ನೋ-ಅನ್ನವೆಂದ ಹೇಳಲೋ, ನಯಾ ಕುಮೈ ಶುಭದವವುಳ್ಳ, ಕೇ-
ಲೇನ್ನೋ-ಜೊತ ಶುಭವೆಂದು ಹೇಳಲೋ, ಕನಿಯೇನ್ನೋ - ಮಥನವಾದ ಹೆಣ್ಣು
ಎನ್ನಲೋ, ಪಾಲೇನ್ನೋ-ಪಾಲ ಎನ್ನಲೋ? (ಎನೆಂದು ಅವಳನ್ನು ಸಾಧು
ವರ್ತಿಸಲಿ!)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಕಿಂ ವಾಽಯಂ ತ್ವಮುಲೋಽಪ್ಯುತ್ಪತ್ತಿಃ ತಜನಶ್ಲೋಕಾಪಹಃ | ಕಿಂ ಹರಿಃ ?

ಕಿಂ ವಿಶ್ವಸ್ತಮುಪಾಷ್ಠಂ ? ಕಿಂ ಸುಧಾನ್ವರಾಃ ಸಾರಾಮೃತಮ್ ? |

ಕಿಂ ವಾ ತಂ ಮಧುರಂ ಬ್ರುವೇ ರಸಭಸಂ ? ಕಿಂ ಪದ್ಮಸಂ ವಾದನಂ ?

ಕಿಂ ವೇದಂ ಮಧು ಸಾಪ್ತಮೇವ ? ಕಿಮುಪೋಃ ಪಕ್ವಂ ಫಲಂ ವಾ ಪಯಃ ?

ಪಂ|| (ರಸವತ್ಪರಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತನ್ನ ವಿಭೂತಿಯಾಗಿ ಕಾಲ್ಪವನೆಂದು ಸದ್ವೀ
ಶ್ವರನನ್ನು ಆವುಗಳೊಡನೆ ವಿಕಿಂಭವಿಸಿ ಅನುಸಂಧಾನಮಾಡುತ್ತಾರೇ) ಆಶ್ರಿತರನ್ನು
ಶೈಬಿಡದ ಆಚ್ಯತನು—ನಿತ್ಯವಿಮುಲಸ್ವಭಾವನು ಎನ್ನಲೋ, ಭಕ್ತಶ್ಲೋಕನಾಕರ
ವಾದ ದಿವ್ಯಮಹಾಪಥವೆನ್ನಲೋ, ವಿಲಕ್ಷಣ (ವಿಶ್ವ) ಮನೋರಮವಾದ ಅಮೃತ
ವೆನ್ನಲೋ, ಅಮತರಸವುಳ್ಳ ಬೈದಗಟ್ಟಿ (ಕನ್ನಿ-ಸಕ್ಕರೆ) ಎನ್ನಲೋ, ದಿವ್ಯ ಪತ್ರ
ಸೂಪಿತವಾದ ಅನ್ನವೆನ್ನಲೋ, ತಪ್ಪದ ರಸವುಳ್ಳ ಜೇನುತುಪ್ಪವೆನ್ನಲೋ,
ಮಧುರತನುವಾದ ಪಕ್ವಫಲವೆನ್ನಲೋ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹಾಲು ಎನ್ನಲೋ—
ಎನೆಂದು ಅವನನ್ನು ಪರ್ವಪತಿ ಎಂದು ಕಾತ್ವತ್ಯ. (ಇವನು ಸರ್ವದೋಗಪ್ರಣಾ
ರಕನಾಗಿಯೂ ಆಶ್ರಿತನೊಡನೆ ನಿತ್ಯಸಂಸ್ಥಿತನಾದುದರಿಂದಲೂ ಸಕಲವಿಧ
ಶ್ಲೋಕಾಪಹಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಸರಮಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಾನೆಂದು ಭಾವಿಸು)

(೧) ಪಾಲೆನ್ನೋ ನಾನು ವೇದಪ್ಪಯಕೆನ್ನೋ, ತಮಯುನೀದಿ
ನೂಲೆನ್ನೋ, ನುಡಪ್ಪುಕೆಳ್ಳಿಯಿಂಗೆಯೆನ್ನೋ, ಇವಳು ಹುಳುನಲ್ಲ
ವೇಲೆನ್ನೋ, ವಿನೈಯಿಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಪಯನೆನ್ನೋ ಕಣ್ಣನೆನ್ನೋ
ಮಾಲೆನ್ನೋ ಮಾಯನೆನ್ನೋ ವಾನವರಾದಿಯೈಯ್.

ಪ್ರ|| ವಾನವರ್ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಆದಿವೈ ಆದಿಕಾರಣಭೂತನನ್ನು,
ನಾನು ವೇದಮ್ ಸಾಬ್ಬವೇದಗಳ, ಪಾಲೆನ್ನೋ - ಕಾಖಾದಿವಿಭಾಗವೆನ್ನಲೋ,
ಪಯನೆನ್ನೋ - ಆವುಗಳ ಪ್ರಯೋಜನರೂಪ ಫಲವೆನ್ನಲೋ, ತಮಯಮ್
ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕವಾದ, ವಾದಿ-ನಾಯಕಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ, ನೂಲೆನ್ನೋ -
ಮಾಮಾಂಸಾಶಾಸ್ತ್ರವೆನ್ನಲೋ, ನುಡಪ್ಪು - ದ್ರೋತಪಿತ್ತಾಕರ್ಷಕವಾದ,
ಲೇಳ್ವ-ವಿಚಾರಗಳು (ಕೀರ್ತಿ-ಪಗಳು) ಇಶೈಯೆನ್ನೋ - ಗೌರವವೆಂದು ಹೇಳಲೋ,
ಇವೊಲುಳ್-ಇವುಗಳೊಳು, ವಳ್ಳ-ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಮೇಲ್ ಎನ್ನೋ-ನಿರಕಿತಯ
ಭೋಗ್ಯವೆನ್ನಲೋ, ವಿನೈಯಿಲ್-ಸಾಧನಾಂತರಿಕ್ತವಾದ, ಮಿಕ್ಕ-ಅತಿಶಯಿತವಾದ,
ಪಯನೆನ್ನೋ-ಪುಣ್ಯಫಲವೆನ್ನಲೋ, ಕಣ್ಣನೆನ್ನೋ-ಆ ಫಲರೂಪನಾದ (ರಸ

సూక్తం) వీరశైవసేవలో, మాలేశ్వో - అర్చనామోక్షమర్చన
సేవలో, మాయసేవో - అర్చనామోక్షమర్చన అర్చనామోక్షమర్చన
(సేవించు చర్యలలో?)

(A-10-0 H)

అనుబంధములను పరిశీలించి ఈ నిర్ణయమును ?

ಕೆಂ ಸಹ್ಯಾಶಮಿದಂ ಮುನೋರಮಮುತ ಶ್ರೇಷ್ಠಂ ಚ ಸರ್ವೇಷ್ಯಮ್ ?

ಸರ್ವಾಕಾಶಮಿದಂ ಘಟಂ ಕಿಮಸಮಾ ಕೃತ್ವಂ ಬ್ರುವೇಹಂ ಪತಿ
ವಾಯುಜಲೇಶ್ವರಿತಮಾಧಿಪ್ತಾಯಾಶಮಿನಿಮಂ ದೇವಾಧಿಪೇವಂ ಹರಿನ್ ?

ತಾ (ನೇದ- ನೈದಿಕಾದಿ ಚಾಪ್ತದೂಪ ಕೆಟ್ಟು ಬಾರಿಯನ್ನೂ ಸಂಗೀತಾದಿ ಕಟ್ಟಿ ರಚಿಸುವುದನ್ನೂ ಇವನ ಸಮೂಹವೆಂದು ಅನುಸನ್ಮಾನಮಾಡುತ್ತಾರೆ) ಸರ್ವಜೀವಾದಿ ಮೂಲಭೂತವನ್ನು ಸಕಲವೇದರಾಜಾತ್ಮಕವು ಎನ್ನಲೋ, ಅನ್ಯಗಳ ಫಲದೂಪ ವೆನ್ನಲೋ, ಸಕಲವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾದಕವಾದ ವಿದ್ಯಾಭಾಷಾಪ್ರಾಪ್ತವೆನ್ನಲೋ, ಪ್ರೋಕ್ಷತತ್ವಾಳಿಪಕವಾದ ವಿಷಯಾನುವೇಷಣೆಲೋ ಸರ್ವಕ್ರೋಧವಾದ ನಿರತಿ ಶಯಭೋಗ್ಯವಸ್ತುವೆನ್ನಲೋ, ಸಾಧನಾಂತಿಕ್ತವಾದ ಸಕಲಭೂತವೆನ್ನಲೋ ತ್ರಿಲೋಕವೆನ್ನಲೋ, ಚರಿತವ್ಯಾಮೋಹವ್ಯಥವೆನ್ನಲೋ, ಅಶ್ವತ್ಥಗುಣೋದ್ಭವವೆನ್ನಲೋ ಏನೆಂದು ಇವನನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?

(೭) ವಾಸವರಾಬಿರಿಯೇನೋ ವಾಸವರ' ದಬ್ಬುವೆನೋ.

ವಾಣವರ್ ಪೋಷಕವೆನ್ನೂ, ವಾಣವರ್ ಮುಕ್ತವೆನ್ನೂ,

అనునవి 'శబ్దమేనో' వానివి 'శబ్దమేనో' తువరేశ్వరమేనో.

ಬ್ಯಾಸೆಮಿಲಿ ಮೋಕ್ಸಮೆಸ್ಕೋ, ಲೊಲಿವಾಣಕವಣಿ ಸೈಯಿಕ್

శ్రీ ౬౪ ప్రకాశమున, మణి-మణిక్కదంతే ఇరువు, పూర్వే దివ్య
మంగళవిగ్రహమున వసన్ము, వానవర దీవతగళగి, అదియేనో-కారణ
ధాతనేన్నటికి, వానవర-ఆ దీవతగళగి, నేర్పుమేన్నో-ఆరాధ్యవాద
దీవతేన్నటికి, వానవర అవధిగి, పోలమేన్నో- (ఆరాధనపలవాద)
భోగిగిన్నటికి, వానవర-ఆ దీవతగళగ, ముఖమేన్నో-సర్వవిధ
వక్షణవేన్నటికి, అనమర-సారవిద్య, కిల్లమేన్నో-విర్రువేన్నటికి,
అనమర-కల్పాస్త్రసామియాద, కువరాళ్ళమేన్నో-స్త్రగవేన్నటికి,
అనమర నిత్యసంకుటకవాద, మోలకమేన్నో-మోల్కానస్తవేన్నటికి,
(ఎనెందు వరదోకరి ?)

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ದೇವಾನಾಮುಪಿ ಮೂಲಮೇವ ಕಿಮಿಮಂ ತೇಷಾಂ ಚ ಪೂಜ್ಯಂ ಬ್ರುವೇ ?
ಕಿಂ ತೇಷಾಂಮುಪಿ ಭೋಗಮೇವ ಚ ಫಲಂ ? ತೇಷಾಂ ಚ ಕಿಂ ರಕ್ಷಣಮ್ ?
ಕಿಂ ವೈಶ್ವರ್ಯಮಪಶ್ಯತಂ ಚ ಕಲಯೇ ? ಕಿಂ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಂ ಸ್ಕರಂ ?
ನಿತ್ಯಾಸಂಪದ್ಯತುಂ ಚ ಮೋಕ್ಷಮಾಫವಾ ಮೂಲಕೈರಣಾಂ ಬ್ರುವೇ ? ||

ತಾ | (ವೈಶ್ವರ್ಯಾದಿಭೋಗಾಃ ಸ್ವರ್ಗಾಃ ಮೋಕ್ಷಾಃ ಅವನ ನಿರಾಶಿ
ರೂಪವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ದಿವ್ಯವಾಣೀಕೈರಣಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾವಿ ಯನ್ನು
ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಭೂತನೆನ್ನಲೋ, ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಆರಾಧ್ಯನೆನ್ನಲೋ, ಅವರ
ಆರಾಧನಫಲವಾದ ಭೋಗವೆನ್ನಲೋ ಅವರ ಸರ್ವಾಂಶ ರಕ್ಷಣವೆನ್ನಲೋ, ಅನ
ಶ್ವರವಾದ ವೈಶ್ವರ್ಯವೆನ್ನಲೋ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಾದಿ ಯಾದ ಸ್ವರ್ಗವೆನ್ನಲೋ, ನಿತ್ಯಾ
ಸಂಪುಷಿತವಾದ ಮೋಕ್ಷವೆನ್ನಲೋ - ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ? (ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ
ಅತ್ಯರ್ಥವನ್ನು ಅವನೇ ಎಂದು ಭಾವವು)

(೮) ಒಳಿಮೋಕ್ಷೋನ್ಮುನೇನ್ನೋ ಮೋರುವನೇಷ್ಟೇತ್ತ ನಿಶ್ಚ,
ನಳಿರ್ಮದಿಚ್ಛಯೇನ್ನೋ ನಾನ್ಮುಕಕೃತವಳೇನ್ನೋ,
ಅಳಿಮೋಕ್ಷೋನ್ಮುಲಕವೇಲ್ಲಾಮ ಪಪ್ಪೇತ್ತಪ್ರಯೇತ್ತನಿಶ್ಚ,
ಕಳಿಮುಲರ್ತುಳವನೇಮ್ಯಾಕ್ ಕಣ್ಣನೈ ಮೂರುನ್ಮಯೇ.

ಪ್ರ | ಅಳಿ - ರಕ್ಷಣೋಪಕಾರನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ, ಮಕ್ಕಿನ್ನು ಸಮ್ಪನ್ನನಾಗಿ,
ಉಲಕಮೆಲ್ಲಾಮ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ, ಪಡೆತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡಿ, ಅನ್ನೈ
ಅವುಗಳು, ಏತ್ತ (ಕನ್ನನ್ನು) ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನಿಶ-ನಂತಿರುವ, ಕಳಿ
ಮುಲರ್-ಮಧುಸ್ಯನಿ ಯಾಗಿಯೂ ಏಕಪುಷ್ಪಮುಕ್ತವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ಉ
ವ-ತುಳಸೀಮಾಲೇಖನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಎಮ್ಮಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮೂರು
ನೈ-ನವನೀತಚ್ಚಾಡ್ಯಾಶ್ಚೈಶ್ವರೈಶ್ಚೈವಳ್ಳ ಕಣ್ಣನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಮೂಡ-
ಮೂಡಿಕೈದಂತೆ, ಒಳಿ ಕಂಠಿಯುಳ್ಳ, ವಣ್ಣನೇನ್ನೋ - ಒಣ್ಣವುಳ್ಳವನೆಂದು
ಹೇಳಲೋ, ಒಡುವನೆನು ಅದ್ವಿತೀಯನೆಂದ ಏತ್ತನಿನ್ನ ಅತಿಶಯ ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡುವಂತೆ ನಿಂತಿರುವ, ನಳಿರವದಿ ತೀತಳಚಿತ್ತ ಕಲಾಧಾರಿಯಾದ ಶರ್ಮೆಯ
ನೇನ್ನೋ-ಜಲಾಧಾರಿಯಾದ ರುದ್ರನು ಎನ್ನಲೋ, ನಾನ್ಮುಕಕೃತವುಳ್ಳ ಎನ್ನೋ
ಚತುರ್ಮುಖವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವೇವನು ಎನ್ನಲೋ ? (ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ ?)

(ಸ-ಗಾ-ಶ-)—

ಲೋಕಾನಾಮಸಿ ರಕ್ಷಣಾಂಜ್ಞಮಾದಿತಂ ಸೃಷ್ಟ್ಯೇಶ್ವತ್ವೈಸ್ಸಂಸ್ಕೃತಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಮೇ ಪ್ರಭುಮೇವ ಮಾಯಾನಮಿಮಂ ದಿವ್ಯಂ ಹರಿಂ ಸ್ತಗ್ವಿಣಮ್ |
ಕಿಂ ನೂತನಂ ಮೂರ್ತೀವ ಮುಚ್ಚ್ಯತಮಹೋ! ಮಚ್ಚಿ ಸ್ವಯಂ ಸ್ತವ್ಯಮೇ-
ವಾಹೋಚ್ಚಿಜ್ಜಟಪಂ ಹಮಾಂತುಲಿಸಂ ? ಕಿಂ ವಾ ವಿರಿಂಚಂ ಬ್ರುವೇ ? ||

ಪ|| (ಲೋಕಪ್ರಧಾನರಾದ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳೂ ಅವನ ವಿಭೂತಿರಾವೆ
ವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸಕಲಲೋಕಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯೂ ಮಾತಿ ಅನ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತವ್ಯ
ವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ದಿವ್ಯತುಳಸೀಮೂಲಾಭರಣವಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಮಾಯಾ
ಮಯನಾಮ) ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ನಾನು ಏನೆಂದು ವರ್ಣಿಸಲಿ? ದಿವ್ಯ ಮಾ ಸೃಷ್ಟಿ
ವರ್ಣನೆನ್ನೆಲೋ, ಅತಿತಂದೆ ಅದ್ವಿತೀಯನೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬ್ಬಡುವ
ಚಂದ್ರಕಲಾಭರಣವಾದ ಚಟಾಭರ (ರುದ್ರ)ನೆನ್ನೆಲೋ, ಚತುರ್ಮುಖನಾದ ಬ್ರಹ್ಮ
ದೇವನೆನ್ನೆಲೋ? (ಇವರಿಗೂ ಅನ್ವಿತಾತ್ಮನು ಅವನು ಎಂದು ಭಾವನು)

(೯) ಕಣ್ಣಿನೈ ಮಾಯಾತನ್ವೈಃ ಕೃಷ್ಣಾಡಲ್ ಕಡೈನ್ದ ಮುದಮ್

ಕೊಣ್ಣು,

ಅಣ್ಣಲೈ ಮಚ್ಚದನ್ನೈ ಯನನ್ನನ್ನೈ ಮನನ್ನೆತನ್ವೈಲಾ
ನಣ್ಣಿ ನನ್ನು ಕಣ್ಣಿನೈ ಕಾಲಮುಣ್ಣುಮಿಡ್ವೆನ್ದ ಮಾಲೈ,
ಎಣ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯಮಾಚ್ಚೀಕ್ ಯಾನ್ವೈಯುಮೆ

ಯವರುಮ್ ತಾನೇ.

ಪ|| ಯಾನ್ವೈಯುಮ್-ಸಕಲವಿಧವಾದ ಅಜೀತನವರ್ಗವೂ ಯವರುಮ್-
ಸಕಲವಿಧ ಚೀತನವರ್ಗವೂ, ತಾನೇ-ತಾನೇಯಾಗಿ, ಕಣ್ಣಿನೈ-ಅತಿತಂದೆಗೆ ಪುಲಭ
ನಾಗಿದುವ (ಕೃಷ್ಣರೂಪಿವಾದ), ಮಾಯಾತನ್ವೈ-ಅಶ್ವತ್ಥಗುಣಚೇಷ್ಟಿತನನ್ನು,
ಕಡಲ್ ಕಡೈನ್ನು-ಸಮುದ್ರಮವನವೆನೂಡಿ, ಅಮಾದಮ್ ಕೊಣ್ಣು-ಅವ್ಯತನನ್ನು
ಸ್ತೀಕರಿಸಿದ, ಅಣ್ಣಲೈ-ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಚ್ಚದನ್ನೈ-ಅತಿತರನ್ನು ಕೈಬಡೆದವ
ನಾದ, ಅನನ್ನನ್ನೈ-ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಸ್ವರೂಪಾದಿ ವೈದವ್ಯವನ್ನನ್ನು, ಅನನ್ನೇ
ತಾನೇಲಾ-ಅದಿಕೇಶವನೇಲೆ, ನಣ್ಣಿ-ಚಿಹ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು, ನನ್ನು ಉತ್ತೈ
ಕಣ್ಣಿನೈ-ಅದರದೊತನೆ ನಿಜಮಾಡುತ್ತಿರುವವನನ್ನು, ಕಾಲಮ್ ಉಣ್ಣು-ಸಕಲ
ಲೋಕಗಳನ್ನು ಉದರದಲ್ಲಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಉಮಿಡ್ವೆ-ಈಚೆಗೆ ಬರುವಂತೆ (ಉದ್ಭ

ವಿಳುವಂತೆ) ಮಾತಿದ, ಮಾರೈ - ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲನನ್ನು, ಎಣ್ಣುಮಾ ಅಣ್ಣ
ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಚಿನ್ನಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು, ಅಣ್ಣಮಾಪ್ಪಿ-ತಿಳಿಯಲಾರದು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸರ್ವಾಜೀತನಜೀತನಾತ್ಮಕವಿಮುಂ ಕೃಷ್ಣನ್ಮ ಮಾಸನಾಮಯಾಂ
ಹೃತ್ಪಾದವೈವಿಧ್ಯಮುನ್ನನಾದಮೃತಮೇವಾಸ್ತದ್ವಿಭುಂ ಚಾಚ್ಯತಮ್ |
ಸ್ತುತ್ವಾ ಒನಸ್ತಮನಸ್ತಕಾಯಿನಮತಂ ಶೋಕಾಂ ಗಿಳನ್ತಂ ಪುನ
ವಾತ್ಸಲ್ಯಾದು ಚೋದ್ವಿರನ್ತಮಧುನಾ ಮಾತುಂ ನ ವೈ ಶಕ್ಸ್ಯಯಾಮ್ ||

ಇತಿ (ಕಾರೈಕಾರಣ್ಯವಾದ ಸಕಲಜೀತನಜೀತನಗಳೂ ಅವನೇ
ಯಾದುದರಿಂದ ಪರಿಕ್ಷೇಪವ್ಯಾಪಾರವು ನನಗೆ ತಿಳಿದುದೆಂದ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ)
ಸಕಲವಿಧ ಜೀತನಜೀತನವರ್ಗಗಳೂ ತಾನೇ ಆಗಿ, ಅಕ್ಕಿತ್ತಿಗೆ ಸುಲಭನಾಗಿ
ಯೂ, ಅಕ್ಕಿಕ್ಕಿಗೂ ಜೀತನಾಗಿ ಮೂ ಸಮ ದ್ರವ್ಯವನಮಾಡಿ ಅವ್ಯತವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ, ಆಶ್ರಿತವನ್ನು ಕೈಬಿಡದವನಾಗಿಯೂ, ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ
ಸ್ವರೂಪಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ, ಶೇಷಶಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಕಲಭೋಗ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ
ಲಯಕರ್ತನಾಗಿಯೂ, ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲನಾಗಿಯೂ - ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪರಿಚಿ
ದಿಸಿ ಭಾವಿಸುವ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಬಾರದು (ಇಂತಹ ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ
ಸ್ವರೂಪಸ್ವಭಾವವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ತಿಳಿಯೋಣವು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು)

(೧೦) ಯಾವೈಯುಮ್ ಯವೈಮ್ ತಾನಾಯವರವರ್

ತಮಯನ್ನೋಷುಮ್,

ತೋಯುವಿಲಕ್ ಪುಲನೈನ್ದಕ್ಕುಮ್, ತೋಲಪ್ಪಡಾ

ಸುಣರ್ವಿಕ್ ಮೂರ್ತಿ,

ಅವಿಶ್ರೇಯ್ಯನಿಸುಳಾಲ್ಮಮವೇಣಿ ಪಶ್ಚಿಲಾದ,

ಪಾವನೈ ಯವನೈ ಕೂಡ್ವಿವೈಯುಮ್ ಕೂಡಲಾಮೈ.

ಶ್ರೀ ಯಾವೈಯುಮ್ - ಎಲ್ಲಾ ಜೀತನವರ್ಗವೂ, ಯವರೈಮ್ ಎಲ್ಲಾ
ಜೀತನವರ್ಗವೂ, ತಾನಾಯ್ ತಾನೇಯಾಗಿ, ಅವರವರ ಆಯಾ ಜೀತನರ,
ತಮಯನ್ನೋಷುಮ್ - ದೇವಾದಿ ಜಾತವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ತೋಯುವಿಲಕ್-ಸಂಗ
ವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ, ಪುಲನೈನ್ದಕ್ಕುಮ್ ಇಂದ್ರಿಯವಜ್ಞಕಕ್ಕೂ ಶೋಲಪ್ಪಡಾ-
ವಿಷಯಭೂತನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡದವನಾಗಿಯೂ. ಉಣರ್ವಿಕ್ ಮೂರ್ತಿ-ಸ್ವಯಂ

ದ್ರೌಪದಿಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿರೂ ಇರುವನು. (ಅದುದರಿಂದ) ಉಯಿರ್ ಅತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ, ಉಳ್ಳಾಲ್-ಅನ್ತರದಲ್ಲಿ. ಅದುಮ್ ಪಿರ್-ಶರೀರಗತವಾದ) ಜಡತ್ವ ಪರಿಣಾಮಿತ್ವಾದಿಸ್ವಭಾವಗಳು ಯಾವುದೊಂದರಲ್ಲೂ, ವಸ್ತುವೆಂಬುದು - ಸಮೃದ್ಧವಿಲ್ಲದ, ವಾವನೈ ಭಾವನೆಯು (ಜ್ಞಾನವು), ಅದನ್ನೆ-ಅ ಅತ್ಮಸ್ವರೂಪವನ್ನು, ಕೂಡಿಲ್-ಸೇರುತ್ತದಾದರೆ, ಅವನೈಯುಮ್-ಅ ಈಶ್ವರನನ್ನೂ, ಕೂಡಲಾಮ್-ನೇರಬಹುದು; ಏ-ನಿತ್ಯವು.

(ಸ-ಗಾ-ರ !)—

ಸರ್ವಜ್ಞೇತನಜ್ಞೇತನಾತ್ಮಕತಯಾ ಒಪ್ಪುಪ್ಪುಪ್ಪು ವಿವ ಸ್ವಯಂ
ತತ್ತ್ವದ್ವೋಷಗಣೈಸ್ತದಿಸ್ತ್ರಿಯಗಣಾತಿತತ್ತ್ವ ಮೂರ್ತಮತೇಃ |
ದೇಹೇ ಜೀವ ಇವ ಸ್ವಯಂ ವಿಮಲಸ್ವತ್ಯಂ ಚ ನಿತ್ಯಂ ಹರಿ-
ಸ್ತತ್ಸಮ್ಯಾವಿಕಮೇವ ಜೇತು ತದಿದಂ ಚಾಸ್ತೀವ ಸಮ್ಯಾವಿತಮ್,

ತಾ || (ಜ್ಞೇತನಾಜ್ಞೇತನವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅನ್ತರಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ದೋಷಗಳಿಂದ ಇವನು ಅಸಂಸ್ಪೃಷ್ಟನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸರ್ವೇಶ್ವರನು-ಜ್ಞೇತನಾಜ್ಞೇತನವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿದಾಗಿದ್ದರೂ, ಅಯಾಜ್ಞೇತನರ ದೇವಾದಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಮೃದ್ಧವಿಲ್ಲದವನಾಗಿಯೂ, ಪಂಜೆಂದ್ರಿಯಾಗೋಚರನಾಗಿ ಯೂ, ಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ ಇರುವನು ಅದುದರಿಂದ ಜೀವಾತ್ಮಸ್ವರೂಪಕ್ಕೆ ದೇಹಗತವಾದ ಜಡತ್ವ ಪರಿಣಾಮಿತ್ವಾದಿ ದೋಷಗಳ ಸಮೃದ್ಧವು ಹೇಗೆ ಇಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಿಗೂ ಅವನ ಶರೀರವಾದ ಜ್ಞೇತನಾಜ್ಞೇತನವರ್ಗಗಳ ದೋಷಸಮೃದ್ಧವು ಸುತರಾಂ ಸಮ್ಯಾವಿಸಲಾರದು—ಎಂದು ಭಾವವು.

(೧೧) ಕೂಡವೇಣ್ಮೈಯುಮ್ ತಣ್ಣಾರ್ಕಕ್ಕೋಣ್ಣಲ್

ಪೋಲ್ವಣ್ಣಣ್ ತನ್ನೈ,

ಮೂಡಲರ್ ಪೋಲಿಲ್ ಕುರುಕೂರ್ ಎಣ್ ತಡಕ್ಕೋಪ್ ನೊನ್ನ.

ಪಾಡಲೋರಾಯಿರೆ ಕ್ಕುಳಿವೈಯುವೊರೆ ಪತ್ತಮ್ ಮಲ್ಲಾರ್,

ಮೀಡಲ ಪೊ ಕಮಮ್ ದಿ ಪಿರುಮ್ಪುವರಮರೆರ್ ಮೊಯ್ ತ್ತೇ.

ಪ್ರ|| ವಣ್ಣು-ದುಂಬಿಗಳು, ಕೂಡಿ-ಸೇರಿ, ಅಣ್ಣಾಯುಮ್-ಕಬ್ಬಮಾಡುವ, ತಣ್ - ಶೀತಳವಾದ, ತಾರ್ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸುವ, ಕೋಣ್ಣಲ್ ಪೋಲ್

ವಣ್ಣತನ್ನೆ ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ವರ್ಣವುಳ್ಳ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, (ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು) ಅಲರ್ - ಸುತ್ತಲೂ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವ, ಪೋಲಿಲ್ - ವೃಕ್ಷ ಪಂಡಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುಕೂರ್ ಕುರುಕಾವುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ವಣಶಡಕೋವಲ್- ಉದಾರರಾದ ಷಮ್ಭಾಸ್ವರು, ಶೋನ್-ಹೇಳಿದ (ರಚಿಸಿದ), ವಾಡಲ್-ಗಾನಸ್ವರ ದೊಡನೆ ಕೂಡಿದ, ಓರ್ ಆಯಿರಪ್ಪುಳ್-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಸಹಸ್ರವದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇವೈಯುಮ್-ಅವಿಲವಿಭೂತಿಪ್ರಕಾರತ್ವ ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಈ, ಓರು ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ, ಪತ್ತುಮ್-ದಶಕವನ್ನು, ವಲ್ಲಾರ್ ಅಧ್ಯಸಿಸಿದವರು, ವೀಡು ಇಲ-ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ, ಪೋಕಮ್-ಭಗವದನುಭವವನ್ನು, ಎಯ್ದಿ ಹೊಂದಿ, ಅಮರರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳು, ಮೊಯ್ತ್ತು ಎಲ್ಲರೂಸೇರಿ, ವಿರುನ್ನುವರ್-ಅತಿ ಪಡುವಂತೆ ದಿವ್ಯಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಭೃಜೋನ್ನೇತಮನುಸ್ರಜಂ ಹರಿಮಿಮಂ ನೀಲಾಬ್ಜವರ್ಣಂ ಸ್ಮುನಾ
ಸಾಹಸ್ರಂ ಕುರುಕೇಶ್ವರಶ್ಯಠರಿಪುರ್ಭವ್ಯಂ ತ್ಯಕಾರ್ಷಿಚ್ಛುಭಮ್ |
ತತ್ತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ಪಠನ್ತಿ ಭುವಿ ಯೇ ತೇ ನಿತ್ಯಸೂರಿಪ್ರಯಾಃ
ನಿತ್ಯಂ ಸ್ತುತಃ ಪರಮೇ ಪದೇ ಭಗವತೋ ನಿತ್ಯಾನುಭೂತ್ಯಾ ಸ್ವಯಮ್ ||

ತಾ|| (ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವವರು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನ ಭಗವದನುಭವವಂ ಹೊಂದಿ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೆಂದೂ ಆದರಿಸಲ್ಪಡುವರೆಂದು ಫಲಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಶಬ್ದಾಯನಾಸವಾದ ಭ್ರಮರಗಳೆಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ತ್ರೀ ಕುರುಕಾವುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಷಮ್ಭಾಸ್ವರು ರಚಿಸಿರುವ ಗಾನಾತ್ಮಕ ಸಹಸ್ರವದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ದಶಕವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ಭಗವದ್ಗೋಗವಂ ಪಡೆದು ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೂ ಆದರಣೀಯರಾಗುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)

ಸರ್ವಂ ಜಗತ್ಸಮವಲೋಕ್ಯ ವಿಭೋಶ್ಯರೀದಂ
ತದ್ವ್ಯಾಚಿನಶ್ಚ ಸಕಲಾನಪಿ ತಬ್ಬರಾಶೀ |
ತಾಃ ಭೂತಭೌತಿಕಮುಖಾಃ ಕಥಯಾ ವದಾರ್ಥಾಃ
ದಾಸ್ಯಂ ಚರಾರ ವಚಸ್ಯೈವ ಮುನಿಶ್ಚ ತುರ್ಥೇ ||

(ದ್ರ. ಉ. ತಾ. ರ. 11) —

ಭೂತೈಸ್ತತ್ಕಾರ್ಯಭೂತೈಶ್ಚ ಭವಿಷ್ಯವಪ್ರಪಾ ದೀಪ್ಯಮದ್ಧಿಃ ಪದಾರ್ಥೈಃ
ಪ್ರಾಚ್ಯಸ್ವಾದೋವಪನ್ನೈಶ್ಚ ತ್ವತ್ಪ್ರತಿಮಾಃ ಸುಭಗಾಃ ಕೇಷಶಬ್ದಪ್ರಸಂಗೈಃ
ಸಾನಾಕಾರೈಃ ಪುನಃ ಗೋರ್ಜಗದಧಿವತಿಭಿಶ್ಚೇತಸಾಚೇತಸಾಘೈಃ
ಜುಷ್ಪಂ ದೋಷೈರಮಪ್ತಂ ನಿಖಿಲತನುತಯಾ ಸಂಪ್ರತುಷ್ಕಾಪ ಶುಷ್ಕಃ

(ಈ ಚತುರ್ಥ ಶತಕದ ಸಾರಾಂಶ)

ಈ ಸಾಲ್ಪನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶರಣಿಮುನಿವರರು ಸಕಲ ಭೂತ ಭೌತಿಕ ಪದಾರ್ಥಗಳೂ, ಮಾಣಿಕ್ಯದಿ ಸಕಲೋಚ್ಚಲವಸ್ತುಗಳೂ, ಸಕಲರಸವತ್ಪದಾರ್ಥಗಳೂ, ಸಕಲವೇದಾದಿ ಶ್ವರಾಕಿಗಳೂ, ಐಶ್ವರ್ಯದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳೂ, ಬ್ರಹ್ಮದುದ್ರಾದಿ ವೇದವತೆಗಳೂ, ಸಕಲ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ವಿಭೂತಿ ರೂಪವೆಂದು ವರ್ಣಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಹೊಣೆಗಳು ಇವನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿಲ್ಲಾರವೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ (ಇದೇ ವಾಚಿಕೈಂಕರ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ)

—೪—

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯ ಶತಕದಲ್ಲಿ—ಪಂಚಮದಶಕ.

(ಮೊಯ್‌ಮ್ನಾ ಮ್ನೋಷ್ಪಿಲಿ —)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಏಕವಕ್ತೃಂಕಲ್ಪನಂತರ ಪ್ರಶಂಸೆಯೂ, ಇತರರ ಸಿಂದೆಯೂ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ)

—

(೧) ಮೊಯ್‌ಮ್ನಾ ಮ್ನೋಷ್ಪಿಲಿ ಪೊಯ್‌ಕೈಮುದಲೈ
ಚೈವೈಪ್ಪಟ್ಟು ನಿತ್,
ಕೈಮ್ನಾಪುಕ್ಕರೇಳಾಶಯದ್ಗ್ರಾಮೋಕಿಲ ಪೋಲಿ
ವೊಣ್ಣಿ ಕ ಕಣ್ಣಿ ಕ,
ಎಮ್ನಾನೈ ಚೊಲ್ಲಿಪ್ಪಾಡ್ಡಿಯೊನ್ನಮ್ ಪಪ್ಪನ್ನಮ್
ತುಳ್ಳಾಡಾರ್,
ತಮ್ನಾಲ ಕರುಮವೆ ಕೊಣ್ಣಿಲಿರ್ ತಪಾಕಡಲ್
ವಟ್ಟುತ್ತುಳ್ಳಿರೇ.

ಪ್ರ || ಮೊಯ್-ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಮಾ-ಉನ್ನತವಾದ, ಪೂ-ಪ್ರಶ್ನಗಳೊಂ
ಗಿಗೆ ಕೂಡಿದ, ಪೊಯ್ಲೆ-ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನ, ಪೊಯ್ಲೆ-ಕಟಾಕದಲ್ಲಿ (ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ),
ಮೂದಲೈ ಮೊಸಳೆಯಿಂದ, ಶಿಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಅಕ್ಕಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ನಿನ್ನ ನಿಂತ, ಕೈಮಾ
ವುಳ್ಳ-ಅನೇಗೆ, ಅರುಳುಪಯ್ಯ ಕೈವೆಮಾಡಿದ, ಕಾಮುಕಿಲ್ವಣ್ಣ ನೀಲಮೇಘ
ವರ್ಣನಾದ, ಕಣ್ಣ-ಸುಲಭನಾದ, ಎಮ್ಮಾನೈ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿದುನ್ನು, ಶೊಲ್ಲಿ
ಬಾಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರವಾಡಿ, ವಾಡಿ ಅನನ್ದದಿಂದ ಹಾಡಿ, ಎಮ್ಮನ್ನಮ್ ಮುನ್ನು
ಮ್ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ, ತ.ಳಾ ದಾರ್ ಕಮಾಲ್-ನರ್ತನಮಾಡನೆ ಇರುವ
ವರಿಂದ, ಎ ಕರುಮಮ್-ವಿನುಫಲ ? (ಅವರು ಇದ್ದೇನುಫಲ ?) ತಣ್ ಶೀತಳ
ವಾದ, ಕಡಲ್ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ ವಟ್ಟತ್ತು-ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳೀರ-
ವಾಸಮಾಡುವ ಜನಗಳೇ ! ಶೊಲ್ಲಿರ (ನೀವು) ಬೇಳರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ರಮ್ಯಮೋಜಿತಟಾಕಮಧ್ಯಕಲಿತಂ ನಕ್ರವೃತಂ ಹಸ್ತನಂ
ತಾತುಃ ಕಾಲಪಯೋದವರ್ಗಸರುಚೇಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ನಾಥಸ್ಯನಃ |
ಸ್ತೋತ್ರಂ ನೈವ ಚರನ್ತಿ ಯೇ ನ ಚ ಮುದಾ ನೃತ್ಯನ್ತಿ ಯೇ ಸಮ್ಪ್ರಮಾತ್
ಕಿಂ ತೇಷಾಂ ಬಹ ! ಜೀವಿತಾಹ ? ಕಿಮು ಫಲಂ ಬಹಿಃತಾದ್ಯ ಭೇಮಾ ನರಾಃ ||

ತಾ|| (ಗಜೇಂದ್ರನನ್ನು ಅಪತ್ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿತ್ವರೆಯೊ
ಡನೆ ಬಂದ ಕರುಣಾಸಿಂಧಿಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರವಾಡಿ ನರ್ತನಮಾಡದೆ
ಇರುವವರ ಜನ್ಮವು ವೃಥಾವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, (ಸಮುದ್ರಪರಿವೃತವಾದ ಭೂ
ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನಗಳೇ ! ರಮ್ಯಮೋಜಿತಟಾಕವಾದ ಶೃಂಗದಲ್ಲಿ
ಮೊಸಳೆಯಿಂದ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟು (ಅರ್ತಧ್ವನಿಯಿಂದ ಮೊರೆಯಿಡುವ) ಗಜೇಂದ್ರ
ನನ್ನು (ಅತಿತ್ವರೆಯೊಡನೆ) ಒಂದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸಿಂಹರೇಫರಿಶ್ಯಮನಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು ಕೀರ್ತನಮಾಡಿ ನರ್ತಿಸದೆ ಇರುವವರ ಜನ್ಮವು ವೃಥಾವಲ್ಲವೇ ? ನೀವೇ
ಹೇಳಿರಿ

(೨) ತಣ್ಕಡಲ್ ವಟ್ಟತ್ತುಳ್ಳಾರೈ ತಮಕ್ಕೈಯೊ

ತ್ತಡಿನ್ದೊಣ್ಣಮ್,

ತಿಣ್ಕಡಲ್ ಕಾಲತುರರಕ್ಕು ತ್ರೀಜ್ಜಿತ್ತಕ್ಕುನಿರುಮಾಲೈ,

ಪಣ್ಕಡಲ್ ತಲೈಕ್ಕೊಳ್ ಪ್ಪಾಡಿ ಪ್ಪುನ್ದಮ್ ಕುನಿತ್ತುಲಾದಾರ್,

ಮಣ್ಕೊಳುಲಕಿರ್ ಮಿಪ್ಪಾರರ್ ವಲ್ವಿನೈ ಮೋದ ಮಲ್ವಿನೈ.

ಮೃ. ತಣ್ ಶೀತಳಗಾಡ, ಕಡೆಲ್ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಸರಿವ್ವ ತವಾಡ, ವಟ್ಟಿ ತ್ತು-
ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಉತ್ಕಾರೈ ಇರುವವರನ್ನು, ತಮಕ್ಕು ಇರೈಯಾ-ತಮಗೆ ಅನುರ
ವಾಗಿ, ತಡೆನ್ನು ಉಣ್ಣುಮ್-ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವ, ತಿಣ್-ದೈ ಇವಾಡ, ಕ್ಕೂಲ್-
ವೀರರ ಗೊಲುಸನ್ನು (ತಂದೆಮನ್ನು), ಕಾಲ್ - ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ, ಅರು
ರರಕ್ಕು ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ. ತಿಂಬ್ಬ ನಾಡವನ್ನು (ಕೇಡನ್ನು), ಇತ್ತೈತ್ತಮ್ ಮಾಡುವ
ಅರುಮಾಲ್ಯೈ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನನ್ನು, ಪಣ್ಕಳ - ಗಾಳದ ಕೀರ್ತನಲು, ತಲೈ
ಕೊಳ್ಳೈ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ, ಪಾಡಿ ಪಾಡಿ, ಪಜನ್ನುಮ್-ಈಶ್ವರದಲ್ಲಿ
ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಕುಣಿತ್ತು-ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಉಲಾಡಾರ್ ಸರ್ವತ್ರ, ಪಂಚರಿಸದೆ
ಇರುವವರು, ಮಣ್ಕೊಳ್ ಮೃಣ್ಮಯವಾದ, ಉಲಕಿಲ್ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಪಲ್
ವಿನೈ ಮಹಾಪಾಪಗಳು, ಮಲೈನ್ನು ಮೇಲೆಬಿದ್ದು, ನೋಡ-ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಹೊಡೆ
ಯುವಂತೆ (ಅಪ್ಪ ಕವುವಂತೆ), ಪಿಪ್ಪಾಲ್ ಹುಟ್ಟುವವರು (ಇಂತಹ ನಿಕೃಷ್ಟ ಜನ್ಮ
ವಂಪಡೆಯುವವರು)

(ಸ ಗಾ ೮ ||)--

ವಾರಾಶ್ಯಾನ್ವತಭೂತಲಸ್ಮಮನುಜಪ್ರಾಣಾನ್ತಕಾಂಕ್ಷಾಸುರಾಃ
ಮಾಪಿಸ್ಮೃತ ಬಲವೀರ್ಯಕೌರ್ದ್ವಭರಿತಾಃ ಹಸ್ತುಂ ಕೃತಾವಿರ್ಭವಮ್ |
ಶ್ರೀಕಾಂತಂ ಭೂಮಿ ದಿನ್ಯಗೀತಪಠನೈರ್ಮೇ ನ ಸ್ತುವಂತಿ ಸ್ವಯಂ
ಜೋತುಃ ತ್ಯುಜಂ ಜರಂತಿ ನೈವ ಕಿಲ ತೇ ಸಾಮಾಃ ಪಕನ್ಯೈಷ್ಯಧಃ ||

ಇಲ್ಲಿ ಭೂಲೋಕವಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದುತಿನ್ನುವ ಬಲಿಷ್ಠರಾದ ರಾಕ್ಷಸರ
ಧ್ವಂಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಥನನ್ನು ದಿವ್ಯಗಾನಗಳಿಂದ ಹಾಡಿ ನರ್ತನ
ಮಾಡಿ ಸಂಚರಿಸದೆ ಇರುವವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಾಪಾಭಿಹತರಾಗಿ ನಿಕೃಷ್ಟ
ಜನ್ಮವಂ ಪಡೆಯುವರು (ಇಂತಹ ಜನರು ನಿಕೃಷಂಸಾರಿಗಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟುವರೆಂದು
ಭಾವಿಸು)

(೩, ಮಲೈಯೈ ಯೆಡುತ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಿಕಾತ್ತು ಪ್ಪಕುಸಿರೈ ತನ್ನೆತ್ತಿ
ತೊಲೈವ್ರತವಿರತ್ತಪಿರಾನ್ನೈ ಜಿಣ್ಣಿಲ್ಲೆಣ್ಣಿಲ್ಲಿ ನಿಜೈವೈರೊದುಮ್,
ತಲೈಯಿನೋಡಾಪನೆಮ್ ತಟ್ಟ ತ್ತಡುಕುಟ್ಟ ಮಾಮ್
ಪ್ಪವಾದಾರ್,

ಅಲೈಕೊಳ್ ನರಕತ್ತಾಯ್ತಿ ಕಿಡನ್ಯೈ ಕಿಣ್ಣ ವೆವೈರೇ

ವೃ|| ಮಲ್ಕಿಯೈ ಗೋವರ್ಧನ ಪರ್ವತವನ್ನು, ಎಡುತ್ತು ಎತ್ತಿ, ಕಲ್ಮಮಾರಿ
(ಇನ್ನನಿಂದ ಬಂದ) ಮಹಾ (ಕಲ್ಲು) ಮಳೆಯನ್ನು, ಕಾತ್ತು- ತಡೆದ್ದು ಪರುಸಿದ
ತನ್ನೈ - ಗೋಸಂಘಗಳನ್ನು, ತೊಲೈವುತವಿರ್ತ್ತ ನಾಶವಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿದ
ಪಿರಾನ್ನೈ - ಉಪಕಾರಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಶೋಲಿಚ್ಚೊಲ್ಲ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ
ಮಾಡಿ, ಎಚ್ಚೊಮನು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ನಿನ್ನ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ನಿಂತು, ತಲೈ
ಯಿನೋಡಾದನಮ್ ತಟ್ಟಿ (ಆದನತ್ತೋಡುತಟ್ಟಿ ತಟ್ಟಿ ಭೂವಿಮೊಂದಿಗೆ ತಲೆಯು
ತಟ್ಟುವಂತೆ, ತಡುಕುಟ್ಟಮಾಯ್ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ, ಪ್ಲಮಮಾರ್-ಹಾರಿಯಾಡದೆ
ಇರುವವರು, ಅಲೈಕೊಳ್-ಅನೇಕ ದುಃಖಗಳುಳ್ಳ, ನರಕತ್ತು-ನರಕದಲ್ಲಿ, ಅಗ್ನಿ
ನಿಕ್ಕಿಡನ್ನು ಮುಳುಗಿಬಿದ್ದು, ಉಕ್ಕುಕ್ಕಿತ್ತ ಕ್ಷೀಣವಡುವ, ವನ್ನಾರ್ ವೃಥಾ
ಜಾತರು (ಭ್ರಷ್ಟರು)

(ಸ-ಗಾ-ರ)

ಗೋಸಂಘಾ ಪರಿರಕ್ಷಿತುಂ ಗಿರಿಧರಂ ನಾಥಂ ಶಿಲಾವರ್ಷತಃ
ಸ್ತಾವಂಸ್ತಾವಮನಾರತಂ ಭುವಿ ಶಿರೋ ವಿವ್ಯಸ್ಯ ಚೋಧ್ವಾರಿಘ್ರಯಃ,
ಸಮ್ಪ್ರಾಂತಾ ನ ಭವಂತಿ ಯೇ ಒತ ! ಮಹಾಘೋರಾತಿ ಕೃನ್ವಾರಕೇ
ತೇ ಸತ್ಯಂ ಹಿ ಸತನ್ತಿ ಹನ್ತ ! ಸತತಂ ಕ್ಷೇಣಾಕುಲಾಸ್ಸುಕ್ತೀ ಮಲಾಃ

ತಾ|| ಗೋವರ್ಧನಪರ್ವತವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕಲ್ಲುಮಳೆಯನ್ನು ತಡೆದು ಗೋಸಂಘ
ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸಂಪ್ರಮದಿಂದ ತಲೆ
ಕೆಳಗಾಗುವಂತೆಹಾರಿ ನತ-ನಮಾಡದೆ ಇರುವವರು ನರಕಾಬ್ಧಿಪತಕರಾಗುವ
ಭ್ರಷ್ಟರೇಸರಿ (ಮರೋಪಕಾರಕನಾದ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಕೃತಜ್ಞರಾಗದೆ ಇರುವವರು
ನರಕದಲ್ಲಿ ಬೀಳುವರೆಂದು ಭಾವವು.)

(೪) ವೆವ್ವುವಿಳ್ ಕೋದೈಪೊರುಲರ್ವಾ ಮಾಲ್ವಿಡೈಯೋಳು

ಮಡರತ್ತ

ಶಿವ್ವುವಳಿತ್ತಿಳ್ಳವಾಯುಣ ಶಿರಿದರಣ ತೋಲಿಪ್ಪುಕಡವಾಡಿ,
ಕುಮ್ಮಿಡುನೆಟ್ಟ ಮಿಟರ್ವಾಡಿ ಕೋಕ್ಕು ಕಟ್ಟುಣ್ಣುಲಾದಾರ್,
ತವ್ವಿಪ್ಪಾಲ್ ಪಯನೆನ್ನೇ ತಾಮತನಪ್ಪಿಳೈಯೋ.

ಪು ವಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ, ಅರ್ಪಿ ವಿಕ್ರಿಸಿತವಾದ, ಕೋದೈವೊರುಟ್ಟು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ಸಿಂಳಾ (ಕಪ್ಪುನ್ನೆಲ) ಜೀವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಮೂಲಾ ದೊಡ್ಡದಾದ, ಎಡೈಯೋಮ್ ವೃಷಭಗಳು ಏಳನ್ನೂ, ಅಡ ರಾತ್ರು ಕೊಂಡ, ಶಿಮ್‌ಪನಳಮ್ ಕೆಂಪುಹವಳವಂತೆ, ತಿರಳ್‌ರಾಯ್-ದಪ್ಪವಾ ಗಿರುವ ಅಥರವುಳ್ಳ, ಶಿರೀದರ್-ಶ್ರೀಧರನ (ವೀರಶಿ ಧರನಾದ ಕೃಷ್ಣನ), ತೊಲ್ ಪುಕ್ಕ-ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು, ಪಾಡಿ ಹಾಡಿ, ಕುಮ್ಮಿ ಜನಟ್ಟ ಮಿಲ್ಲಾಡಿ-ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ನರ್ತನಮಾಡಿ, ಕೋಕ. ಅಕಮವಾದ, ಉಕಟ್ಟು-ಆರವಾರವನ್ನು (ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು), ಉಣ್ಣು ಮಾಡಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಉ. ಲಾಚಾರ ತಮ-ಸಾಚರಿಸದೆ ಇರುವವರ, ಪಿನ್ನಾಲ್ ಜನ್ಮದಿಂದ, ಶಾಡುತನ್ನ ಕಡೈಯೇ ಸಾಧುಜಗತಗೊಂಡವ (ಸ್ವನರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ), ವೇಪರ್ಯ-ವಿಸುಫಲವು ? (ಆವರ ಜನ್ಮವು ನಿಷ್ಕಲವು)

(ಸ-ಗಾ-೨ :)-.

ನೀಲಾದೇವ್ಯಮುಭೂತಯೇ ಭುವಿ ಮಹಾಸಪ್ತರ್ಷಭಧ್ವಂಸಿನಂ
ಸ್ತುತ್ವಾ ಶಿಲಗುಣಾನ್ವಿತಂ ಮೂಢಹರಂ ಬಿವ್ರಾಧರಂ ಶ್ರೀಧರಮ್
ನೃತ್ಯಸ್ತೋತ್ರವ ನ ಚಾಕ್ರಮಾಧು ವಿ ವಿವರೃಪ್ತ ಸ್ವಮಸ್ತಾಸ್ತು ಯೇ
ತೇಷಾಂ ಸಮ್ಪವತಃ ಫಲಂ ಕಿಮು ಭವೇತ್ಸನ್ಮಣ್ಣಲೇ ಭೂತಲೇ ? ||

ತಾ || ನೀಲಾದೇವಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸತ್ತವೃಷಭಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಳಾಧರನಾದ ಶ್ರೀಧರನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಸಸಂಭ್ರಮ ನರ್ತನಮಾಡದೆ ಇರುವವರ ಜನ್ಮವು (ಸಾಧುಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ) ನಿಷ್ಕಲವಲ್ಲವೇ ? ಇವರು ಸಾಧುಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಸುತರಾಂ ಅನರ್ಹರಾದ ಭಾವವು.

(೫) ಶಾಡುತನತ್ತೈ ನಲಿಯುಮ್ ಕಳ್ಳುನೈ ಚ್ಚಾದಿಪ್ಪದ್ವೈ,
ಅದಿಯಮ್ ತೋದಿಯುರುಮೈ ಯಬ್ಬಿವೈತ್ತಿಜ್ಜುಪ್ಪುಅನ್ದ.
ವೇದಮುಡಲ್ವನೈ ಪ್ಪಾಡಿ ವೀದಿಕಳತೋಱುಮ್

ತುಳ್ಳಾಡಾರ್.

ಓದಿಯುಣರ್‌ನ್ನವರಮುನ್ನಾ ವೆಕಶವಿಬ್ಬಾರ್ ಮನಿಶರೇ.

ಪ್ರ. ಶಾಡುತನತ್ತೈ-ಸಾತ್ತಿಕಜನರಾದ ದೇವಕೀ ವಸುದೇವಾದಿಗಳನ್ನು, ನಲಿಯುಮ್-ಕೈಶವನಿಸುವ, ಕಳ್ಳುನೈ-ಕಂಸನನ್ನು, ಚಾದಿಪ್ಪದ್ವೈ-ದಂಡಿಸು

ವೃದ್ಧೋನ್ನತರ, ಆದಿ ಅಮ್ ಕೋದಿ ಉರುನ್ನೆ - ಪ್ರಭಾಸನಾಗಿರೂ ಅಪ್ಪಾಕ್ಕತ
ನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದಿವ್ಯತೇಜೋರೂಪವನ್ನು, ಅದು ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ಜೈತ್ತು
ಇಟ್ಟು (ಅದೇರಿಂತಿಲ್ಲ), ಇನ್ನು ಜೈತ್ತು ಇಲ್ಲಯೂ ಇಡುವಂತೆ, ಹೀನ್ನು ಅವತರಿ
ಸದ, ವೇದಮುಪ್ಪನ್ನೆ-ವೇದಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅವತಾರ ಮಾರಾತ್ಮ್ಯ
ವುಳ್ಳ ಪ್ರಭಾಸಭೂತನನ್ನು, ನಾಡಿ ಸಂಕೀರ್ತನಮಾಡಿ, ವೀದಿಕೆಗಳೊಳಗಿಂದ
ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ, ಶುಭಾದಾರ್ ಆಡದೆ ಇರುವವರ, ಹೀದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಹೀದಿ
ಶುಣಿಸ್ತವರಾಮುನ್ನಾ ಪಾಪಜ್ಞರಾಗಿರುವವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಮನಿಕರ್
ಮನುಷ್ಯರಂತೆ, ಎಳೆನುಪ್ಪಾರ-ವಿನು ಜನಮಾಡಬಲ್ಲರು? (ಅವರು ಮನುಷ್ಯರೂ
ಆಲ್ಲ, ಅವರ ಜನವೂ ನಿರರ್ಥಕವೆಂದು ಭಾವವು)

(ಪೆ ಗಾ-ರ ||)—

ಸಾಧುನಾಮುಪಿ ಚಾರ್ತಿಸನ್ಮತಿಕರಂ ಕಂಸಂ ನಿಹಂತುರಿ ಪಿಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ವಾದ್ಯಮುದಂಮಾವಿರಭನತ್ತ್ವತ್ರೇವ ಜಾಲ್ಪಸಿ ಯತ್
ವೇದಾನಾಮುಪಿ ಚಾದಿಕೋಣಮಿದಂ ತತ್ತ್ವಂ ಸ್ತುವನ್ಮದಾ
ಯೇ ವಿಧಿಷು ಚರನ್ತಿ ನೈವ ಕಿಂಚಿತ್ ಕೇ ಪ್ರಾಜ್ಞಗ್ರತೋ ಜಾಪಕಾಃ?

ತಾ|| ಸಾಧುವನ ಹಿಂಸಕನಾದ ಕಂಸನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ
ಅಪ್ಪಾಕ್ಕತ ದಿವ್ಯತೇಜೋರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನು ಪರಮಪದದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ
ರೂಪವನ್ನು ಇಟ್ಟು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಅವತರಿಸಿ ವೇದವೆ ಕಿಸಾಡ್ಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಇವನನ್ನು ಸಂಕೀರ್ತನಮಾಡಿ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನರ್ತನಮಾಡದೆ ಇರುವವರು
ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಮುಂದೆ ಏನು ಹೇಳಬಲ್ಲರು? (ಯಾವ ಜನವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲರು?)—
ಇವರುಗಳಿಂದ ಏನೂಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು

(೬-) ಮನಿಶರುಮ್ ಮೊಹ್ನುಮ್ ಮುಹ್ನುಮೋಯಃ

ಮೂಯಪ್ಪಿಅವಿ ಪಿಂನೈ,
ತನಿಯುಕ್ ವಿಂಪಿಲಿತನ್ನೈ ತ್ತಡಜ್ಜಿಡಲಚ್ಚೇರಾನ್ದ ಪಿರಾನ್ಯೈ,
ಕ್ಕನಿಯೈ ಕ್ಕರ ಮ್ಪಿನಿಕ್ ಶೂನ್ಯ ಕ್ಕಟ್ಟಿಯೈ ತ್ತೇನೈ
ಯಮುದೈ,
ಮುನಿವ್ವಿರೋತ್ತಿ ಕ್ಕುನಿಪ್ಪಾರ್ ಮುಯುದುಣರ್
ನೀರೈತ್ತಿಯಿನಾರೇ.

ಪ್ರ ಮುನಿಪರುಮಾ - (ದಶಾವತಾರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ) ಮನುಷ್ಯರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಮುಖಾಮ್ - ಮಿಕ್ಕ ದೇವಜಾತಿಯಾಗಿಯೂ, ಮುಖಾಮ್ - ಮಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ತಿರ್ಯಗ್ಜಾತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿಯೂ, ಮಾಯಸ್ಪಿಷ್ಠಾವಿ - ಅಶ್ವರೈಕರವಾದ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿಂಹಸ್ಥಿತನಿರ್ಯಾ - ಅವತರಿಸಿದ ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ, ಪಿಷ್ಠಾಪಿಲಿ ಕನ್ನೈ ('ಅಜಾಯವಾನಾ' - ಎಂಬಂತೆ) ಕರ್ಮಾದೀನಬನ್ಮರಹಿತನಾದವನನ್ನು, ಕಡಮ್ ಕಡಲಾ ಶೇಲೆನ್ದ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಯನಮಾಡುವ, ಪಿರಂನೈ ಉಪಕಾರಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಕನಿಯೈ - ಪಕ್ಕವಾದ ಮಧುರತಮವಾದ ಫಲವನ್ನು, ಇಳಕರುಮ್ಮಿ ಕಾಣುತ್ತೈ ಭೋಗ್ಯವಾದ ಕಬ್ಬಿನಸಾರವನ್ನು, ಕಟ್ಟಿಯೈ - ಅವರ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು (ಬೆಲ್ಲದ ಗಟ್ಟಿಯನ್ನು) ಶೇನೈ - ಬೇನುತುವ್ವವನ್ನು ಅಮೃದೈ ಅಮೃತವನ್ನು, (ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾನಾವಿಧ ಭೋಗ್ಯತಮವಸ್ತುಸ್ವರೂಪನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು), ಮುನಿವು ಇನಿ - ದೈವಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಏತ್ತಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ಕುನಿವ್ವಾರ್ ನರ್ತನಮಾಡುವವರು, ಮುಗುದು ಉಣರ್ - ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದ, ನೀರೈಯಿನಾರ್ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ವಾಢುಷ್ಠಾತ್ಸರತಿರ್ಯಗಾದಿವಪುಷಾ ಮಾಮಾತಸುಂ ನಿಷ್ಕವಂ
ಜಾತಂ ಚಾಪ್ಯಜಮುತ್ಮಮಾಮ್ಬುಧಿಕಯಂ ನಾಥಂ ಚ ರುಚ್ಯಂ ಫಲಮ್,
ಮಾಧುರೈಕ್ಷಾಳಸಂ ಫನಂ ಮಧುಸುಧಾಸಾರಂ ಹರಿಂ ನಿರ್ಮದಾ-
ಸ್ತು ತ್ವಾ ಸಮ್ಪ್ರಮನ್ಯತ್ ಸಕ್ತೈಃ ಪದಮಾಃ ಪ್ರಾಜ್ಞಾ ಸ್ತುತೀಲಾವಿತಾಃ ||

ತಾ|| ವಾಢುಷ ದೇವ ತಿರ್ಯಗಾದಿ ಸಮಸ್ತರೂಪಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿ ಅಶ್ವರೈಕರವಾದ ಅವತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರೇರಾಬ್ಧಿಕಾಯಿಯಾದ ಭಗವಂತನು ಪಕ್ಷಿಫಲದಂತೆಯೂ, ಬೆಲ್ಲದಗಟ್ಟಿಯಂತೆಯೂ, ಬೇನುತುವ್ವದಂತೆಯೂ, ಅಮೃತದಂತೆಯೂ ಅತ್ಯತ್ತ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಇವನನ್ನು ಉದಾರಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ನರ್ತನಮಾಡುವವರೇ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಸಾರಜ್ಞರು. (ಹೀಗೆ ನರ್ತನಮಾಡೋಣವೇ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಫಲಸೆಂದು ಭಾವವು,

(೭, ನೀರ್ಮಿಯಿಲ ನೂಡುಮವರ ವೀಯ ವೈವರಕ್ಕರುಳ್
ಸೆಯ್ದು ನಿಜ್.

ಪಾರ್ಥಲಕ್ಕ ಶೇನೈಯವಿಕ್ಕ ಪರಂಶಡರೈ ನಿನ್ನೆನ್ನಾಡಿ
ನೀರ್ಮಲಕ್ಕ ಕಣ್ಣಿನರಾಕಿ ನೆಳ್ಳ ಮಕ್ಕುಡ್ಡುನ್ನ ನೈಯಾದೇ,
ಊನ್ನಲ ಕಿ ಮೋಡುಪರುಪ್ಪಾರ್ತ್ತಮರಕ್ಕಳಕ್ಕಿಣ್
ಶೆಯ್ಯಾರೇ.

ಪ|| ನೀರ್ಮಿ ಇಲ - ಸದುಣ (ಉದಾರಸ್ವಭಾವ) ವಿಲ್ಲದ, ನೂಡುಮವರ -
ದುಡ್ಡೊಧನಾದಿಗಳು ನೂರುಮಂದಿಯೂ, ವೀಯ - ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಐವರಕ್ಕು
- ನೂಂಡವರಿಗೆ ಐದುಮಂದಿಗೂ, ಅರುಳ ಶೆಯ್ದು - ಅಕ್ಕನ್ನಕ್ಕಪೆನೂಡಿ, ನಿಜ್ -
ಅವರಿಗೆ ಸಕಲವಿಧ ಒನ್ನುವಾಗಿ ನಿಂತು, ಪಾರ್ಥಲಕ್ಕು ಭೂಮಿಯೆಲ್ಲಾ ತುಂಬು
ವಂತೆ ಆಸಂಖ್ಯಾತವಾದ, ಶೇನೈ ಸೈನ್ಯವನ್ನು, ಅವಿತ್ತ - ನಾಶಪಡಿಸಿದ, ಪರಂ
ಶಡರೈ ನಿರವಧಿಕ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧಿಯನ್ನು, ನಿನ್ನೆನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಅಡಿ
(ಸ್ತೋಮಪಂಚಕರಾಗಿ) ನೆರ್ಕನಮಾಡಿ, ನೀರ್ಮಲಕ್ಕು ಅನಪ್ಪಪಾಪಭೂತವಾದ,
ಕಣ್ಣಿನರಾಕಿ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವರಾಗಿ, ನೆಳ್ಳಮ್ (ಧ್ಯಾನಮಾಡಿದ) ಹೃದಯವು,
ಕುಡ್ಡುನ್ನ ಶಿಥಿಲವಾಗಿ (ಕರಗಿ), ನೈಯಾದೇ - ರೋಮಾಂಚಾದಿಗಳಿಂದ ಶಿಥಿಲ
ಪರೀರರಾಗದೆ, ಊಮಲ ಕಿ ಮಾಂಸವು ಬೆಳೆ ಮುವಂತೆ (ಪುಷ್ಟರೀರರಾಗುವಂತೆ),
ಮೋಡುಪರುಪ್ಪಾರ್ ಉದರಭರಣವಂ ಮಾಡುವವರು, ಉತ್ತಮರಕ್ಕಳ್ಳ
ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರಾದ ಉತ್ತಮಭಾಗವತರಿಗೆ, ಎಣೆಯ್ಯಾರ - ಬಾಪವಿಧವಾಗಿ ಉಪ
ಕರಿಸಬಲ್ಲರು? (ಅನುಪಯುಕ್ತರೆಂದು ಭಾವವು)

(ಸು. ೧೦-೮) -

ದುಕ್ಕೀಲಾತ್ಯತತಾಸ್ತಕಂ ಚ ಕೃಪಯಾ ಪಜ್ಞಾತ್ಯನಾಂ ಸಾಲಕಂ
ಬನ್ಧಂ ಸರ್ವಚಮೂವಿನಾತಮಸಮಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪರಂ ಶ್ರೀಧರಮ್ |
ಸ್ಮೃತ್ವಾ ಪೃತ್ನಂ ತಾಪ್ಸಬಾಪ್ಸವಯನಾ ನೈವಾದ್ರಚಿತ್ತಾತ್ಮಯೇ
ಮೇದೋವೃದ್ಧಿ ಕರ್ಮಸ್ಸದೋದರಭರೈಃ ಕಿಂ ಸ್ಯಾತ್ಕಲಂ ತೈಸ್ಸತಾಮ್ ? ||

ತಾ ದುಡ್ಡೊಧನಾದಿಗಳು ನೂರುಮಂದಿ ದುಷ್ಟರೂ ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ
ಐದುಮಂದಿ ಪಾಂಡವರಿಗೂ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಪಕಾರಮಾಡಿ ಸಕಲವಿಧ ಒನ್ನುವಾಗಿ
ನಿಂತು ಸರ್ವಸೈನ್ಯನಾಶಕನಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ

ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತ ಆನಂದಬಾಷ್ಪಧರಿಕರಾಗಿ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಥಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪಡೆಯುವ, ವೃಥಾ ಉದರಭರಣಾದಿಂದ ದೇಹವು ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಪಡೆಯುವವರು ಜ್ಞಾನಾಧಿಕರಾದ ಭಾಗವತರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಧವಾದ ಉಪಕಾರಮಾಡಬಲ್ಲರು. (ಆದರ ಚಿನ್ನವು ವೃಥಾವೆಂದು ಭಾವವು.)

(೮) ವಾರಾಪುನಲನ್ತಃಸ್ಥಾಪಿತಃ ಪಡತಿರ್ಮೇಘೋದತ್ತೇಂದ್ರಿಃ

ಪೋಷಣೀಯೋಽಪಿ ಪಿದ್ಧಾಹ್ನಿಃ ಪಿತ್ತಾಹ್ನಿಃ ಪಿಷ್ಠಾಹ್ನಿಃ ಕೂಷ್ಠಾಹ್ನಿಃ

ಉರಗಮಲ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಾದ್ಧಮ್ ಪುಷ್ಕಾದ್ಧಮ್ ಪುಷ್ಕಾದ್ಧಮ್ ಪುಷ್ಕಾದ್ಧಮ್ ಪುಷ್ಕಾದ್ಧಮ್

ಅರ್ದಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್

ಪು|| ವಾರಾಪುನಲಃ ಪೀಲಿಂದ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಜಲಧಾರೆಗಳುಳ್ಳ, ಅಮರಮಣಿಯವನಾದ, ಕಾಶೀಶ್ವರನಾದ, ಅಮರ - ಪ್ರವಾಹಗಳುಳ್ಳ, ವಡಕ್ಕು (ಕಮಲಾಸಂಧಿಗಿ) ಉತ್ತರಿಸಿಮೆಯಾದ, ತಿರುನೇಲಿಡಕ್ಕು ಶ್ರೀಮಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ, ಎನ್ನ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಪೋಷಣೀಯ - ಸಾಮಾನ್ಯವಾದವನು ಅನೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ಪಿದ್ಧಾಹ್ನಿ - ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳುತ್ತ, ಪಿಷ್ಠಾಹ್ನಿ - ಪಿತ್ತಾಹ್ನಿ - ಕತಕರು ಇವರನ್ನು ಹುಚ್ಚರೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ, ಪಲ ಉರಗ (ಮನುಷ್ಯರು ಸಂಚರಿಸುವ) ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಪುಷ್ಕಮ್ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದು, ಪುಷ್ಕಮಮ್ ಮನುಷ್ಯಸಂಚಾರವಿಲ್ಲದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ, ಉರಗಮಲಕಿರಿಕ್ಕು ಲಾಕಿಕರು ನಗುವಂತೆ, ನಿಷ್ಟು (ಪರವಶರಾಗಿ) ನಿಂತು, ಅಡಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಅರ್ದಮ್ ಪುಷ್ಕಮ್ - ಪ್ರೀತಿಯು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಸಿ ಕುನಿಸ್ವಾರ ಸಂಪದ ಮಮಾಗಿ ನರ್ತನ ಮಾಡುವವರು, ಅಮರರ ನಿತ್ಯಾನುಭವಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಸ್ಥಾನ ಇಂದ, ಶೋಭಿಸುವವರು - ಅದರಿಸಲ್ಪಡುವರು

(ಸು ಗಾ ರ ೧) -

ರಮ್ಯೋದ್ಯೋಗತರವೇಜ್ಯಟಿಂಚಲಪತಿನಾಮ್ನಾಂ ಸಹಸ್ರೈಸ್ಸೈಯಂ

ಸ್ತುತ್ವಾ ಚಾಕ್ರಮಪತ್ಯಂಸ್ತಿ ನಗರೇ ಯೇ ಕಾನನೇ ವಾ ಜನಾಃ ,

ಉನ್ಮತ್ತಾ ಇವ ನೃತ್ಯಸಕ್ತಹೃದಯಾ ಲೋಕೈಃ ಪದೀಹಾಸ್ತುತಾಂ

ಪ್ರಾಪ್ತಾಸ್ತೇ ಹಿ ಭವಂತಿ ದಿವ್ಯನಿಲಯೈಸ್ಸೇವ್ಯಾಸ್ಸೈಯಂ ಸೂರಿಭಿಃ ||

ತಾ|| ಶ್ರೀ ಮಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಅನೇಕ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳನ್ನು, ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಮನಸ್ಸುಬಿಂಬವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಇತರರು

ತನ್ನನ್ನು ಹುಚ್ಚರೆಂದು ಕರೆಯುವಂತೆ ಗ್ರಾಮ ನಗರಾದಿಗಳಲ್ಲೂ ವನಪ್ರದೇಶ
ಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ಯುತ್ಕಟಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನರ್ತನಮಾಡುವವರು ದಿವ್ಯಸೂರಿ
ಗಳಿಂದಲೂ ಅದರದಿಂದ ಸೇವ್ಯರಾಗುವರು.

(೯) ಅಮರರಾತ್ನೋಪ್ಪಡುವಾನ್ಯೈ ಯನ್ಮೈತ್ತುಲಕುಕ್ಕುವಾನ್

ಪಿರಾನ್ಯೈ

ಅಮರ ಮನಸ್ತಿನುಳಾ ಯೋಗುಪುಣರಾಸ್ಥವತ್ ತನ್ನೋಗೋಪ್ಪಾಕ

ಅಮರ ತ್ತುಣೆಯವಲ್ಲಾ ರಾಕಳೋಯ್ಯವಲ್ಲಾ ದವರೆಲ್ಲಾ ಮ್.

ಅಮರ ನಿನ್ನೆನ್ನೆಯನಲ್ಲಾಡಿ ಯಲ್ಲಾಶ್ವವದೇ ಕರುಮಮ್

ಪ್ರ||ಅಮರರಾತ್ನೋಪ್ಪಡುವಾನ್ಯೈ ಸಂಸೇವ್ಯನಾದವನನ್ನು,
ಅನ್ಮೈತ್ತುಲಕುಕ್ಕುವಾನ್ ಪಿರಾನ್ಯೈ ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನನ್ನು,
ಅಮರ-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ, ಮನಸ್ತಿನುಳಾ-ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಯೋಗ-ಪುಣರಾಸ್ಥ-ಯೋಗ
ದ್ವಾರಾಸಮಾಪಿಸಿ (ಆಶ್ರಯಿಸಿ), ಅವತನ್ನೋಗೋಪಾಕ-ಅನನೊಡನೆ ಪರಮ
ಸಾಮ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ, ಅಮರ-ಸೇರಲು, ತುಣೆಯವಲ್ಲಾರಾಕಳಾ ದೃಢಾ
ಧೃವಸಾಯಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವರು (ಅನ್ತಹ ಅತ್ಯನ್ತಭಕ್ತಿಯುಕ್ತರು), ಒಬ್ಬಿಯ-
ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಾದವರ ಎಲ್ಲಾಮ್-ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ, ಅಮರ ನಿನ್ನೆನ್ನು-ಇದರಲ್ಲಿ
ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಎಲ್ಲನ್ನು ಆಡಿ - ಎದ್ದು ಅವರಂತೆ ನರ್ತನಮಾಡಿ,
ಅಲ್ಲಾಶ್ವವದೇ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡೋಣವೇ, ಕರುಮಮ್ ಕರ್ತವ್ಯವು.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ದಿವ್ಯೈಸ್ಸೂರಿವರೈತ್ತ್ ಸೇವ್ಯಮಖಿಲಭ್ರಾಜಜ್ಜಗನ್ನಾಯಕಂ

ಯೋಗಧ್ಯಾನಪರಂ ವಿಧಾಯ ಹೃದಯೇ ಯೇ ಸನ್ತಿ ಸಾಯುಜ್ಯಗಾಃ

ತಾನೇತಾಂಸ್ತು ವಿನಾ ಸಮಸ್ತಜಗತಾಂ ಕರ್ತವ್ಯಮೇವಾನಿಶಂ

ಶ್ರೀಕವಾಪ್ತಿಕ್ಯತೇ ಹಿ ನರ್ತನಮಿಹೋತ್ಪುತ್ಯಾಪ್ಯಪ್ಯಹೋ! ಧಾವನಮ್||

ತಾ! ನಿತ್ಯಸೂರಿಸಂಸೇವ್ಯನಾದ ಸಕಲಲೋಕನಾಯಕನನ್ನು ಯೋಗಮಾರ್ಗ
ದಿಂದ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಪರಮಸಾಮ್ಯವಂಕೊಂಡಲು ದೃಢಾಧೃವಸಾಯ
ವುಳ್ಳವರನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನರ್ತನದೊಡನೆ
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡೋಣವೇ ನ್ಯಾಯವು (ಇದೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವವು)
-ಕೈವಲ್ಯನಿಷ್ಕರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಭಗವದ್ಗುಣಾನುಭವನಿಷ್ಕರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿರುತ್ತಾ
ರೆಂದು ಭಾವವು)

(೧೦) ಕರುಮಮುಮಾ ಕರುಮಪಲನುಮಾಕಿಯ ಕಾರಣನೆನ್ನೈ,
 ತ್ತಿರುಮೂಣಿವಣ್ಣನೈ ಚ್ಚೆಬ್ಬಣ್ಣಾಲಿನೈ ತ್ತೇವಪಿಗಾನ್ಯ,
 ಒರುಮೈ ಮನತ್ತಿನ-ಳ್ ಮೈತ್ತಳ್ಳಮ್ ಕುತ್ಯೈನ್ನೆತ್ತಿನಾಡಿ,
 ಪೆರೇಕ್ಕೋಮಮ್ ನಾಣ ಮ್ ತವಿರಸ್ತು ಪಿದ್ರಗುಮಿಕ್
 ಪೇದೈಮೈತಿರನ್ನೇ

ಪ್ರೀತರುಮುಮಾ-(ಸಾಧನರೂಪವಾದ) ಕರ್ಮಗಳೂ, ಕರುಮಪಲನುಮಾ
 ಆಕರ್ಮಗಳ ಫಲಗಳೂ, ಆಕರ್ಮ ಕಾರಣತನ್ನೈ ತಾನೇ ಆಗಿ ನಿಂತ ಸವಸ್ತು ಕಾರಣ
 ಭೂತನನ್ನು, ತಿರು (ತನ್ನನ್ನೇ ಉಪಾಯವಾಗಿರುವ ಉಪಾಯವಾಗಿರುವ ಆಶ್ರ
 ಯಿಸುವವರಿಗೆ) ದರ್ಶನೀಯವಾದ, ಮಣ-ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ ಇರುವ, ಮಣ್ಣಿನೈ
 (ಪುಭಾಕ್ತೃಪದವಾದ, ದಿವ್ಯ ಕರೀರವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಶಿರ್ಮಕಾ'ವಾಲಿನೈ ರಕ್ತಲೋ
 ಚನನಾದ (ವಾಕ್ಸಲ್ಯವುಳ್ಳ) ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೇವಪಿರಾನ್ಯೈ - ದೇವನೇವನನ್ನು,
 ಒರುಮೈ-ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ, ಮನತ್ತಿನುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಮೈತ್ತು-ಇಟ್ಟು ಉಳ್ಳಮ್
 ಕುತ್ಯೈ-ಶಿಥಿಲ ಹೃದಯವಾಗಿ, ಎತ್ತಿನೈ ಆಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ನರ್ತನಮಾಡಿ
 ನೆರುಮೈಯುಮ್ ನಾಣುಮ (ನಿಮ್ಮ) ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಲಭ್ಯೆಯನ್ನೂ,
 ತವಿರಸ್ತು ಬಿಟ್ಟು, ಪೇದೈಮೈತಿರನ್ನು (ಒಂತಹ ಪಾರವತ್ಯವು ನಿಶ್ಚಿತ್ತವೆಂದು
 ಭಾವಿಸುವ) ಲಜ್ಜಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಪಿದ್ರಗುಮಿಃ (ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣ
 ಗಳನ್ನು) ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಕರ್ಮಾಣ್ಯೇವ ಚ ಸರ್ವಕರ್ಮಫಲಮುಪೇಕ್ಷೋಽಯಮಾದ್ಯಂ ಸ್ವಯಂ
 ಸರ್ವೇಷಾ ಮಪಿ ಕಾರಣಂ ಚ ವಿಲಸನ್ನಾಣಿಶ್ಯವರ್ಣೇ ಹರಿಃ |

ಪ್ರವಾಕ್ಷ್ಯಂ ಹೃದಿನೀವವೇವಮಿಮನೋವಾರಾಧ್ಯ ಸೃತ್ವಾದಿಭಿಃ |

ವಿರ್ಲಂಚ್ಛ ಮಿಹರಮ್ ಭಕ್ತಿಭರಿತಾಶ್ಚರಮ್ತು ಹಂ ಜಾಕ್ರಮಾತ್ |

ತಾ (ತೇನಲರಂತೆ ಇರದೆ, ಅನನ್ಯಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಭಗವದ್ಗುಣಾ
 ನುಭವನಿಷ್ಠರಾಗಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಿ ಎಂದು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ) ಸಕಲಕರ್ಮಗಳೂ
 ಕರ್ಮಫಲಗಳೂ ತಾನೇ ಆಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಸರ್ವಕಾರಣಭೂತನಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣ
 ನಾದ ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನಾದ ದೇವಾಧಿದೇವನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಇಟ್ಟು
 ಶಿಥಿಲಹೃದಯವಾಗಿ ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತ, ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನೂ ವಿಗಳನ್ನೂ
 ಬಿಟ್ಟು ಅವನ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೇ ಮನಸ್ಸು ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಸಂಕೀರ್ತನ
 ಮಾಡಿ.

(೧೧) ಕಿರಾನ್ದ ವಡಿಯವರತಮ್ಮೆ ತ್ತಿರುತ್ತಿ ಪ್ಪಣಿಕೊಳ್ಳೆ ನಲ್ಲ,
ಆರಾನ್ದ ಪುಕ್ಕಡ್ಚೆದನ್ನೆ ಯಮರರಾಪಿರಾನ್ದೈ ಯಮ್ಮಾನ್ದೈ,
ವಾಯಾನ್ದ ವಳವೆಯರಾಶೂಡ್ ತನಾ'ವಳಮ' ಕುರುಕೂರ'

ಚ್ಚಡಕೋಪ್ಪಾ,

ನೇರಾನ್ದೈ ಪೊರಾಯಿರತ್ತಿಪ್ಪ ತ್ತಿರುವಿನ್ನೈ ನಿಱುಲೆಯ್ಯಮೇ.

ಪ|| ಕಿರಾನ್ದ-(ಉಪಾಯವೂ ಉಪೇಯವೂ ಈಶ್ವರನೇ ಎಂದು) ನಿಶ್ಚಯ
ಸಿರುವ, ಅಡಿಯವರ ತಮ್ಮೆ ದಾಸಭೂತರನ್ನ (ಭಕ್ತರನ್ನು), ತಿರುತ್ತಿ ಪಂಪ
ರಿಸಿ, ಪಣಿಕೊಳ್ಳೆ ನಲ್ಲ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಂಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲ, ಆರಾನ್ದೈ ಪುಕ್ಕಡ್ಚೆ-ಪು
ಪ್ಪಣಿಕೊಳ್ಳೆಗಳುಳ್ಳ, ಅಚ್ಚಪನ್ನೆ-ಅಶ್ರೀತರನ್ನು ಕೈಬಿಡದೆ ಇರುವ, ಯಮರರಾ
ಪಿರಾನ್ದೈ ಅಮ್ಮಾನ್ದೈ-ನಿತ್ಯ ಸೂರಿತ್ವರನಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, (ಪ್ರೀತಿಪ್ರಮಾಡುವ
ದಕ್ಕಾಗಿ), ವಾಯಾನ್ದ ವಳಮ'ವಯಲ ಕ್ಕೂ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಇರುವ ಸಸ್ಯವೇ
ತ್ರಿಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ತಣ-ಶೀತಲವಾದ, ವಳಮ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ಕರ್ಮದ
ವಾದ, ಕುರುಕೂರ ಕುರುಕಾಳುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಚಡಕೋಪ ನಮ್ಮಾ
ಪ್ಪಾಪ್ಪಾ, ನೇರಾನ್ದ-ಬೇಳೆ (ರಚಿಸಿದ), ಓರ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಆಯಿರತ್ತಿ-
ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಇನ್ನೆತ್ತು ಈದಶಕವು, ಅಯಿನ್ನೆ - ಮಹಾಪಾಪ
ಗಳನ್ನೂ, ನಿಱುಲೆಯ್ಯಮೇ ಭಸ್ಮಮಾಡುವುವಷ್ಟೆ.

(೨-೧೦ ರ ||)-

ದಾಸ್ಯೇ ಭಕ್ತಗಣಾನ್ನಿಯೊಳ್ಳ ಸಕಲೈ ಪೂರ್ಣಂ ಗುಣೈವತ್ಯಕಂ
ದೇವಾನಾವ ಧಿವೇವಮಾತ್ಮರಮಯಂ ಶ್ರೀಕಂ ಪತಾರಿವರ್ಪಿಃ
ಅಸ್ಮಾಪಿತ್ಯುರುಕಾಪುರಸ್ಕ ವಿಲರಕ್ತಸ್ಯಾನ್ಯತಸ್ಯ ಪ್ರಭುಃ
ಸ್ನಾಹಸ್ತೇ ದಶಕಂ ತದೇತದಯಿಲಂ ಜನ್ಮಾನ್ಯಹಾಪಾಕಮ'

ಪ|| ಶ್ರೀಭಗವಂತನೇ ಉಪಾಯವೂ ಉಪೇಯವೂ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳ
ಭಕ್ತರನ್ನು ತಿಟ್ಟಿ ಅವರಿಂದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಪೂರ್ಣ
ನಾದ ನಿತ್ಯ ಸೂರಿತ್ವರನಾದ ಅಚ್ಯುತನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಶ್ರೀ ಕುರ ಕಾ
ಪುರನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ನಮ್ಮಾಪ್ಪಾಪ್ಪ ರಚಿಸಿರುವ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಈ
ದಶಕವು ಅನುಸನ್ದಾನಮಾಡುವವರ ಸಕಲವಿಧ ಮಹಾ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಭಸ್ಮ
ಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸುವದೆಂದು ಘಟಶ್ರುತಿಯು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಪೂರ್ವೇಣ ದಾಸ್ಯವಿಧಿನಾ ಪುರುಷಾರ್ಥಸೀಮಾ
 ಕರ್ಷಪ್ರಕರ್ಷವಿನತಃ ಬಲು ಪಚ್ಛಮೇ ಸಃ .
 ಆನಂದೈರವಿಕೃತಾ ವಿನಿನಿತ್ಯ ಮೂರ್ಛಾ
 ಕಾರ್ಣೇರ್ಗುಣೈಸ್ತು ವಿಕೃತಾ ಪ ಶತಂಸ ಭೂಯಃ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಗ್ರಾಹಗ್ರಸ್ತೇಭವೇಕ್ಷೇ ಸುರರಿಪುದಮನೇ ಗೋಳುಲಕ್ರಾಂತಾರ್ಯೇ
 ಗೋದಾಹೋಕ್ಷಾವಮದೇ ಸದಹಿತಮಥನೇ ಸಿನ್ಧುಪರ್ಮಜ್ಜಯೋಗೇ
 ಜ್ಞೋಷೇಭಾರವ್ಯಪೋಹೇ ಕ್ಷಿತಿಧರವಸತೌ ನಿರ್ಜರಾರಾಧ್ಯತಾಯಾಂ
 ವಿಶ್ವಾರಂಭೇ ಚ ಕಾರೇಶ್ಚ ಭವನಸಾಷಮೋನ್ಮಾದಕತ್ವಂ ಜಗಾದ ||

(ಈ ಪಂಚಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ.)

ಈ ಪದನೆಯ ದಶಕವಲ್ಲ- ಶ್ರೀ ಶರಣಿ ಮುನಿವರೈರು-ಭಗವತ್ತನ ಆಪನ್ನಿ
 ಪಾಂಕತ್ವವನ್ನೂ, ಅಸುರನಿಂಸನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ, ಅರ್ತಸಂರಕ್ಷಣವನ್ನೂ,
 ಅಭಿಮತ ವಿರೋಧಿನಿವರ್ತ ಕತ್ವವನ್ನೂ, ಅವತಾರಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೂ, ಅತಿಶಯಿತ
 ಭೋಗ್ಯತೆಯನ್ನೂ, ಅತಿಶಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೂ, ಅರ್ಜುನವಾಚ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ,
 ಉಭಯವಿಭೂತಿನಾಥತ್ವವನ್ನೂ, ವಿಲಕ್ಷಣ ವಿಗ್ರಹಯೋಗವನ್ನೂ, ಅನುಸನ್ಧಾನ
 ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಪ್ರಕರ್ಷದಿಂದ ಹಾಡಿ ಸಸಂಭ್ರಮ ನತನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ
 ಇರುವವರನ್ನು ವ್ಯಾಜಾತರೆಂಬು ನಿನ್ನಿ ಸಿ, ಹಾಗೆ ಗಾಢಸರ್ತನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡು
 ವವರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ, ಇಂತಹ ತೇಷತ್ವದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ — ಷಷ್ಠದಶಕ.

(ತೆಯ್ಯತಾಮುರೈ) —

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ — ಪರವೈಪುನಭವಾಸ್ತತ್ಯಾಯೈವತಾರಗಳಿಗಿಂತ ಅರ್ಚನಾ ಪಾರಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಸೌಲಭ್ಯವು ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ)

(೧) ತೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಕಣ್ಣಿನಾಯ್ಕೇಶ್ವರವು ಕಣ್ಣಿನವಣ್
ಮೈಯಮ್ ವಾನಮ್ ಮನಿತರ್ ದೆಯ್ಯಮ್ ಮುತ್ತುಮ್
ಮುತ್ತುಮ್ ಮುತ್ತುಮ್ ಮುತ್ತುಮ್ ಮುತ್ತುಮ್
ತೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಶಾನಮಾಯ್ ವೆಳೆಪ್ಪಟ್ಟುಮೈ
ಪಡೈತ್ತಾಳ್ ಪಿನ್ನುಮ್
ಮೂಯ್ ಕೊಳ್ ಶೋದಿರೋಡಕ್ಕಾರಿನ್ಮನೆಯಿರು
ಮೂವರಾಕಯ ಮೂರ್ತ್ತಿಯೇ.

ಪ್ರತಿ ತೆಯ್ಯತಾಮುರೈ- ಕೆಂಬಾವರೆಯಂತೆ, ಕಣ್ಣಿನಾಯ್ಕ - ಕಣ್ಣಿನವಣ್, ಉಲಕು ಮುತ್ತುಮ್-ಪನ್ನಾಯ್ಕಗಳನ್ನೂ (ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ), ಉಕ್ಕಾ-ಕನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ, ಅವಕಾಣ್ಣೇರ್-ಅವನೇಯಿಲ್ಲವೇ, ಒರು-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಮೂವರಾಕಿಯಮೂರ್ತಿ-ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಶಿವಾತ್ಮಕಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾನ್ತರ್ಯಾಮಿರೂಪಿಯಾಗಿ, ಮೈಯಮ್-ಭೂಲೋಕವೂ, ವಾನಮ್-ಉದ್ಧೇರ್ಲೋಕವೂ, ಮನಿತರ್ ಮನುಷ್ಯರೂ ದೇವ್ ವಮ್ ವೇವತೇಗಳೂ, ಮುತ್ತುಮ್ - ಮುತ್ತಾತಿರ್ಯಂತುಗಳೂ, ಮುತ್ತುಮ್-ಮುತ್ತಾ ಸ್ಥಾವರಗಳೂ, ಮುತ್ತುಮ್ ಮುತ್ತಾ ಭೂತಪಂಚಕವೂ, ಮುತ್ತುಮ್ - ಮಹಾದಾದಿ ಸಮಷ್ಟಿಗಳೂ, ಅಯ್ - ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಉಪಾಪಾನಕಾರವಾಗಿಯೂ, ಶೆಯ್ಯ-ರಮ್ಯವಾದ, ಶೂನ್ಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ, ಶುಡರ್-ಶಾನಮಾಯ್ ಶ್ರಕಾಶನಾನವಾದ ಜ್ಞಾನವಾಗಿಯೂ, ವೆಳೆಪ್ಪಟ್ಟು- (ನೃಪ್ತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ) ತೋರಿರುವ ಪಡೈತ್ತಾಳ್-ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣವಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ, ಪಿನ್ನುಮ್ ಅನನ್ತರ, ಮೊಯ್ ಕೊಳ್ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವ, ತೋದಿ ಯೋಡು - ತೇಜೋಮಯವಾದ ಪರಮಪದದೊಡನೆ, ಅಯಿರ್ತಾ - ಕೂಡಿರುವವನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)

ಪದ್ಮಾಕ್ಷಃ ಪರಮಂ ಮಹಃ ಕಿಲ ಹರಿಸ್ಸಪ್ತಾಪಿ ಲೋಕಾನಯಂ
ಭೂದಾಸಃ ಪರಮೋದ್ವಿಗ್ನೀಯವಿಭವೋಮೂರ್ತಿತ್ರಯಂ ಚ ಸ್ವಯಮ್
ಪೋದಸ್ಯಾ ನುನುಜಾಸ್ಸುರಾಸ್ತದಿತರೇ ಜಾನ್ಯೇಽಪಿ ಜಾನ್ಯೇಽಪಿ ಜಾ-
ನ್ಯೇಽಪಿ ಚೇತಿ ಸಮಸ್ತಕಾರಣಮುಭಯಜ್ಞಾನಂ ಜಗತ್ಸರ್ಗಕೃತ್ ||

ತಾ|| (ಒಗತ್ಪರಣಭೂತನಾಗಿಯೂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷತ್ವಾದಿವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ ಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿದವನೇ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯಾಂತರಾತ್ಮನಾಗಿ ಭೂಲೋಕದ್ಯುಲೋಕಸುರನರತಿರೈಕ್ಯಸ್ಥಾವರ ಪಂಚಭೂತಮಹದಾದಿ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಉಪಾದಾನಕಾರಣವಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಾತ್ಮಕ ಸಂಕಲ್ಪಧರನಾಗಿ ನಿಮಿತ್ತಕಾರಣವಾಗಿಯೂ, ಪರಮಪದನಾಥನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನು ಇವನೇ ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು ಭಾವವು

(೨) ಮೂವರಾಕಿಯಮೂರ್ತಿಯೈ ಮುದಲ್ಮಮೂವರಃ
ಕೃಮ್ ಮುದಲ್ಮಕೃತನ್ನೈಃ
ಶಾವಮುಳ್ಳನ್ನೀಕ್ಕನಾನ್ಯೈ ತ್ತಡಬ್ಬಡಲ್ ಕಿಡನ್ಮಾಕ್
ತನ್ನೈಃ
ತೇವತೇವನ್ಯೈ ತ್ತೆನ್ನಿಲಕ್ಕೈಯಿರಿಯೆ ಚಚ್ಚೊಽವಿಲ್ಲಿಯೈ
ಪಾವನಾಶನ್ಯೈ ಪ್ಪಡ್ಬಯತ್ತಡ್ಬಣ್ಣನೈ ಪ್ಪರವುಮಿನೋ-

ಪ್ರ|| ಮೂವರಾಕಿಯಮೂರ್ತಿಯೈ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಶ್ವರೂ ತಾನೇ ಎಂಬಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕರೀರಿಯಾಗಿರುವವನನ್ನು, ಮುದಲ್ಮ ಮೂವರಾಕೃಮ್-ಲೋಕಪ್ರಭಾ ನರಾದ ಅವರು ಮೂವರಿಗೂ, ಮುದಲ್ಮಕೃತನ್ನೈ ಕಾರಣಭೂತನನ್ನು, ಶಾವಮ್ ಉಳ್ಳನ - ಅವರಿಗೆ ಒಂದ ಶಾವಗಳನ್ನು, ನೀಕ್ಕನಾನ್ಯೈ - ನಾಕಪಡಿಸುವವನನ್ನು, ತಡಮ್ ತಡಲ್-ವಿಶಾಲವಾದ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಕಿಡನ್ಮಾಕ್-ತನ್ನೈ-ಶಯನಮಾಡಿರುವವನನ್ನು, ತೇವತೇವನ್ಯೈ ದೇವದೇವನನ್ನು, ತೇ ಇಲಬ್ಬೈಯಿರಿಮ್-ಲಂಕಾಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು ಏಳುವಂತೆ, ಶ್ಚೊಽ ಶಕುನಿರಸನಮಾಡಿದ, ವಿಲ್ಲಿಯೈ-ಧನುರ್ಧಾರಿಯನ್ನು, ಪಾವನಾಶನ್ಯೈ-(ನೇತುವಿನಲ್ಲಿ) ಪಾಪವಿನಾಶಕನಾದವನನ್ನು, ಪ್ಪಡ್ಬಯತ್ತಡ್ಬಣ್ಣನೈ ಕಮಲದಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ನೇತ್ರಗಳುಳ್ಳವನನ್ನು, (ಈವ್ರಕಾರ ಸರ್ವಸೇವ್ಯನಾದ ಧಗವತ್ತನನ್ನು) ಪರವುಮಿ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಯೋ ಮೂರ್ತಿತ್ವಗುಣಾಃ ಏವ ಪರಮಂ ಮೂಲಂ ತ್ರಗುಣಾಪಿ ಯ-
ಚ್ಚಪಘ್ನತ್ವ ಮಹೋದಧೌ ಚ ತಯುತೋ ದೇವಾಧಿದೇವೋಽಚ್ಯುತಃ |
ಲಬ್ಧ್ವಾಧ್ಯಂಸಕರಂ ತವೇನ ತರಣಂ ಕೋದಣ್ಣಪಾಣಿಂ ಗುರಿಂ
ಪದ್ಮಾಕ್ಷಂ ಕಲಸಾಪಕಂ ಭಜತ ಭೋಲೋಕಾಸ್ಸು ವೈರ್ಭಕ್ತಿತಃ ||

ಪಾ (ಅವತಾರಕವ್ಯವಾದ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಶಯನಮಾಡಿದವನೇ ಕ್ಷೀರಾಮ
ರೂಪಿಯಾಗಿ ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಬ್ರಹ್ಮರ-ದ್ರೇ
ಸ್ಥಾದಿಗಳಿಗೂ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಶಾಪವೋಚಕನಾಗಿ ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ
ಶಯನಮಾಡಿರುವ ದೇವದೇವನೇ ಲಂಕಾಧ್ಯಂಸಕನಾದ ಕೋದಣ್ಣಪಾಣಿಯಾಗಿ
ಪಾಪನಾಶಕನಾಗಿಯೂ ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವನನ್ನು
ಭಜಿಸಿ - ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ

(೩) ಪರವಿ ವಾನಸೀರೇತ್ಯನಿಷ್ಟ ಪರಮೇನೈ ಪರಂಶೋದಿಯೈ,
ಕುರವೈಕೋತ್ತ ಕುರಕನೈವ ಣಿವಣ್ಣನೈ ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ
ಆರವನೈಽಪಿಯುಲೈಕತಲಮರಂಮೌ ತುಯಿಲೈಕೋಣ್ಣ
ಇರವುನೈಕತಲಮೌ ವಿಡಾದೈಷ್ಟಮೈತ್ತುದಲ ಮನಮೌ
ವೈವಿಷ್ಟನೋ.

ಪ|| ಪರವಿ-(ಗುಣಗಳನ್ನು) ವಿವರಿಸಿಹೇಳಿ, ವಾನಮೌ - ದೇವತೆಗಳು,
ಏತ್ತ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು, ನಿನ್ (ಅವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ) ನಿಂತ, ಪರಮನೈ
ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠನನ್ನು, ಪರಂಶೋದಿಯೈ ಪರಮ ಬೋಧಿಸಿದುದೊಪನನ್ನು, ಕುರವೈ
ಕೋತ್ತ (ಗೋಪಕನೈವ ರೊಡನೆ) ರಾಸಕ್ರೀಡೆಮಾಡಿದ, ಕುರಕನೈ-ಆಶ್ರಿತಭವ್ಯ
ನನ್ನು, ಮಹೇವಣ್ಣನೈ ಮಹೇರ್ವಣನನ್ನು, ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ-ಕುಂಭಲೀಲಾಪರನನ್ನು,
ಆರವನೌ ಎಷ್ಟಿ ಶೇಷನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಅಶೈಕಡ ೨ ಅಮರಮೌ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ
ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ (ಆಗದ್ರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿ) ಸೇರಿರುವ, ತುಯಿಲ ಕೋಣ್ಣ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು
ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದ, ಅಣ್ಣಲೈ - ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ನಃ ಇರವುಮೌ ಪಕಲಮೌ
ಒಳ್ಳೆಯ (ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾದ) ರಾಶಿಯೂ ಹೆಗಲೂ, ವಿಡಾದು
ಆವಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಷ್ಟುಮೌ ಯಾವಾಗಲೂ, ಏತ್ತುದಲ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದ
ರಲ್ಲಿ, ಮನಮೌ-ಮನಸ್ಸನ್ನು, ವೈವಿಷ್ಟನೋ-ಇಡರಿ.

(ಕೀಷಿಯಾದ) ಅವನ, ಪಶ್ಯದಾಪ್ನಾದಮ್-ಕಾವರಿಯಂತೆ ಇರುವ ಪಾದಗಳನ್ನು, ನಾಳಾತೋಮ್ ಪ್ರದಿದನವೂ, ಶಿಸ್ತಿತ್ವ ಚಿನ್ನಿಸಿ, (ಸ್ಮರಿಸಿ), ವಿತ್ತಿ-ಸೋತ, ಮಾಡಿ, ಶಿರಿವರ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು (ಅದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ).

(ಸ. ಗಾ-ಶ ||)

ಯು ಸ್ವಾಕಂ ಮನಸಿ ಸ್ವಯಂ ಕುರುತ ತನ್ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಮನ್ಯಾದ್ಯಶಂ
ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಭಾಸ್ವರೈಶ್ಚ ತು ಹರೇರಿತ್ಯೇವ ಕಿಂ ಮಾದ್ಯಶೈಃ |
ವಕ್ತವ್ಯಂ ಭವತೀದಮಸ್ಮು ತದಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮೇಸ್ವರುದ್ರಾದಯೋ
ದೇವಾಶ್ಚ ಪುಣತಾಃ ಪದಾಬ್ಧಯುಗಳೇ ಶಂಸನ್ತಿ ಚೈನಂ ಸದಾ ||

ಶಾ|| (ಬ್ರಹ್ಮೇಸ್ವರ, ರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಪೆಂಪನಾದ ಭಗವಂತನ ಸೌತೀಲ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ) ನಾನು ಈಗ "ಆಶ್ರಯಿಸಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅಶ್ವರೈ ಗುಣಚೇಷ್ಟಿತನ ಸೌತೀಲ್ಯಾತಿಶಯವನ್ನು ನಮ್ಮಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಪ್ರತಂಸಿಸೋಣವು ಹಾಗಿರಲಿ! ದೇವತೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಆಳುವ ಇಂದ್ರನೂ, ಆತು ರ್ಬುಷಿಗೂ ಜಟಾಧರನಾದ ರುದ್ರನೂ ಕೂಡ ಸರ್ವಕೀಷಿಯಾದ ಅವನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳನ್ನೇ ಸೋತ ಮಾಡಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವರು (ಅದುದರಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಕೂಡ ಅವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸು.)

(೫) ಶಿರಿಯುಮ್ ಕಾಶ್ ಗೋಡಕಲಾವಿತುಮ್ಪು ತಿಣಿನೆಮಣ್
ಕಿಡನೆ ಕಡಲೆ,

ಎರಿಯುಮ್ ತೀವೋಡಿರುಶುಡರ್ ದೆಯ್ಯಮ್
ಮುಶ್ಶುಮ್ ಮುಶ್ಶುಮ್ ಮುಶ್ಶುಮುಮಾಯ್.
ಕರಿಯಮೇನಿಯರ್ ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈಕ್ಕಣ್ಣರ್ ವಿಣ್ಣೋರಿತ್ತೈ.
ಶುರಿಯುಮ್ ಪಲೆಕರುಹುಚ್ಚೈ ಯೆಜ್ಜಳ್
ಶುಡರುಡಿಯಣ್ಣಲೆ ತೋಶ್ಶುಮೇ.

ಪ್ರ ಕರಿಯಮೇನಿಯರ್-ಶ್ಯಮಲಮೂರ್ತಿಯಾದವನೂ, ಶೆಯ್ಯತಾಮುರೈ ಕ್ಕಣ್ಣರ್-ಕೆಂದಾನರಿಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನೂ, ವಿಣ್ಣೋರ್ ಇತ್ಯಾ-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾವಿಯಾದವನೂ, ಶುರಿಯುಮ್-ಸುರುಳಿಯಾಗಿ, ಪಲೆ-ಅಲಗು ಅಲಾಗಾಗಿ (ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ), ಕರುಮ್ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಕುಚ್ಚಾಳಿ ಕೂದಲುಗಳಿರುವನೂ, ಎಜ್ಜಳ್ ಶುಡರ್-ಮುಡಿ ಅಣ್ಣಲೆ-ನಮ್ಮ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ ಕಿರೀಟ

ವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯೂ—(ಅದ ಸರ್ವೋತ್ಕರವೆ), ಕೋಶಲಮ್ ಅವಿಭಾವವು,
 ಕಿರಿಯಮ್ ಕಾಶ್ವಪ್ರೋಡು-ಸದಾಗತಿಯಾದ ನಾಯುವೊಡನೆ, ಅಕಲ್ವಿಶುವು
 ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಆಕಾಶವೂ, ತಿಲೆನ್ನಮಣ್ ಕಲಿನವಾದ ಭೂಮಿಯೂ, ಕೆಡನ್ನ
 ಕಡಲ್ ಅವಾರವಾಗಿರುವ ಸಮುದ್ರವೂ, ಎರಿಯಮ್ ತೀರೋಡು-ಶುಭವ್
 ಜ್ವಾಲೆಯುಳ್ಳ ಅಗ್ನಿಯೊಡನೆ, ಇರುಶುಡರ್ ಚನ್ನಾ ದಿತ್ಯರೆಂಬ ಎಂಜು ತೆಂಜೋ
 ಬಿಂಬರೂಪಿ ಮಾಡವರೂ, ದೆಮ್ಮವ್ - ಮತ್ತ ಇತರ ದೇವತಾವರ್ಗವು,
 ಮುರುಮ್-ಮತ್ತೂ ಮನುಷ್ಯರೂ, ಮೂರುಮ್ - ಮತ್ತ ತಿರ್ಯಗಾತಿಗಳೂ
 ಮುರುಮೂಮ್-ಸ್ಥಾನರವರೂ ವಾ ವ: ತ್ತೂ ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||) -

ಅವಿಭಾವ ಇಹಾಂಶ್ಯತಸ್ಯ ತು ವಿಭೋಃ ಕೃಷ್ಣಸ್ಯ ನೀಲಾಮ್ಬುಜ-
 ಶ್ಯಾಮಸ್ಯಾಮ್ಬುಜರೋಚನಸ್ಯ ದಿವಿಚತ್ವೇವ್ಯಃ ಕಿರೀಟೋಚ್ಚುಲಃ
 ವಾಯ್ವಾಕಾಶಧರಾಣ್ಯವಾಗ್ನಿರವಿಚನ್ದಾದ್ಯಾಶ್ಚ ದೇವಾಸ್ತಸ್ಯಂ
 ಭೂಮಾ ಮಾನುಷತಿರ್ಯಗಾದಿ ಜಡವಸ್ತಾದ್ಯಂ ಚ ಸರ್ವಂ ಭವೇತ್ ||

ತಾ (ಅವನ ಅವತಾರವು ಸಕಲ ವಿಭೂತಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿಯೇ ಇರುವುದೆಂದು
 ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಶ್ಯಾಮಳಮೂತಿ-ಯಾಗಿಯೂ, ಪವಾ ಕ್ಷುಣಾಗಿಯೂ ನಿತ್ಯಸೂರಿ
 ಶ್ವರನಾಗಿಯೂ, ರಮ್ಯಾಲಕಾನಳಧರನಾಗಿಯೂ, ಉಚ್ಚುಲಕಿರೀಟಧಾರಿಯಾ
 ಗಿಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೋತ್ಕರನ ಅವಿಭಾವವು (ಅವತಾರವು) ವೃಥಿವ್ಯಪ್ತೇಜೋ
 ವಾಯ್ವಾಕಾಶಗಳೊಡನೆ ಯೂ, ಚನ್ನಾ ದಿತ್ಯಾದಿ ದೇವತಾವರ್ಗಗಳೊಡನೆಯೂ,
 ಮಾನುಷತಿರ್ಯಕಾಸ್ಥಾನರಾದಿ ಸಕಲಪದಾರ್ಥವರ್ಗಗಳೊಡನೆಯೂ ಕೂಡಿಯೇ
 ಇರುವುದು (ಅವನೇ ಪ್ರಪಂಚಾತ್ಮಕನಾಗಿ ಕೋರುವನು)

(೬) ತೋಹ್ ಹಕ್ಕೇಡವ್ ಯಿಲ್ಲವನುಡೈಯಾನವನೋರು

ಮೊತ್ತಿರ್ಯಾಯ್,

ತೀಹ್ ಹತ್ತೋಡರುಳ ಪೆಹ್ ಹವನಡೆಕ್ಕಿಳ್ಪುಕ ನಿಷ್ಟ

ಶೆಪ್ಪಣ್ಣಾಲ,

ನಾಹ್ ಹತ್ತೋಹ್ ಚ್ಚವೈ ಯೊಲಿ ಯುಣಾಕಿಷ್ಟ,

ಎಮ್ ವಾನವ

ರೇಹ್ ಹೈಯೇಯ್ತಿ ಮುಹ್ ಹುರುವೈ ಯಾನಿಲೇನೈ

ಮೈಕ್ಕಮೇ.

ಪ್ರ|| ಕೋಶಲಮಾಕೇಶ - ಜನನಮರಣಗಳಿಂಬ, ಅಮೃತ ಇಲ್ಲವೇ - ಅಮೃತ ಇಲ್ಲದವನೂ, ಉದೈಯೋ (ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ) ಅವುಗಳಲ್ಲವನೂ, ಅವೇ ಆ ನಮಾಣಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನೂ ಒರುಮೂರ್ತಿ ಮಾಯಾ ಅದ್ವಿತೀ ಮವಾದ ಒಂದು ನರಸಿಂಹ) ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ, ಕೋಶಲಮಾಕೇಶ (ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುವಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ) ಯೋಷದೊಡನೆ, ಅರುಣಪ್ರಭಾಕೇಶ-ಕೃಷ್ಣಯನ್ನು ಪಡೆದ (ಕೃಷ್ಣಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ) ಶ್ರೀಹರಾದನು, ಅಡಿಕೇಶ-ತನ್ನ ಪಾದಾರವಿನ್ದ ಗಳಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪುಕ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಆಶ್ರಯಿಸುವಂತೆ, ನಿತ್ಯ ಸುಲಭನಾಗಿ ನಿಂತ, ಶಿಷ್ಯಕಾಲ-ರಕ್ತರೋಷನನಾದ ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲನೂ, ನಾಶಭಯ-ಗಿನ್ನತನೂ, ಕೋಶಲಮಾಕೇಶನೂ, ಶುಕ್ಲ-ರಸನೂ, ಒಲಿ-ಶಿಷ್ಯನೂ, ಬುಲಬುಲ ಸ್ಪರ್ಶನೂ, ಆಕೆ ನಿತ್ಯ ಇವುಗಳಾಗಿ ನಿಂತ (ಈ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನು, ಗಳಿಗೆ ನಿಯಮಿತನಾಗಿ ನಿಂತ), ಎನು ಮಾನವರ ಮುಖ್ಯಯೋಗಿ -ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನನ್ನೇ ಯಾರತು, ಯೋ ನಾನು, ಎಮ್ಮೆಮ್ಮ ಮಾ ಸರ್ವಕಾಲವಲ್ಲೂ, ಮುಕ್ತಾಯವರೈ ಮುಕ್ತ ಒಬ್ಬರನ್ನೂ (ಯಾವ ಬೇವತಾನ್ನರವನ್ನೂ), ಇರೇ-ಅಶ್ರಯನಾಗಿ ಹೊಂದಿದನನ್ನೆ

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)

ಅವಿಭೂತನು ಹಿ ಜನ್ಮನಾಶರಹಿತೋ ಭಾತ್ಯದ್ವಿತೀಯೋ ಹರಿ-
ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರೀತೃಹರಿಃ ಕ್ರುಧಾಕುಲಮತಿರ್ಭಕ್ತಾಶ್ರೀಪಂಚಿದ್ವಯಃ |
ವಾತ್ಸಲ್ಯಾಪನುರಕ್ತೋದನಮಿಮು ಸೂರಿನ್ಮನೇವ್ಯಂ ಭಜೇ !
ನಾನ್ಯಂ ಪಾತು ಹಿ ಗೆನ್ನರೂಪರಸನಾಕ್ ಸ್ಪರ್ಶಾತ್ಯಕಂ ತಂ ವಿನಾ ||

ತಾ (ಆಕಿ,ತವಾತ್ಮಲೃಕಿತಯವುಳ್ಳ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೇರೊಬ್ಬರನ್ನು ನಾನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ,ದೆ) ಜನನಮರಣಾದಿ ರಹಿತನಾಗಿಯೂ, ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಹಿತನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲಪ್ರಮಾಣಸಿದ್ಧಿ ನಾಗಿಯೂ ಎರಡು ಅವಿತ್ವೀಯವಾದ ನರಸಿಂಹಮೂರ್ತಿಯು ನಿತ್ಯವತ್ಸಲ ನಾಗಿಯೂ, ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಶುಕ್ಲ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಭೀರವುಳ್ಳ ಪಂಚ ಭೂತಗಳಿಗೂ ನಿಯಾಮಕನಾಗಿ ನಿಂತು ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನಾಗಿಯೂ ಇರುವುದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ಯಾವಕಾಲವಲ್ಲೂ ನಾನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ ಇಲ್ಲ (ಇನನೇ ನನಗೆ ಸರ್ವಕಾಲವಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಭಾವಿಸು)

(೭) ಎತ್ತುಮೈಕ್ಕುಮೆನದಾವಿಕ್ಕಿನ್ನ ಮುಜತ್ತಿನೈ ಯೆನದಾ ರುಯಿರ,
 ಕೆಡುಮಿಯ ಕದಿರ ಚೋದಿಯ ಮಣಿವಣ್ಣನೈ
 ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ
 ವಿಡುಮಿಯ ವನರರ ಮುನಿವರ ವಿಡುಬ್ಬಿವರ ಕನ್ನಲ
 ಕನಿಯನೈ,
 ತೋಡುಮಿ ಕ ತೂಯಮನತ್ತರಾಯಿ ಕೈಯುವರ ನಿಲ್ಲಾ
 ತುಯರಬ್ಬಳೇ

ಪ್ರ! ಎತ್ತುಮೈಕ್ಕುಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಅವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ, ಎನದು ಅವಿಕ್ಕು ನನ್ನ
 ಅಕ್ಕವಸ್ತುವಿಗೆ, ಇೀ ಅಮುಜತ್ತಿನೈ ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯಭೂತನಾದವನನ್ನು,
 ಎನದು ಉಯಿರ ಆರ್ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೊಡನೆ ಸೇರಿದ, ಕೊಮಿಯ ಕದಿರ
 ಪೋದಿಯೈ-ನಿಬಿಡವಾದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಪೇಜೋಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಮಣಿವಣ್ಣನೈ-
 ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣನನ್ನು, ಕುಡಕ್ಕೂತ್ತನೈ-ಕುಂಭಲೀಲಾಪರನನ್ನು, ವಿಡುಮಿಯ-
 ಪೂಜ್ಯದಾತ, ಅಮರರ್-ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ, ಮುನಿವರ ಹುಸಿಗಳೂ, ವಿಡುಬ್ಬಿವರ
 ಸುಂಗುವ, ಕನ್ನಲ ಕನಿಯನೈ - ಸಕ್ಕರೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿದ (ಮಧುರವಾದ,
 ಹಣ್ಣನ್ನು, ತೂಯಮನತ್ತಾಯ - ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತರಾಗಿ (ಅನನ್ಯ ಪರರಾಗಿ),
 ಕೋಡುಮಿ-ಆಶ್ರಯಿಸಿರಿ ತುಯರಬ್ಬಳ-ಪಾಪಗಳು, ಇಲ್ಲೆಯಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪಭೂ,
 ನಿಲ್ಲಾ-ನಿಮ್ಮಿಟ್ಟ ನಿಲ್ಲಲಾರವು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾಧುರ್ಯಾನ್ವಿತಮಾತ್ಮನೋ ಮನು ಸದಾ ಭಾಸ್ವಾ ಮಯಾ ಸಜ್ಜತೋ
 ಜ್ಯೋತಿಕ್ಕೀಮಣಿವರ್ಣ ಏವ ಸತತಂ ಕುಮ್ಭಾದಿಲೀಲಾಪರಃ |
 ಭೋಜ್ಯಂ ಸೂರಿನೈಶ್ಚ ಮಾನಿನಿವಹೈದಿವ್ಯಂ ಫಲಂ ಶ್ರೀಧರಂ
 ಯೂಯಂ ಸಂತ್ರಯತಾದ್ಯ ಶುದ್ಧಮನಸಸ್ಸರ್ವಾಘರಾನ್ತಿರ್ಭವೇತ್ .

ಹಾ|| (ಪ್ರೀತಿಗೆ ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯನಾದವನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭನಾದುದರಿಂದ
 ಇವನನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರಿ - ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸರ್ವಾವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ನನಗೆ
 ನಿರತಿಶಯಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಸ್ವರೂಪದೊಡನೆ ಸೇರಿದ ದಿವ್ಯ ಪೇಜೋ
 ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ, ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಕುಂಭಲೀಲಾಪರನಾಗಿಯೂ,
 ನಿತ್ಯಸೂರಿಮುನಿವರಾದಿಗಳಿಗೆ ಮಧುರಫಲದಂತೆ ಭೋಗ್ಯತಮನಾಗಿಯೂ ಇರುವ

ಭಗವತ್ಪ್ರಸನ್ನಾ ಅವನ್ಯವರಣಾಗಿ ನಿಃಪು ಅಶ್ರಯಸಿವಿ - ನಿಮ್ಮ ಪಾಪಗಳೆಲ್ಲಾ
ನಿಶ್ಚೇಷವಾಗಿ ಹೋಗುವುವು ಎಂದು ಜೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ

(೮) ತುಯರಮೇ ತರು ತುನ್ಯವಿನ್ಯವಿನ್ಯಕಳಾಯವೈಯಲ್ಲನಾಯಾ
ಉಯರ ನಿಷ್ಠದೋರ ಶೋದಿಯಾಯಾಲಕ್ಷಣ

ಯೋಋಮಿತ್ವಾನ್ದಿತ್ವ ತನ್ನೈತ್ರಿ

ಅಯರ ವಾಬ್ಬುನೆಮ್ತತಮ್ತಕ್ಕರುನಜ್ಜುನೈ

ಯಚ್ಚುತತ್ವತನ್ನೈ

ತಯರದಚ್ಚು ಮುಕತ್ವತನ್ನೈ ಯಸ್ತಿ ಮ್ತು ಧೀರ್ವಿ

ತದ್ವಾ ಮಾಕವೇ.

ಪ, ತುಯರಮೇ ತರು ಸಂತಾಪವನ್ನೇ ಉಂಟುಮಾಡುವ, ತುನ್ಯ ಇನ್ಯ
ವಿನ್ಯಕಳಾಯಾ-ದುಃಖಕ್ಕೂ ಸುಖಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾದ ಪಾವಪುಣ್ಯರೂಪಕರ್ಮಗಳಿಗೆ
ಅಭಿವತಿಯಾಗಿಯೂ ಅವೈಯಲ್ಲನಾಯಾ - ಅವುಗಳಿಗೆ ವಶ್ಯನಲ್ಲದವನಾಗಿಯೂ,
ಉಯರ - ಆತ್ಮನಂತವಾ 1 ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆದು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ,
ಪಿರ್ ಶೋದಿಯಾಯಾ - ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿಯೂ
ಇರುವ, ಉಲಕೇ ೨ಮ್ ನಿಲು (ಸಕಲ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಉಣ್ಣು ಉಪ್ಪುನಾ 3
ತನ್ನೈ ಧೃಷ್ಟಿ ಉಗಿದು ರಕ್ಷಿಸುವವನನ್ನು, ಅಯರ ಬುದ್ಧಿವೋಹವುಂಟಾಗುವಂತೆ,
ವಾಬ್ಬುಮ್ - ಪ್ರಕಾಶಹಾರಮಾಡುವ, ನಮ್ತಮರ್ಕ್ಕು - ಯಮುಭಿರಿಗೆ
ಅರುನಚ್ಚುನೈ ಮನ್ರಿ ವಾರವಾದ ವಿಷರೂಪವನ್ನು, ಅಚ್ಚುದತ್ವತನ್ನೈ ಅಶ್ರಿತರನ್ನು
ರೈವಿಡದೆ ರಕ್ಷಿಸುವವನನ್ನು, ತಯರದರ್ ಕುಮರತನ್ನೈ ದತರಥ ಪುತ್ರನಾದ
ರಾಮನನ್ನು, ಯಸ್ತಿ ಹೊರತು, ಮುಖ್ಯ ಮತ್ತು ಯಾರನ್ನೂ, ತತ್ವಮಾಕ
ಇಲೇ-ರಕ್ಷಕರೆಂದು ನಾನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

(ಸ-ಗಾ-ರ .)-

ಸರ್ವೇನಾಂ ಸುಖದುಃಖಕಾರಣ ಮಹಾಕಲ್ಪಾವಳೀಶಾಸಿತಾ

ತತ್ಸಂಸ್ಪರ್ಶವಿವರ್ಜಿತಶ್ಚ ಪರನೋ ಜ್ಯೋತಿಃ ಪರಂ ಶಾಶ್ವತಮ್ |

ಭುಜ್ಯತೇ ಚೋದ್ಧಿರತಿ ಸ್ವಯಂ ಯಮುಭಿಃ ಪೃಥ್ವಿ ಚ ಲೋಕಾಹರಿ-

ಕ್ಷೀಕಂ ದಾಶರಥಿಂ ವಿನಾಽಪ್ಯಪಮಿಮಂ ನಾಸ್ಯಂ ಶರಣ್ಯಂ ಭಜೀ ||

ತಾ|| (ಅಶ್ವಿರಕ್ಷಕನಾದ ದಶರಥಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಹೊರತು
ಅನ್ಯರಿನ್ನು ನಾನು ಅತ್ಯಯಸಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಸಂಸಾರ ಸ್ವತ್ತಾಪ
ಜನಕವಾದ ಪುಣ್ಯವಾಸ ಕರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನಧೀನ
ನಾಗಿಯೂ ಪರಮ ಪದನಾಥನಾದ ದಿವ್ಯಶೇಖೋನಿಧಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಸೃಷ್ಟಿ
ಸ್ಥಿತಿಲಯ ಕರ್ತನಾಗಿಯೂ, ಯಮಧರ್ಮಭೃಂಸಿಯಾಗಿಯೂ, ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲನಾಗಿ
ಯೂ ಇರುವ ದಶರಥ ಪುತ್ರನಾದ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನು ಹೊರತು ಅನ್ಯರನ್ನು ನಾನು
ಶರಣವನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

(೯) ಕೃಷ್ಣಮಾಕಿಯ ತನ್ಮೈತ್ರತಾಯೋಡು ತಾನುಮಾಯುಪೈ

ಯಲ್ಲನಾಯ್.

ಎಷ್ಟು ಲಿಖಮರಲ್ ಕುಲವುದಲ್ ಮೂವರ್ ತಮ್ಮಳ್ಳು
ಮಾದಿಯೈ,

ಅಷ್ಟ ನಿರುಲಕತ್ತುಳ್ಳೀರಕಳವನಿವನೈ ಕೂಡೆನ್ನಿ.

ನೈವನಾಲ್ ನಿನ್ನೈವರ್ ಯವನವನಾಕುಮ್ ನೀಳಕಡಲ್

ವಣ್ಣನೈ.

ಪ|| ಕೃಷ್ಣಮಾಕಿಯ-ಧಾರಕರಾದ (ರಕ್ಷಕರಾದ), ತನ್ಮೈತಾಯೋಡು-ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳೊಡನೆ, ತಾನುಮಾಯ್ ತಾನೂ ರಕ್ಷಕನಾಗಿ ನಿಂತು, ಅವೈಯಲ್ಲನಾಯ್
-ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧನವಾಗಿಯೂ, ಎಷ್ಟು ಇಲ್-ಅನುಭವ
ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ, ಅಮರಲ್ ಕುಲಮ್ ಮುದಲ್-ಉತ್ಯಮೂರಿ ಸನ್ನಿತಿಗೆ ಕಾರಣ
ಭೂತನಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಮೂವರ್ ತಮ್ಮಳ್ಳುಮ್-ಸಹ್ಯಾದಿ ಮೂರ್ತಿತ್ವಮ್
ದಲ್ಲಿಯೂ, ಆದಿಯೈ ಪ್ರಧಾನನಾಚವನನ್ನು ಕೂರಿತು, ಉಲಕತ್ತು ಉಳ್ಳೀರಕಳ್
ಈ ಲೋಕವಾಸಿಗಳಾದ, ನೀರ್-ನೀರು, ಅಷ್ಟ (ಅವನ ಪರತ್ವವನ್ನು ನೋಡಿ)
ಅಂತೆ, ಅವರ್ (ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಮಹಿಮನಾದ) ಅವನು ಇವ - (ನಮಗೆ ಸುಲಭ
ನಾದ) ಇವನು, ಎನ್ನಿ ಎಂಬ ಉತ್ಕರ್ಷಾರ್ಪಣೆ ಒದ್ದಿದಿಂದ, ಕೂಡೆನ್ನಿ
ಸಂತಿಯನಡಬೇಡಿ ನೈವನಾಲ್ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ನಿನ್ನೈವರ್ ಚಿನ್ನಿಸಲ್ಪಡು
ವವನು, ಯವ-ಯಾವನೋ (ಯಾವ ಬಗೆಯರೂಪಿಯೋ), ಅವರ್ ಅವನು
(ಈ ಅರ್ಚಾವತಾರ ಮೂರ್ತಿಯೇ), ಕಡಲ್ ಸಮುದ್ರದಂತೆ, ನೀಳವಣ್ಣ-
ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನ ಸ್ವಭಾವವಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರನೇ, ಆಕುಮ್ ಆಗಿರುವನು.

(ಸ-ಕಾ-ರ ||)—

ಮೂತಾ ಚಾಪಿ ಪಿತಾ ಸ್ವಯಂ ಹಿತಪರಸ್ತು ಸ್ತೋತುಮಿ ಬನ್ಧಾತ್ಮಕ-
ಸ್ತೋರೇಣಾನುಪಿ ಚಾಗ್ರಣೀಪ್ತವಿಧಮೂರ್ತ್ಯಾದಿತ್ವಯಕ್ಪೀಧರಃ |
ತಂ ತಾದೃಕ್ ಸ್ವಯಮಿದೃಗಿತ್ಯಪಿ ಭಯಾ ಮಾ ಸಂತಯಂ ಮಾನವಾ
ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿ ಕುರುತ! ಸ್ತುತಸ್ತು ಭಗವಾನ್ ಗವಿಧ್ವಾರ ರೂಪೋಽಬ್ಧಿವತ್ ||

ತಾ|| (ಪರಶ್ವನಃ ಮೊದಲಾಗಿ ಅವತಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವರ್ಣಿಸಿದರೂ ಅವುಗಳು
ಈಗ ನಮಗೆ ಆಶ್ರಯನೀಯವಾಗಲಾರವೆಂದು ಸಂತಯಪಡುವವರನ್ನು ಕುರಿತು
ಅರ್ಚನಾರ್ಥ ಸರ್ವ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಗಲೂ ನಮಗೆ ಸಮಾಶ್ರಯಣೀಯನೆಂದು
ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ ಈ ದಶಕದ ಮುಕ್ತಾಂತರೈವ ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿತ
ವಾಗಿದೆ.) ಮಾತೃಪಿತ್ರಗಳಂತೆ ರಕ್ಷಕನಾಗಿಯೂ, ತಾನೇ ಸರ್ವವಿಧ ಬಂಧುವಾಗಿ
ಯೂ ನಿತ್ಯವೂ ಸಂತೈಗೂ ಕಾರಣಭೂತನಾಗಿಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿ ಮೂರ್ತಿತ್ರಯ
ದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಧಾನನಾಗಿ ಇರುವ ಸರ್ವೋತ್ತರನನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವ ಸಂತಯ
ವನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ನಿತ್ಯ ಇಷ್ಟಪಡುವ (ವಿಗ್ರಹ) ರೂಪದಿಂದಲೇ ಅವನ ಸೇವ್ಯ
ನೆಂದು (ಅರ್ಚಾ ವಕಾರವನ್ನೇ) ಗಂಧಾರ ಸ್ತುತಾನೆಂದು ನಂಬಿ ಬಿಡಬೇಕು

(೧೦) ಕಡಲವಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಕಣ್ಣಿವರ ಕರುಮಾಣಿಕೆ
ಮೆನದಾರುಯಿರ್,
ಪಡವರೆವಿನಣ್ಣ ಕಿಡನ್ದ ಪರಂಶುಡಾ ಪಣ್ಣ
ಸೊಗ್ಗುಲುವೆರ್,
ಅಡವರುಮ್ ಪಡೈಮಜ್ಜಿ ವೈವರಕ್ಕಾಕಿ ಮೊಮೆತ್ತು
ಅಣ್ಣ ತೇರ್,
ಕಡವಿಯ ಪೆರುಮಾಕ್ ಕನ್ನೆಕ್ಕುಲ ಕಣ್ಣಿದೈಕ್ಕುಲ
ಕಣ್ಣಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ವಿಣ್ಣವರ್ ಪರಮಪದವಾಗುವಿಗೆ ಕರುಮಾಣಿಕೆಮ್ ನೀಲರತ್ನ
ದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನನಾಗಿಯೂ ಭೋಗ್ಯನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ಪಡೆ ಅರವಿ-ವಿಕಸಿತ
ಫಣಿಗಳುಳ್ಳ ಅದಿಕೇವನೆಂಬ, ಅಣ್ಣಿಕ್ಕಿಡನ್ದ - ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ, ಪರಂ

ಕೂಡಲೆ ದಿವ್ಯತೇಜೋನಿಧಿಯಾದ, ಕಡಲಾವಣ್ಣ - ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವನೂ ಶ್ರಮಹರವಾದ ಶರೀರಪುಷ್ಪವನೂ ಆದ, ಕಣ್ಣು-ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೂ, ಅದ ಎನದು ಆರ್ ಉಯಿರ್ ಸನಗೆ ಪೂರ್ಣಧಾರಕನಾಗಿ, ಕಣ್ಣು-ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲ, ನೂಗುವರೊ-ನೂಸುಮಂದಿ ಕಾಗವರ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ, ಅಡವರುಮಾ - ಹಿಂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವ, ಪಡೆಗೆ ಸೈನ್ಯನೆಲಾ . ಮಜ್ಜ - ನಶಿಸುವಂತೆ, ಐವರ್ ಕಳ್ಳ-ವಿದುರ ಎಂಬಿ ಮಂಡವರಿಗೆ, ಅಕ್ಕಿ ಸವ-ವಿಭವವೈಕನೂ. ವೆಮ್ ಶಮತ್ತು ಕೂರವಾದ ಯಂದ್ವಜ್ಜ, ಅವು-ಆಗ, ತೇರ್ಕಡನೆಯ-ರಥವನ್ನ (ಸಾರಥಿಯಾಗಿ) ನಡೆಸಿದ. ವೆರಮಾ ಸ್ವಾಮಿಯ, ಕನ್ನಿಕೂಬ್ ವೀರಗೊಲುಸು ಧರಿಸಿರುವ ಸಾದ ಗಳನ್ನು, ಕಣ್ಣುಕಳ (ನನ್ನ) ಕಣ್ಣುಗಳು. ಕಾಣ್ವದ. ಕಾಣ್ವುದು, ಎನುಕೊರೋ - ಎಂದಿಗೋ ?

(೨-೧೩ ರಲ್ಲಿ) -

ಸೂರೀಣಾಂ ಮೂರತ್ನಮುಕ್ತಮಗುಣಂ ಶ್ರೀಶೇಷಕಾಯಾ ಪರಂ
ಜ್ಯೋತಿಶ್ಚಾಪಿ ಗುಣಾಮ್ಬುಧಿರ್ಮದು ಹರಿಃ ಕೃಷ್ಣೋಽಪ್ತಿ ನೈ ಧಾರಕಃ
ಪೂರ್ವಂ ಯುಕ್ತವೀರಸೈನ್ಯಮುಖಿಲಂ ಹಂತುಂ ಸ್ವಯಂ ರಕ್ಷಿತುಂ
ಪಶ್ಚಾಚ್ಚ ನಿರತೋಽಸ್ಯ ಸಾರಥಿವಿಭೋಃ ಪಶ್ಚಾಮಿ ಸಾದೌ ಕದಾ ?

ಹು! (ಅನಂತರ ಪನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಮಹಾತ್ಮವಾದ ಕೃಷ್ಣನ ತಾರವನ್ನೇ ಪ್ರಸಂಗ ಸ್ಮರಿಸಿ ಆ ಪಾರ್ಥ ಸಾರಥಿಯ ಪಾಡಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ಕಾಣುವೆನೋ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಪರಮವದವಾಸಿಗಳೇ! ಅತ್ಯಂತ ಭೋಗ್ಯನಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಣ ನಾಗಿಯೂ, ಶೇಷಕಾಯಿಯಾಗಿಯೂ, ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಗಂಭೀರಸ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ ಶ್ರಮಹರನಾಗಿಯೂ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಅಂತರಂಗ ಪ್ರಿಯನಾಗಿ ಧಾರಕವನಾಗಿಯೂ, ಕೌರವ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಪಡಿಸಿ ಮಂಡವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾರಥ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿ ಯೂ ಇರುವ ಸರ್ವೇತ್ತರನ ಪಾಡಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಯಾವಾಗ ನೋಡುವೆನೋ- ಎಂದು ಆಶಾಪರ ಶರಣಗುತ್ತಾರೆ

(గం) కణ్ణకళా కణ్ణిచ్చరియననాయో కరుత్తు క్కు న్నన్
మేళియననాయో,
మణ్ణకళా జాలత్తయిర'క్కెల్లామరుళాశేయ్యుమో
వానవరేశన్యో,
పణ్ణకళా శ్రోల్లెవ్వుదినాడకా కురుక్కేక్కొక్క
తడకొక్కవో శోల,
పణ్ణకళాళయిరత్తిప్పత్తొల', పత్తరక క్కుడుమో
పయిలుమినే.

ప్ర. కణ్ణకళా-కణ్ణిచ్చరియననాయో, కణ్ణిచ్చరియననాయో (సాక్షాత్కరించుచున్నట్లు), అరియననాయో అత్యంతముగా, కరుత్తు క్కు మనస్సిగి, ననుమో ఎళియననాయో నిరదముగి అనుభవిస్తున్నట్లు, మేళియననాయో, మణ్ణకళా - శ్రోల్లెవ్వుదినాడకా, జాలత్త పువంజదల్లి, శుయిర'క్కెల్లామో పాదగళిగెల్లా, ఆరుళోయ్యమో శ్రవణాదు (అభిరూపియనాదు), వానవరేశన్యో నిక్కసురొత్తరనన్న, పణ్ణకళా - (ప్రమరద్వనిగళింద) గానస్వరపుచ్చ, శ్రోల్లె వ్వుదినాడకా కుడిద, వ్వుదినాడకా - తిరువ్వుదినాడిగి సవాదకరాద, కురుక్కేక్కొక్క కురుకాపురొత్తరరాద, తడకొక్కవో సమ్మాత్తయిర శోల స్త్రోత, వాడలు రటియ, పణ్ణకళా గానరూపనాద, అయిరత్తు సుహృదకమూలెయోలు, ఇప్పత్తొల' ఈ దత్తకదించ, పత్తర పరిమోక్కొక్కరాద భక్తరాగి ఆకకొక్కడుమో ఆగళుమో (అమదరింద) పయిలుమో ఈ దత్తకము అభ్యససి అనుభవనమాదిరి

(శ-గా-ర ||)—

అక్షిద్వన్ద్యపరూక్షమన మనసస్సాక్షాత్పదం రీలతః
ప్రభాత్తం నాచితకేః శ్రవణబలసిధిం సునిరన్త్రనాథం కరిమో !
స్మృతం ప్రియమరీత్యరశ్యతరివృత్తాదస్తమేవాకరీ-
త్తత్త్రేదం దత్తకం కనీశి తరమాం భక్తిం ! జన్యేః సత్కథామో ||

తా (ఈ దత్తకమును అభ్యసనమాచువచదు భక్తిశ్రోత్తమంగావరించు పదన ఫలమును సూచిస్తున్నది) కణ్ణిచ్చరియననాయో సాక్షాత్కరించు మూలభ

ನಾಗಿಯೂ. ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚೆನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸುಲಭನಾಗಿಯೂ, ವೈಧಿವಿಶ್ವದಿ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಕಲಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಕೃಷ್ಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಆಚಾರ ವತಾರ
ರೂಪಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಿತ್ಯಸೋರೇಶ್ವರನನ್ನು — ತಿರುವ ದಿನಾಡಿಗೆ ಅದಿನೆತಿ
ಯಾದ ಕುರುಕಾಪುರೇಶ್ವರರಾದ ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರ್, ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಲು ರಚಿಸಿದ
ಗಾನಧೂಪವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನಮಾಡುವವರು
ಭಕ್ತೋತ್ತಮರಾಗುವರು ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಿ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಾ 1)—

ತಾನ್ನಿವ್ವಿಪಾನಪಿ ವಿಹಾತುಮಸಾಧಕತ್ವ—

ಶ್ಯೋರೇರ್ದುರಾಸದತಯಾ ನಿಮುಖಾಃ ವಿಚಾರ್ಯ |

ಆಚಾರ ವತಾರಸುಲಭತ್ವಮುವಾಚ ತೇಷಾ—

ಮೇವಂ ಚ ತೇಷು ನಿಮುಖೇಷು ಶುಕೋಚ ವಪ್ತೇ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ 1.)—

ಪದ್ಮಾಕ್ಷ್ಮೇಂ ಪಾಪಹಸ್ತ್ರೀಂ ಮಣಿರಾಜಮಮರಾಧೀಶಚಿನ್ಮಾಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ
ತತ್ಪಾದ್ಯಕ್ಕುನ್ತಶಕ್ರೀಸುಫಟತಮಕುಟುಂಬ ಭಾವುಕಪ್ರಾಪ್ಯಸಾದಾಮ್ |
ಕುದ್ಧಾಸ್ವಾದ್ಯಸ್ವಭಾವಾ ಯಮಭಟಮಥನೀಂ ಭಕ್ತಧೀಪೃತ್ತಿಭವ್ಯಾಂ
ನೀಲೋಜ್ವಾ ಭೀತ್ಯವೃತ್ತಿಂ ಹರಿತನುಮನದಸ್ವಿರ್ಮಲಾಚಾರ್ ಮರಕ್ತಃ ||

(ಈ ಪಠ್ಯದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ.)

ಈ ಆಗನೇಗು ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶವಾರಿಮುನಿವರ್ಮರು ಭಗವಂತನ ಸೌಲಭ್ಯ
ವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ— ಪರತ್ಯವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಜ್ಞಶಾಯಿ
ಯನ್ನೂ, ಅನಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ಪೌಶೀಲವ್ಯಾತಿಶಯ, ಆಶ್ರಿತ
ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸರ್ವವಿಧ ಒಪ್ಪುತ್ತಾದಿ ಗುಣಗಳೊಡನೆ ಲೂಡಿದ ನರಸಿಂಹಾವತಾರ,
ಶ್ರೀರಾಮಾನತಾರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾನತಾರಾದಿಗಳನ್ನು ವಿರಚಿಸಿ, ತದನೇಕ್ಷಯಾ
ಆಚಾರ ವತಾರವು ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸರ್ವಸಮಾಶ್ರಯವೇಯುವಾಗಿದೆ- ಎಂದು
ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೋಧಿಸಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ಸಪ್ತಮದಶಕ.

(ಪಯಿಲುಂ ಶುಡರೊಳಿ)—

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಭಗವತ್ಪ್ರಿಯಾಕರ್ಮ ನಿರತರಾದ ಭಾಗವತರೊಳಿ
ಯಾವಜಾತಿ ಕುಲದವರಾದರೂ ನಮಗೆ ಸೇವ್ಯರೆಂದು
ಭಾಗವತಶಿಷ್ಯರು ನಿವರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

(೧) ಪಯಿಲುಂ ಶುಡರೊಳಿ ಮೂರ್ತಿಯೈ

ಪ್ರಿಯಾಕರ್ಮನೈ,

ಪಯಿಲವಿನಿಯ ನಮ್ ಪಾಪಾಡಲ್ ಶೇರನ್ದ ಪರಮನೈ,

ಪಯಿಲುಮ್ ತಿರುವುಡೈಯಾರ್ ಯವರೇಲುಮವರ್

ಕಣ್ಣೀರ್,

ಪಯಿಲುಮ್ ಪಿಪ್ಪಿಡೈ ತೋಡುಮೈಯಾರಳುವರ್

ಪರಮರೇ.

ಪ್ರ|| ಪಯಿಲುಮ್ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರೆ ನ, ಶುಡರ್ (ಸೌಂದರ್ಯ ಪಾವನಾಪದಿ
ರೂಪನಾದ) ಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಒಳಮೂರ್ತಿಯೈ ತೇಜೋಮಯ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ,
ಪ್ರಿಯಾಕರ್ಮನೈ ಪುಣ್ಯರೀತಾಕ್ಷನಾದ, ಪಯಿಲ ಇನಿಯ-ಅಪ್ರೀತರಿಗೆ ನಿರತಿಶಯ
ಭೋಗ್ಯನಾದ, ನಮ್ ಪಾಪಾಡಲ್ ಶೇರನ್ದ ಪರಮನೈ-ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಾಪ್ತಿಶಾಯಿ
ಯಾದ ಸರ್ವೋತ್ಕರನನ್ನು, ಪಯಿಲುಮ್ ತಿರು ಉಡೈಯಾರ್ - ಅಮಭವಿಸುವ
ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದವರು, ಯವರೇಲುಮ್-ನಿಮ್ಮ ನಿತ್ಯವರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರ್
ಪಯಿಲುಮ್ ಪಿಪ್ಪಿಡೈತೋಡುಮ್ - ಅವರಿಗೆ ಒರುವ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ,
ಎಮ್ಮೈ ನಮ್ಮನ್ನು, ಅಳುವ ಅಳುವ ಪರಮರ್ ಕಣ್ಣೀರ್ - ಪರಮತೀರ್ಥಗಳಿ
ಎಂದು ತಿಳಿದಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಜಿಹ್ವಾಕಿಸ್ತತ್ಪರಮಂ ಸರೋಜನಯಾಸಂ ಕ್ಷೀಣಾನ್ಮುಘೌ ಕಾಯಿನಂ-
ಭಕ್ತಾರ್ಥಂ ಹರಿನುಚ್ಯುತಂ ಶ್ರೀಕವತಾಂ ಭಾಗ್ಯಂ ಹಿ ಭೋಗ್ಯಂ ಪರಮ್ |
ಯೇ ಕೇಚಚ್ಚ ಭಜನ್ತಿ ತೇ ಹಿ ಸತತಂ ಸೇವ್ಯಾ ಭವಂತೋನ ನಃ
ಪ್ರಾಪ್ಯಾಸ್ಸರ್ವಜನಿಷ್ವರೇಹ ಪರಮಾಸ್ತೇ ಸಂತಿ ಪಶ್ಯೇಷಿಣಃ .

ತಾ. (ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನ ಸೌತ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಗುಣಾತಿಶಯವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಿ
ಪನ್ನಪ್ಪರಾಗಿರುವ ಭಾಗವತರು ನಮಗೆ ಕೇಷಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ವಿಷ್ಣು
ಕಾಂತಿಯುಕ್ತನಾದ ಕೇಜೋಮಯ ನಿವೃದ್ಧಿಗ್ರಹಣೆಗಳ ವನಾಗಿಯೂ, ಪುಣ್ಯರೀ
ಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಕ್ಷೀಣಾಬ್ಧಿಶಯಿಯಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳು ಯಾವ ಕಾಲದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಕಲ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ
ನಮಗೆ ಪರಮಕೇಷಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮರು

(೨) ಅಳುವಂ ಪರಮನೈ ಕೃಣ್ಣನೈ ಯಾಪ್ನಿಪ್ರಾಕ್ ತನ್ನೈ
ತೋಳುವೋರೊ ನಾನುಡೈ ತೊಮಣಿವಣ್ಣ ನೆಮ್ಮಾಕ್

ತನ್ನೈ ತಿ.

ತಾಳುವಂ ತತಕ್ಕೈಯುವಂ ಕೂಪ್ಪಿ ಪ್ಪಣಿಯುವುವಂ

ಕಣ್ಣೀರ,

ನಾಳುವಂ ಪಿಂಪಿಕ್ಕೈ ತೋಡನೆತ್ತೈ ಯಾಳುಡೈ ನಾದರೇ.

ಪ್ರತಿ ಅಳುವಂ ಪರಮನೈ ಅಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಗುಣಾತಿಶಯವುಳ್ಳ, ಕಣ್ಣನೈ
ಅವತಾರ ಪಾಲನುಳ್ಳ (ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ), ಯಾಪ್ನಿಪ್ರಾಕ್ ತನ್ನೈ-ಚಕ್ರಪಾಣಿ
ಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಹಿರ-ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ, ನಾನುಡೈ ತೋಳುವಂ ಉಡೈ-
ಚಕ್ರಾರ್ಥಜಗಳನ್ನು, ತೂ ಪವಿತ್ರಪಾಶ (ಭೋಗ್ಯವಾದ), ಮಣಿ-ನೀಲರತ್ನದಂತಿ
ರುವ, ವಣ್ಣ-ವಿಷ್ಣುಕೀರವುಳ್ಳ, ಎವಣ್ಣ ತನ್ನೈ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತಡವಂ
ತಾಳುವಂ ಕೈಯವಂ ಕೂಪ್ಪಿ ವಿಶಾಲನಾದ ಪಾಡಗಳನ್ನೂ ಹೆಮ್ಮಗಳನ್ನೂ
ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡ (ಅಂಜಲಿ ಹವ್ಯರಾಗಿ, ಪಡೆಯುವ ಮರೆ ಕಣ್ಣೀರ ಪಣಾನು
ವಾಹನವನೇ ಅಲ್ಲವೆ, ನಾಳುವಂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಪಿಂಪಿಕ್ಕೈ ತೋಳುವಂ ಅನ್ಯಾದ
ಕಾರಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ, ಎನ್ನೆ ಅಳಿಡೈ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ
ನಾದರೇ-ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ (ನಾಥರೇ)

(స-గా-ర ||)—

సేవ్యత్వే సరమం త సర్వసూలభం కృష్ణం త చక్రాన్వితం-
విష్ణుం చిన్మచకుర్భూజం మణినిభం నభం త నత్కిరధరమో |
సేవన్తే భువి యే కృతాన్జాలి పుటాశ్వాశ్వాజ్జ మోతే సదా
ఽశ్వశ్వాకం ప్రశీజన్యసేవ్యవిభవం నాథం తరేస్సుప్రియాః ||

తా|| (ఆవయవ కాన్తిగీ ఎత్తరాగమువ భాగవతము ననుగీ శ్వామి గళిందు యోబుత్తారే) క్షీరాబ్ధియందు ఆశ్రిత సంరక్షణార్థముగి శాల భృద్ది సకలగుణపరిష్కృతముగి ఆవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక, ఆశ్రయణీ యగును. తత్కర్మజయార్థముగి, నిలమణి వర్ణనగును. ఇరువ నన్న స్వామియన్న సంబలిబుద్ధిరగు సాక్షాంగ ప్రణామవం నూడవ భాగవతోత్తమరే ననుగీ ఎందోదిగల సర్వజన్మగళియొ నాధరు

(శ్రి) నాదన్యే శాలమమో వానమమోత్తుమో,

నాన్మత్తాయ

ప్రొదన్యే, వోన్మేడుమో శక్తరత్తేన్ద్రే ఏరాన్ తన్ద్రే
పాదమో పోయవలార్ద్రే ప్పణియుమవో శాన్ద్రే,
ఓమమో పిన్మిన్ద్రే తోన్మేన్ద్రే యోళున్ద్రేయారోశళే.

ప్ర|| నాదన్యే (నిరుపాధిక) స్వామియగును, శాలమమో - ఈ లోకము (సంసారివర్గము) వానమమో-నిత్యశరీరవర్గము, ఏత్తుమో నీడొత్తమాడునెకే ఇరువ, నాన్మత్తాయ - పోదన్యే పరిమళపుష్ప శుభ్రా కుశుమగళింద ఆలంకృతనాగి, ప్పణి రమణీయమండ (దశనిలయ నుడ), నేడుమో-కున్దతనంద , టుత్తన్ద్రేవ ద) శక్తరత్త, తక్రవన్న ధరించువ, ఎన్ద్రే ఏరాన్తన్ద్రే నమ్మ స్వామియందనన్న, పాదమో పోయవలార్ద్రే - పాదగళిల్లి నమస్కరింపబ్బినదన్న, ప్పణియుమవో శాన్ద్రే - నమస్కరిసి ఆశ్రయింపవలగినే, ఓమమో - తాన్త్రపరికనాద, పిన్మిన్ద్రే ఇన్ద్రేకిన్మిన్ద్రే జన్మవకారగళిల్లిన్ద్రా ఎన్మిన్ద్రే నమ్మన్న, ఆళున్ద్రేయారోశళే - ఆళునవర (దానసన్నిగి మూడికొల్ప వవరు.)

(ಸ-ಗಾ-ರ ೫)—

ನೂಳು ಭೌಮಗಣ್ಯತ್ವ ಸೂರಿನಿವಶ್ಯಸ್ತು ವ್ಯಂ ತುಲಸ್ಯಾಽಪ್ಯಾಪಂ-
ದೀಶ್ಯಾದ್ವಿವ್ಯಕುರ್ದಕನಂ ಮಮ ವಿಭುಂ ಸಾದಾಪನಮ್ರಾಘು ಯೇ |
ಸೇವಮೇ ಸತತಂ ಚ ತತ್ಪದನಹಾಕಾಸ್ಮೀಶ್ವರೀಶ್ವಾ ಸ್ವಯಂ-
ಪೂಜ್ಯಸ್ತರ್ವಜನಿಷ್ಕಪಿ ಪ್ರಿಯತನನಿ ಅಸ್ಮಾಕಮಾರಾಘಸ್ಯದಾ ||

ತೂ. | ಸಂಸಾರಿಗಳೂ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಸ್ವೋತ್ತಮಾಡುವಂತೆ ಅತ್ಯಂತ ರಮಣೀಯ-ವಿಗ್ರಹ, ನಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ - ದಿವ್ಯಕುಲಸೀ ಭುಷ್ಣಮಾಲಾಂಕೃತ ನಾಗಿಯೂ, ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನ ಚರಣಾರವಿ ನೈಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಭಾಗವತರಿಗೆ ದಾಸ ಭೂತರಾದವರು ನಮಗೆ ಸರ್ವಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಪ್ರಯೋಗಿಯಾದ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯರಲ್ಲವೇ ?

(೪) ಉದ್ಯೋಗಾರ್ಹರನ್ನ ಕಾಡ್ಪೆಯಕ್ ಕಣ್ಣಿಕ್ಕೈಯುನುಡೈನಾಣಿನೆಕ್,
ಪುಡ್ಪೆಯಾದ್ ಪೊನ್ನೂಲಿನೆಕ್ ಪೊನ್ನುಡಿಯಾಕ್

ಯೋಗ್ಯ ಮುಖವು ಪಲ್ಕಿಸುತು,

ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ತ್ತಿರುನುಲರೇಣ್ ತೋಣ್ಡುರ್ ತೋಣ್ಡುರ್

कैफ़ी दर,

ಇದೇಯಾರ್ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮುಖವು ಪರಮವುಳ್ಳದೆ.

ಪ್ರ. ಇಡ್ಲಿ ಆರಾಸ್ತ - ಶರೀರದೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿರುವ, ಅಡ್ಡಿಯಾ
ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಧರಿಸುವ, ಕಣ್ಣಕ್ಕಿರ್ಬಾ ಕಣ್ಣುಧೂಪಣವುಳ್ಳ, ಉಡ್ಡಿನಾಣಿನ -
(ರಮ್ಯವಾದ) ಉಡಿದಾರವುಳ್ಳ, ಪುಡ್ಲೆ ಆರ್ - ಹಿಂದುಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ, ಪೊನ್ನಾ
ಲಿನ - ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾದ ಯಜ್ಞೋಪವೀತವುಳ್ಳ, ಪೊಮ್ಮಡಿಯಾ ರಮಣಿಯಾ
ಎಂಬ ಕಿರೀಟವುಳ್ಳ, ಮುಖಾನಾ - ಮತ್ತೂ, ಪಲಕಲಾ ಅನೇಕವಿಧವಾದ
ಆಭರಣಗಳನ್ನು, ನಡೆಸೂ ಉಡ್ಲೆ - ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಪಿದುನಾರಣಾ -
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ, ತೊಣ್ಣುರ್ ಭಕ್ತರಿಗೆ (ದಾಸರಿಗೆ), ತೊಣ್ಣುರ್ ಕಣ್ಣೀರ್
ಭಕ್ತರಾದವರಲ್ಲಿವೆ, ಇಡ್ಲಿ ಆರ್ - ಸುರಸ್ತರವಾದ, ಪಿಟ್ಟು ಪುಡ್ಲೆ ತೊಣ್ಣು - ಜನ್ಮಾವ
ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪ್ಪ, ಎದುಕ್ಕ ನಮಗೆ, ಎಮ ಸೆರಮಕ್ಕಳೇ ಸದಮ ತೀರ್ಪಿಗಳೇ
(ಶ್ರೀಷ್ಠರಾದ ಸಾಧರೇ).

(ಸ-ಗಾ-೪ ||)—

ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಮುತ್ತುರೀಯವಸನಂ ಭೂಷಾನ್ವಿತಂ ಕಣ್ವಿಕಾ-
ಕಾಂಕ್ಷಾಽದಾಮಸುವರ್ಣಮೌರಿವಿಲಸದ್ಯುಜ್ಜೀವವೀತಾಂಜ್ವಲತಮಾ |
ಸೇವನ್ಮೇ ಸತತಂ ಚ ಯೇ ಭುವಿ ಹರಂ ಭಕ್ತಾಶ್ಚ ತೇಷಾಂ ಸದಾ
ಒಸ್ಯಸ್ಯಾಕಂ ಪರಮಾತ್ಮ ಸರ್ವಜನಿಷು ಸ್ತಾಪ್ಯಾಶ್ಚ ಸೇವ್ಯಾಸ್ತುಯಮ್ ||

ತಾ (ದಿವ್ಯಾಭರಣಕಾನ್ತಿಗೆ ವತ್ಸರಾಗಿರುವ ಭಾಗವತರಿಗೆ ದಾಸಭೂತರಾದ
ವರು ನಮಗೆ ಪರಮತೀರ್ಥಿಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ದಿವ್ಯಪೀತಾಂಬರಾದಿ ವಸ್ತ್ರ
ಧಾರಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಕಣ್ವಿಕಾ ಕಾಂಚೀದಾಮ ಹಿರಣ್ಯಯುಜ್ಜೋಜವೀತ
ಸುವರ್ಣಕೀರಾಬಾದ್ಯನೇಕವಿಧ ರಮಣೀಯಾಭರಣ ವಿಶಿಷ್ಟನಾಗಿಯೂ, ಇರುವ
ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾಸಭೂತರಾದವರೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ನಿರಂತರ
ವಾಗಿ ಸಕಲ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ಪರಮತೀರ್ಥಿಗಳಾದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

(೫) ಪೆರುಮಕ್ಕಳುಳ್ಳವರ್-ತಮ ಪೆರುಮಾನ್ಮೈ, ಯಮರರ್-ಕಳ್ಳು
ಅರುಮೈಯೊಡ್ಡಿಯ ನೆಣ್ಣರಮುದೂಟ್ಟಿಯ ವಪ್ಪನೈ,
ಪೆರುಮೈ ಪಿದ್ವೊ ವಲ್ಲಾರೈ ಪಿದ್ವೊಮವರ್ ಕಣ್ಣೇರ್,
ವೆರುಮೈಯುಮಿಮೈಯುಮ್ ನಮೈತ್ತಯಳೆಕ್ಕುಮ್
ಪಿರಾಕ್ಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ಪೆರುಮಕ್ಕಳುಳ್ಳವರ್-ತಮಪಾಪಾಪದ ಮೂಡಾತ್ಮ್ಯಳುಳ್ಳ ನಿತ್ಯನೂರಿ
ಗಳಿಗೆ, ತಮಪೆರುಮಾನ್ಮೈ-ಅಸಾಧಾರಣಾಭಿಪ್ರಾಯಾದ, ಅಮರರ್-ಕಳ್ಳು ಮರಣ
ರಹಿತರಾಗಿಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ, ಅರುಮೈಯೊಡ್ಡಿಯ ದುರ್ಲಭ
ವಾಗದಂತೆ, ಅನು (ದುರ್ವಾಸರಿಂದ ಶಾಪೋಪಹಿತರಾದ) ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ,
ಆರ್ ಅಮುದು ಊಟ್ಟಿಯ-ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವ್ಯತವನ್ನು ಕುಡಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದ,
ಅಪ್ಪನೈ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಪೆರುಮೈ - ಅವನ ಮೂಡಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು, ಪಿದ್ವೊವ
ಲ್ಲಾರೈ ಪ್ರೀತ್ಯತಿಶಯದಿಂದ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬಲ್ಲ ಭಾಗ
ವತರನ್ನು, ಪಿದ್ವೊಮವರ್-ಕಣ್ಣೇರ್ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡಬಲ್ಲವರಲ್ಲದೆ,
ವೆರುಮೈಯುಮ್ ಇಮ್ಮೈಯುಮ್ - ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇತರಲೋಕದಲ್ಲಿ,
ನಮ್ಮೈ ನಮ್ಮನ್ನು, ಅಕ್ಕುಮ್ ಉಚ್ಚೇನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ, ಪಿರಾಕ್ಕಳೇ
ಉಪಕಾರಕರು.

(స-గ-ర II)—

సౌఖ్యం సూరినరాధిపం సురగణాః పూర్ణామృతపాత్రనా .

ద్రక్ష్యేత్వాఽపృథ్వకారిణం ఒకుతమాం శంసన్తి యే త్వక్రమాతా ।

తేజాం శ్రోత్రపరాయణాః శిల భవన్త్యస్మాకమార్యాభువి

బ్రాహ్మస్వేన్మృతమాస్తథా దివి శ తే ద్యుజ్జీవయన్త్యేవ నః ॥

తా|| సిత్యసూరిగళగీ ఆధిపతియైనయూ దేవతగళగీ పూర్ణామృత
పాత్రనింద మహోపకార మూడిదచనాగియూ ఇగున స్వామియన్న
ప్రీత్యతికయదీద మనస్సుందంతే ఆక్రమవాగి పూర్ణమాడబట్టి భాగ
వతరన్న సూర్యమాడబట్టవరు నాలింకదట్లూ ఇతరలొకదట్లూ నమ్మ
న్ను లుచ్చిరిసువంకే మూడువ మడంకకారకర (అవలీ నమగ సీవ్య
దాద లుత్తరకాబాడరేందు భావవు)

(౬) ఆళిక్కుమో వరమన్తే శ్శణ్ణన్తే యాహ్మిరైతన్తే
తళిక్కుమోబ్జిన్తే త్తమోణివణ్ణనీమాత్త తన్తే
ఒళిక్కుణ్ణనీదియ్యే యుళ్ళత్తక్కుళ్ళమవరా

కణ్డీరొ,

తలిప్పిన్తే యాన్దొమ్మేత్తే శ్శన్తనాన్తరైన్తాన్తరైన్

స|| ఆళిక్కుమో వరమన్తే లుపకారమాడువుదరల్లి ప్రీత్యనాదవ
నన్ను, శ్శణ్ణన్తే భవనాద ప్రీత్యన్తనన్ను, ఆహ్మిరైతన్తే చక్రవాద
యాద స్వామియన్తే, తుళిక్కుమో నలుబ్జిన్తే మధుస్వేన్దయాగి వరిమళ
వుళ్ళ మాటిగళన్న భరసిరువ, శూమణివణ్ణ-నిర్మలవాద మాణిక్యదంతే
వరావుళ్ళ, ఎమ్మా తన్తే - నన్న స్వామియన్న ఒళిక్కుణ్ణ - ఆత్మన్
ప్రకాశవుళ్ళ, తోదియ్యే-బ్జిన్తేత్తరైన్తనన్న, లుళ్ళత్త-మనస్సినల్లి,
కొళ్ళ మవరా కణ్డీరొ అనుభవిసువరల్లనే, ఎమ్మేత్త నమ్మన్ను, తలిప్పిన్తే
-నిక్కలవాయివంతే, ఆణ్ణ-ఆళి, శన్తనాన్తరమా-శకల జన్మగళణ్ణ,
కావ్వరా-రక్షసువవయ.

(ಸ-ಗಾ-೩ ||)—

ದಾತಾರಂ ಪರಮಃ ಹರಿಂ ಯದುಪತಿಂ ಕೃಷ್ಣಂ ಚ ಚಕ್ರಾಶ್ಚಾಕಂ
ಸೌಗಂಧ್ಯಾದ್ರ್ಯಮುಪಸ್ರಜಂ ಮಣಿನಿಧಂ ನಾಥಂ ಚ ಮೇ ಶ್ರೀಧರಮ್ |
ಜ್ಯೋತಿಸ್ತತ್ಪರಮುಚ್ಚಲಂ ಹೃದಿ ತು ಯೇ ಕುರ್ವನ್ತಿ ನಿತ್ಯಂ ಚ ತೇ
ಸತ್ಯಂ ನಃ ಪರಿಪಾಲಯನ್ತಿ ಸಕಲಂ ಬಾಹುಜನ್ಯಾನ್ತರಮ್ |

ತಾ (ಅವನ ಪೌಂಡ್ರಾಧಿಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವವರು
ನಮಗೆ ರಕ್ಷಕರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಪರಮೌದಾರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ಚಕ್ರ
ಪಾಲಿಯಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯಮಾಲಾಂಕೃತನಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಚ್ಛಮಾಚರಣವರ್ತನಾ
ಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ದಿವ್ಯ ತೇಜೋಮಯನಾದ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ ಅನುಭವಿಸುವವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಸಕಲಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸುವ ಮಹಾತ್ಮರು.

(೭) ಶನ್ಯತನ್ಯಾನ್ತರಮ್ ಪೂತ್ತಡಿಯೂರಕಳೈ ಕೊಣ್ಣು ಪೋಯ್,
ತನ್ಮೈ ಪೆಱುಕ್ಕಿ ತ್ತಾತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡ್ ಕೊಳ್ಳು ಮಪ್ಪನೈ,
ತೊನ್ನೈ ಪಿದೂವು ವಲ್ಲಾರೈ ಪಿದೂಮವರ ಕಣ್ಣೀರ್,
ನೆನ್ನೈ ಪುಕ್ಕುಮೈತ್ತಿ ನಳುಯ್ಯಕ್ಕೊಳಕ್ಕಿ ನಪ್ಪರೇ.

ಪ್ರ|| ಶನ್ಯತನ್ಯಾನ್ತರಮ್ ಜನ್ಮಪರಂಪರೆಗಳು, ಕಾಪ್ತು - ಉಂಟಾಗದಂತೆ
ತಡೆದು, ಅಡಿಯೂರಕಳೈ - ಶೀತಪ್ರಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಕೊಣ್ಣು ಪೋಯ್ -
(ಪರಮಪದಕ್ಕೆ) ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ, ತನ್ಮೈ ಪೆಱುಕ್ಕಿ ಸ್ವರೂಪಾವಿಭಾವ
ವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ತಾತಾಳಿಣೈಕ್ಕೀಡ್-ತನ್ನ ಪಾಮಯ್ಯದ ಕೆಳಗೆ, ಕೊಳ್ಳು ಮ್ಪ-
ಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುವಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ, ಅಪ್ಪನೈ-ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ತೊನ್ನೈ-ಸ್ವಾಧಾ
ವಿಕವಾದ ಲವಣ ಉಪಕಾರಕತ್ವವನ್ನು, ಪಿದೂವು ವಲ್ಲಾರೈ ಹೇಳಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬಲ್ಲವರನ್ನು ಪಿದೂಮವರ ಕಣ್ಣೀರ್ - (ಪ್ರೇಮಾತಿಕರಾದಿಂದ)
ಮನಸ್ಸುಬಿಡದಂತೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವವರಲ್ಲವೆ, ಎಮ್ಮೈ-ನಮ್ಮನ್ನು, ನೆನ್ನೈ ಪೆ
ಱುಕ್ಕು - (ಮುಕ್ತರೊಡನೆ ಸಂಗಮವೆಂಬ) ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡುಮಾಡಿಕೆ
ಮಾಡಿ, ನಾಳ್ - ಸರ್ವಕಾಲಬದ್ಧನ, ಉಯ್ಯಕ್ಕೊಳಕ್ಕಿ - ಉಬ್ಬೀದಿಸುವಂತೆ
ಮಾಡುವ, ನಮ್ಮರ್-ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರರು

(ಸ-ಗಾ-ರ || -

ನಾನಾಜನ್ಮಮು ಭಕ್ತವರ್ಗಸರಣಿಂ ನೀತ್ಯಾ ಚ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕೃತಿಂ-
 ದತ್ತಾ ಸ್ವಾಂಘ್ರಿಸರೋಜಯುಗ್ಮಪದವೀಪೇವಾಂ ಚ ಕೃತ್ವಾ ಸ್ವಯಮ್
 ರಕ್ಷಂತಂ ಪ್ರಭುವಚ್ಛೃತಂ ಸ್ತುತಿಸರಾಶ್ಯಂಸಮ್ನಿ ಯೇ ತತ್ಕೃತಿಂ
 ಕುರ್ವಂತಃ ಕಿಲ ಸತ್ತಿದಂ ಪ್ರಭುವರಾ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರಂ ಪರಮ್

ಶಾ|| ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲೂ ತಾನು ಒಂದು ಅವತರಿಸಿ ಅರಿತರನ್ನು ಪರಮ
 ಪದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ಥಾನಸಮ್ಮನ್ನರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ
 ಪಾದಯುಗಳದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯವಂ ಮಾಡ ಮಂತೆ ಮಹೋಪಕಾರಮಾಡುವ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ಭಾಗವತರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸೆಮಾಡುವವರೇ
 ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಸಂಗಮರೂಪವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ
 ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧೇವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವಿಶ್ವಾಸಪಾತ್ರರು

(೯) ನಮ್ಮನ್ನೈ ಫಾಲಮ್ ಪಡೈತ್ತವನ್ನೈ ತ್ತಿರುವಾರ್ಬನ್ನೈ,
 ಉಮ್ಮರುಲಕಿನಿಲ್ ಯಾಕ್ಕುಮ್ ಬಣವ್ ರಿಯಾಕ್ ತನ್ನೈ,
 ಕ ವಿಪ್ಪಿನರಸರ್ ಕಳೇತ್ತುವರೇಲುವಮ್ ಕನ್ನೀರ್
 ಎಮ್ಮಲಪಿಪ್ಪಿಡೈ ಕೋಡಮ್ ತೊಳುಕುಲಮ್ ತಾಡ್ನೀರ್

ಪ|| ನಮ್ಮನ್ನೈ - (ನಿರುವಾರ್ಥಿ) ಶರಣನಾದವನನ್ನು, ಫಾಲಮ್ ಪಡೈತ್ತ
 ವನ್ನೈ ಜಗತ್ಪ್ರಪ್ತಿಮಾಡಿದವನನ್ನು, ತಿರುವಾರ್ಬನ್ನೈ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯನ್ನು ವಕ್ಷ
 ಸ್ತೃಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವವನನ್ನು, ಉಮ್ಮರುಲಕಿನಿಲ್ - ದೇವತೆಗಳ ಉದ್ವಿಲಾಸ
 ಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾಕ್ಕುಮ್ - ಯಾರಿಗೂ (ಎಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ), ಉಣರ್ಪು
 ಅರಿಯಾತನ್ನೈ ತಿಳಿಯಲಶಕ್ತನಾದವನನ್ನು ಕುವ್ವಿನರಸರ್ ಕಳುಮ್ ಕುಂಞಿ
 ಪಾಕವೆಂಬ ನೆರಕದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಸುಪ್ರಸಾದಾಗ್ರಾ, ಏತ್ತುವರೇಲ್
 ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ, ಅವರತಾಜ್ಞಾ ಕಾ ಕನ್ನೀರ್ - ಅವರೇಯಲ್ಲವೆ, ಎಮ್ - ನಮ್ಮ
 ವಲಪಿಪ್ಪಿಡೈಕೋಡು ನಾನಾವಿಧ (ಅನೇಕ) ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ, ಎಮ್
 ತೊಳುಕುಲಮ್ - ನಾವು ಸೇವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕುಲದವರು

(ಸಂಗ್ರಹ) —

ಪೂರ್ಣಂ ಚಾಯಿಲವಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿನಿರತಂ ಶ್ರೀವತ್ಸವತ್ಸಸ್ಥಲಂ
ದೇನಾನಾಮಹಿ ದುರ್ಗಮಂ ಮತಿಮತಾಂ ತಂಸನ್ನಿ ಚೇನ್ನಾರಕೇ |
ಯೇ ಕೇಚಿತ್ಕಿಲ ತೇಽಪಿ ಜನ್ತುಸದಣಿತ್ಯಸ್ಮಾರಕವೀರಾಸ್ತ್ವಯಂ
ಸೇವ್ಯಾ ಏವ ಹಿ ಸತ್ಯಮೇತದಿತಿ ವೇ ದಿವ್ಯಂ ಮತಂ ಪಾವನಮ್

ತಾ|| (ಅವನ ಶ್ರಿಯೇಷತಿತ್ವ ಮಹಾಗುಣದಿಂದ ಬೆತರಾದ ಭಾಗವತರು
ನನಗೆ ಸಾಧರಿಸಿದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ನಿರುಪಾಧಿಕ ಶರಣನಾಗಿಯೂ, ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿ
ಮಾಡಿದವನಾಗಿಯೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀನೀವೇವಯನ್ನು ವತ್ಸಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ,
ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಸಂಪನ್ನರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಅಗೋಚರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿ
ಯನ್ನು, ಯಾವ ಕುಂಭೀಪಾಕಾದಿ ನದಕವಾಸಿಗಳಾದ ಪಂಪಿತ್ವರು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ
ದಾಗ್ಯೂ ಅವರೇ ನಮಗೆ ಸಕಲ ಲಕ್ಷಗಲ್ಲು ಸಂಸೌವ್ಯರಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಕುಲ
ತಿಲಕರು (ಅನ್ತಹ ಭಾಗವತರಿಗೆ ಚನ್ಮದೋಪವೃತ್ತ ಇಲ್ಲ ಅವರೇ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
ಕುಲದವರೆಂದು ಭಾವವು.)

(೯) ಕುಲನಾಂಹು ಶಾದಿಕಳ್ ನಾಲಿಲಮ್ ಕೇಚ್ಚೇನ್ದು, ಎತ್ತನೈ
ನಲನಾನ್ವಿಲಾದ ಶಣ್ಣಾಳ ಶಣ್ಣಾಳರಕಳಾಕಿಲುಮ್,
ವಲನಾಂಹು ಶಕ್ಕರತ್ತಣ್ಣಲ ಮೇಣಿವಣ್ಣಾಳ್ಳಾಳೆನು, ಉಳ್ಳ
ಕುಲನಾರಡಿಯಾರ್ ತವೈಡಿಯಾರೆಮ್ಮಡಿಕಳೇ.

ಪ್ರ. ಕುಲಮ್ (ಪರಸ್ಪರ ವಿವಾಹದಿಂದ) ಸಕಲಕುಲಗಳಿಗೂ, ತಾಂಹು -
ಅಧಾರಭೂತವಾದ, ಶಾದಿಕಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾದಿಕಾತಿಗಳು, ನಾಲಿಲಮ್ - ಸಾಲ್ಪ
ಕ್ಷಿಂತಲೂ, ಕೇಚ್ಚೇನ್ದು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು, ಎತ್ತನೈ ನಲಮ್ ತಾನಿಲಾದ - ಎಷ್ಟು
ನಿತ್ಯಸ್ವರಾಗದಾಗ್ಯೂ ಆ ನಿರ್ಕರ್ಷ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮೂಢತವರಾದ, ಶಣ್ಣಾಳ
ಶಣ್ಣಾಳರ ಕಳಾಕಿಲುಮ್ ಚಣ್ಣಾಳರಿಗೂ ಚಣ್ಣಾಳರೆಂತೆ ಕೋರುವವರಾದರೂ,
ವಲಮ್ ತಾಂಹು ಒಲಗಡೆಯಲ್ಲ ಧಂಸಲ್ಲಟ್ಟ, ಶಕ್ಕರತ್ತು ಚಕ್ಕವುಳ್ಳ, ಅಣ್ಣಲ -
ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ಮೇಣಿವಣ್ಣಾಳ್ಳು - ಸಿಲಮಡೆವರ್ಣನಾದ ಭಗವಂತನಿಗೆ, ಅಳ -
(ನಾವು) ಕೇಷಭೂತರು, ಎನ್ನು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಉಳ್ಳಕುಲನಾರ್ - ಅನನ್ಯ
ಪ್ರಯೋಜನರಾಗಿ ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ, ಅಡಿಯಾರ್ ತಮ್ - ದಾಸಭೂತರಾದವರಿಗೆ,
ಅಡಿಯಾರ್ ದಾಸಭೂತರು, ಎಮ್ ಅಡಿಯಾರ್ ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು.

(೫-ಗಾ-೨ ||)—

ಜಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಕುಲಾಪಕೃಷ್ಣಜನನಾಶ್ಚಾನ್ಯಾ ಲಚಣ್ಣಾ ಲಕಾ-
 ಶ್ಚಾಸಿ ಶ್ರೀಹರಮಚ್ಚುತಂ ಮಣಿನಿಧಂ ಚಕಾಸ್ಮಿತಂ ಸಂಶ್ರಿತಾಃ |
 ಕೃಷ್ಣಾರ್ಣವಂ ರಜಾಶ್ಚ ಯೇ ಭುವಿ ಇನಾಸ್ತೇಷಾಂ ಚ ದಾಸಾತ್ಯಸಾಂ
 ದಾಸಾಸ್ತುಃ | ಪರಮಾಶ್ಚ ಶೇಷವಿಭವಾ ಅಸ್ಮಾಕಮಾನ್ಯಾಶ್ಚಿದಾ ||

ತಾ|| ಜಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯಾದಿ ಜಾತಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಕೆಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿ ಎಷ್ಟು ನಿತ್ಯವೂ
 ರಾಗದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಚಂಡಾಲ ಚಂಡಾಲರಾಗದ್ದಾಗ್ಯೂ- ಶ್ರೀ ಚಕ್ರವಾಣಿಯಾಗಿ ನೀಲ
 ಮಣಿವರ್ಣನಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಶೇಷಭೂತರಾಗಿ ಅನ್ತರಂಗ ಕೈಂಕರ್ಯ
 ಸಕ್ತರಾದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದಾಸಭೂತರಾದವರಿಗೆ ದಾಸಭೂತರು ನಮಗೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳು
 (ನಾವು ಅಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರಿಗೆ ಚರಮಾವಧಿವಾಸರೆಂದು ಭಾವವು.)

(೧೦) ಅಡಿಯಾರಾನ್ದ ವೈಯಮುಣ್ಣಾಲಿಲ್ಯ ಯನ್ನವತಂ

ಶೆಯ್ಯುಮ್,

ಪಡಿಯಾದುಮಿಲ್ ಕುರುವಿವ್ವಡಿ ಯೆನ್ನೈಪಿರಾಳ್ ತನಕ್ಕು,
 ಅಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮ್ಮಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮ-
 ಕ್ಕಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮ್ಮಡಿಯಾರಡಿಯೊಡ್ಡಲೇ.

ಪ್ರ|| ಅಡಿ ಅರ್ಪೆ (ಪ್ರವೀಣಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ) ತನ್ನ ಪಾಪಗಳೊಡನೆ
 ಸೇರಿದ, ವೈಯಮ್- ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಉಣ್ಣು - (ವ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ) ಭಕ್ಷಿಸಿ,
 ಅಲಿಲ್ಯೆಂದು ಅಲವ ಎಲೆಯಮೇಲೆ, ಅನ್ನವರಂ ಶೆಯ್ಯುಮ್- ಭಕ್ಷಿಸಿದುದು ಜೇರ್ಣ
 ವಾಗದಂತೆ ನಿದ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿರುವ, ಪಡಿಯಾದುಮ್ ಇಲ್-ತನಗೆ ಸಮಾನವಾದುದು
 ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಂತಿರುವ, ಕುರುವಿವ್ವಡಿ-ಶಿಶುರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ, ಪಿರಾಳ್
 ಎನ್ನೈತನಕ್ಕು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಸ್ವಾಮಿಗೆ, ಅಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮ್-
 ದಾಸರಾದವರಿಗೆ ದಾಸಭೂತರಾದವರಿಗೆ, ಅಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮಕ್ಕು-ದಾಸರಿಗೆ
 ದಾಸರಾದವರಿಗೆ, ಅಡಿಯಾರಡಿಯಾರ್ ತಮ್ ದಾಸರಿಗೆ ದಾಸರಾದವರಿಗೆ, ಅಡಿ
 ಯಾರ್-ದಾಸರಾದವರು, ಅಡಿಯೊಡ್ಡಲೇ-ನಾವುಗಳೇ.

(ಸ-ಗಾ-ರ-ಫಿ)—

ಸಾದಾಕ್ರಾಂತಜಗತ್ತತಿಂ ಚ ಸಕಲಾಂ ಭುಕ್ತ್ಯಾ ಸ್ವಯಂ ತದ್ವಿಹಾ-
ದ್ವಾಬಂ ತಂ ವಟಿಸತ್ಯಕಾಯನಮಪಿ ಶ್ರೀಶಂ ಹರಿಂ ನಿಶ್ಚಯಮು |
ಅಸ್ಮಾಕಂ ಪ್ರಭುಮಾಶ್ರಿತಾ ಭುವಿ ಚ ಯೇ ತದ್ವಾಸದಾಸಾನುಗಾ-
ಸ್ತದ್ವಾಸಾಶ್ಚ ತದೀಯದಾಸ್ಯನಿರತಾ ನಿತ್ಯಂ ಚ ನಾಥಾ ಹಿ ನಃ ||

ತಾ|| ಶ್ರೀನಿಕ್ರಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಾಧಗಳಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳಿದು
ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಸಿ ವಟಿಸತ, ಶಾಯಿಯಾಗಿ, ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಶಿಶುರೂಪವನ್ನು
ಧರಿಸಿದವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ದಾಸಾನುದಾಸತದ್ವಾಸಾನುದಾಸ-ತದ್ವಾಸದಾಸಚರ
ಮಾವಧಿದಾಸರು ನಾವುಗಳು.

(೧೧) ಅಡಿಯೋಬ್ಬ ನೂತ್ನುಪರ್ ವೀಯ ವಪ್ಪೆವರ್ಕ್ಕ
ರುಳ್ ಶೆಯ್ದು

ನೆಡಿಯೋನೈ, ಶ್ವೇತಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕ್ಕೋಪ್ಪ
ಕುಶ್ ಶೇವಲ್ ಕಳ,

ಅಡಿಯಾರನ್ದ ನಾಯಿರತ್ತಳ್ಳಿವೈ ಪತ್ತವ್
ತೊಣ್ಣರೈಲ್,

ಮುಡಿವಾರ ಕ್ಕಚ್ಚಿಟ್ಟಿಲ್ ಶನ್ಮಮ್ ಶೆಯ್ಯಾಮೈ
ಮುಡಿಯುಮೇ.

ಸ್ರ|| ಅಡಿಯೋಬ್ಬ-ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ನೂತ್ನು-
ಪರ್-ದುರ್ದೋಧನಾದಿಗಳು ನೂರುಮಂದಿ, ವೀಯ ನಾಶಹೊಂದುವಂತೆ, ಅನು-
ಅ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಐವಕ್ಕು ಐದುಮಂದಿ ಪಾಣ್ಡುನರಿಗೆ, ಅರುಳ್ ಶೆಯ್ದು ಕೃಪೆಮಾಡಿದ,
ನೆಡಿಯೋನೈ-ಮಹಾ ಮಹಿಮನನು ಕುರಿತು, ಶೇ ಕುರುಕೂರ್ ದಿವ್ಯಕುರುಕಾ-
ಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕರಾದ, ಶಡಕ್ಕೋಪ್ಪ - ನಮ್ಮ ಶ್ವೇರೈ, ಕುಶ್ ಶೇವಲ್ ಕಳ -
ಅನ್ತರಬ್ಬ ವೃತ್ತಿರೂಪವಾಗಿ, ಅಡಿ ಆರ್ ನ್ನ ಪಾದಬಿಣ್ಣದಿ ಲಕ್ಷಣವೂರ್ವಾದ,
ಅಯಿರತ್ತುಳ್ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಅನೇ ತೊಣ್ಣರೈಮೇಲ್ ಅನನ
ಭಕ್ತರಮೇಲೆ, ಮುಡಿವು-ರಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಮುಗಿದಿರುವ, ಇವೈವತ್ತು - ಈ ದಶಕ
ವನ್ನು, ಅರ ಅದರದೊಡನೆ, ಕ್ಕಚ್ಚಿಟ್ಟಿಲ್ - ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದರೆ, ಶನ್ಮಮ್
ಶೆಯ್ಯಾಮೈ-ಜನ್ಮವುಂಟಾಗದಂತೆ, ಮುಡಿಯುಮ್-ಮುಗಿಯುವುದು.

(ಸ. ಗಾ. ರ. ||)—

ವೃಷ್ಟದ್ವಿಷ್ಟತತಂ ವಿನಾಶ್ಯ ಚ ತದಾ ಪಶ್ಯಾಶ್ರಿತಾನಾಂ ದಯಾ-
 ಸಿಂಧುಂ ಬನ್ಧುಮುದಾರಸದ್ಗುಣವಿಧಿಂ ಸ್ತೋತುಂ ಶತಾರಿಹರಿಮ್ |
 ಪಶ್ಯೇ ಶ್ರೀಕುರುಕೇತ್ತರಃ ಕೃತಿಕತಿಂ ಸಾಪಸ್ರಪದ್ಯಾವಕಂ '
 ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ತದೀಯಪಾದಮಧ್ಯಭಾಶ್ರಿತಾ ಮೇಷ್ಠಗಾಃ

ತಾ || (ಭಾಗವತಕೋಷತ್ವಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಈ ದಶಕದ ಪಠನದಿಂದ ಸಂಸಾರಬನ್ಧನಿವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಮರಹಂಕಾರ ಗ್ರಂಥದ ಗದ್ಯ ನೂರುಮಾನಿ ಕೌರವರನ್ನು ಸಾರಪಡಿಸಿ ಆಶ್ರಿತರಾದ ಪಾಂಡವರೆಂದು ಮಂವಿ ಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಪದ್ಮಾಸಿಂಧುವಾದ ಉದಾರ ಬನ್ಧುವಾಗಿಯೂ, ನಕಲ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣವಿಭವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಕುರುಕೇತುರಿನು ನಿರ್ವಾಹಕ ರಾದ ಶತಾರಿಹರಿವರರು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲುಜ್ಜೇಷ್ಠಿ ನಡೆಸಿದ ಸಪ್ತಪದ್ಯಮಾಲೆ ಯೊಳು ಭಾಗವತಕೋಷತ್ವಪ್ರತಿಪಾದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನಮಾಡಿದರೆ ಬನ್ಧನಿವೃತ್ತಿ ಯಾಗುವುದು.

(ದ್ರ. ಉ. ಸಂ ||)

ತಚ್ಚೋಕ್ತಕಾವ್ಯವಿಭುಮೇ ಹರಿಣಾ ಪ್ರಸಾದಾ-
 ದಾವಿಷ್ಟಕಾಃ ಸ್ವಗುಣಚೇಷ್ಟಿತಭೋಗಶೀಲಾಃ |
 ಆಲೋಕ್ಯ ವೈಷ್ಣವಜನಾ ಮುನಿರಾತ್ಮನೋಛಾ-
 ನಾವ್ಯಾಯ ತಾನತಿಜಹರ್ಷ ಚ ಸಪ್ತಮೇ ಸಃ ||

(ದ್ರ. ಉ. ತಾ-ರ ||)—

ಸ್ತೋತಾಲೋಕಾತಿಭೂವ್ಯಾ ಪೃಥುವಿಭುವುಜಯಾ ದಿವ್ಯವಾಲಾಸ್ಯಭಾಜಾ
 ಸದ್ವಸ್ತ್ರಾಕ್ಷೇಪ್ತಾಶ್ಚ ತ್ರಿಧಾರಸಕೃತಾ ರಕ್ಷಣೋನ್ಮುಖವತ್ಯಾ |
 ಮುಕ್ತೈರುತ್ತಂಸಿತಾರಿಘ್ರಾಶ್ಚ ಸ್ಥಿರಧೃತಗಮಯಾ ಕ್ಯಾವಯಾ ನಿತ್ಯಸತ್ಯಾ
 ಕೌರೀಃ ಕಾನಿಷ್ಠಾ ಜಿತಾನಾಂ ಸ್ವಬಹುಮತಜನಸ್ಥಮಿತಾನುನ್ನವಂಸ್ತ ||

(ಈ ಸಪ್ತಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)

ಈ ಏಳನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶತಾರಿಹರಿವರರು ಭಗವತ್ಸನ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ದಿವ್ಯಚೇಷ್ಟಿತರಸಾನುಭವದಲ್ಲಿಯೂ ಸೌಂದರ್ಯದಿ ವಿಗ್ರಹ ವೈಲಕ್ಷಣ್ಯ ಚಿತ್ರನದಲ್ಲಿಯೂ ಮಗ್ನರಾಗಿರುವ ಭಾಗವತೋತ್ತಮರು ಯಾವ ಕುಲದವರೇ ಅವರೂ ತಮಗೆ ಪರಮಪೂಜ್ಯರೆಂದೂ, ಅವರಿಗೆ ತಾವು ಚರಮಾ ಪಥಿ ಹಾಸರೆಂದೂ ನಿರೂಪಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿದಾರೆ

ಶ್ರೀಃ

ಶ್ರೀತೀರ್ಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ಅಷ್ಟಮದಶಕ.

(ಮುಡಿಯಾನೇ—)

(ಈದಶಕದಲ್ಲಿ—ಆಗವದ್ಗುಣಾನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಇಂದ್ರಿಯವೂ ಸತ್ತ್ವೇಂದ್ರಿಯ ಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ—ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.)

(೧) ಮುಡಿಯಾನೇ ಮುಡಿವುಲಕುಮಾ ಕೊಡಿದೇತ್ತಮಾ ತೀರ
ಆಡಿಯಾನೇ ಅಡ್ಡಕಡಲ್ಕೆಕ್ಕಪ್ಪನ್ನಾಯಾ ಪುಳಕ್ಕಾರ
ಕೊಡಿಯಾನೇ ಕೊಣ್ಣಲ್ವಣ್ಣಾ ವಣ್ಣತ್ತವ್ವರಿಲ್
ನೆಡಿಯಾನೇ ಎಪ್ಪ ಕಿಡಕ್ಕುಮೆನ್ನೆತ್ತ ಮೇ.

ಪ್ರ. ಮುಡಿಯಾನೇ (ಉಭಯ ವಿಭೂತಿಗಳಿಗೂ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೆಂದ್ಯ ಸೂಚಿಸುವ) ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನೇ, ಮುಡಿವುಲಕುಮಾ-ಮೂಗುಲೋಕಗಳೂ, ತೋರುದು ಎತ್ತುಮಾ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ, ತೀರಾಡಿಯಾನೇ-ವಾಪಾತ್ಮ್ಯವುಳ್ಳ ಪಾದಗಳುಳ್ಳವನೇ, ಅಡ್ಡಕಡಲ್ಕೆ-ಆಗಾಧವಾದ ಶ್ರೀರಾಬ್ಬಿಯನ್ನು, ಕಡೆನ್ನಾಯಾ-ಮಥನಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನು ವೇಷಿಕೆಗಳಿಗೆಕೊಟ್ಟ ಉಪಕಾರಕನೇ, ಪುಳಗೂಡ ಕೊಡಿಯಾನೇ ಗರುಡನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿಯೂ ಧ್ವಜವಾಗಿಯೂ ಉಳ್ಳವನೇ, ಕೊಣ್ಣಲ್ವಣ್ಣಾ - ಸಿಂಹಮೇಘಕಣ-ನೇ ಅಕ್ಕತ್ತು ಪರಮಪದವಾಸಿಗಳಾದ, ಉವ್ವರಿಲ್ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳೇ, ನೆಡಿಯಾನೇ ಸ್ವಾಮಿಯಾದವನೇ, ಎನ್ನು-ಎಂದ. ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ ಎಣನೆನ್ನಮಾ ನನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ, ಕಿಡಕ್ಕುಮಾ-ಪರವಶವಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೇ ಬಿದ್ದಿದೆ (ನಿವ್ಯಾಪಾರವಾಗಿದೆ)

(ಸ-ಗಾ-ರ)—

ಶ್ರೀದಿವ್ಯಮೌಳಿಧರ ! ಸೇವ್ಯ ಜಗತ್ತಯಸ್ಥ
ಸ್ತವ್ಯಾಂಭಿವಜ್ಜಿಜ ! ಜಯೇನಿಧಿಮನ್ಯನೋಽಸಿ
ತಾತ್ಪರ್ಯಜ್ಞತಪಯೋಧರವರ್ಣ ! ಚಿತ್ತಂ
ಸೂರೇಶ್ವರನಾಥ ! ಸಂಮೇಕಿ ಮಮಾಸ್ತಿ ಮುಗ್ಧಮಾ ||

ಕಾ|| (ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಉಭಯವಿಭೂತಿಸಾಯಕತ್ವ
ಸೂಚಕವಾದ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಲೋಕಸಂಸೇವ್ಯ
ನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಲೋಕಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹ ಜರಣಯುಗಳನಾಗಿಯೂ, ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿ
ಮಥವಮಾಡಿ ಅಮೃತವನ್ನು ಜೀವಜೀಗಲಗಿಕೊಟ್ಟು ಉಪಕರಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ,
ಗರುಡವಾಹನನಾಗಿಯೂ, ನೀಲಮೇಘವರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಸೂರಿತ್ವದ
ನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು
ಪರಪರವಾಗಿ ಮೋಹಾವಿಪ್ಲವಾಗಿದೆ. (ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತಜಾಲವನ್ನು ಈ ಪ್ರಕಾರ
ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.)

(೨) ನೆಳ್ಳಮೇ ನೀಲನಕರಾಕ ವಿರುನ್ದನೆ

ತೆಳ್ಳನೇ, ತಣ್ಣಿಲಬೈತ್ತೈಯೈ ಚೈತ್ರಂ

ನೆಳ್ಳನೇ, ಚಾಲಜ್ಜೊಲ್ಲಾಕ ಕುಳಾಕಿಯು

ವೆಳ್ಳನೇ, ಎನ್ನುಮೆಪ್ಪೊಯುಮೆಕ ವಾಶಕಮೇ.

ಶ್ರು|| ಎರವಾಕಕಮ ಸನ್ನ ಪಾಚಕವು (ನನ್ನವಾಕ್ಯ), ಎಪ್ಪೊಯುಮೇ-
ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ನೆಳ್ಳಮೇ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ, ನೀಲನಕರಾಕ-ಮಹಾದಿವ್ಯನಗರಿ
ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇರುನ್ದ ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ, ಎತಳ್ಳನೇ-ನನಗೆ
ಸಹಾಯಕನಾದ ಶರಣನೇ, ತಣ್-ಶೀತಳವಾದ, ಇಲಕ್ಕಿ-ಕೃತಿ ಲಂಕಾವುರಕ್ಕೆ,
ಇತ್ತೈಯೈ-ಸಾಯಕನಾದ ರಾವಣನನ್ನು, ಶ್ರೀ-ಸೂತಮಾಡಿದೆ. ನೆಳ್ಳನೇ-(ನಂಜಿ
ನಂತೆ) ತೀವ್ರವಿಷಪ್ರಾಯನೇ, ಚಾಲನುಕೊಳ್ಳಾರ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಕುಳಾಕಿಯ-ವಾಮನರೂಪಿಯಾದ, ವೆಳ್ಳನೇ - ಕೃತ್ರಿ
ಮನೇ, ಎನ್ನುಮೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಜಿಹ್ವಾ ಹಿ ವಕ್ತ್ರಿ ಮನು ಸಂತತಮನ್ತರತ್ನ

ವಾಹಿ! ಪುರೇ ಮನು ಶರಣ್ಯ ದಯಾಪರೀತಿ |

೬ ಕೈಶ್ವರಪ್ರಮಥನೇತಿ ಜಗತ್ತಯಸ್ಯಾ

ಪ್ರಾಕಾಸ್ಮಿ ಕೃತ್ಯಜಣ ! ವಜ್ರ ಕ ವಾಮನೇತಿ |

ಶಾ|| (ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ ಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ವವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು ತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ—ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ದಿವ್ಯನಗರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ವಸಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಶರಣ್ಯನೇ, ಲಂಕಾಪುರೇಶ್ವರ ನಾಶಕನೇ, ನಾಮನಾವತಾರವಂ ಧರಿಸಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ ವಂಶಕನೇ —ಎಂದು ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು

(೩) ವಾಶಕಮೇ ಯೇತ್ತವರುಳ ಶೆಯ್ಯುವೆ, ವಾನವರ ತಮ ನಾಯಕನೇ, ನಾಳಿಳನ್ನಿಬ್ಬಳ್ಳಿ ಕೊಳ್ಳಿಡುತ್ತೂ,
ವೇಯಕಮಾಖಾಲ್ ವೆಣ್ಣೆಯ ತೊಡುವುಣ್ಣಿ ವಾನಾಯರ
ತಾಯವನೇ, ಎನ್ನು ತಡವುಮೆಣ್ ಕೈಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ವಾಶಕನೇ-ಶಾಕ್ಯೇ ಏತ್ತ-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ, ಅರುಳಶೆಯ್ಯು ಮ್ ಕೃಪೆಮಾಡುವ, ವಾನವರತಮ್ ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ, ನಾಯಕನೇ-ನಾಯಕ ನಾದವನೇ, ನಾಳ್ ಅಧಿನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ, ಇಳಮ್ ತಿಡ್ಗಳ್ಳಿ (ಪೂರ್ಣ) ಬಾಲ ಚಂದ್ರನ, ಕೋಲ್ ತೇಜಸ್ಸನ್ನು, ನಿಡುತ್ತ (ತನ್ನ ಮನ್ನಹಾಸ ಚಂದ್ರಿಕೆಯಿಂದ) ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ, ವೇಯಕಮ್ ಸಾಲ್-ಬಿದುರಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಕುಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟ, ವೆಣ್ಣೆಯ ಬೆಣ್ಣೆಯನ್ನು, ತೊಡು ಉಣ್ಣಿ ಚೌರ್ಯದಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಿದ, ಲನಾಯರ ತಾಯವನೇ ಗೋಪಕುಲತಿಲಕನೇ, ಎಮ-ಎ-ದು, ಎ ಕೈಕಳ ವನ್ನ ಹಪ್ಪುಗಳು, ತಡವುಮ್ (ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ) ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುವು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಜಿಹ್ವಾಪ್ರಚೋದಕ! ದಯಾಪರ! ಸೂರಿಸೇವ್ಯ!
ನವ್ಯೇನ್ನುಭಾಸ್ವರ! ಹರೇ ನವನೀತಚೋರ!
ಗೋಪೇಶ್ವರೇತಿ ಸಕತಂ ಚ ತವೈವ ಎಷೋರ!
ಮಹ್ವಾತಿಯುಗ್ಯಮಿಹ ಮಾರ್ಗಣಕೃತ್ಯಸಕ್ತಮ್ ||

ಶಾ|| (ನನ್ನ ಕರಣಗಳನ್ನು ವಾಗ್ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ನನ್ನ ವಾಕ್ಯೇ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವಂತೆ ಕೃಪೆಮಾಡುವ ನಿತ್ಯಸೂರಿಶ್ವರನೇ, ಅಧಿನವಪೂರ್ಣಚಂದ್ರಕರಣವನ್ನೆನ್ನಹಾಸ ಚಂದ್ರಿಕೋಪೇತನಾಗಿ ನವನೀತಭಕ್ಷಣವಂ ಚೌರ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಗೋಪಕುಲ ತಿಲಕನೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಕೈಗಳು ನಿನ್ನನ್ನೇ (ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ) ಹುಡುಕು ತ್ತಿರುವುವು.

(೪) ಕೈಕಳಾಃಲಾರ ತೋಯದು ತೋಯಮೆನ್ನೆತ್ತಿ.

ವೈಕಲಮ್ ಪೂತ್ತಿರೈಪ್ಪೋದುಮೋರ್ ವೀಡಿಸ್ತಿ,

ಪೈಕೋಳ ಪಾವ್ವೇತಿ ಯುತ್ತುವಗನೇ, ಉನ್ನೈ

ವೇ ಯಾಕೋಳ್ಳ ಕಾಣ ವಿರುಮ್ಬುಮೆನ್ ಕಾಣಕಳೇ.

ಪ್ರ|| ಎ ಕಾಣಕಳಾ-ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಕೈಕಳಾಃ-ಕೈಗಳಿಂದ, ಉನ್ನೈ - ನಿನ್ನನ್ನು, ಅರ ತೋಯ ತೋಯದು-ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಸೇವಿಸಿ, ವೈಕಲಮ್ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಪಿರಮಾತ್ತಿರೈಪ್ಪೋದುಮ್ ಒಂದುಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರವೂ ನೀಡು ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಡದೆ, ಪೈಕೋಳ - ಏಕಸಿತ ಭೂಗಳಲ್ಲ, ಪಾವ್ವು ಎತ್ತು ಉತ್ತು ಅದಿಕ್ಕೇಷನವೇಲೆ ನಿತ್ಯವಾಸಪಡುವ, ಪರಣೇ - ಪರಮೇಶಿಯಾದವನೇ, ಉನ್ನೈ ನಿನ್ನನ್ನೇ, ವೇಯಾಕೋಳ್ಳ ಕಾಣ - ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು, ವಿರುಮ್ಬುಮ್ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

(೫-ಗಾ-ರ ೧.)—

ಪಾಣಿದ್ವಯೇನ ಸತತಂ ತವ ಪಾದಸೇವಾಂ

ಕೃತ್ವಾ ಪ್ಪಣಾದಪಿ ವಿಯೋಗಸಹಂ ನ ಭಾತಿ |

ತ್ವಾಮೇವ ಶೇಷತಯನಾನಿತಮಿಷ್ಟತುಂ ಮೇ

ನೇತ್ರದ್ವಯಂ ಪಠಮ ! ಕಾಂಕ್ಷತ ವಿವ ಸತ್ಯಮ್ ||

ತಾ|| (ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕರೆಯುಗಳನ್ನೆತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ತವ್ಯಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಶೇಷತಾಯಿ ಯಾದ ಪರಾಶ್ವರನೇ, ಕೈಗಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಸೇವಿಸಿ, ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ ಪ್ಪಣಮಾತ್ರವಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲದೆ—ನಿನ್ನನ್ನೇ ಪತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು.

(೫) ಕಣಕೋಲ ಕಾಣವರುತ್ತೊಲ್ಲೆತ್ತಾಯಿಲಾ,

ಮೆಣಕೋಣ್ಣ ವಾಮನನೇ ಮುಕ್ಕಿನ್ನೈ ಶೇಲ್,

ಪಣಕೋಣ್ಣ ಪುಳ್ಳಿನ್ ಶಿಕೋಲಿ ಪಾವಿತ್ತು,

ತಿಣಕೋಳ್ಳವೋರ್ಕ್ಕಮ್ ಕಿಡನ್ನೆನ್ ಶವಿಕಳೇ

ಪ, ಕಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಕಣ್ಣುಗಳೆಂದ, ಕಾಣ-ಕಾಣಬೇಕೆಂದು, ಮರುಹೊಂದಿ-
ಬರಬಹುದೋ?, ಎನ್ನು ಎಂದು, ಆತ್ಮಿಯಾಲ್ ಆಶೆಯಿಂದ, ಮಣ್ಣು ಕೊಂಡು ಭೂಮಿ
ಯನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದ, ಮಾನುನೇ ಮಾನುನಾವತಾರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು, ಏಕ-ತನ್ನ
ಮೇಲೆಹತ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಸನ್ನುಷ್ಟ ಸಾಗಿ, ಶಿಲ್ ಸಂಚರಿಸುವ, ಪುಳ್ಳ
ಗುಡನ, ಪಣ್ಣು ಕೊಂಡು ಸಾವಸ್ತುರವುಳ್ಳ, ಶಿಕ್ಷಣಾಲಿ - ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಶಬ್ದವನ್ನು,
ಭಾವಿತ್ತು ನೆನೆಯ, ಎರವಿಕಳ ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು, ಕಿಡನ್ನು ಪರವಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟು
ಶಾರೀರಕ್ಕೆ ನೈವವಾಗಿ, ಓರ್ವುಮೇ-ನಿರೂಪಿಸುವುವು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ದ್ರಷ್ಟಾರಂ ಬ ಲೋಚನಸಮಗೇನ ಕಿಮಸ್ತಿ ಶಕ್ತಿ-
ರಿತ್ಯೇವ ಮಾನುನಾವತಾರಮೂರ್ತಿಯಾಚಕಂ ತ್ಯಾಮ್ |
ಆರೋಪ್ಯ ದೃಷ್ಟದಿನತಾಸುತಪಕ್ಷಪೋಷಂ
ಶೋತ್ರದ್ವಯಂ ಮಮ ಸದಾಽಪಿ ಚ ಕಾಂಕ್ಷತೇ ಹಿ ||

ಕಾ! (ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ನೇತ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಸ್ಪೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಅಪೇಕ್ಷಿಸು
ತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಅವನನ್ನೇ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ
ಯಿಂದ. ಮಾನುನಾವತಾರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಸಂಚರಿ
ಸುವ ಗುಡನ ಪಕ್ಷಗಳ ಪೋಷಣವನ್ನು ಕೇರಲು ಆಶಪಟ್ಟು ನನ್ನ ಕಿವಿಗಳು ಪರ
ವಶವಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವುವು

(೬) ಶ್ರೀವಿಘ್ನಲಾರ ನಿಃ ಕಿರ್ತಿಕ್ಕನಿಯೆನ್ನಮ್

ಕವಿಕಳೇ ಕಾಲವೃಕ್ಷೋನ್ಮುಕ್ತೈವತ್ಸುಗ್ರಿಹಾ,
ಪ್ರವಿಯಿಕ್ಮೇಲ ಪೂನ್ನೈಡುವಂ ಶಕ್ತರತ್ತುನ್ನಯೇ,
ಅವಿವಿಷ್ಟಿ ಯಾದರಿಕ್ಕುಮೆನದಾವಿಯೇ.

ಹೃ ಎನದು ನನ್ನ, ಅವಿ-ಪ್ರಾಣವು, ನಿಃ ನಿನ್ನ, ಕೀರ್ತಿಕ್ಕನಿ ಕೀರ್ತಿಯ
ಪಕ್ಷಫಲವು, ಎನ್ನುಮ್ ಎಂದುತೋರುವ, ಕವಿಕಳೇ ಕವಿತಾವಚನಗಳನ್ನೇ,
ಕಾಲಮಪಣ್ಣ-ಕಾಲಾನುರೂಪವಾದ ಗಾತ್ರವೆಂಬ, ತೇ ದೇನುತುವುದಲ್ಲಿ, ಉಚ್ಚ
ಪ್ಪ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಬೆರೆಯುವಂತೆ, ತುಗ್ರಾ-ಕಲಿಸಿ, ಶಬ್ದಗಳೆಂಬ-ಕಿವಿಗಳಿಂದ, ಅರ
ಚಿನ್ನಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲು (ಭಕ್ತಿಸಲು), ಪ್ರವಿಯಿಕ್ಮೇಲ್ ಭೂಮಿಯಮೇಲೆ, ಪೂ-
ವರ್ತನೆಯವಾದ, ನೆಡು-ನಿರಕಶಯಭೋಗ್ಯವಾದ, ಶಕ್ತರತ್ತು ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿ

ಸಿರುವ, ಉನ್ನೈಯೇ-ನಿನ್ನನ್ನೇ, ಅನಿವು ಇನ್ನಿ-ವಿಚ್ಛೇದವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಅದಕ್ಕುಮ್-
ಆದಂಕುಶ್ಚಿರುವುದು

(ಸ-ಗಾ ರ ||)--

ಶ್ರೋತ್ರೇಂದ್ರಿಯೇಣ ತಪ ಕೀರ್ತಿಫಲಂ ಗುಪ್ತಕಂ
ದಿವ್ಯಾನ್ಮೃತಂ ಕವಿವರಾರ್ಜಿತಮೇವ ಭೋಕ್ತುಮ್ |
ತಪೋವ ದಿವ್ಯನಕೋಜ್ವಲಚಕ್ರಪಾಣಿಂ
ಪೃಥ್ವ್ಯಂ ಸಮಾಕ್ರಮತ ನಿವ ಸದಾ ಮನುಷ್ಯಾಃ ||

ತಾ (ನನ್ನ ಸ್ವಾರಾಧ್ಯ ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕವಿಯಿಂದ ಕೊಳ್ಳಲು ಆಶಪಡು
ತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯ ಪಕ್ವಫಲದಂತೆಕೋರುವ ಕವಿತಾ
ವಚನಗಂಧೇ ಕಾಲಾನುಗುಣವಾಡ ಗಾಢವೆಂಬ ದೊನುತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬೆರಸಿ
ನನ್ನ ಕವಿಗಳಿಂದ ಭಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು, ರಮಣೀಯ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ ನಿನ್ನನ್ನೇ
ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವು ಸೇವಿಸಲು ಸಂತೃಪ್ತವಾಗಿ ಆದಂಕುಶ್ಚಿರುವುದು.

(೭) ಅವಿಯೇ ಯಾರಮಾದೇ ಯೆನ್ನೈ ಯಾಳುಡೈ,

ಕೂವಿಯಮ್ ಪುಳ್ಳುಡೈಯಾಯ್ ಶೂರನೇಮಿಯಾಯ್,

ಪಾವಿಯೆನ್ನೈಳ್ಳಮ್ ಪುಲವೈ ಪ್ಪೂಕಾಲಮ್,

ಕೂವಿಯ ಮ್ ಕಾಣಕ್ಕು ಅನುನಕೋಲಮೇ

ಪು|| ಅವಿಯೇ-ಪ್ರಾಣರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಆರ್ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ಅಮದೇ
ಅವ್ಯತದಂತೆ ನಿತ್ಯಭೋಗ್ಯವಾಗಿಯೂ, ಎನ್ನೈ ಆಳುಡೈ ನನ್ನನ್ನು ದಾಸ್ಯದಲ್ಲಿ
ನಿಯಮಿಸುವವಳೈ ತಕ್ಕ, ಅಮ್ ಶೂರಿ-ರಮ್ಯವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ, ಪುಳ್ಳ-ಗಡುಡ
ನನ್ನ, ಉಡೈಯಾಯ್ ಸಾಹಸವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಶೂರ ಉಜ್ಜ್ವಲವಾದ, ನೇಮಿ
ಯಾಯ್ ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವವನೇ, ಉನಕೋಲಮ್-ನನ್ನ ದಿವ್ಯವಾದ
ವಿಗ್ರಹ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು, ಪಾವಿಯೇ-ಮಹಾಪಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ, ನೆಪ್ಪಾಮ್-
ಮನಸ್ಸು, ಪುಲವೈ-ಆಶೆಯಾದೆ ಉಜ್ಜ್ವಲಿಸಲು, ಪಲಕಾಲಮ್-ಅನೇಕನೇಳೆ
ಗಳಲ್ಲಿ, ಕೂವಿಯಮ್ ನಾನು ಕೂಗಿದಾಗ್ಗೂ ಕಾಣಪ್ಪಿತ್ತೇ-ಕಣ್ಣು ಅನುಭವಿಸುವ
ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

(೫-ಗಾ-ರ ||)—

ಮತ್ಪ್ರಾಣಭೂತ! ಪರಿಪೂರ್ಣರಸಾಮೃತ! ತ್ವ-
ತಾನ್ಮನ್ವರ್ಮಮೇವ ಗೆದುಡಿದ್ವಜ! ಚಕ್ರಪಾಣೇ |
ಪಾಪೀ ಸ್ವಮಾನಸಮನೋರಥವಾಕ್ಯಪೋಷ್ಯ-
ರುದ್ಧೋಷಯನ್ನಪಿ ನ ದೃಷ್ಟಿವತಂ ಭಜೇತ, ||

ಕಾ (ಕರಣಗಳ ಅಶಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಮನೋರಥ ವನ್ನೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಸಿ) ತನಗೆ ಪ್ರಾಣರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಪೂರ್ಣ ವೃತ್ತಿಯಾಪವಾಗಿಯೂ, ಗೆದುಡಿದವನಾಗಿಯೂ, ಉಚ್ಚುಲಚಕ್ರಧಾರಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುವ ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯಮಂಗಳವಿಗ್ರಹದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ತಾಪಿಯಾದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಅಶಯೊಡನೆ ಉದ್ಘೋಷಿಸಲು, ಆ ಅಶಯಿಂದ ನಾನು ಅನೇಕಾವೃತ್ತಿ ಕೂಗಿದಾಗ್ಯೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ.

(೮) ಕೋಲಮೇ ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣದೋರಣ್ಣ ನ
ನೀಲಮೇ, ನಿಜೆಸದಾವಿಯೈ ಯಾರಕ್ಕಿನ್ನ
ತೀಲಮೇ, ಶೆಲ್ಲದನ ಮುನ್ನಿಲಾಮ್
ಕಾಲಮೇ, ಉನ್ನೆತ್ತ ಯೆನ್ನಳ್ ಕಣ್ಣುಕೊಳ್ಳನೇ.

ಪ್ರ|| ಕೋಲಮೇ ದರ್ಶನೀಯನಾಗಿಯೂ, ತಾಮರೈಕ್ಕಣ್ಣದು ತಾಮರೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ನೀಳ್ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಅಷ್ಟಾನನೀಲಮೇ-ಅಂಚನದಂತೆ ಇರುವ ನೀಲವರ್ಣಮೂರ್ತಿಯೇ, ನಿನ್ನ-ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು, ಎನದು ಅವಿಯೈ ನನ್ನ ಅತ್ವವಸ್ತುವನ್ನು, ಈರಕ್ಕಿನ್ನ-ಸೀಳುತ್ತಿರುವ, ಶೀಲಮೇ ದಿವ್ಯ ತೀಲಮೂರ್ತಿಯೇ, ಶೆಲ್ಲ ಭೂತಕಾಲಂ, ಶೆಲ್ಲದನ-ಭವಿಷ್ಯತ್ಕಾಲವೂ, ಮುನ್ನಿಲಾಮ್ ಕಾಲಮೇ ವರ್ತಮಾನಕಾಲವೂ ನಿನಗೆ ವಶವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಲಸ್ವರೂಪಿಯಾದವನೇ, ಉನ್ನೆತ್ತ-ಇಂತಹ ನಿನ್ನನ್ನು, ಎನ್ನಳ್-ಯಾವಾಗ, ಕಣ್ಣು ಕೊಳ್ಳ-ನಾನು ಕಣ್ಣು ಅನುಭವಿಸುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ.)—

ಸೌಂದರ್ಯವಿಗ್ರಹ! ಸರೋಜಹನೇತ್ರಯುಗ್ಮ !
 ನೀಲಾಂಜನಾಭ ! ಮಮ ಭವ್ಯಾಕಶೀಲಮೂರ್ತೇ !
 ಭೂತಂ ಭವಿಷ್ಯಮಪಿ ಜಾದ್ಯತವಂ ಭವತ್ಸಂ
 ಲಕ್ಷ್ಯಮಿ ಕುತ್ರ ಚ ಕದೇಶಿ ವಿಚಿನ್ತಯಾಮಿ ||

ತಾ ಕಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಆಕೆಯು ತಿಳುವಳಿದೊಡನೆ ಭಗವತ್ತನು ಹೇಳಲು, ಆಕಾಲತತ್ತ್ವವು ನಿನಗೆ ಅಭೀನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ದರ್ಶನವು ನಾಗಿಯೂ, ಪುಂಡರೀಕಾಕ್ಷನಾಗಿಯೂ, ಅಂಜನ ನೀಲವರ್ಣನಾಗಿಯೂ ನಿಂತು ನನ್ನ ಆತ್ಮವಸ್ತುವನ್ನು ಘೆದಿಸುತ್ತಿರುವ ದಿವ್ಯಕಾಲಮೂತಿ ಯೇ! ಪೂತಭವಿಷ್ಯ ದ್ವರ್ತಮಾನಕಾಲಗಳಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ ವಶವಾಗಿರುವಂತೆ ನಿನ್ನೇ ಕಾಲಸ್ವರೂಪ ಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗ ನಾನು ಕಂಡು ತಿಳಿಭವಿಸುವೆನು ?

(೯) ಕೊಳ್ಳನಾಸ್ಥವಲಿ ಮೂವಡಿ ತಲವೆತ್ತ
 ಕಲ್ಪನೇ, ಕಕ್ಷಿಣೈ ಮೌತ್ತು ವಾಣನೈ
 ಉಳವನ್ನೈತ್ತಿ ಶೀರ, ಓರಾಯಿರವೆ ತೋಳುತ್ತನಿತ್ತ
 ಪುಳವಲ್ಲಾಯ್ ಉನ್ನೈತ್ತಿ ಯೆಳ್ಳಾನ್ದು ಪೊರುನ್ನವನೇ.

ಶ್ರೀ, ಮಾವಲಿ-ಮಯಾಬಲಿಯೇ, ನಾ ನಾನು, ಮೂವಡಿ ಕೊಳ್ಳ-ಮೂರು ಅಡಿ (ಘಾಮುನ್ನು) ಯಾಬಿಸುವವನು, ತಾ-ಕೊಡು ಎನ್ನೆ-ಎಂದು ವಾಗಿ ವಚನ ದಿಂದ ವಶೀಕರಿಸಿದೆ, ಕಲ್ಪನೇ ವಂಡಕನೇ, ಕಕ್ಷಿಣೈನ್ದು. ತ್ತು. (ವಂಡಕನಾದ) ಕಂಪನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ವಾಣನೈ ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು, ಉಳವನ್ನೈತ್ತಿ-ಶೀರ-ಹೃದಯ ವಾಡ್ಯವು ನಶಿಸುವಂತೆ, ಒರ ತೋಳ ಆಯಿನಮ್ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುಗಳನ್ನು, ತುಣಿತ್ತ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ, ಪುಳವಲ್ಲಾಯ್ ಗರುಡವಾಹನನೇ, ಉನ್ನೈ-ನಿನ್ನನ್ನು, ಎಳ್ಳಾನ್ದು-ಎಂದಿಗೆ, ಪೊರುನ್ನುವ ಸೇರುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಯಾಚೇ ಪದತ್ರಯತಲಂ ಹಿ ಮಯಾಬಲೇ! ತ್ವಂ
 ದೇಹೀಶಿ ವಜ್ರಕ! ವಟೋ! ಬಲಕಂಠನಾರೀ !
 ಬಾಣಾಸುರಸ್ಯ ದೃಢಬಾಹುಸಹಸ್ರಭೇದೀ !
 ಪ್ರಾಪ್ಸ್ಯೋ ಕದಾ ಗಯದವಾಹನ! ಮಾಧವ! ತ್ವಾಮ್ ? ||

ತಾ|| (ಸರ್ವವಿವೋಧಿ ನಿರಸನಶೀಲನಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಎಂದಿಗೆ ಸೇರುವೆ ನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) 'ವ:ಹಾಬಲಿಯೇ! ನಾನು ಮೂರಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾಚಿಸುತ್ತೇನೆ ಕೂಡ -ಎಂದು ಮುಗ್ಧವಚನದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಮೋಹಪಡಿಸಿದ ವಂಚಕನೇ? ವಂಚಕನಾದ ಕಂಸನನ್ನು ವಂಚಿಸಿ ಬಾಣಾಸುರನ ಸಹಸ್ರ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿದ ಗರುಡನಾಹನನೇ! ನಿನ್ನನ್ನು ಎಂದಿಗೆ ನಾನು ಸೇರುವೆನು ?

(೧೦) ಪೊರುಂದಿಯ ಮಾಮರದಿನಿತ್ಯ ಪೋಯ ವೆಮ್

ವೆರುನ್ತುಕಾಯ್, ಉಣ್ಣು ಕಾಣೆಯ ವೇದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಃ

ವರುಂದಿ ನಾಣ್ ವಾಶಕಮಾಲ್ಪಿಕೊಣ್ಣು, ಉನ್ನೈಯೇ

ಇರುಂದಿ ರುನ್ನೈ ತ್ತನೈಕಾಲಮ್ ಪುಲಮ್ಬವನೇ.

ಪ್ರ|| ಪೊರುಂದಿಯ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ, ಮಾಮರದಿನಿತ್ಯ ಪೋಯ ಯಮಳ ವೃಕ್ಷಗಳಂತೆ ವೆ, ಪೋಯ-ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿದ, ಎಮ್-ನಮ್ಮ ಪೆರುನ್ತುಕಾಯ್ ಪಾಪಾನ್ಯಾಮಿಯಾದವನೇ, ಉ-ನಿನ್ನ, ಕೊಲ್-ಪಾದಗಳನ್ನು, ಕಾಣೆಯ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಪೇದು-ಆಶೆಯನ್ನು, ಉಣ್ಣು-ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ವರುಂದಿ ಕ್ಲೇಶಪಟ್ಟು, ನಾ ನಾನು. ವಾಶಕಮ್ (ನಿನ್ನ) ಗುಣಕೀರ್ತನರೂಪವಾದ, ಮಾಲ್ಪಿಕೊಣ್ಣು ಶಬ್ದಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು, ಉನ್ನೈಯೇ - ನಿನ್ನನ್ನೇ (ಆಶೆಪಟ್ಟು), ಇರುನ್ತು ಇರುನ್ತು (ಹೀಗೆ) ಬಿದ್ದು ಇದ್ದು, ಎತ್ತನೈಕಾಲಮ್ ಎಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ, ಪುಲಮ್ಬವನೇ ಕೂಗುತ್ತಿರುವೆನು ?

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸಂವೃದ್ಧಪೀನಯನುಕಾರ್ಜನಭಿಕ್ಷುಕ ! ತ್ವಂ

ನಾಥೋಽಸಿ ಮೇ! ಸದ್ಭಯಗಂ ನನು ತೇ ದಿದೃಕ್ಷುಃ

ಖಿಷ್ಣೋಽಹಮಚ್ಯುತ ! ತನ ಸ್ತುತಿಮಾಲಿಕಾನ್ತು

ಪ್ರಾಪ್ತೋತ್ಸುಕೋಽಸ್ಮಿ ಸಮಯಂ ಚ ಕಿಯನ್ತಮೇವಮ್ ? ||

ತಾ|| (ಹೀಗೆ ಕನ್ನನಮಾಡುವ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟುಕಾಲ ಕೂಗುತ್ತಿರಬೇಕು?—ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಯಮಳಾರ್ಜನ ವೃಕ್ಷದಂಚಕನಾದ ನಮ್ಮ ಪಾಪಾನ್ಯಾಮಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಕ್ಲೇಶಪಡೆತ್ತ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಗುಣಕೀರ್ತನ ರೂಪವಾದ ಶಬ್ದಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಂದು, ನಿನ್ನನ್ನೇ ಆಶೆಪಡುತ್ತಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗೆ ಕೂಗುತ್ತಿರಬೇಕು ?

(೧೧) ಪುಲಮ್ನು ಶೀರ್ ಪುಷ್ಪಮಿಯಳನ್ನ ಪೆರುಮಾನೈ,
 ನಲಮ್ನುಳ್ ಶೀರ್ ನಳಕುರುಕೂರ್ ಚ್ಚಡಕೋಪಳ್ ಶೋಲ್
 ವಲಮ್ನುಳ್ ಪಾಯಿರತ್ತುಳ್ಳಿವೈಯುಮೋರ್ ಪತ್ತು
 ಇಲಮ್ನುಪಾಳ್, ಯಾವರುಮೋಪವರ್ ಶೋನ್ಮುಲೇ.

ಪ್ರ|| ಪುಲಮ್ನು ಶೀರ್ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ ಗುಣಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಪೂಮಿ-
 ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅಳೆದ, ಅಳೆದ, ಪೆರುಮಾನೈ ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು, ನಲಮ್ನುಕೋಳ್-
 (ಪ್ರೀತಿವಿಶೇಷವೆಂಬ) ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವುಳ್ಳ, ಶೀರ್ - ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟರಾದ,
 ನಳಕುರುಕೂರ್ ಶಡಕೋಪ ದಿವ್ಯಕುರುಕುವುಂಭೀಶರಾದ ಸಮಾಸ್ತರು,
 ಶೋಲ್ - ಹೇಳಿದ (ರಚಿಸಿದ), ವಲಮ್ನುಕೋಳ್ - ಅರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದನ ಬಲವುಳ್ಳ
 ಆಯಿರತ್ತುಳ್ - ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ಓರ್ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಇವೈ
 ಪತ್ತುಮ್-ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಶೋನ್ಮುಲ - ಪಠನಮಾಡಿದರೆ, ಯಾವರುಮ್-
 ಎಲ್ಲರೂ, ಇಲಮ್ನುಪಾ ಆತ್ಮಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಪರಮಪದವಳ್ಳಿ, ಎಷ್ಟುಮಾ ಹತ್ತಿ
 ಸೇರುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವರು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಸ್ತವ್ಯಂ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಮುದಾರಗುಣಂ ಮಹಾತ್ಮಾ
 ಸ್ತೋತುಂ ಮುನಿಸ್ತು ಕುರುಕಾಧಿಸತಿಕ್ಕಲಾರಿಃ |
 ಸಾಹಸ್ರನಾಹ ಸರನುಂ ದಶಕಂ ತದೇತ-
 ದ್ಧನ್ಯಾಃ ಪಠನ್ತಿ ಯದಿ ಯಾನ್ತಿ ಪರಂ ಪದಂ ತತ್

ತಾ|| (ಈ ದಶಕದ ಪಠನಫಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಶ್ಲಾಘ್ಯಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟ
 ನಾದ (ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅಳೆದ) ವಾಮನಾಚಾರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಉತ್ಕಟಪ್ರೀತಿ
 ಯಿಂದ ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣವಿಶಿಷ್ಟರಾದ ಶ್ರೀ ಶಂಕರಮುನಿಪದ್ಭರು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು
 ರಚಿಸಿದ ಸಹಸ್ರ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನ
 ಮಾಡುವವರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮಪದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವರು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

(ಸಂಗತಿಗೊಳ್ಳುವು ಈ ದಶಕಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.)

ಅತ್ಯುತ್ಕಟೈರಿಹ ಮನೋರಥಜಾಲಪೂರ್ವೈ-
 ನಿರೀತೋ ಮುನಿಭಗವತಾ ಸಹ ಸಜ್ಜಕಾಮಃ |
 ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯೈರಪಿ ತ ಕಿಂಚಿದಭಾವಸಕ್ತಃ
 ಶ್ರೀಕಾಂತಮೇವ ಸುಗುಣಾಮ್ಬುಧಿಮಾರ್ತಮೈಚ್ಛತಃ ||
 (ಈ ಕೊಳ್ಳುವುಶ್ರೀಕಲ್ಪ ಸಿಂಹ ಭಗವದ್ವಿರಚಿಸಿದುದು.)

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ಚಿತ್ತಾಕೃಷ್ಟಿಪ್ರದೀಪ್ಯರಥಲಪನಸುಪೈಸ್ಸುರ್ತವಾಚ್ಛಾಂ ದುಷುನೈ
 ರಾತನ್ವಾನೈರಿದೃಷ್ಟಾಂ ತುತಿಹಿತಸಹಿತೈರಾತ್ಮನಿತ್ಯಾದಿರಾಚ್ಛೇಃ |
 ಽಶ್ಲೇಷಾಕೋಶಕೃದ್ವಿಸ್ತುರದರತಿರ್ದೈರ್ವತ್ಸಾಯುಜ್ಯಸತ್ಸೈಃ
 ಕುರ್ವಾಣೈರ್ಬಾಳಲೌಲ್ಯಂ ಮಿಳಿತಗುಣಗಣೈರ್ನಿತ್ಯದೃಶ್ಯಾಜ್ಞಮಾಹ ||

(ಈ ಅಷ್ಟಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ—)

ಈ ಎಂಟನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಾರಿರಮುನಿವರೈರು—ಭಗವಂತನ ಗುಣಾ
 ನುಭವಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮನೋವಾಕ್ಯಾಡಿನೇತ್ರೋತ್ತಮಪ್ರಾಣಗಳು ಉತ್ಕಟ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಸ್ವೇತರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ,
 ತಮ್ಮ ಮನೋರಥ ಸಾಫಲ್ಯಕಾಲವನ್ನೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಕೃಷ್ಣನಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ನವಮದಶಕ.

(ಶೊನ್ನಾಲ್ ವಿರೋಧಮಿದು—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶರಣಮುನಿವರೃಕು ಕವಿವರೃಕಾದ ಲೌಕಿಕ ಕರನ್ನು ಕುರಿತು—
ಶ್ರೀಯಪತಿವಾದ ಭಗವಂತನ ಸ್ತೋತ್ರವೇ ಸಾರ್ಥಕವೆಂದೂ, ಇತರರ
ಸ್ತೋತ್ರವು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದೂ—ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ)

(೧) ಶೊನ್ನಾಲ್ ವಿರೋಧಮಿದಾಕಿಲುಮ್ ಶೋಲ್ಲುವಳ್
ಕೇಣೈನೋ,

ಎನ್ನಾ ವಿಲಿಕ್ಕಕವಿ ಯಾನೊರುವರಕ್ಕುಮ್ ಕೊಡುಕ್ಕಿಲೇಳ್,
ತೆನ್ನಾ ತೆನಾವೆನ್ನು ವೆಣ್ಣುಮುರಲ್ ತಿರುವೇಜ್ಜಿಡತ್ತು.
ಎನ್ನಾ ನೈ ಯೆನ್ನು ಪ್ಪನೆಮೈರುಮಾನುಲನಾಕವೇ

ಪ್ರ|| ಇದು—(ಇತರರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಕೂಡದೆಂಬ) ಈ ಹಿತೋಕ್ತಿಯು,
ಶೊನ್ನಾಲ್-ಹೇಳಿದರೆ, ವಿರೋಧಮ್—(ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಮತಕ್ಕೆ) ವಿರುದ್ಧವಾದುದು.
ಅಕಿಲುಮ್-ಅದಾಗ್ಯೂ, ಶೋಲ್ಲುವಳ್-ಹೇಳುವೆನು. ಕೇಡೈನೋ ಕೇಳಿ, ವಜ್ಜು
ಭ್ರಮರಗಲು, ತೆನ್ನಾ ತೆನಾವೆನು - ತೆನ್ನಾ ತೆನಾವೆಂದು (ಮಧುಸಾನದಿಂದ) ಗಾನ
ವೆನ್ನು, ಮುರಲ್-ಶಬ್ದಮಾಡುವ, ತಿರುವೇಜ್ಜಿಡತ್ತು ತಿರುಪತಿ ಮಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ
ಸನ್ನಿಹಿತನಾಗಿರುವ, ಎ ಅನೈ ನನಗೆ (ಅನೆಯಂತೆ) ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹನಾಗಿರುವ,
ಎ ಅರ್ವ್-ನನ್ನ (ಕವಿತ್ವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕನಾದ) ಉಪಕಾರಕನಾಗಿರುವ, ಎಮ್ಮೆ
ರುಮಾ-ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಉನಾಕ-ತಾನು (ಈ ಕವಿತ್ವದಿಂದ) ಸತ್ತಿಯಂ
ಪಡೆದು ಇರುವಲ್ಲಿ, ಎ ನಾವಿಲ್-ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ, ಇಕವಿ-
ಮಧುರವಾದ ಕವಿತ್ವವನ್ನು, ದುರ್-ನಾನು, ಒರುವರಕ್ಕುಮ್-ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೂ,
ಕೊಡುಕ್ಕಿಲೇಳ್-ಕೊಡಲಾರದೆನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ॥)—

ಉತ್ತಂ ಚೇತ್ತದಿದಂ ವಿರುದ್ಧಮಿದ ವಸ್ತುತ್ಯಂ ಕಥಾಪ್ರವೃತ್ತತೇ
ಯೂಯು ಸಂಕೃತ.ತಾದ್ಯ ಭೃಜ್ಞವಿಹೃತೇರ್ಘುಂಕಾರತಬ್ಧಾನ್ವಿತೇ
ತೇಷಾದ್ರಿ ಮನು ಲಾಲನೀಯವಿಷಯಸ್ವಾಮಿ ಮನು ಸ್ತವ್ಯತಾಂ
ಪಾ,ಪ್ರಾಪ್ತಿಸ್ತೇ! ರಸಸುಖಭಿರಾಮಕವಿಕಾರಂ ದದ್ಯಾಂ ನ ಮೇಽಪ್ಯೇತ್ಯಹಮ್||

ಕವಿ (ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರೀಶ್ವರನನ್ನು ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕ ಯಾರನ್ನೂ ನಾನು
ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲಾರೆನೆಂದು ತಮ್ಮ ಕವಿತಾಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ)
ನಾನು ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ (ಹಿತೋಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ) ನಿಮಗೆ
ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೋರುವುದು, ಅದರೂ ಹೇಳುವೆನು—ಕೇಳಿರಿ. ಮಧುಪಾನ
ಮತ್ತವಾದ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ಗಾನದಿಂದಕೂಡಿದ ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು
ವನಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಕವಿತೆಗೆ ವಿಷಯವಾಗಿ
ನಾನು ವರ್ಣಿಸುವಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ದಿವ್ಯ (ಮಧುಕೀ) ಕವಿತ್ವ
ವನ್ನು ನಾನು ಇತರವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾರೆನು

(೨) ಉಳನಾಕವೇಯೈಣೈ ತನ್ನೈ ಯೋಜ್ಞಾಕ ತ್ತೌ ಶಿಲ್ಪತೈಃ
ವೇನಾಮದಿಕ್ಯ ಮಿಮ್ಯಾನಿಡತ್ಯ ಕ್ಕಪಿಸಾಡಿಯೇಕ,
ಕುಳನಾರ್ ಕ್ಕನಿಶೂಚ್ ಕಣ್ಣೌ ಕುಱುಪ್ಪಿಡಿ
ಮೇಯ್‌ಮೈಯೈ,
ಉಳನಾಯ ವೆನ್ನೈಯೈ ಯೆನ್ನೈಮೈಯೈ
ಯೋಚೆಯವೇ.

ಪ|| ಕುಳ ಆರ್-ಜಲಧೂಮಿಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ, ಕ್ಕನಿಶೂ-ಕ್ಷೇತ್ರ
ಗಳಿಂದ ಪರಿವೃತವಾದ, ಕಣ್-ಪ್ರದೀಪಗಳು, ನಲ್ ರಮಣೀಯವಾದ (ವವಿತ್ರ
ವಾದ), ಕುಱುಪ್ಪಿಡಿಯೇ ಶಿರುಕ್ಕುಱುಪ್ಪಿಡಿಯೆಂಬ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮೇಯ್
ಮೈ- (ಸಾಲಭ್ಯಾದಿಗುಣಗಳಿಂದ) ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿ, ಉಳ ಆಯ-ನಿತ್ಯವಾಸ
ಮಾಡುವ, ಎನ್ನೈಯೈ-ನನಗೆ ಉಪಕಾರಕನಾದ, ಯೆನ್ನೈಮೈ-ನನ್ನ ಕುಲ
ಸಾಥನನ್ನು, ಒಪ್ಪಿಯು-ಹೊರತು, ತನ್ನೈ-(ಭಗವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಅಸತ್ಕಲ್ಪನಾದ)
ತನ್ನನ್ನೇ, ಉಳನಾಕವೇ-ಸತ್ತಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು, ಒನಾಕ ಒಂದು ವಸ್ತುವೆಂದು,

ಎಣ್ಣೆ ಭಾವಿಸಿ, ಕಾಶೆಲ್ಬತ್ತೈ ತನ್ನ ಪುದ್ರವಾದ ಧನವನ್ನು, ವರ್ಣಾ-ಅತ್ಯಂತ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆಂದು, ಮದಿಕೃತಮ್ ತಾನೇ ಅಭಿಮಾನಿಸಿರುವ, ಇಮ್ಮಾನಿಡತ್ತೈ- ಈ ಮಾನುಷಜಾತಿಯನ್ನು, ಕವಿವಾಡಿ ಎ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಏನುಫಲ ?

(ಸ- ಗಾ- ರ ||)

ಕಿಂ ವಾ ಸ್ಯಾತ್ಪಲದುಕ್ತ ಮಾನುಷಕತೇಸ್ತೋತ್ರೇಣ ಯಾ ಭೂತಲೇ
ಸತ್ತಾಂ ಸ್ಯಾಮುಭಿನಂದ್ಯ ಫಲ್ಗುಧನಮುಪಾಸ್ತೇ ಚ ಮತ್ತಾ ವೃಥಾ |
ತೀರ್ಥೈಸ್ಸಸ್ಯಸಮೃದ್ಧಿಭಿಃ ಪರಿವೃತೇ ರಮ್ಯೇ ಕುರುಜ್ಜಾ ಪುರೇ
ಭಾಸ್ವಂತಂ ಕುಲನಾಯಕಂ ಮನು ವಿಭುಂ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ತಂ ವಿನಾ ||

ತಾ|| (ಪುದ್ರಧನಿಕರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ಏನುಫಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಜಲ ಭೂಮಿಗಳೆಂಬಲೂ ಸಸ್ಯಕ್ಷೇತ್ರಗಳೆಂಬಲೂ ಕೂಡಿ ರಮಣೀಯವಾದ ತಿರುಳು ಅಂಬುಡಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪನಾಗಿ ನಿತ್ಯವಾಸಮಾಡುವ ನನ್ನ ಕುಲಸಾಧನನ್ನು ಹೊರತು— ಅಸತ್ಕಲ್ಪನಾಗಿ ಪುದ್ರೈಶ್ವರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತನಾದ ಮಾನುಷನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಏನುಫಲವುಂಟಾದೀತು ?

(೩) ಒಳಿವೊಪ್ಪಿಲ್ಲಾದ ಪಲ್ಲೂಚಿತೋಪೂಚಿ ನಿಲಾವ ಪೋಮ್
ವೊರೆಯೈ ತ್ತರುಮ್, ನಜ್ಜಳ್ ವಾನವರೀಶನೈ ನಿಜ್ಜ
ಪೋಯ್,
ಕಚ್ಚಿಯ ಮಿಕನಲ್ಲ ವಾಕಕವಿಕೊಣ್ಣು ಪುಲವೀರ್‌ಕಾಳ್,
ಇಚ್ಚಿಯಕ್ಕರುದಿ ಯೋರ್ ಮಾನಿಡಮ್ ಪಾಡಲೆನ್ನಾ ವರ್ಬೇ.

ಪ್ರ|| ಒಂದು ಒಪ್ಪಿವು ಇಲ್ಲಾದ ಒಂದುವಿಚ್ಛೇದವೂ ಇಲ್ಲದ, ಪಲ್ ಉಪ್ಪಿ ತೋಪೂಚಿ - ಯಾವದಾತ್ಮಭಾವಿಯಾದ ಕಾಲದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ (ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳ ಲ್ಲೆಲ್ಲಾ), ನಿಲಾವ-ನಿಂತು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ, ಪೋಮ್-ಸಚ್ಚಿಯ ಬೇಕಾದ, ವಪ್ಪಿಯೈ-ಕೈಂಕರ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು, ತರುಮ್-ಸಮಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ, ನಜ್ಜಳ್ ವಾನವರೀಶನೈ-ಸಮ್ಮ ನಿತ್ಯಸೂರೀಶ್ವರನನ್ನು, ನಿಜ್ಜ ಹೊರತು, ಪೋಯ್-ಬೇರೇಕಡೆಹೋಗಿ, ಕಚ್ಚಿಯ-ಲೋಕಾತಿಶಾಯಿಯಾಗುವಂತೆ, ಮಿಕನಲ್ಲ - ಅತಿ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದ, ವಾಕಕವಿಕೊಣ್ಣು - ದಿವ್ಯಕವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪುಲವೀರ್

ಕಾಲ್ ಪಾಪ್ಯ ರಾಜ ನೀವುಗಳು, ಇವೆಯ ಕರುಡಿ-ಕೆಳಗಿರೋಳು ಅಕೆಪಟ್ಟು, ಓರ್
ಮಾನಿದಮ್-ಓಂದು (ಕ್ಷುದ್ರವಾದ) ಮಾನುಷದಾಕಿಯನ್ನು, ಪಾಡಲ್ ಹಾಡುವುದ
ರಂದ. ಎ? ಅವರು ಏನುಕಲವುಂಟು ? (ಅನ್ವೇಷ ಸ್ತೋತ್ರಗೀತೆ ಎನೂ ಕೈಯೋ
ಅನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವವು)

(೩-೧೦-೮)—

ನಿಕ್ಕುಂ ಸಪ್ತಕಕಿಂಕರತ್ವವಿಧವಂ ಭೋಗ್ಯಂ ಪಂ ಪಾವಪಂ
ಭಕ್ತೇಭ್ಯೋ ವಿತಂಸ್ತಮಚ್ಯುತಮಮುಂ ಸೂರೀಶ್ವ ನಾಥಂ ವಿನಾ |
ಅಪ್ಯತ್ರ ಸ್ವಯದುಡ್ಯ ಯುಯಮುಗತ | ಅಪ್ಯಭ್ಯಾಃ ಕವೀನ್ಮಾ, ಅಪಿ
ಭಾನ್ಮಾಃ ಕ್ಷುದ್ರಸಂಸ್ತುತೌಹ ನಿರಪಾಃ | ಕಿಂ ಸ್ಯಾತ್ಕಲಂ ವಕ್ಷತಃ? ||

ಕಾಲ್ (ನಿಕ್ಕುಂ ಸೂರೀಶ್ವನಾದ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕೊರತು ಕ್ಷುದ್ರರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡಿ ಏನುಕಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಲ್ಪಗಳಿಗೂ
ನಿಕ್ಕುಂಕರತ್ವವನ್ನು ನಮಗೆ ಉಂಟುಮಾಡುವ ನಿಕ್ಕುಸೂರೀಶ್ವರನನ್ನು ಕೊರತು
ಇತರರನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಿವ್ಯಕವಿತೆಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಪಾಪ್ಯ
ರಾಜ ನೀವು ಕ್ಷುದ್ರ ಮಾನುಷದಾಕಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಿಮಗೇನುಕಲ?

(೪) ಎನನ್ನ ವದತ್ತನ್ಯ ನ-ಕೈಕ್ಕು ಪೋಮಮಾ ಶಲವೀರಕಾಳಾ,
ಮನ್ನಾ ಮನಿಕರೈ ಪ್ಪಾಡಿಪ್ಪ ಡೈಕ್ಕು ಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪೊರುಳಾ,
ಮಿನ್ನಾರ್ ಮೇಳೆಮುಡಿ ವಿಣ್ಣ ವರ್ ತಾದೈಯೈ ಪ್ಪಾಡಿನಾಲ,
ತನ್ನಾ ಕವೇ ಕೊಣ್ಣು ತನ್ನಮಾ ಶೆಯ್ಯಾಮೈಯುಮಾ
ಕೊಳ್ಳುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಶಲವೀರಕಾಳಾ-ವಿದ್ವಾಂಸರೇ, ಮನ್ನಾ-ಅಸ್ತಿರವಾದ, ಮನಿಕರೈ-
ಮನುಷ್ಯವರ್ಗವನ್ನು, ಪಾಡಿ-(ಕವಿತೆಯಿಂದ) ಸ್ತುತಿಸಿ. ಶಡೈಕ್ಕುಮ್ - ಪಡೆಯ
ಬಹುದಾದ, ಪೆರುಮ್ ಪೊರುಳಾ ಮಾಹಾಸಮೃತ್ಯು, ಎ? ಅವರು- ಯಾವುದು
ಅಗಿದುದು ? ಎಷ್ಟನೆ ನಾಕೈಕ್ಕು ಪೋಮಮಾ ಎತ್ತುದಿವಸಗಲಿಗೆ ಪಾಳಾಗುವುದು?
ಮಿ? ಆರ್-ಮಹಾತೀರ್ತವೂರ್ತವಾದ, ಮೇಳೆಮುಡಿ ರತ್ನಕೀರ್ತಿವಳ್ಳು, ವಿಣ್ಣ
ವರ್ ತಾದೈಯೈ-ನಿಕ್ಕುಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಅನೇಕನಾದ ಸರ್ವೋತ್ತರನನ್ನು, ಪಾಡಿನಾಲ-
ಹಾಡಿದರೆ, ತನ್ನಾ ಕವೇಕೊಣ್ಣು - ತನಗೇ ಅನನ್ಯಾರ್ಥವೆಂದುಬಾವಿಸಿ, ತನ್ನಮಾ
ಶೆಯ್ಯಾಮೈಯುಮಾ-(ಇತರ ಸ್ತೋತ್ರದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ) ಅನ್ವೇಷ ಸಾಕಡೊಂದು
ವಂತೆ, ಕೊಳ್ಳುಮೇ-ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತೋತಿಸುವನಕ್ಕೆ

(೫-೧೦-೬೫)—

ಪ್ರಾಜ್ಞಾ! ಕಿಂ ಫಲಮುದ್ಯ ಹೇ! ಕವಿವರಾಹುಸ್ತುತ್ಯಾ ನರಾನ್ಮುಕಾ
ಪ್ರಾಪ್ಯಂ ವಃ? ಕಿಮಿದಂ ಚರಾಯ ಭವತಾಂ ಭೋಗ್ಯಂ ಭವೇದಲ್ಪಕಮ್ !
ಭಾಸ್ವದ್ರತ್ನಕಿರೀಟಮುಡ್ಯತಮಮುಂ ಸೂರೀನ್ಮನಾಥಂ ಹರಿಂ
ಸ್ತುತ್ವಾ ಸ್ಯಾದ್ಭವಜಾಮನಪ್ರಸುಲಭಂ ಮುಕ್ತೇಃ ಪದಂ ಕಾಶ್ಯತಮ್ ॥

ಕಾ! ಎಲೈ ವಿವಾಂಸರೇ! ಅಸ್ಥಿರವಾದ ಮನುಷ್ಯನರ್ಗವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡಿ ನೀವು ಯಾವಸವ್ಯತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವಿರಿ? ಅದು ಎಷ್ಟು ವಿವರಗಳಿಗೆ
ಸಾಕಾಗುವುದು ? ದಿವ್ಯತೇಜೋವಿರಾಜಮಾನ ಪತ್ನಕಿರೀಟಭಾರಿಯಾದ ನಿತ್ಯಸೂರಿ
ನಾಯಕನನ್ನು ನೀವು ಹಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಜನ್ಮಸಮ್ಮನ್ನವಿಲ್ಲದಂತೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು
ಅನನ್ಯಾರ್ಹರಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವನಿಷ್ಟೆ.

(೫) ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಪಯನಿಲ್ವೈ ಕುವೈ ತ್ರಿಕಳನ್ ತನ್ನೆ ಕೆಲ್ವತ್ತೈ
ವೆಳ್ಳಲ್ ಪುಕಡ್ ನ್ನು ನಂಮ್ ವಾಯ್ವೈ ಯಿಕ್ಕುಮ್
ಪುಲವೀರ ಕಾಳ್,

ಕೊಳ್ಳ ಕ್ಕು ತ್ತೈವಿಲಕ್ ಕೊಡ್ತೈ ಹಲ್ಲಾಂ ತರುಮ್
ಕೋದಿಲೆಕ್

ವೆಳ್ಳಲ್ ಮೊಣೆವೊಣ್ಣ ತನ್ನೈ ಕ್ಕವಿತೊಲ್ಲ ವೆಮ್ಮಿನೋರಿ.

ಪ್ರ|| ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಪರ್ಯ- ಹೊಂಬವಹುವಾದ ಫಲವು, ಇಲ್ಲ- ಇಲ್ಲದಂತೆ,
ಕುವೈ ಕಿಳಲ್ ತ್ತು ಅನ್ನ- ಕುವೈ (ಅಕುಡ್ಲ ಪ್ಪದ್ರವಸ್ತುರಾಕಿ) ಯನ್ನು ಕೆಡಕೆವಂತೆ
ಬೋಸವೇ ತೋರುವಂತಿರುವ, ಕೆಲ್ವತ್ತೈ- ಸಮುತ್ತುಳ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯನ್ನು,
ವೆಳ್ಳಲ್ - ಮಹೋದಾರವಾದುದೆಂದು, ಪುಕಡ್ ನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ, ನುಮ್
ವಾಯ್ವೈ-ನಿಮ್ಮ ಸತ್ಯವಾದಿತ್ವವೆಂಬ ಎಂಗಿತ್ವವನ್ನು, ಇಕ್ಕುಮ್-ಪಾಕಪಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುವ, ಪುಲವೀರ ಕಾಳ್ ವಿವಾಂಸರೇ, ಕೊಳ್ಳ-ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟ
ನೀಯವಾದ ಐಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ, ಕ್ಕು ತ್ತೈವಿಲಕ್-ಕೊಡತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ,
ನೇಣ್ಣಿರುಂ ಎಲ್ಲಾ ಮ್ - ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ, ತರುಮ್ - ಕೊಡತಕ್ಕವನಾದ,
ಕೋದಿಲೆಕ್ ಬೋಪಲೀಶವೂ ಇಲ್ಲದ, ಎಣವೆಳ್ಳಲ್ ನನ್ನ ಮಹೋದಾರಸ್ವಭಾವ
ವಾದ, ಮೊಣೆವೊಣ್ಣ ತನ್ನೈ-ನೀಲರತ್ನದಂತೆ ದಿವ್ಯಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು,
ಕ್ಕವಿತೊಲ್ಲ-(ಕವಿತೆಯಿಂದ, ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವಮ್ಮಿ-ಒನ್ನಿರಿ.

(ಸ-ಗಾ-ಕ ||)—

ಪ್ರಾಪ್ತಂ ಸೈವ ಹ ಕಿಂಚಿದಪಿ ಭವತಾಂ ಪ್ರಜ್ಞಾಃ ಕವೀನ್ಮಾಂ ವೃಥಾ
ಸುತಾಸ್ತು ಸ್ವದ್ರವ್ಯನಾಶ್ರಯಾವಿಹ ಸರ್ವಾ ಮಿಥ್ಯಾಽಭ್ಯುದಾರಾವಿವ |
ಸ್ತವ್ಯಂ ಪೂರ್ಣಗುಣಂ ತ್ವಭಿಷ್ಠವರದಂ ವಿದೋಷಮೇವಾಡ್ಯುತಂ
ನಿತ್ಯಾದಾಧ್ಯನಿಧಿಂ ಹರಿಂ ಮಣಿನಿಧಂ ಸ್ತೋತುಂ ಸಮಾಗಚ್ಛತ ||

ಕಾ|| ನಿಷ್ಕಲವಾದ ಅಶುದ್ಧರಾಶಿಯಂತಿರುವ ಸ್ವದ್ರವ್ಯವು ತ್ವಭಿಷ್ಠವರನನ್ನು
ಮಹೋದಾರರೆಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ವಾಗ್ಮಿತ್ವವನ್ನೂ ಸತ್ಯವಾದಿತ್ವವನ್ನೂ
ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ! ಆಶಾರವಾದ ಪರಮೈಶ್ವರ್ಯವುಳ್ಳ ನಿತ್ಯ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣನಾದ, ಸಕಲಾಭಿಷ್ಠ ಪ್ರದನಾದ, ವಿದೋಷನಾದ, ಮಹೋದಾರಸ್ವಭಾವ
ನಾದ ನೀಲಮಣಿವರ್ಣನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕವಿಜಯಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ
ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಬನ್ನಿರಿ.

(೭) ವಮ್ನಿಕ್ ಪುಲವೀರ್ ಸುಮ್ ಮೇಯ್ ವರುತ್ತಿ ಕೈಶಿಯ್
ದಯ್ ಮಿನೋ,

ಇವ್ಮನ್ನು ಲಕಿನಿಲ್ ಚೈಲ್ಯರಿವ್ಪೊದಿಲ್ಲ್ಯ ನೋಕ್ಕಿ ನೋಮ್,
ನಮ್ನಿಕ್ ಕವಿಕೋಣ್ಡು ನುನ್ನುನಿರುಲ್ವ ದಯ್ ವಮ್ನಿಕ್
ಸಾಲ್,

ಶಮ್ನಿಕ್ ಶುತರ್ಮಡಿ ಯೆಕ್ ತಿರುಮಾಲುಕ್ಕು ಚೈರುಮ್.

ನು ಪ್ರ: ಪುಲವೀರ್ - ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ನೀವು, ವಮ್ನಿಕ್-ಬನ್ನಿರಿ, ಸುಮ್ ಮೇಯ್
ಪ್ರೀತಿ ನಿಮ್ಮ ಕರಾರವನ್ನು ಕೈತಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೈಶಿಯು-ಕೈಕೆಲಸಮಾಡಿ,
ದಯ್ ಮಿನೋ-ಜೀವಿಸಿರಿ, ವ | ಪ್ರನಾಹತೋನಿತ್ಯವಾದ, ಇ ಉಲಕಿನಿಲ್
ಕವಿಕೋಣದಲ್ಲಿ, ಶಲ್ವರ್ (ವಾಸ್ತವವಾಗಿ) ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು (ದಾನಶೀಲರಾದ
ಸುದಾರಗುಣವುಳ್ಳ ಧನಿಕರು), ಇವ್ಪೊದು-ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲ ನೋಕ್ಕಿ
ನೋಮ್-(ನಾವು) ಚಿನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆವು. ಸುಮ್ ಸುಮ್-ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ
ಇಟ್ಟಾದೆಯ್ ವಮ್ - ಇಷ್ಟದೀವತೆಗಳನ್ನು, ಎತ್ತಿಸಾರ್ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ,
ಶಮ್ನಿಕ್ ಶುತರ್ಮಡಿ-ಅತ್ಯದ್ಭುತ ದಿವ್ಯತೇಜಃಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ರುವ, ನೀ ತಿರುಮಾಲುಕ್ಕೇ-ಸನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಯಾಪತಿಯಾದ ಸರ್ವೇಶ್ವರ
ನಿಗಾಗಿ, ಶೀರುಮ್-ಸೇರುವುದು.

(ಸ-ಗಾ-ರ- ||)—

ಅಯಾಕಾರ್ಯಾಃ ಕವೀನ್ದ್ರಾಃ ! ಕರಕೃತಿತತಿಭರ್ತೃಹಯಾತ್ಮಾಂ ಕುರುಧ್ಯಂ !
 ಲೋಕೇಽಸ್ಮಿನ್ನದ್ಯ ಸ್ಮವ ಪ್ರಭುವರಧವಿಕಾಸ್ಸವ್ತಿ ದೃಷ್ಟಂ ತದೇತತ್ |
 ಯುಷ್ಮಾಕಂ ಸತ್ಯವಿತ್ತ್ವಂ ತ್ವಭಿಮತವಿಷಯೇ ದೇವಬ್ರಹ್ಮಣೈ ಪ್ರಯುಕ್ತಂ
 ಸರ್ವಂ ಸ್ತೋತ್ರಂ ಭವೇನ್ನೇ ಮಣಿಮಕಟಿಭೃತಶ್ಚಿತ್ರಪತೇರೇನ ಸತ್ಯಮ್ ||

ಕಾ|| (ಪ್ರಾದ್ವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕರೀರತ್ರಮವನ್ನು ಹೊಂದು
 ವಂತೆ ಕೈಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇವಿಸುವುದೇ ಮೇಲು— ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.)
 ಪ್ರಾಚ್ಛರಾದ ಕವೀನ್ದ್ರರೇ! ಬನ್ನಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಕರೀರವನ್ನು ಕೃತಮಾಡಿಕೊಂಡಾ
 ದರೂ ಕೈಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬೇವಿಸಿರಿ. ಸ್ವವಾಹಕೋನಿತ್ಯವಾದ ಈ ಲೋಕ
 ದಲ್ಲಿ ವಸ್ತುತಃ ಐತ್ಯತ್ಯವಂತರಾದ (ಉದಾರರಾದ) ಭಾಗ್ಯಜಾಲಿಗಳು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
 ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದೆವು. ನಿಮ್ಮ ಷಾಧುರ ಕವಿಕೆಯಿಂದ
 ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದರೆ ಅದು ದಿವ್ಯತೇಜೋವಿರಾಜ
 ಮಾನ ಕಿರೀಟಧಾರಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಶ್ರೀಯಃಪತಿಯಾದ ಭಗವಂತ
 ನಿಗೇ ಸೇರುವುದು

(೭) ಶೇರುಮ್ ಕೊಡೈ ಪುಕ್ಕುಲ್ಯೈಯಿಲಾನ್ನೈ, ಓರಾಯಿರಮ್
 ಪೇರುಮುಡೈಯ ಪಿರಾನ್ನೈಯಲ್ಲಾಲ್ ಮುತ್ತು

ಯಾಣ ಕಿಲೇಣ

ವನಿರಿಯುನೈಯ ಕೈಮಾಲ್ವುರೈಯೊಕ್ಕುಮ್

ತಿಣಲೋಳಂಕಿ

ಪಾರಿಲೋರಪನ್ ಶ್ರುಯೈ ಪ್ಪಚ್ಚೈವೈತುಮ್

ಪೊಯ್ಕಳಾ ವೇತಮ್

ಪ|| ಶೇರುಮ್-(ತನಗೆ) ತಕ್ಕ, ಕೊಡೈ-ದಾತೃತ್ವವನ್ನೂ, ಪುಕ್ಕು-ಕೀರ್ತಿ
 ಯನ್ನೂ, ಎಲ್ಯೈ ಇಲಾನ್ನೈ ಅವರಿಚ್ಚಿನ್ನವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ, ಓರ್ ಅಯಿರಮ್
 ಪೇರುಮ್ ಉಡೈಯ-ಅಧ್ವಿಕೀಯವಾದ ಸಹಸ್ರನಾಮಗಳುಳ್ಳ, ಪಿರಾನ್ನೈ-(ಮಹೋ
 ವಕಾರಕನಾದ) ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು, ಅಲ್ಲಾಲ್-ಹೊರತು, ಮುತ್ತು-ಬೆರೆ, ಪಾರಿಲ್-
 ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಓರ್ ಪ್ಪಚ್ಚೈಯೈ ಒಂದು ಕ್ಷುದ್ರಪದಾರ್ಥವನ್ನು, ಕೈ-ಹಸ್ತ
 ದಾರ್ಯವು, ಮಾರಿ ಅನೈಯ ಎನು-ಪರ್ಷವನ್ನು ಸುರಿಯುವ ಉದಾರವಾದ ಮೇಘಕ್ಕೆ

ಸದೃಶವೆಂದೂ, ತಿರ್ಣಾರ್ಥ-ವ್ಯಥವಾದ ಬಾಹುಗಳು, ಮಾಲಾನರ್ಮಿ-ಮಾಪನವರ್ತ
ಗಳಿಗೆ, ಒಕ್ಕುಮೆನುಮ್ ಸದೃಶಗಳೆಂದೂ, ಪಚ್ಚಿಸ್ಸಸಕುಮಾರ್ವೊಮಾರ್ಕಲ್-(ಸತ್ಯ
ವಿಶ್ವವಲ್ಲದ) ವ್ಯಥಾನೂತನಮಿಥ್ಯಾವಚನಗಳನ್ನೇ, ಪೇಶ-ಹೇಳಲು, ಯಾ-
ನಾನು, ಕೆಲೇರ್-ಶಕ್ತನಲ್ಲ. (ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಸರ್ವೋತ್ಪರನನ್ನು ಅಶ್ವಯಿಸಿದ
ನಾನು-ಇಂತಹ ಮಿಥ್ಯೋಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನೇಳಿ ಹ್ವದ್ರನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲಾರೆನು—
ಎಂದು ಭಾವವು)

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಮಾನೇ ಜಾಪ್ರತಿಮಂ ಮಹಾಗುಣನಿಧಿಂ ವಿಸ್ತೀಮಮೇವಾಜ್ಞಾತಂ
ದೇವಂ ನಾಮಸಹಸ್ರಯುಕ್ತಮತುಲಂ ವಿಷ್ಣುಂ ವಿನಾಽನ್ಯತ್ ಭುವಿ |
ಕ್ಷುದ್ರಾತ್ ದಾಸಪರಾಃ ಪಯೋದಸದ್ರಾಹ ಹಸ್ತಾಶ್ಚ ವೋ ಬಾಹವೋ
ಽಸ್ಯೋತೇ ಸರ್ವತಸ್ಸನ್ನಿಭಾ ಇತಿ ಭೃಶಂ ಮಿಥ್ಯಾವಚೋ ನ ಬ್ರುನೇ ||

ತಾ| ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ ದಾಶ್ಯತ್ವವನ್ನೂ ತಜ್ಜನ್ಯವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ
ಪಡೆದಿರುವ ಸಹಸ್ರನಾಮತ್ರ, ವಿವಾಧ್ಯನೂಡ ಸ್ವಾವಿ-ಯುಷ್ಮ ಯೋರತು ಬೇರೆ ಹ್ವದ್ರ
(ಮಾನುಷ) ಜಾತಿಯನ್ನು ಮಹೋದಾಹವಸ್ತವೆಂದೂ ಮೇಘಸದ್ರವೆಂದೂ
ಸರ್ವತಸದೃಶವಾಹುವೆಂದೂ ಸ್ತುತಿಸಲು ಒರೀ ಹೊಸ ಸುಳ್ಳು ಮಾತುಗಳನ್ನೇ
ಹೇಳಲು ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ. (ನಾನು ಇಂತಹ ಮಿಥ್ಯಾವಚನಗಳನ್ನು ಎಂದಿಗೂ
ಹೇಳಲಾರೆಂದು ಹಾತ್ಕರ್ಯ)

೮) ಜೇಯಿಸ್ಥಲಿವುರೈತೋಳಿ ಪಿನ್ನೆ ತ್ತಿಕ್ಕು ಮನಾಳನ್ಯೆ,
ವರು ಆಯ ಪೆರುವುಪುಕ್ಕುಲೆಲ್ಲಿಯಿಲಾದನ ಪಾಡಿಪ್ಪೋಯ್,
ಉ ಕಾಯಮ್ ಕತ್ತಿತ್ತವಕ್ ತಾಲಿಸ್ಸೆಕ್ಕಿಳ್ಳಿ ಪ್ಪುಕುಮ್ ಕಾದಲಕ್,
ಈ ಮಾಯ ಮನಿತರೈ ಯೆಕಶೂಲ್ಲವೆಲ್ಲೆನೆಕವಾಯಕ್ಕೂಪ್ಪೋ

ಪ್ರ ವೇಯಿಮರಿ (ರಮಣಿಯವಾಗಿ ದಂಡಾಗಿರುವ ಹಲೀ) ಬದರಿ
ಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಪುರೈ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ, ತೋಳಿ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ, ಪಿನ್ನೆ, ಕ್ಕು ನೀಳಾ
ಬೇವಿಗೆ, ಮನಾಳನ್ಯೆ (ನಿತ್ಯಾಭಿಮತನಾಡೆ) ಪತಿಯಾದ ಕೈಷ್ಣನನ್ನು, ಆಯ-
ಸ್ವರೂಪಾನುಗುಣನಾಗಿ. ಪೆರುವು ಅಪರಿಚ್ಛಿನ್ನವಾದ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲಾದನ ಅಶಂ
ಖ್ಯಾತವಾದ, ಪುಕ್ಕು-ಗುಣಗಳನ್ನು, ಪಾಡಿ ಹಾಡಿ, ಪೋಯ್ - (ಬಹುಕಾಲ)
ನಡೆದು, ಕಾಯಮ್ ಶರೀರವನ್ನು, ಕೈತಿತ್ತು ತ್ಯಜಿಸಿ, ಅವರ ತಾಳೆಣೈಕ್ಕಿಲ್ಲ-ಅವನ

ಚರಣಯುಗಳವಲೆಗಳಿಗೆ, ಪುಳುಮ್ ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ, ಕಾಡಲೊ-ಆಶೆಯುಳ್ಳ ನಾನು,
ಮಾಯಮಾನರಲ್ಲಿ-ಪ್ರಕೃತಿವಶ್ಯರಾದ (ಪ್ರವೃತ್ತಿ) ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು, ಎವಮಯಾ
ಕೊಂಡು ನನ್ನ ವಾಕ್ಯನಿಂದ, ಎರ ಶೋಧನರಲ್ಲಿ ಏನುಹೇಳಬಲ್ಲೆನು ? (ಅವರನ್ನು
ಹೇಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ?)

(ಸ-ಗಾ-ಪ)—

ನೀಳಾಯಾಃ ಪತಿಮುಜ್ಯುತಂ ಸುವಿಲಸದ್ಭಾವೋಗುಣಾನಾಂ ಗತೈ-
ಸ್ತು ತ್ವಾನಂತಕತೈಶ್ಚಿರಾಯ ಬಹುಧಾ ಮೇ ದೇಹಯಾತ್ಮಾಂ ಪರಾ |
ತತ್ಪಾದಾಮ್ಬುಜಸಂಕ್ರಯೋತ್ಪುಕತಮಃ ಕಿಂ ಕ್ಷುದ್ರಮತ್ಯಾತ್ಮ ಭವಿ
ಸ್ತೋತುಂ ಮೇ ವಚಸಾ ಬ್ರವೀಮಿ ಕಿಮಪಿ ಪ್ರಾಪ್ತೋಽದ್ಯ
ಮಾಯಾವರ್ತ ||

ತಾ|| (ನಾನು ಇತರರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ
ಅವನನ್ನು ಕೊರತು ಮಿಕ್ಕವರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲಾರದು—ಎಂದು ಹೇಳು
ತ್ತಾರೆ) ಸುಂದರವಾದ ಬಹುಗಳುಳ್ಳ ನೀಳಾದೇವಿ (ನನ್ನಿನ್ನೆತ್ತಿರಾಪ್ತ) ಯನ್ನು
ವರಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕಾನವಧಿಕಾತಿಶಯಾಸಂವ್ಯೇಯ ಶರಣಾಗುಣ
ಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ, ಈ ಶರೀರವನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ಯಾತ್ರೆಯಿಂದ ಕೃಚಿಸಿ, ಅವನ
ಚರಣಯುಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನೇ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ನಾನು ಪ್ರಕೃತಿವಶ್ಯ
ರಾದ ಕ್ಷುದ್ರಮಾನುಷರನ್ನು ನನ್ನ ವಾಕ್ಯನಿಂದ ಹೇಗೆ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಬಲ್ಲೆನು ?
(ಅವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಾಕ್ಯ ಕೊರತಲೇ ಹೊರತದು—ಎಂದು ಘಾವವು)

(೯) ವಾಯುಕೂಣ್ಡ ವಾನಿಡಮ್ ಪಾಡವನ್ದ ಕವಿಯೇನಲ್ಲೇಕಾ,
ಆಯಕೂಣ್ಡ ಶೀರವಳ್ಳಲಾಪಿಪಿರಾನೆನಕ್ಕೇ ಯುಳೇಕಾ,
ಶಾಯಕೂಣ್ಡ ವಿವೈಯುವಾ ತಾದಿತ್ತು ವಾನವರ
ನಾಟ್ಟೆಯೊಮ್,
ನೀಕಣ್ಡಕೂಳ್ಳೆನ್ನು ವೀಡಮ್ ತರುವಾ ನಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟು.

ಪ್ರ|| ವಾಯು ಕೂಣ್ಡ-ವಾಗಿನಿಟ್ಟುಯಿಂದ, ಮಾನಿಡಮ್-ಮನುಷ್ಯಜಾತಿ
ಯನ್ನು, ಪಾಡವನ್ದ-ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದ, ಕವಿಯೇ ಅಲ್ಲೇಕಾ-ಕವಿಯಾದವ
ನಲ್ಲ (ನಾನು), ಆಯ (ನೀಡಾಪ್ತರಾಪ್ತದಲ್ಲಿ) ನಿರ್ವೇಶವಾದ, ಶೀರ-ಅನಸ್ತಾದಿ

ಗುಣಗಳನ್ನು, ಕೊಡ್ತಾ ಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವ, ವಳ್ಳಿಲ್ ಮಹೋದಾರನಾದ, ಅಹ್ಮಿ-ಚಕ್ರಪಾಣಿಯಾದ, ಪಿರಾಫ ಸ್ವಾಮಿಯು, ಎನಕ್ಕೇಳುಳು ನನಗೇ ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಇರುವವನು ತಾಯ್ಕೊಡ್ತಾ ಅಕ್ಕುಚ್ಚಲವಾದ, ಇಮ್ಮಿಲಯುಮ್ - (ಉಟಿಕವಾದ) ಅರ್ಚಾವತಾರಾನುಭವವನ್ನೂ, ತಾದಿತ್ತು - ಉಂಟುಮಾಡಿ, ವಾನವರ್ನಾಚ್ಚೈಯುಮ್ - ನಿತ್ಯಸೂರಿಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪರಮಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ನೀಕಣ್ಡುಕೊಳ್ ಎನು-ನೀನು ಕಂಡು ಅನುಭವಿಸು ಎಂದು, ಎಡುಮ್ ಮೋಕ್ಷಾನನ್ನವನ್ನೂ, ನಿನು ನಿನು - ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿಂತು ನಿಂತು, ತರುಮ್-ಕೊಡುವನು.

(ಸ-ಗಾ ರ ||) -

ನಾಹಂ ಮಾನುಷವರ್ಗಸಂಸನವೋ ವಾಚಾ ಕವಿಶ್ಚೈಧರಂ
ವೇದಾಂತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೈಭವಮುದಾರಾಕ್ರಮಂ ಪ್ರಭುಂ ಚಕ್ರಿಣಮ್ |
ಸಂಶ್ರಿತಾಸ್ತಿ ಕೃತಿಃ ಸ ಏವ ಪರಮೋ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯೋ ಯಸ್ಯ ಮಾ-
ನುರ್ವಾಮೂರ್ತಿಪರಾತ್ಪರಾದ್ಯನುಭವೈರ್ಮುಕ್ತಂ ಕರೋತ್ಯಚ್ಯುತಃ |

ಶಾ|| (ಪರಮೋದಾರನಾದ ಅವನೇ ನನ್ನ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ವಿಷಯಭೂತನಾಗಿರುವಲ್ಲಿ ನಾನು ಇತರರ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ನಾನು ಮಾನುಷಜಾತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿ ಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದ ಕವಿಯಲ್ಲ. ವೇದಾಂತಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವೈಭವವಾದ ಅನನ್ಯಾದಿ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳಿಂದ ಭರಿತನಾಗಿ ಮಹೋದಾರಸ್ವಭಾವನಾದ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೇ ನನಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿರುವವನು. ಅವನೇ ಅಕ್ಕುಚ್ಚಲವಾದ ಅರ್ಚಾವತಾರದ ಅನುಭವವನ್ನೂ ನನಗೆ ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಪರಮಪದಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷಾನನ್ನವನ್ನೂ ಕ್ರಮೇಣ ನನಗೆ ಕೊಡುವನು.

(೧೦) ನಿಷ್ಠು ನಿಷ್ಠು ಪಲನಾಳುಯಾಕ್ಕುಮಿವ್ವುಡಲ್ ನೀಶ್ಚಿ ಪ್ಪೋಯೆ,
ಶ್ವೆಷ್ಠು ಶ್ವೆಷ್ಠಾಳುಮೆ ಕಣ್ಣು ತನ್ನೆಮ್ ಕಜಿಪ್ಪಾನೆಣ್ಣಿ
ಒಟ್ಟಿಯೊಟ್ಟಿ ಯು ಲಕಮ್ ಪಡ್ಕತ್ತಾಕ್ ಕವಿಯಾಯಿನೇಱ್ಕು,
ಏಷ್ಠಮೆಷ್ಠವಿನಿ ಮುಶ್ ಶೂರುಮ್ ಕನಿಯೇಱ್ಕುಮೇ.

ಪ್ರ|| ಪಲನಾಳ್ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಿನು ನಿನು-ನಿಂತು ನಿಂತು, ಉಯ್ ಕ್ಯಾಮ್-(ಜೀತನನನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ) ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವವನಾಗಿಯೂ

ಇವ್ವುಡಲ್ ಈ ಶರೀರವನ್ನು, ನೀಡ್ತು ವೋಯ್-ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಶನುಶಿನಾಕೆ
 ಲುಮ್-ಬಡುಕಾಲವಂ ಕಳೆದುಹೋಗಿಯಾದರೂ, ಕಣ್ಣು (ಈ ಚೇತನನು ಅವ
 ನನ್ನು) ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ, ಶನ್ಮಮ್ ಕ್ಷಮ್ಪಾಃ-ಜನ್ಮವನ್ನು ದಾಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎಡ್ಡೆ
 ತಾನೇ ಚಿನ್ನಿಸಿ, ೨ ನಿ ೩ ನಿ ಪ್ರತಿಶೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಮನಸ್ಕೈರ್ಯದಿಂದ ಛಾವಿಸಿ,
 ಉಲಕಮ್ ಪಡೈತ್ತಾಃ ಲೋಕವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಗವಂತನ,
 ಕವಿಯಾಯಿನೇಂಞ್ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕವಿಯಾದ ನನಗೆ ಇನಿ-
 ಇನ್ನುಮೇಲೆ, ಎನುಮನುಮ್ ಎಂದೆಂದಿಗೂ (ಯಾವಕಾಲದಲ್ಲಾದರೂ, ಮು
 ತ್ತಾದವರ ಕೃತಿ ಮೆತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡೋಣವು, ಮುಕ್ತಮೇ -
 ಉಚಿತವೋ ?

(ಪ-ಗಾ-ದ !) --

ಪಾರ್ಶ್ವೇ ತಿವೃತಿ ನಿತ್ಯಮೇವ ಹಿ ವೃಣಾಂ ದೇಹಾತ್ಯಯೇಽಪಿ ಸ್ವಯಂ
 ತೇಪಾಂ ಭಾತ್ಯನುಗಃ ಪ್ರಭುಸ್ಸುವಶಗಾಃ ಕರ್ತುಂ ಸದಾ ತಾ ಹರಿಃ |
 ಹರ್ತುಂ ಜನ್ಮಕರವ್ನುರಾನ್ತು ಜಗತಾಂ ಸೃಷ್ಟುಃ ಕಿಲಾಹಂ ಕವಿ-
 ಸ್ತುಸ್ಮೈವ ಸ್ತುತಯೇ ಸದಾ ! ಕಿಮುಚಿತಾ ಭೂಯಾನ್ತಮಾನ್ಯಸ್ತುತಿಃ? ||

ಹಾ (ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ತೋತ್ರಕರ್ತನಾದ ಕವಿಯಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಇತರರ
 ಸ್ತೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನವು ಅನುಚಿತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ
 ಚೇತನೋಪ್ಥೇವನಕ್ಕಾಗಿ ದೀಪ್ತನಾಗಿಯೂ, ಚೇತನನು ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
 ಹೋಗಿ ಅನೇಕ ಕಾಲಾನಂತರವಾಸರೂ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿ ಜನ್ಮವನ್ನೂ
 ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲಿ—ಎಂದು ತಾನೇ ಚಿನ್ನಿಸಿ, ಪ್ರತಿಶೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಸಂಕಲ್ಪ
 ಮಾಡಿ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡಿದವನಾಗಿಯೂ, ಇರುವ ಭಗವಂತನ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕಾಗಿ
 ಹುಟ್ಟಿದ ಕವಿಯಾದ ನನಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡೋಣವು ಎಂದಿ
 ಗಾದರೂ ಉಚಿತವಾಗುವದೋ ?

(೧೧) ಎಱ್ಱುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪುಕಳ್ ವನವರೇಶ್ ಕಣ್ಣಿ ಕತನಕ್ಕು
 ಎಱ್ಱುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪುಕಳ್ ವನ ಕರುಕೂರ್

ಚ್ಚೆಡಕೋಪಕ್ ಶೂಲಾ,

ಎಱ್ಱುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪುಕಳ್ ಪುಕಳ್ ಪುಕಳ್ ಪುಕಳ್ ಪುಕಳ್

ಮೋರಪತ್ತು

ಎಱ್ಱುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪುಕಳ್ ಶೂಲವಲ್ಲಾರಕ್ಕಿಲೈ ತನ್ನಮೇ.

ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣುಮ್ - (ಸರತ್ಪ್ರಸಾದಭಟ್ಟಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪುಸ್ತಕ-ಮಹಾ ಗುಣಾತಿಶಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ವಾಚನವೀರ್ಣ ನಿತ್ಯಸೂರಿತ್ವರನಾಗಿ ಯೂ ಇರುವ, ಕರ್ಣಾಕನಕ-ಸಾಲಭಟ್ಟವಿಶಿಷ್ಟನಾದ) ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಿಗೆ, ವಿಷ್ಣುಮ್ (ಸೋತ್ರಮಾಡಲು) ಅನುರೂಪವಾದ, ವೈಯಕ್ತಿಕಪುಸ್ತಕ-ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳ ವರ್ಣಾಶುಕೂರ್ ಶರಣೋಪ-ರಮ್ಯವಾಚಕುರುಕಾಪುರಿಗೆ ನಿರ್ವಾಹಕ ರಾದ ಶತಾರಿಮನವರ್ಧರು ಕೊಳ್ ರಚಿಸಿದ, ವಿಷ್ಣುವೆ - (ಭಗವದ್ಗಣಾದಿ ವರ್ಣನಕ್ಕೆ) ತಕ್ಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕಪುಸ್ತಕ-ಭೋಗ್ಯಲಕ್ಷಣಾದಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ಅಯಿ ರತ್ತೂ-ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು, ವಿಷ್ಣುವೆ - (ಇತರ ಸೋತ್ರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಭಗವಂತನ ಸೋತ್ರವನ್ನೇ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸಲು) ತಕ್ಕ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ಪುಸ್ತಕ-ಮಹಾಗುಣಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ಓರ್ ಅಧ್ಯಾಪಕನಾದ, ಇವೈವತ್ತಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು, ಶಾಸ್ತ್ರವಲ್ಲಾರಕ್ಕೆ ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರಿಗೆ, ಕನ್ನಡ ಚಿತ್ರಣ, ಇಲ್ಲೇ-ಇಲ್ಲ

(ಸ-ಗಾ-ರ 1)—

ವಿಶ್ವೋದಾರಗುಣೋಜ್ವಲಂ ಮೂರಿಪುಂ ಸೂರಿನ್ಮನಃಪಂ ಹರಿಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಸೋತುಮುಡಾರಸದ್ಗುಣನಿಧಿಃ ಪಾಜ್ಞಶ್ಚಾರಿಮುನಃ |
ರಮ್ಯಂ ಶ್ರೀಕುರುಕೇತ್ತರಶ್ಚುಭಗುಣಂ ಸಹಸ್ರವೇವಾಕರೋ-
ತ್ತತ್ತೇದಂ ದಶಕಂ ಭುಮೀಹ ವತತಾಂ ಜನ್ಮೈವ ಸ ಸ್ಯಾನ್ಮುಣಾಮ್ |

ಶಾ! (ಈ ದಶಕವನ್ನು ಪಠನಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇತರ ಸೋತ್ರವನ್ನವಾದ ಬನ್ನಿಸಂಬನ್ನ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಸರತ್ಪ್ರಸಾದಭಟ್ಟಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಹಾ ಗುಣಾತಿಶಯಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ನಿತ್ಯಸೂರಿತ್ವರನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲು ಅನುಗುಣವಾದ ಜ್ಞಾನಾದಿಗುಣವೈರೋಧಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀ ಕುರುಕಾಪುರಿತ್ವರರಾದ ನಮೋಸ್ತು ರಚಿಸಿದ ಭೋಗ್ಯಲಕ್ಷಣಾದಿ ಭಂಕವಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ವಿವ್ಯವಾರಾತ್ಮಕವುಳ್ಳ ಉಚಿತತಮವಾದ ಈ ದಶಕ ವನ್ನು ಪಠನಮಾಡಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಜನ್ಮಸಂಬನ್ನವು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಫಲವನ್ನು ಹೇಳು ತ್ತಾರೆ.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ ||)—

ಅನ್ಯಸ್ತವೇನ ವಿಷಯಾಪಧಿಗ್ನುಮಿಚ್ಛಾ-
ನಾಲೋಕ್ಯ ವಿಸ್ತೃತನಿಜವ್ಯಸನೋ ದಯಾಕು-
ತಸ್ಮಾದ್ವಿನಿವಾರ್ಯ ನುಮರ್ಜಾ ವಿಫಲಸ್ಸ ಕೌರೇ-
ರಸ್ಯೇಷ್ಟನರ್ಹ ಕರಣಂ ನವಮೇ ಸ್ವಮಾಖ್ಯತಾ ||

(ದ್ರ-ಉ-ತಾ-ರ ||)—

ರಮ್ಯಸ್ಯಾ ನಾದಿಯೋಗಾದಮಿತವಿಭವತಸ್ಸತ್ತ್ವಭ್ರಾಪಕತ್ವಾತ್
ಸಮ್ಯಕ್ಸಾಯುಷ್ಯದಾನಾದನಪವಿತರಣಾತ್ಯರ್ವೇಕ್ಷಿತತ್ವಚಿಹ್ನಾತ್ |
ಪ್ರಖ್ಯಾತಾಖ್ಯಾಸಪ್ರಸಾರತರಣರಸ್ಯರ್ಭುಕ್ತಿಮುಕ್ತಾಭಿಮುಖ್ಯಾತ್
ಶ್ರೇಷ್ಠೋಕ್ತೋಕ್ತಾಪಾದನಾಚ್ಛಸ್ತುತಿವಿಷಯತನುಂ ವ್ಯಾಹರನ್ನಿನ್ನಿತಾನ್ಯ||

(ಈ ನವಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ)

ಈ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಕತಾರಿಮುನಿವರರು ಪರಮೈಶ್ವರೈ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ ಪರಮೋದಾರಶ್ವಭಾವನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಭಗವಂತನನ್ನು
ಬಿಟ್ಟು ಕ್ಷುದ್ರರಾದ ಮಾನುಷರನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಿವೇಗೀನು ಫಲ
ವೆಂದು ಕವಿಗಳಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಬೋಧಿಸುತ್ತ, ಅಂತಹ ಬೋಧನವು
ನಿಷ್ಫಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತಮ್ಮ ಅನನ್ಯಾರ್ಹವಾದ ದಿವ್ಯಕವಿತಾನ್ಯೈಭವವು ಇತರ
ಸ್ತುತಿರಹಿತವಾದುದೆಂದು ತಮ್ಮ ಉಗ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಈ ದಶಕದ ಸರಣಿ
ವಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಕ್ಷವುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಃ

ತೃತೀಯಶತಕದಲ್ಲಿ—ದಶಮದಶಕ.

(ಶನ್ಮಮ್ ಪಲಪಲ—)

(ಈ ದಶಕದಲ್ಲಿ—ಶ್ರೀ ಶತಾರಮುನಿವರೈರು ತಮಗೆ ಸರ್ವೇಶ್ವರಸ್ತುತಿಯಿಂದ
ಸರ್ವವಿರೋಧಿನಿವೃತ್ತಿವೂರ್ವಕವೂದ ಸರ್ವಾಭೀಷ್ಟ
ಸಿದ್ಧಿಯಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.)

(೧) ಶನ್ಮಮ್ ಪಲಪಲಶಯ್ಯು ವೇಪ್ಪಟ್ಟು ಚ್ಚುಡ್ಡೊಡು
ಶಕ್ಕರಮ್ ವಿಲ್,
ಒಣ್ಣೈಯುಡೈಯೆವುಲಕ್ಕೈ ಯೊಳ್ಳಾಳ್ ತಣ್ಣುಕ್ಕೊಣ್ಣು
ಪುಳಕ್ಕುರ್ನ್ದು, ಉಲಕಿಲ್
ವೆಣ್ಣೈಯುಡೈಯ ವೆರಕ್ಕುರಶುರರೈ ಮಾಳ ಪ್ಪಡೈಪೊರುದ,
ನೆಣ್ಣೈಯುಡೈಯವ್ ವಾ ತೀರ್ ಪರವಪ್ಪೊಳ್ ನಾನೋರ್
ಕುಟ್ಟಿವಿಲನೇ.

ಪ್ರ. ಪಲ. ದೇವಾದಿ ಜಾತಿಭೇದಗಳನ್ನೂ, ಪಲ-ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ-ಅನ್ತರಭೇದಗಳನ್ನೂ-ಉಳ್ಳ, ಶನ್ಮಮ್-ನಾನಾ ಜನ್ಮಗಳನ್ನೂ, ಶಯ್ಯು-(ಸಂಕಲ್ಪಮಾತ್ರದಿಂದಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸಜಾತೀಯನಾಗಿಯೂ) ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ವೇಪ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಯರ್ಥವಿಸಿ(ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಅವತರಿಸಿ), ಶಚ್ಚುಡ್ಡೊಡು-ಶಂಖಚಕ್ರಗಳನ್ನೂ, ವಿಲ್-ಶಾರ್ಙ್ಗವೆಂಬ ಧನುಸ್ಸನ್ನೂ, ಒಣ್ಣೈಯುಡೈಯವುಲಕ್ಕೈ-ವಿರೋಧಿಧ್ವಂಸಕವಾದ ಮುಸಲಾಯುಧವನ್ನೂ, ಒಳ್ವಾಳ್ ಕೈಬಿಡದೆ (ತಪ್ಪು ನಾಶವಕ್ಕಾಗಿ) ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಕನೆಂಬ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ, ತಣ್ಣು-ಕಾಮೋದಕೆಯೆಂಬ ಗದೆಯನ್ನೂ, ಕೊಣ್ಣು-ಸಾಧನಗಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪುಳ ಉರ್ನ್ದು ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ, ಉಲಕಿಲ್-ಬೋಕದಲ್ಲಿ, ವೆಣ್ಣೈಯುಡೈಯ-ಒಲಿಷ್ಠರಾದ, ಅರಕ್ಕರೈ ಆಶುರರೈ-ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಅಸುರರನ್ನೂ, ಮಾಳ-ನಾಶವಡಿಸುವಂತೆ ಪಡೈಪೊರುದ-ಸೇನೆಯೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು, ನೆಣ್ಣೈಯುಡೈಯವ-ಸೌಜನವುಳ್ಳವನ, ತೀರ್-ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಗಳನ್ನೂ, ಪರವಪ್ಪೊಳ್-ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಲರ್ಹನಾದ ಸರ್ವ-ನಾನು, ಓರ್ಕುಟ್ಟಿವಿಲ್-ಒಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನು.

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ನಾನಾಜನ್ಮಕು ಜನ್ಮಭಾಗಿಹ ಭುವಿ ಪೂರ್ವದುರ್ಭವನ್ಯಾಥವ-

ಶೃಂಖಲ ಚಕ್ರಮಪಿ ಸ್ವತ್ವಾಜ್ಞಮುಸಲೌ ಶ್ರೀನಂದಕಂ ತಾಂ ಗದಾಮ್ |

ಬಿಭ್ರದ್ಧಾರುಡವಾಹನೋಽರುರಗಣಾ ರಕ್ಷೋಗಣಾನ್ಮರ್ದಯತ್

ಯುದ್ಧೇ ಭಾತಿ ಚ ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಇಮಂ ಸ್ತುತ್ವಾಽಸ್ಮಿ ಪೂರ್ಣಾಕಯಃ ||

ತಾ|| (ಅನೇಕಾನಂತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತವಿರೋಧಿನಾಶಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವ ನನಗೆ ಯಾವಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಅನೇಕ ರಾಶಿಭೇದಗಳುಳ್ಳ ಸಾಧಾವಿಧವಂತಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಶಂಖ ಚಕ್ರ ಶಿಂಜ್ಞ ಮುಸಲನಂತಹ ಕೌಮೋಡಕೀಧರನಾಗಿ, ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ರಾಕ್ಷಸಾಕುರನಾಶಕನಾದ ಸ್ವಾಮಿಯ ದಿವ್ಯಕಲಾಭಗುಣಗಳನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡಿ ವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ನಾನು ಒಂದು ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

(೨) ಕುತ್ಯಾವಿಲ್ ತಡಬ್ಬಿಡಲ್ ಕೋಳರವೇತಿ ತ್ತೃಕೋಲ

ಚ್ಚೆನ್ನಮರೈಕ್ಕಣ್,

ಉತ್ಯಾಪವಳ್ ಪೋಲ ಪೋರಾಯೋಗುಪುಣರ್ ನ್ದ ಪೊಳಿಮಣಿ

ವಣ್ಣ ಕಣ್ಣ ಕ್,

ಕತ್ಯಾಯಣಿಮೂಕ್ಕುಡೈ ಪ್ಪೆಳ್ಳೈ ಕ್ಕಡಾವಿ ಯತುರೈ

ಕ್ಕಾಯ್ ನ್ದವಮ್ಪಾಕ್,

ನಿತ್ಯೈಕಕತ್ತೈಯುವ್ ಪಾಡಿಯುವಾಡಿಂಯುವ್

ಯಾನೊರು ಮುಕ್ಕಿಲನೇ.

ಪ್ರ|| ಕುತ್ಯಾವಿಲ್ - (ತನ್ನ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂದ) ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ, ತಡಮ್ ಕಡಲ್ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಾದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ, ಕೋಳ್ ಅರವು-ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಆದಿಶೇಷನ ಮೇಲೆ, ಏತ್ತಿ ಹೆತ್ತಿ, ತಕೋಲಮ್ ತನ್ನ ಈಶ್ವರತ್ವಸೂಚಕವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ, ಶೆಣ್ಣ ಮರೈಕ್ಕಣ್ ಕೆಂಡಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಉತ್ಯಾಪವಳ್ ಪೋಲ-ನಿರ್ದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಒರ್ ಯೋಗುಪುಣರ್ ನ್ದ - ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ (ಅಗದ್ವಕ್ಷಣ ಚಿಂತಾರೂಪನಾದ) ಧ್ಯಾನಯೋಗವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಮಣಿ ಒಳವಣ್ಣ ಮೂಣಿಕ್ಕಡಂಕೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ದೇಹಕಾನ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾದ, ಕಣ್ಣ ಕ್ಕಡ್ವನಾದ, ಕತ್ಯೈ ಅಡೆ-ಕತ್ತುನಾಶಕಭಾಂಧನವನ್ನೇ ಅಭರಣವಾಗಿಯುಳ್ಳ, ಮೂಕ್ಕುಡೈ -

ಕೊಕ್ಕು (ಮೂಗು) ಉಳ್ಳ, ಪುಳ್ಳೆ ಗರುಡನನ್ನು, ಕಡಾವಿ-ನಡೆಸಿ, ಅಸುರರೈ
ಕಾಡುಂತ್ರಿ ಆಸುರರನ್ನು ಸಾಕಪಡಿಸಿದ, ಅಮೃತ ಸರ್ವೇಶ್ವರನ, ನಿತ್ಯಪುಕ್ಕಾ-
ನರಿಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಜಯಕೀರ್ತಿಯನ್ನು, ವಿಜಯಮ್ ಸೋತ್ರಮಾಡಿಯೂ,
ಪಾಡಿಯಮ್ ಪಾಡಿಯೂ, ಅಡಿಯಮ್-ನತಾನಮಾಡಿಯೂ ಯಾ-ನಾನು,
ಒರುಮುಟ್ಟು ಇರ್ಲ-ಒಂದು ವಿಚ್ಛೇದವೂ (ವಿಛ್ಛೇದವೂ) ಇಲ್ಲದವನು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪೂರ್ಣಾವೇಶಧಿತಲೇಽಸ್ಮಿ ಶೇಷತಯನಃ ಪದ್ಮಾವೃತಸ್ಸುಂದರ-
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಯೋಗಪರ್ವರಿನ್ಮಣಿನಿಭಃ ಕೃಷ್ಣಶ್ಚ ತಾತ್ಪರ್ಯಭಜಃ |
ಪ್ರಧ್ವಂಸ್ಯಾಸುರವರ್ಗಮತ್ಮನುಗುಣಸ್ಸರ್ವೇಶ್ವರೋ ಭಾತ್ಯಯಂ |
ಸುತೈಃ ಸಂ ಪರಿಗಾಢವೃತ್ತಸಹಿತಃ ಪೂರ್ಣೋಽಸ್ಮೃತಂ ಸನ್ಮತಮ್ |

ತಾ|| (ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಲಯಯ ಗುಣಗಳನ್ನು ಸೋತ್ರಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ
ನನಗೆ ಯಾವವಿಚ್ಛೇದವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದಿಶೇಷನ
ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ರಮ್ಯಪದ್ಮಾಕ್ಷನಾಗಿ ಯೋಗನದ್ರಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ನೀಲಮಣಿ
ವರ್ಣನಾದ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ, ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಆಸುರನಾಶಕನಾದ
ಸರ್ವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯವಿಜಯಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಗಾಢ ನತಾನಗಳಂ ಮಾಡುವ
ನಾನು ಒಂದುವಿಛ್ಛೇದವೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದೆನೆ

(೩) ಮುಟ್ಟಿಲ ಪಲಪೋಕತೊರು ತನಿಸಾಯಕಣ್ಣ
ಮೊವುಲಕುಕ್ಕುರಯ,
ಕಟ್ಟಿಯೈ ತ್ತೇನೈ ಯಮುದೈ ನೆತ್ತವಾಲೈ
ಕಣ್ಣಿಯೈ ಕ್ಕರುಮ್ಪಕನ್ನೈ,
ಮಟ್ಟವಿಡ್ ತಣ್ಣನ್ನೊಡ್ಡುಮ್ ಮಡಿಯಾನ್ಮೈ
ವಣ್ಣಿಯ್ಕ ಯವಕತೀತು,
ಪಟ್ಟಪಿನ್ನೈ ಇಟ್ಟಿಯಾಕಿಲಮ್ ಯಾನೆಕಮನತ್ತು
ಪ್ಪರಿಹೀನೇ.

ಪ|| ಮೊವುಲಕುಕ್ಕು ಉರಿಯ ತ್ರಿವಿಧ ಚೇತನಾಚೇತನಗಳಿಗೆ ಆಸಾ
ಧಾರಣ ಭೇತನಾಗಿಯೂ, ಮುಟ್ಟು ಇಲ್ ಅದಿಚ್ಛೇದವಾಗಿ, ಪಲಪೋಕತ್ತು-

ಒಂದು ಧರ್ಮ ಭೋಗಸಮೃದ್ಧಿಯುಳ್ಳ, ಒಂದು ಅನ್ವಿತೀಯನಾದ, ತನಿಹಯೋಗ - ಪ್ರಭಾಸನಾಯಕನಾಗಿಯೂ, (ಇರುವ) ನಲಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಿತ-ಹಿರಣ್ಯವನಾದ ಕಟ್ಟುಸಕ್ಕರೆಯಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, ನಲಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ವದ್ರವ್ಯವನುಮಾದ ಬೇಳುತುಪ್ಪದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, ನಲ ಅನುದೈವಿತ್ಯಭೋಗ್ಯವಾದ ಅಪ್ಪಿತದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, ನಲವಾಲ್ಮೀ-ಸ್ವಭಾವಿಕವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾಲನಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, ನಲಕನಿಯೈ-ಭಕ್ತಿಸುಪ್ತದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಪಕ್ಕುಲದಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, ನಲಕರುಮ್ಮುಕನ್ನೈ ಸರ್ವಗಣ್ಣಿ ಕನ್ನೋ ಭೋಗ್ಯತಾತಿಕಯುಳ್ಳ ಕಟ್ಟಿನಂತೆ ಇರುವವನನ್ನೂ, (ಈವರೂ ಕವಿ-ವಿವ ಭೋಗ್ಯತಾತಿಕಯುಳ್ಳ), ಮುಟ್ಟು ಮಧುಪ್ಯದಿಯಾಗಿ, ಅನಿಹಿ - ನಿರಸಿತವಾಗಿ, ತಣ್ಣ - ಶೀತಲಾಗಿ, ಅಮೃತ-ಕಮಣ್ಣಿಯವಾದ ತುರಯ-ತುಳಸಿಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮಂಡಿಯಾಯ್ತೆ - ಕಿರೀಟವುಳ್ಳವನನ್ನು, ಮಣ್ಣು ನನುಷ್ಠಗಿ, ಅರ್ವಣಿತ್ತು ಅವನವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಪಟ್ಟಿಪಿನ್ನೈ-ಅನನ್ಯಾಹ-ವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಮೇಲೆ, ಯೋ ಸಾನು, ಅತ್ತಿಯಾಕೆಲಿಮ್ ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ, ಪರಿವಾಸನೋಪ್ಯಥಯನ್ನು, ಎಮನಕು, ಸನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಇರ್ಲ-ಉಳ್ಳವನನ್ನು

(३-१३-४५) —

ತ್ರಿಲೋಕಾಧಿಪತೀಂ ಚ ಭೋಗಭರಿತಂ ಸರ್ವೇಶ್ವರಂ ಶ್ರೀನಿಧಿಂ
ಮಾಧುರ್ಯಾಭ್ಯರಸಂ ಸನಂ ಮಧುರಸಂ ಸ್ವೀರಂ ಫಲಂ ಚೋತ್ತಮಮ್ |
ದಿವ್ಯಂ ಬಾಹ್ಯಕಮಿಹೋನೇವ ತುಃಸಿಂಧಾಸ್ತತ್ಪ್ರೀತುಂ ಹರಿಂ
ನತ್ಯಾ ತತ್ತ್ವವಶಾಶಯೋ ಽನಿಶಮಹಂ | ಚಿತ್ತಾರ್ತಲೇಖೋ ನ ಮೇ ||

ತಾ|| (ಸರ್ವೋತ್ಕರನ ಸೋಪಾನಮಾಜ್ಯವೆಂ ಪಡೆದ ನನಗೆ ಒಂದು ಮನೋ
ವ್ಯಥೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ತಿ ಲೋಕಾಧಿಪತಿಯಾಗಿಯೂ ಅಪಿಚ್ಛಿ ಸ್ತ
ಭೋಗಸಾವ್ಯಾಜ್ಯವಳ್ಳ ವನಾಗಿರೂ, ಕಷ್ಟ ಸಕ್ತರೆಯಂತೆಯೂ ಬೇಡುತುಪ್ಪದಂ
ತೆಯೂ ಅಮೃತದಂತೆಯೂ ಸ್ವೇದದಂತೆಯೂ ವತ್ಸಫಲದಂತೆಯೂ ಕಬ್ಬಿನಂ
ತೆಯೂ ಭೋಗ್ಯಕಮನಾಗಿ ದಿವ್ಯತುಳಸಿನ ಸಾಲಾಬಂಕೃತಕೀಟಫಲಿಯಾಗಿರೂ
ಇರುವ ಇವಾಮಯವ್ವು ಸಮಸ್ಯರಿಸಿ ಅವನಿನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ
ಮನೋವ್ಯಥೆಯಿಲ್ಲ

(೪) ಪರಿವಿತ್ತಿ ವಾಣಸ್ತೃ ಕೃತುಮೇಷ್ಣು ಪಡ್ಯಯೋಡುಮ್

ವಸ್ತದಿರಾನ್ದ

ತಿರಿಪುರದ್ರಿ ಶ್ರೀಶ್ವರವನುಮ್ ಪುಕನುಮ್ ಪಿನ್ನುಮುನಿ

ಯುಮ್ ಪೂರ್ತುಲೈಯು,

ಪೊರುತ್ತಿಳ್ಳ ಪ್ಪಳೈ ಕೃತಾವಿಯ ಮೂಯನ್ಮಪ್ಪೊಳ್ಳಿಕ್ಕರ-

ತ್ತಯಿನ್ಮ, ಅಚ್ಚುತನ್ಮ ಪ್ಪುಳ್ಳು ಯಾನಿತ್ತಿಯೇನು

ಮಿಡರಿಲನೇ.

ಪ್ರ|| ಅನು-(ಅನಿರುದ್ಧನಿಗೋಸ್ಕರ ತಾನೇ ಹೊಂಟ)ಅಂದು ವಾಣಸ್ತೃ-
ಬಾಣಾಸುರನನ್ನು, ಪರಿವು ಇನಿ ದುಃಖವಿಲ್ಲದಂತೆ, ಕೃತುಮ್-ರಕ್ಷಿಸುವೆವು,
ಎನು-ಎಂದು, ಪಡ್ಯಯೋಡುಮ್ ಆಶುಭಗೊಡನೆ, ವಸ್ತು ಎದಿರಾನ್ದ ಬಂದು
ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ, ತಿರಿಪುರಮ್ ಶ್ರೀಶ್ವರನುಮ್ - ತಿ ಪುರಾನ್ತಕನಾದ ರುದ್ರನೂ
ಕೂಡ, ಮಕನುಮ್ ಅವನ ಮಗನಾದ (ಪೇವಸೇನಾಪತಿಯಾದ) ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೂ,
ಪಿನ್ನುಮ್ ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಣ್ಣಿಯುಮ್ ಅನ್ನಿಯೂ, ಪೂರ್ತುಲೈಯು-(ಇನ್ನು
ಮೇಲೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾವು ಪ್ರವೇಶಿಸುವದಿಲ್ಲವೆಂದು) ಯುದ್ಧದಿಂದ
ನಿವೃತ್ತರಾಗುವಂತೆ, ಪೂರು ಯುದ್ಧಮಾಡುವ, ಶಿಲ್ಕ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಪುಳ್ಳೈ-
ಗರುಡನನ್ನು, ಕರಾವಿಯ ಹತ್ತಿಸೇಸಿದ. ಮಾರುನ್ಮೆ ಅಶ್ವರೈಕರಚೇಷ್ಟಿತನನ್ನು,
ಅಯನ್ಮೆ-ಗೋಪವೆಂಪವನ್ನ ಯೊಂದಿದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಪೂರ್ತಕ್ಕರತ್ತು ದಮ್ಯವಾದ
ಚಕ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅಯಿನ್ಮೆ-ಶಕ್ತು ನಾಶಕನಾಗಿರುವೆ, ಅಚ್ಚುತನ್ಮೆ-ಅಶ್ವತರಕ್ಷಕ
ನನ್ನು, ಪುಳ್ಳು ಹೊಂದಿ, ಯಾರಾ ನಾನು, ಇನ್ನಾರೊನುಮ್ ಸ್ವಲ್ಪವೂ, ಇಡಲ್
ಇರ್ಲ-ದುಃಖವಿಲ್ಲದವನು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)--

ರತ್ನಾನ್ಯೇವ ಭವಂತಮಾಶ್ರಿತಮಿತಿ ಸ್ವೈತಂ ಶ್ರತಿಹುತ್ಯ ತಂ

ಬಾಣಂ ಚ ತ್ರಿಪುರಾಸ್ತಕಸ್ತು ಸಮರೇ ಸೇನಾಸಮೇತಶ್ಚಿನಃ |

ಗುಣಸುಸ್ತುರ್ಗ್ಯ ತಥಾಽನಲೋಽಪಿ ಚ ಜಿತಾಃ ಪಕ್ಷೇಣ ಯಸ್ಯಾಸ್ಯಮುಂ

ತಾಕ್ಷ್ಣಿಂ ಚಾಪ್ಯಧಿಾಹ್ಯ ಚಕ್ರಧರಮೇವಾಹಂ ಶ್ರಿತೋ ನಿರ್ಭಯಃ ||

ತಾ | ವಿರೋಧಿಸಿವತಾಕನಾದ ಅಶ್ರಿತರಕ್ಷಕನನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿದ ನನಗೆ
ಒಂದು ದುಃಖ ಭೀತಿಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಬಾಣಾಸೂನನ್ನು ದುಃಖ
ವಿಲ್ಲದಂತೆ ದಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಆ ಮುಳುಗಾಡಿಯಾಗಿ ಒಂದುನಿಂತ ತ್ರಿಪುರಾಂತಕನಾದ
ರುದ್ರನೂ ಅವನ ಮಗನಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನೂ ಅಗ್ನಿಯೂ ಯುದ್ಧದಿಂದ ಪಿವೃತ್ತ
ರಾಗಿವಂತೆ ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ಅಕ್ಕದ್ಭುತನಾದ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳನ್ನು
ನಡೆಸಿದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೊಪ್ಪಿದ, ಮತ್ತು ಜಲಪಾಣಿಯಾಗಿ ಶತ್ರುನಾಶಕನಾದ
ಅಚ್ಯುತನನ್ನು ಅಶ್ರಯಿಸಿ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದುಃಖವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದೆನೆ

(೫) ಇಡರಿಷ್ಟಿಯೇ, ಯೋರನಾಳೊರು ಪೂರ್ಣದಿಬ್ಬೆಲ್ಲಾ ಪುಲಕಮ್
ಕಡಿಯು

ಪ್ರದರ್ಶಕಳ್ ಪಾರ್ಶ್ವನಮು ವೈದಿಕನುಮ್ಭನೇ

ಶ್ರೀಕೇರಾಕೃಡವಿ,

ಶುಡರೊಳಿಯಾಯನಿಷ್ಟ ತನ್ನುಡೈಚ್ಚೋದಿಯಿಲ್

ವೈದಿಕಪಿಳ್ಳೈಕಳೈ,

ಉಡಲೊಡುಮ್ ಕೊಣ್ಣುಕೊಡುತ್ತವನ್ಯ ಪ್ಪುಲೈ,

ಯೊಷ್ಟಿಮ್ ತುಯಿರಿಲನೇ.

ಪ್ರತಿ ಇಡರ್ ಇನಿ ಯೇ ಅರಸಾವಿಲ್ಲಿದೆ, ಓರುನಾಳ್ ಒಂದುದಿನ, ಓರು
ಪೊಳ್ಳುಡಿಲ್ ಒಂದುಮಯದಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಉಲಕುಮ್ ಸಕಲಬೋಕಗಳನ್ನು,
ಕಪ್ಪಿಯ-ಅತಿಕ್ರಮಿಸುವಂತೆ, ಪಡರ್ ಪುಕ್ಕಾ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಯಶಸ್ಸುಳ್ಳ, ಪಾರ್ಶ್ವ
ನುಮ್-ಸಾಧನೂ, ವೈದಿಕನುಮ್ ವೈದಿಕಬಾಹ್ಯರೂಢೂ, ಉಡ್ ಎಷ್ಟು ಕೂಡಿ
ತ ನೊಡನೆ ಹತ್ತಿರವಂತೆ ಪಿಣ್ ಪೇರ್-ದೃಢವಾದ ರಥವನ್ನು, ಶುಡವಿ-ನಡೆಸಿ,
ಶುಡರ್ ಒಂದುಗಾಂವಿನ ದಿವ್ಯಶೇಷೋನಿಭಿಯಾಗಿ ನಿ.ಕ ತನ್ನುಡೈಚ್ಚೋದಿ
ಯಿಲ್ ತನ್ನ "ವರಂಭೋಗಿ" ಎಂಬ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ವೈದಿಕ ಪಿಳ್ಳೈಕಳೈ-ಆ
ವೈದಿಕನ ಪುತ್ರರು ನುಲ್ಲುಮಂದಿರಂಗಳ್ಳು ಉಡಲೊಡುಮ್ ಆ ಒಂದೊಡನೆ,
ಕೊಣ್ಣುಕೊಡುತ್ತವನೈ ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟವನನ್ನು ಪ್ಪುಲೈ-ಅಶ್ರಯಿಸಿ, ಒನುಮ್-
ಒಂದುಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ, ತುಯಿರ್ ಇರ್-ನಾನು ದುಃಖವಿಲ್ಲದವನು

(ಸ-ಗಾ-ರ-)—

ದುಃಖಾನಾಂ ಶಮನಾಯ ಹನ್ತ' ಜಗತಾಂ ಸಾರ್ಥಕೈಶ್ಚಾಸ್ತಮ್
ಸ್ವಖ್ಯಾತಸ್ತ ಚ ವೈದಿಕೋ ವಿಜರಥೇ ದಿವ್ಯೇ ಸ್ವಯಂ ರೋಹಿತಾ ,
ಯೇನಾಸೌ ಪರಮೇ ಚ ಧಾಮ್ನಿ ಹಿ ನಿಶಂಸ್ತಸ್ಯಾತ್ಮಜಾನ್ ವೈದಿಕ
ಸ್ಯಾನೀಯಾರ್ಪಿತವಾನ್ ಸರ್ವೇಹಮಿವಮಾಶ್ರಿತಾಸ್ತಿಸ್ತಿ ನಿರ್ದೋಷಫಲಾಃ

ತಾ (ವೈತರಾಢ ವೈದಿಕಪುತ್ರರನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಜನಗೆ ಯಾವದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಬಾಹುವಂತೆ ರಥದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನನು ವೈದಿಕನನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಬೋಗಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟೋತ್ತಿಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ವೈದಿಕ ಪುತ್ರರು ನಾಲ್ವರನ್ನೂ ನಿಕರೀರವಾಗಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಯಾವದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲ

(೮) ತುಯರೀಲ ತುಡರೋಳಿ ತನ್ನ ಜೈಜೋದಿ ನಿಟ್ಟವೇವಾ
ನಿಟ್ಟವೇ,

ತುಯರೀಲ ಮಲಿಯವಾ ಮನಿಶರಪಿವಿಯಿಲ,
ತೋಸ್ತಿ ಕಣಾಣವನ್ನು,

ತುಯರೀಲ ತೆದ ತಮೇತೆಯನಿಲೈಯಲಕಿಲ
ಪ್ರಕ ಪ್ರಯಕ ಮಮಾಕ,

ತುಯರೀಲ ತೀರ ಕಣಾಕ ಮಾಯಾಕ್ ಪ್ರಕಳ್ ತುಯ
ಯಾನೋರ ತುನ್ನಮಿಲನೆ.

ಪ್ರಗ್ಗಿ ತುಯರ ಇಲ-ದುಃಖಗನ್ನವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ತುಡರೋಳಿ ಅತ್ಯಜ್ಞಲ ಕೇಜೋಯಾವಾದ, ತನ್ನ ಜೈಜೋದಿ-ಪರಜೋಷಿಸ್ಸೆಂಬ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವು. ನಿವ ನಣ್ಣಿ ಮೇ-ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ, ನಿಟ್ಟವೇ ನಿಟ್ಟಲು. (ದೀಪಾದ್ವೀಪವೃತ್ತಿ ಯಂತೆ ತತ್ಪರಿಣಿತಿಯನುಂಟೆ ಆಪಾಕೃತವಿಗ್ರಹವೆನಿಸಿದೆ, ತುಯರೀಲ ದುಃಖ ದಲ್ಲಿ, ಮಲಿಯವಾ-ಮಗ್ನವಾದ, ಮನಿಶರ ಪಿವಿಯಿಲ ಮಾನುಷ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ತೋಸ್ತಿ-ಅವಿಭಾ ವಿಸಿ, ಕಣಾಕಾಣವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಒಂದು, ತುಯರೀಲ ತೆಯು-ದಾಕೃತಾರಥ್ಯಾದಿ ಜೋಷ್ಠಿ ತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ (ತತ್ರನಾಶಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ), ತಾ ತೆಯುನಿಲೈ ತನ್ನ ದಿವ್ಯವಾದ ಪರತ್ವಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು, ಉಲಕಿಲ-ಈ

ಲೋಕದಲ್ಲೂ, ಪುಕ ಉಯ್ಯಕ್ಕುಮ್ - ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ
ಅಮ್ಮಾ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ, ತುಯಂಮಿಲ್ ಶಿಂಗೆ ಹೇಯಪ್ರತ್ಯನೀಕ ಕಲ್ಯಾಣ
ಗುಣಾಶ್ರಯನಾದ, ಕರ್ಣ್ ಮೂರ್ತಿ ಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದ ಅಶ್ವಿನಿಚೇಷ್ಟಿತನ,
ಪುಕುತುತ್ತು ಶಿರ್ಕಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ, ಯಾ ನಾಶ, ಹಿರತುನ್ನು ಮೀರಿ-
ಬಂದುದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲದವನು

(ಸ-ಗಾ-ರ ||)—

ಪೂರ್ಣ ಚೋಜ್ಜ್ವಲತೇಜಸಿ ಸ್ವಮಹಿಮಸ್ಥೇಷಾ ನಿಜೇ ಭಾಸ್ವತಿ
ಪ್ರಾದುರ್ಭೂಯ ಬ ಮಾನುಷೇ ವ್ಯಸನಿನಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಏವ ಪ್ರಭುಃ
ನಿದೋಷೋದ್ಭುತಕೃತ್ಯಕೃತ್ಸಿಲ ಮಹಾಮಾಹಾತ್ಮ್ಯಕೋಽಭೂಚ್ಚತಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಮಾಯಿನಮಾತ್ರಿತೋಽಸ್ತಿಸತತಂ! ಸ್ವಾದ್ವೈವಗನೋಽಸಮೇ

ತಾ ಇತರ ಸಹಾತೀಯನಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣಗಳನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸುವ ನಡೆಗೆ ಯಾವ ದುಃಖಗನ್ಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ಅಪಾರಕೃತ
ವಾದ ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲ ದಿವ್ಯತೇಜೋಮಯ ನಿಗ್ರಹವುಳ್ಳ ಸ್ವಾಮಿಯು ದುಃಖಾ
ರ್ಣವ ಮಗ್ನನಾದ ಮಾನುಷಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಒಂದು ಅತಿಮಾನುಷಚೇಷ್ಟಿತ
ಗಳನ್ನು ನೂಡಿ ತನ್ನ ಪರತ್ವವನ್ನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿ ದೋಷ
ರಹಿತನಾಗಿ ಸಕಲಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾಗಿ ಮಾಯಾ
ಚೇಷ್ಟಿತನಾಗಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಇವನ ದಿವ್ಯಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಅನು
ಭವಿಸಿದ ನಾನು ದುಃಖಗನ್ಧವೂ ಇಲ್ಲದವನು

(೭) ತುನ್ಬಮಿನ್ಬಮುವಾಕಿಯಾ

ಶಯಪಿಸ್ತಿಯಾಯುಕಡ್ಗಿಳಿಮಾಯಾ

ಇನ್ಬಮಿಲ್ ವೆನ್ಬರೆಕಾಕಿ ಯಿನಿಯಾ

ನಲವೇಕ್ ಶುವೆರಕ್ಕಡ್ಗಿಳಿಮಾಯಾ,

ವೆನ್ಬಲ್ಲುಯಿರಕಳಿಮಾಕಿ, ಪ್ಪಲಪಲ

ಮಾಯಮೆಯಕ್ಕುಕ್ಕಳಾಲಾ,

ಇನ್ಬುಮಿವ್ವಿಣ್ಣಿಯಾಬ್ಬಡ್ಡೆಯಾನ್ಯ

ಪ್ಪೆತ್ತಶೈದುಮಲ್ಲಲಿನೇ.

೩೬

ప్ర తున్నమమ దుఃఖిషు, ఇన్నమమ - సుఖిషు, ఆశియ-
 యంతగున తే, తేయా మాదల్లట్టి, విస్యే (నావపుణ్యరూపేనాద) శర్మగళి
 ఆయా-నిర్వాహకనాగి, అలకన్యళుమా జయా భూగోళికాది ప్రదేశ
 గళిగూ నిర్వాహకనాగి, ఇన్నమిల్ సుఖిగన్ధేషు ఇల్లద, వేమానరకు ఆశి-
 ఘోళిరకాద నరకక్కు నిర్వాహకనాగి, ఇనియ నల్వావాః భోగ్యవస్తు
 పరిపూర్ణనాగి త్తా ఘోష్యుగియూ దిన్యవగియూ ఇమేవ, తువర శ్చక్కుళుమా
 ఆయా స్వర్గాది ప్రదేశగళిగూ నిర్వాహకనాగి, మోషల్ అయిల్
 కళుమా ఆయా నిత్యరాగియూ ఆసంబిత్తరగియూ ఇరువ వ్రాణిగళిగూ
 నిర్వాహకనాగి, శుబల - ఆసంబ్యో మనాద, మాయమయాక్కుక్కళాల్-
 జీతనర మోకవికారగళింద, ఇన్నయూ రసావహేవాద, ఇవ్విట్టి
 యాట్టడ్యేదాన్తే - ఈ లిలావిభూతియల్లి హిగే లిలేయిల్ల వనన్న,
 వీర్యు జీన్యాగి తిళియ ఆత్మయ సి ఏదుమా-స్వల్పపు, అల్లల్ ఆయాశవు,
 ఇల-ఇల్లదవనాగిదేనే

(శ్లో ౧౭-౮ ||)—

సంసారం సుఖదుఃఖమిత్రమపిలు విక్ష్వం జ తన్మూరకం
 నానాదుఃఖమయం జ నాకమసి తం భోగ్యం స్వయం న్యావ్య యః |
 నిత్యానన్తజీవాత్మయోః భవతి తం నాథం దరిం శ్రీధరం
 మాయామోక్షమయం విలాసరసితం ప్రాప్తస్య దుఃఖం న మే ||

కా|| శరణురూపనాగి లిలావిభూతియన్న నిర్వ హిమవ సత్త్వమి
 యన్న ఆత్మయిమివ ననగే శర్మవశ్యతేయూ ఇష్ట శ్లేశిశ్యథే మూ ఇల్లవేందు
 జేళుత్తాల్లి. సుఖదుఃఖజనకనాద పుత్రా సున-రూతకర్మగళిగే నిర్వా
 హకనాగియూ, భూలోక నరక స్వర్గ లోకాదిగళిగూ సకలవ్రాణి
 గళిగూ నిర్వాహకనాగియూ, ఈ లిలావిభూతియల్లి జనేక మాయా
 మోక్షవికారజనకనాగి లిలాత్మనాగియూ ఇరువ సత్త్వమియన్న ఆత్మయి
 మిరువ ననగే స్వల్పపు ఆయాశవిల్ల.

(೯) ಅಲ್ಲಲಿಲಿನ್ನ ಮಳವಿಜ್ಞಾನ್ದಿ ಜ್ಞಾನಮೋಹಮಾರ್ ಶೂಢೋಳಿಯಕ್
ಅಲ್ಲಿವಲರವಂಕಳ್ ಪೋಕವೆಯುಕ್ಕು ಕಳಾಶಿರುಮ್
ನೋವುಮೊಡ್ಡೆ,
ಎಲ್ಲೆಯಿಲಿ ಚಾನತ್ತಳ್ ಚಾನಮಃ ಪೇ ಕೋಡ್ಡಿಲ್ಲ
ಕರೆ ಮೆಜ್ಜಳಮಾಕೆಯ್,
ಎಲ್ಲೆಯಿಲಿ ಮಾಯನೈ ಕಣ್ಣನೈ ತ್ತಾಳ ಪದ್ಮಿ,
ಯಾನೋರ್ತುಕ್ಕಮಿಲನೇ.

೪|| ಅಲ್ಲಲಿಲಿ ಕ್ಲೇಶಗನ್ಧ ಪು ಇಲ್ಲದ, ಇನ್ನಮ - ಆನನ್ನಗುಣಕ್ಕೆ, ಅಳವು, ಇಷ್ಟವು ಅನಘೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಎಜ್ಜಮ್ ಅನುಲ್ ಸರ್ವತ್ರವಿಸ್ತೃತವಾದ, ಉಕ್ತು- ಸ್ತಂಭದಿಂದ, ಶೂಢ-ಪರಿವೃತವಾದ (ಕೂಡಿದ), ಒಳಯ್ ಕೆಜೋರೂಪಿಯಾದ ಲಾವಣ್ಯವುಳ್ಳ ವನಾಗಿಯೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಲರಮಕಲ್ ಪದ್ಮೋದ್ವ ವೆಸಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಿಯೊಡನೆ, ಪೋಕಮ್ ಭೋಗದಿಂದ ಉಂಟಾದ ಮಯಕ್ಕುಕ್ಕುಳಾಶೆಯುಮ್ - ಆನನ್ನನೋಹಗಳುಳ್ಳ ವನಾಗಿ, ನಿಖ್ಯಮ್ ನಿಂತಿರುವ, ಅಮೃತ್ ಸರ್ವೇಶ್ವರ ನಾಯೂ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲಿ ಅವರಿಚ್ಚಿನ್ನವಾದ, ಅಃ ಹುಚಾನಮಃ - ಆ ಜ್ಞಾನ ವನ್ನೇ, ಕೋಡ್ಡಿ - ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಎಲ್ಲಾಕ್ಕುಮುಜ್ಜಳುಮ್ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಸಕಲ ಲೋಕಗಣನ್ನೂ, ಕೆಮ್ ನಿರ್ವಹಿಸುವವನಾಗಿ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲಿ - ನಿಶ್ಚಿಂತನಾದ ಚಾನತ್ತಳ್ - ಚಿತ್ತವೈಭವವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ (ಇರುವ), ಮಾಯನೈ - ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಾಸ್ಮಿತನನ್ನು, ಕಣ್ಣನೈ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರೂಪಿಯಾದವನನ್ನು, ತಾಳ ಪದ್ಮಿ - ಪಾದ ಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಯಾರ್ ನಾನು, ಓರ್ತುಕ್ಕಮಿಲನೇ - ಒಂದು ದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲದವನೇ ಆಗಿದೇನೆ.

(ಪ-ಗಾ-ರ ||):-

ನಿರ್ದುಃಖಂ ಸುಸ ಖಂ ಸದಃ ಪರಿತಸ್ಸನ್ನದ್ಯಕೇಜೋಮಯಂ
ಭೋಗಾನನ್ನಮಯಂ ಶ್ರಿಯಾ ಕಮಲಯಾ ನಾಥಂ ಹರಿಂ ನಿಸ್ಸಮಮ್ |
ದಿವ್ಯಚ್ಛಾಸನಧಿಂ ಸಮಸ್ತಜಗತಃ ಸ್ವಸ್ವಾರಮೇನಾಚ್ಛಾತಂ
ಕೃಷ್ಣಂ ಮಾಯಿನಮಾಕ್ರಿತಃ ಪದಮುಗೇನಿರ್ದುಃಖಗನ್ಧೋಽಪ್ಯಹಮ್ ||

ತಾ|| (ನಿತ್ಯವಿಧೂತನಾಯಕನಾಗಿದ್ದು ಸಂತುಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣ ಮಾಡುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸುವ ನನಗೆ ದುಃಖಗನ್ಧವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು

ದೇವತಾರ್ಥಿ) ನಿರತಿಶಯಾನನ ಮಯನಾಗಿಯೂ, ಸೌಂದರ್ಯ ಲಾವಣ್ಯಾದಿ ಪರಿ
ವೂರ್ಣನಾಗಿಯೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನಾಗಿಯೂ, ಆನಂದಮೋಹವಶ್ಯನಾಗಿಯೂ,
ದಿವ್ಯಚ್ಛಾನದಿಂದ ಸಕಲಲೋಕನಿರ್ವಾಹಕನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತ
ನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಾದರಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿರುವ ನನಗೆ ಒಂದುದುಃಖವೂ ಇಲ್ಲ

(೯) ತುಕ್ಕಮಿಲ್ ಫಾನಚ್ಚುಡರೊಳಿ ಮೂರ್ತಿ,

ತುಡ್ಡಾದ ಲಜ್ಜಲ್ ಪೆರುಮಾಳ್,

ಮಿಕ್ಕ ಒಲಮೆಯುಳ್ಳಳಾಲ್ ವಿಕಿರುತಮಶೆಯ್ದು

ವೇಣ್ಣುಮುರುವುಕೊಣ್ಣು,

ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು (ಶ್ರಮನ್ಮುಪ್ಪ) ಕೆ ಎಲ್ಲಾರುಮೆನ್ನೆಯುಮ್,

ತನ್ನುಳ್

ಒಕ್ಕವೊಡುಜ್ಜ ವಿಠುಜ್ಜವಲ್ಲಾನೈ ಪ್ಪೆರ್ ಶೋಷುಮ್

ತಳರ್ವಿಲನೇ.

ಪ್ರ||ತುಕ್ಕಮಿಲ್-ದೋಖಸ್ವರ್ಗವಿಲ್ಲದ ಫಾನಮ್ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ,
ರುಡರೊಳಿಮೂರ್ತಿ ಅಕ್ಕುಣ್ಣುಲ ತೇಜೋನುಯ ವಿಗ್ರಹವುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ,
ತುಡ್ಡಾದ ಅಲಜ್ಜಲ್ ತುಳಸೀಮಾಲಾಬಂಕೃತನಾಗಿಯೂ, ಪೆರುಮಾಳ್ -
ಸರ್ವಾಧಿಕನಾಗಿಯೂ, ಮಿಕ್ಕ-ಅನವಧಿಕಾಕಿರಯನಾದ, ಪಲಮಾಯುಳ್ಳಳಾಲ್-
ಅನೇಕ ಮಾಯಾಚೇಷ್ಟಿತಗಲಿಂದ, ವೇಣ್ಣುಮ್ ಉರುವು ಬೇಕಾದ ರೂಪಗಳನ್ನು,
ಕೊಣ್ಣು-ಧರಿಸಿ, ವಿಕಿರುತಮಶೆಯ್ದು - ನಾನಾಚೇಷ್ಟಾವಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ,
ನಕ್ಕಪಿರಾನೋಡು - ದಿಗವ್ವರನಾದ ಈಶ್ವರನೆಂಬ ರುದ್ರನೊಡನೆ, ಅರ್ಯ -
ಅಜನೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ಮುದಲಾಕ-ಮೊದಲಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾರುಮ್ -
ಎಲ್ಲಾ ಚೇತನರನ್ನೂ, ಎನ್ನೆಯುಮ್ ಎಲ್ಲಾ ಅಚೇತನವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಒಕ್ಕ-
ಸಮಾನವಾಗಿ (ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ), ತನ್ನುಳ್ ಒಡುಜ್ಜ - ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿ
ಇರುವಂತೆ, ವಿಠುಜ್ಜವಲ್ಲಾನೈ-ನುಂಗಬಲ್ಲ (ವಲದಳಶಾಯಿಯಾದ) ರಕ್ಷಕನನ್ನು,
ಪೆರ್ಶು-ಹೊಂದಿ, ಒನುಮ್ ತಳರ್ವಿ ಇಲ (ನಾನು) ಒಂದುವಿಧವಾದ ಅಶಕ್ತಿ
ಯೂ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿದೇನೆ

(ಸು-ಗಾ-ರ ||)—

ದುಃಖಸ್ಪರ್ಶವಿಹೀನಮುಜ್ಜ್ವಲಮಹಿಂ ತೇಜೋನಿಧಿಂ ಭೂಷಿತಂ
 ದೇವಂ ಮೇ ಕುಲಸೀಶ್ರಜಾಪ್ರಭುನುತಪ್ತೇಜಾ ತ್ತಮಾಯಾತನಾಮ್
 ನೂನಾಚೇಷ್ಟಿತಮಾಕ್ರಿತಂ ಚ ಸಕಲೈರ್ಬ್ರಹ್ಮಾದಿರುದ್ರಾದಿಭಿ-
 ಸ್ಸಾಂದ್ರೈರ್ವಿಶ್ವಭುಜಂ ಶ್ರೀತೋಽಶ್ವಿ! ನ ಹಿ ಮೇ ಕಲ್ಪಾನ್ಮದಿಹಾನಿಃ ಕ್ವಚಿತ್..

ಶಾ|| (ಅಫಲಿತಫಲವಿರೂಪಮರ್ಥನಾದ ವಟವಳಕಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ
 ನನಗೆ ಒಂದು ಶ್ರಮವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ) ದುಃಖಗಿನ್ದ್ರವೂ ಇಲ್ಲದ
 ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಅತ್ಯುಜ್ಜ್ವಲ ತೇಜೋಮೂರ್ತಿ ಯಾಗಿಯೂ, ತುಳಸೀಮಾಲಾ
 ಲಂಕೃತನಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಾಧಿಕನಾಗಿಯೂ ನಿವೃತ್ತಿಗಿಂತ ಮೂಲಾಚೇಷ್ಟಿತಗಳಿಂದ
 ನೂನಾರೂಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದಿಗಳನ್ನೂ ಸಕಲ ಚೇತನಾಚೇತನ
 ಪ್ರಪಂಚಗಳನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ರಕ್ಷಿಸಬಲ್ಲ(ವಟವಳಕಾಯಿಯಾದ)
 ಸರ್ವೇಶ್ವರನನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಾನು ಯಾವನಿಥವಾದ ಅಶಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲದವ
 ನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

(೧೦) ತಳರ್ವಿಷ್ಟಯೇ ಯೆಷ್ಟಮೆಜ್ಜುಮ್ ಪರನ್ನ
 ತನಿವೆ..ವಲ್‌ಘಾನಮೋಪ್ರಾಯ್,
 ಅಳವುಡೈ ಯೈವ ಪ್ಪಲ್‌ಕಳೈಯಾವಪ್ಪೆಯಾಲ್‌ಗುವಾಃ
 ನಿಜ್ಜುಮ್,
 ವಳರೊಳಿ ಯಾತನೈ ಮೂರ್ತ್ತಿಯೈ ಪೂತಣ್ಣೈನೈ
 ಯಿರುತುಡರ್ಕ್ಕಿ,
 ಕಳರೊಳಿವಾಯನೈ ಕ್ಕಣ್ಣನೈ ತ್ತಾಳಪ್ಪಡ್ಲಿ
 ಯಾನೆಷ್ಟುಮ್ ಕೇಡಿಲನೈ.

ಸ್ರ|| ಎನುಮ್ ಸರ್ವಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಎಜ್ಜುಮ್ ಸರ್ವದೇಶದಲ್ಲೂ, ತಳವು
 ಇನಿಯೇ-ಅಶಕ್ತಿ ಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ (ಪೂತಿ ಯೊಡನೆ, ಪರನ್ನ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಇರುವ
 ವನಾಗಿಯೂ, ತನಿ-ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ, ಮುದಲ್‌ಘಾನಮ್ ಒನಾಯ್ ಕಾರಣ
 ಭೂತವಾದ ಜ್ಞಾನೈಕಾಕಾರನಾಗಿಯೂ, ಅಳವುಡೈ ನಿಜಯವರಣೈದವುಳ್ಳ,
 ಐಮ್ಪುರ್‌ಕಳ - ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ, ಅತ್ತಿಯನಪ್ಪೈ-ಅಗೋಚರವಾಗುವ

ರಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅರುವಾಕಿ-ನಿರವಯವಸ್ವರೂಪನಾಗಿ, ನಿಷ್ಕಾಮ - ನಿಂತಿರುವ
ವನಾಗಿಯೂ, ವಕರ-ಅಭಿವೃದ್ಧವಾದ, ಒಳ-ಕೇಳಿಸ್ಸುಳ್ಳ, ಈಶನ್ಯ - ಸ್ವಾಮಿ
ದನಾಗಿಯೂ, ಮೂರ್ತ್ವಿಯು - ಅನಾಧಾರಣ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹಯುಕ್ತನಾಗಿಯೂ,
ಪೂತದ್ವೈತ್ವ - ಪಂಚಭೂತಗಳನ್ನೂ, ಇರುಶುಡರ್ಶ-ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರನ್ನೂ ತನ್ನ
ಆಕಾಶವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, ಕಿಳರ್ ಒಳನಾಯನೈ - ಉದ್ಭವವಾದ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ
ಮಾಯಾಜೇಷ್ಠಿತಗಳನ್ನೂ, ಕಣ್ಣನೈ - ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನೂ, ತಾಳಾಪ್ರಾಣಿ-
ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಭಜಿಸಿ ಇರುವ, ಯಾ-ನಾನು, ಎನುಮ್ ಕೇಡು
ಇಲನ್-ಎಂದಿಗೂ ಅವಾಯವಿಲ್ಲದವನಾಗಿದೇನೆ.

(ಸ-ಗಾ-ರ) -

ಸರ್ವತ್ವಾಪಿ ಚ ಸರ್ವದಾಪಿ ಚ ವಿಭುಂ ಚೈಕಂ ಪರಂ ಕಾರಣಂ
ಜ್ಯೋತಿರ್ಜ್ಞಾನನಿಧಿಂ ತ್ವತ್ಪ್ರಿಯಮಹಾಶೇಷೋನಿಧಿಂ ಸ್ವಾಮಿನಮ್ |
ಚಕ್ಷುರಾರಾತ್ಮಕಶಬ್ದಭೂತಮಾಯಮಾಪ್ಯತ್ರಿಕ್ಷಮಾಯಾವಿನಃ
ಕೃಷ್ಣಸ್ಯಾಂಘ್ರಿಯುಗಂ ಪ್ರಪದ್ಯ ನ ಹಿ ಮೇ ಯಾನಿಃ ಕೃಚಿಜ್ಞತುಚಿತಃ ||

ತಾ|| (ಸರ್ವಾನ್ತರಾತ್ಮಭೂತನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನನಗೆ ಯಾವ
ಅವಾಯವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ಸರ್ವಕಾಲ ಸರ್ವದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿ
ಪೂರ್ಣವಾದ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ಸಕಲೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೂ ಅಗೋ
ಚರವಾಗುವಂತೆ ನಿರವಯವಸ್ವರೂಪನಾಗಿಯೂ, ದಿವ್ಯತೇಜೋಮೂರ್ತಿಯಾದ
ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ, ಪಂಚಭೂತ-ಚಂದ್ರಾದಿತ್ಯರನ್ನೂ ತನ್ನ ಆಕಾಶವಾಗಿ ಉಳ್ಳ
ದಿವ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಮಾಯಾಜೇಷ್ಠಿತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಗಳನ್ನು
ಭಜಿಸಿ ಇರುವ ನನಗೆ ಯಾವಪಾಧಿಯೂ ಇಲ್ಲ.

(೧೧) ಕೇಡಿಲ್ ಏಱುಪ್ಪುಕಳ್ ಕೇಶವನ್ಯ ಕ್ಕುರುಕೂರ್

ಚ್ಚಡಕೋಪಕತೊನ್ನು,

ಪಾಡಲೋರಾಯರತ್ತೆಳ್ಳಿವೈಯೆಮೊರುಪತ್ತಮ್

ಪಯಿಲ್ ಪಲ್ಲಾರ್ ಕಳ್ಳು, ಅವಕ

ನಾಡುನಕರಮಮ್ ನೆನ್ನಡಕ್ ಕಾಣ

ನಲನಿಡೈಯೂರ್ ದಿ ಪಣ್ಣಿ,

ವೀಡುಮ್ ಪೆರುತ್ತಿ ತ್ತನೊವುಲಕ್ಕುಮ್

ತರುಮೊರುನಾಯಕಮೇ,

ಪ್ರ|| ಕೇಡಿಲ್-ನಾಶರಹಿತವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಸ್ಪೂರ್ಣ - ಮಹಾಕಲ್ಯಾಣಗುಣ
ವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ, ಕೇಶವನೈ - ಕೇಶಿಧ್ವಂಸಕನಾದ ಕೃಷ್ಣನನ್ನು, ಕುರುಕೂರ್
ಶಡಕೋಪೇ-ಕುರುಕಾಪುರಿಯ ಶ್ರೀಶಾರಿಮುನಿಯು, ಮೊನ್ನೆ-ಸ್ತುತಿಸಿ ರಚಿಸಿದ,
ಪಾಡಲ್-ಗಾನರೂಪವಾದ, ಓರಾಯಿರಪ್ತುಳ್ - ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಸಹಸ್ರಪದ್ಯ
ಮಾಲೆಯೊಳು, ಒರು - ಒಂದು (ಭಗವದನುಭವಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ), ಇವೈವ
ತ್ಪುಮ್ - ಈ ದಶಕವನ್ನು, ನಯ್ಯೊವಲ್ಲಾರಾಳ್ಳು - ಅಭ್ಯಸಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ,
ಅರ್ಪ - ಆ ಕೃಷ್ಣನು, ನಾಡುಮ್ - ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ, ನಕರಮುಮ್ -
ನಗರಗಳಲ್ಲಿರುವವರೂ, ನನ್ನಡೇಕಾಣ - ಶ್ಲಾಘಾರೂಪವಾದ ಶ್ರೀಯುಗ್ಗಿಸೋಡನೆ
ಕಾಣುವಂತೆ, ನಲನಿಡೈ-ಸವೃತ್ತಿನೋಡನೆ, ಊರಾದಿ ಪಡೈ-ಸದೃಶ್ಯತೆಯನ್ನು
ಉಂಟುಮಾಡಿ, ವೀಡು ಬೆರುತ್ತಿ - ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತೇ ಮೂವು
ಲಕುಕ್ಕುಮ್-ತನ್ನ ಮೂರುಲೋಕಗಳಿಗೂ (ಸಕಲಲೋಕಗಳಿಗೂ), ಒರುನಾಯ
ಕಮೇ - ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನೇ (ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೇ), ತರುಮ್ -
ಕೊಡುವನು

(ಸ-ಗಾ -ರ ||)—

ನಿರ್ದೋಷಂ ಶುಭಸದ್ಗುಣಾನ್ಯತನಿಧಿಂ ತಂ ಕೇಶವಂ ಶ್ರೀಹರಿಂ
ಸ್ತೋತುಂ ಪ್ರಾಹ ಸಹಸ್ರಮತ್ರ ಕುರುಕಾಧೀಶಶೃತಾರಿಮುನೀಃ |
ತತ್ರೇದಂ ದಶಕಂ ಪಠಂತಿ ಭುವಿಯೇ ತೇಷಾಂ ಹರಿಶ್ಚೈಥರ-
ಸ್ವಾರಾಜ್ಯಂ ಚ ನಿರಜ್ಞಶಂ ವಿತನುತೇ ಶ್ರೇಯಾಂಸಿ ಮುಕ್ತಿಂ ಪರಾಮ್ ||

ತಾ|| (ಈ ದಶಕದ ಪಠನಫಲವು ಸಕಲಸಮೃದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ವೈಕುಣ್ಣ
ಲೋಕದ ಸ್ವಾರಾಜ್ಯವ್ರಾಪ್ತಿಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.) ನಿತ್ಯನಿರತಿಕಯ-ಸಕಲ
ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾದ ಕೇಶವನನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ
ಕುರುಕಾಪುರೀನಿರ್ವಾಹಕರಾದ ಶರಾರಿ ಮುನಿವರರು ಗಾನರೂಪವಾಗಿ ರಚಿಸಿದ
ಸಹಸ್ರಪದ್ಯಮಾಲೆಯೊಳು ಈ ದಶಕವನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಬಲ್ಲವರಿಗೆ ಆ ಕೇಶವನೇ
ಗ್ರಾಮ ನಗರಾದಿ ಸಕಲಲೋಕಗಳೂ ಕೊಂಡಾಡುವಂತೆ ಸವೃತ್ತಮೃದ್ಧಿಯನ್ನೂ
ಉಂಟುಮಾಡಿ, ಮೋಕ್ಷಾನಂದವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಲೋಕಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ
ತರುವನು.

(ದ್ರ-ಉ-ಸಂ)—

ಭೂಯೋಽವತೀರ್ಯ ಭುವಿ ದಿವ್ಯವಪಸ್ವ್ಯಕೀಯಂ
ಸ್ರತ್ಯಕ್ಷಯಂತಮಖಿಲಾಂಕ್ಷ ಗುಣಾವನಂತಮ್ |
ಸ್ತುತ್ಯಾ ಮುನಿಸ್ಸೃಜರಿತಾರ್ಥತಯಾ ವ ಕಿಂಚಿ
ದ್ಬುಧು ಮಮೇತ್ಯತೀತಗಾಂ ದಶಮೇ ಶುತೋಷ ||

(ದ್ರ-ಉ-ಕಾ-ರ)—

ಪ್ರಾದುರ್ಭಾವಾನುಭವಾತ್ ಪರಿಜನವಿಭವಾತ್ ಪಾನನಾಲಬ್ಧ್ಯಯತ್ಯಾ-
ಜ್ಞೇತ್ರವ್ಯಾಪಾರಯೋಗಾದಫಟತಫಟನಾದ್ವೇವಭಾವಪ್ರಸಿದ್ಧೇಃ |
ಅಶ್ವತ್ಥಕ್ರೀಡನತ್ಯಾತ್ ಸರಸಿಜನಿಲಯಾವನ್ನಸಾಜ್ಞವೃತ್ತೇ-
ರೈಶ್ವರ್ಯೈಶ್ಚಿಮತ್ಯಾದಭಿತಮನತನಂ ಕೇಶವಂ ವ್ಯಾಧಹಾವ ||
ಎನಂ ಸೌಸ್ತೃಭೂಮ್ನಾ ತನುಪಿಹತಜಗತ್ಕೃತ್ಯಪೌಫಾಗ್ಯಯೋಗಾತ್
ಸ್ವೇಚ್ಛಾಸೇವ್ಯಾಶ್ಚೇತ್ಯಾನ್ವಿಖಿಲತನುತಯೋನ್ಮಾದದಾಸಾರ್ಥಕಾಂತಾಃ |
ಲಭ್ಯಾರ್ಥವೈಭವತ್ಯಾದ್ಗುಣರಸಿರಗುಣೋತ್ಕರ್ಷಣಾದಪ್ಪಶ್ಯಪ್ಪಾತಿ
ಸ್ತುತ್ಯತ್ಯಾತ್ಯಾಪಿವಭಜ್ನಾತ್ಯಾಭಸುಭಗತನಂ ಪ್ರಾಪ್ತ ನಾರ್ಥಂ ಕೃತೀಯೇ ||

(ಈ ದಶಮದಶಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಹತ್ತನೆಯ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಕವಿಮುನಿವರರು— ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾಗಿಯೂ,
ವಿರೋಧಿನಿವರ್ತಕನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವರಕ್ಷಕನಾಗಿಯೂ, ಅಪನ್ನವಾರಕನಾಗಿಯೂ,
ಕ್ಷೀರಾಬ್ಧಿಕಾಯಿಯಾಗಿ ಯೋಗನಿಬ್ರಾಪರವಶನಾಗಿಯೂ, ವಟದಳ ಕಾಯಿ
ಯಾಗಿಯೂ, ಜಗದ್ರಕ್ಷಣವೀಕ್ಷಿತನಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಅಶ್ರ-
ಯಿಸಿದ ನನಗೆ ಯಾವಭೀತಿಯೂ, ಯಾವದುಃಖವೂ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ
ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ದಶಕವರೆಗಿನಿಂದ ಸಕಲಲೋಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವುಂಟಾಗುವ
ದೆಂದು ಫಲವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

(ಈ ಶ್ಲೋಕಯುಕ್ತಕದ ಸಾರಾಂಶ) —

ಈ ಶ್ಲೋಕಯುಕ್ತಕದಲ್ಲಿ—(೧) ಬೇತನನಿಗೆ ಶೇಷತ್ವವು ಸ್ವಾಧೀನವೆಂದೂ
(೨) ದೇಹಸಮೃದ್ಧಾದಿಗಳು ನಿವರ್ತನೀಯವೆಂದೂ (೩) ಶೇಷತ್ವವು ಪ್ರಾರ್ಥನೀಯ
ವೆಂದೂ (೪) ಈ ಶ್ವರನೊಡನೆ ಅಪೃಥಕ್ವಿಶ್ವಸಮೃದ್ಧವೂ ಶೇಷತ್ವದೊಪನೆಂದೂ

(೫) ಶೇಷತ್ವಭವವು ಪ್ರೇಮಾತೀತವೆಂದೂ (೬) ಶೇಷತ್ವವು ಅರ್ಹಾವಕಾಶ ಹರ್ಮ್ಯವಾದುದೆಂದೂ (೭) ಶೇಷತ್ವವು ತದೀಯ ಶೇಷತ್ವಪರ್ಮ್ಯವಾದುದೆಂದೂ (೮) ಭಗವದನುಭವವು ತದೀಯ ಪಾರತನ್ತ್ರ್ಯವನಕವೆಂದೂ (೯) ವಾಚಿಕಾ ನುಭವವೇ ಏಲಕ್ಷಣವಾದುದೆಂದೂ (೧೦) ಭಗವಂತನ ಅನುಭವದಿಂದ ಸಕಲ ವಿದೋಧಿ ನಿವೃತ್ತಿಪೂರ್ವಕ ಸರ್ವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿದ್ಧಿಯೆಂದೂ—ಕ್ರಮೇಣ ಹತ್ತು ದಶಕಗಳಲ್ಲೂ ಕೃತಿವಾದಿತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಈ ತೃತೀಯ ಶತಕದಲ್ಲಿ ಭಗವದೇಕಾನುಭವವು
ಕೃತಿಸಾಧಿತವಾಗಿದೆ

ಪ್ರೀಮದ್ಭಾವವಶೈಲಭ್ಯಂಗರವಿಜಾ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾತ್ಮನಾ
ಪ್ರೀಮಲ್ಲೇತ್ಯರತ್ನತ್ವಸನ್ನಿಧಿಜುಷಾ ಕಲ್ಯಾಣಪುಷ್ಪಾಮಿಹ |
ಸರ್ವೇಷಾಂ ಜಗತಾಂ ತಮಶ್ಯಮಯತಾ ಕರ್ಣಾಟವಾಣ್ಯಾಭುನಾ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾತಂ ಶತಕಂ ತೃತೀಯಮತುಲಂ ಗಾಧಾಸಹಪ್ರೀಮುನೇಃ ||

ಸಹಸ್ರಗಾಧಾರತ್ನಾವಳ್ಯಾಖ್ಯಾತ್ವಾಖ್ಯಾ ಮಯಾ ಕೃತಾ |
ಗೃವಾರ್ಣಾಃ ! ಶತಕಂ ತತ್ರ ತೃತೀಯಂ ವಿವೃತಂ ಶುಭಮ್ ||
ಮಮ ಶ್ರೀಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಸ್ಯ ಭಕ್ತಾ ಭಗವತೋ ಹರೇಃ |
ಕಲಾರಿವತ್ಸ್ವಯಂ ಭೋಗ್ಯಾಃ ಸರಮಾನಂದಮಾಪ್ನುಯುಃ ||

ಇಂತು ಶ್ರೀ ಶರಣಿಮುನಿವರೈ ನಿರಚಿತವಾದ
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳೆಯೆಂಬ

ಸುಶ್ರವ್ಯವಾದ ಸಹಸ್ರಗಾಧಾತ್ಮಕ-ದ್ರಾವಿಡ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದ
ಲಲಿತಸರಣಿಯೆಂಬ ಕರ್ಣಾಟಭಾಷಾ ಟೀಕೆಯೋಳ್
ತೃತೀಯಶತಕದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವು ಇಲ್ಲಿಗೆ
ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರೀಮತೇ ಶಶಕೋವಾಯ ನಮಃ
ಪ್ರೀಮತೇ ಕಲ್ಪಿಸಿಂಹಾಯ ಭಗವತೇ ನಮಃ.

ನ. ಬಿ. ಸುಬ್ಬಯ್ಯ ಆಂಡ್ ಸನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಪಿ.ಟಿ.